

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Summa de casibus conscientiae

Astesanus <de Ast>

Venedig, 18.III.1478

Incipit liber quartus

[urn:nbn:de:bsz:31-310618](#)

D icitur huius quarti libri in quo agit de sacramentis in cōi. et de trib⁹ p̄mis sacra mentis in spāl. s. de baptismo. de cōfirmatione. et de eucharistia. sunt isti s.	
De sacramentis in cōi.	1.
De cathecumismo et exorcismo.	2.
De baptismō.	3.
De effectu baptismi.	4.
De baptizantibus.	5.
De baptizandis.	6.
De sacramento cōfirmatiōis.	7.
De sacramento eucharistie.	8.
De mā eucharistie.	9.
De forma cōsecratiōis eucharistie.	10.
De cōuersiōe que fit i eucharistia: et quō corp⁹ xp̄i est ibi post cōuersiōem.	ii.
De accētib⁹ remanētib⁹ i eucharistia.	12.
De ministerio eucharistie.	13.
De celebratiōe misse.	14.
De refectib⁹ contingētib⁹ in missa.	15.
De audiētōe misse.	16.
De yſu eucharistie.	17.
De impedimenti vſus eucharistie.	18.
De efficacia eucharistie.	19.

Incepit liber quartus. De sacramen
to in munitione.

Xpedi.

tis per te grām. p
modulo tenuitatis
me:tribus parti
bus buis sume. s.
pīna te. io. pceptis
et zā vītūbus:
vītas. 7 3⁹ de p̄cib⁹s. R estat vterins
p̄sequi quartā p̄tem cīnīdem: q̄ est de sa
cramētis. Et p̄mo dicendū est de sacra
mentis in cōi. 2⁹ de tribus sacramentis in spāl
s. de baptismo. cōfirmatiōe. et eucharistia.
Līca p̄mū p̄ dicendū qd sit sacramen
tum: et in qbus cōsistat. 2⁹ dato q̄ sacra
menta cōsistant: nō tñ in rebus: sed etiā
in verbis. de variatiōe verboꝝ sacramen
taliꝝ. 3⁹ de numero et ordine sacramēto
ru noue legis. 4⁹ de effectu ipsoꝝ. 5⁹ de
ministris. 6⁹ de iteratiōe. Līca p̄mū
sciendū q̄ de rōne sacramēti noue legi de
quo hic est intentio: sunt tria. s. nālis simi
litudo: et qua hz aptitudinē rep̄sentandi
Actualis institutio occulta vel exp̄ssa: ex
qua hz ordinatiōem determinatā respectu
buis significati. Et spūialis sanctificatio;

ex qua hz virtutem efficiēdi illud signa
tum. Hec autē tria cōplete exp̄sse diffi
nitio sacramēti: quā p̄mt Hug. de sancto
Uict. li⁹. i. de sacramēti. par. 9. ca⁹. 2⁹. dīcēs q̄
sacramētum est māle elemētum: extrinse
cus oculis sup̄positū. ex institutiōe signifi
cans. ex silitudine rep̄sentans. et ex sancti
ficationē aliquā grām inuisibilē cōferens.
Sumit autē in p̄dicta diffinitiōe elemē
tu p̄ quacūq̄ re sensibili. Oculis vō su
mit ibi cōiter p̄ quocūq̄ sensu. silūdo
ait sumit ibi nō p̄ silitudine p̄cipiat
nis. s. eiusdē qualitat. q̄ talis silūndo nō
posset esse visibiliti ad inuisibilia. sed p̄ si
militudine rep̄sentatiōis sīm quādam p̄
portionabilitatē. vt sicut se hz aqua ad la
titudine fordes corpales: sic grā ad spiritu
ales. Est autē cōe omibus sacramētū tam
legis nature: q̄s legis scrite: q̄s legis noue
q̄ cōsistat in rebus visibilib⁹ inuisibilem
grām significantib⁹. spāle tñ est sacramē
tis noue legis: q̄ cōsistat etiam i verbis
cum sint ordinata p̄cipialē ad sanctifica
tiōem. sanctificatio vō creature sit per ver
bum dei: et oratiōem. i. Līca. 4. vnde ma
gister līca. li⁹. 4⁹. di. i. dīcit: q̄ sacramēta
cōsistunt in dnob⁹. s. in verbis et rebus: q̄
etiam dno tangunt in p̄dicta diffinitiōe.
Nam res tangunt ibi p̄ hoc qd dīcit ma
teriale elementū. Uerba vō intelligunt per
hoc qd dīcit ex sanctificatiōe. q̄a hoc sit
p̄ verbum dei. vt dīctū est. Requirit etiā
in sacramētis facta sīm Hug. que sīm ma
gistrū p̄cēndi possit sub rebus. Inten
tio etiā p̄serentis requiri que in verbis
intelligit.

Orcā z⁹. s. de variatiōibus ver
boꝝ sacramentaliū querūt plu
ra. s. vtrū liceat variare verba de
termīata in alia verba signif. cātia idem.
Vnde o q̄ nō. vnde sīm theologos lī
tilius cōsiderātes baptisim⁹ nō esset: sī q̄s
in nomine genitoris et geniti baptizaret. q̄
nō est data vīs nisi nomībus psonas p̄n
cipalē significantib⁹. dicta vō nomīa lī
p̄ personis supponant: nō tñ significant
mō p̄cipaliꝝ: sed pot⁹ notiōes: sīne actus
psonales sīm p̄c. 4. di. 2. q. 2. arti. 2. q. i. c.
j⁹ ad oppo⁹. et S̄co. 4. di. 2. q. 2. arti. 2.
Quidā vō canonistic vt Hof. et Jo. dire
nit q̄ sī q̄s mō p̄dicto. s. in nomine genito
ris et geniti baptizaret: baptizatus esset
tūlius tñ esset q̄ rebaptizaret sī p̄dictōe
Tutū additio vel diminutio impeditat

a a

baptismū. Unde q̄ circa oēs istas mūtatiōes que possunt in forma sacra nētorū cōtingere dno possit cōsiderari. vñi qui dem ex pte eius q̄ pfecta verba: cui⁹ inten⁹io requiri⁹ ad sacramentū. vt.3. dicer. Et ideo si intendat p hi⁹ additiōem: vel dimi⁹nutiōem alium ritum inducere: qui non sit ab ecclia receptus: nō videt perfici sacramentū: qz non videt q̄ intendat facere qd facit ecclia. Allud est et pte signifi⁹catiōis verbōz. eam. n. verba operent in sacramētis quātum ad sensū quem faciunt: oportet cōsiderare virtū per talē mūtatiōem tollat sensus verbōz tebitus. quia si sic manifestū est q̄ tollit virtus sacramētū. C̄irca diminutiōem igis scien⁹ dum q̄ si diminuar̄ aliqd eoz que sūt de subā forme sacramētalis: tollit debit⁹ sensus verbōz. tō nō perficit sacramētū vnd dicit Diony l⁹ te sp̄i sancto. Si gs̄ ita baptizari penret: vt te p̄dictis nomi⁹nib⁹ vnum p̄termitiat. s. p̄cm aut filium aut sp̄m sanctū: sine perfectiōe baptiza⁹bit. Si aut̄ subrabaſ aliqd qd nō el̄ de substātia forme talis: diminutio talis nō tollit debit⁹ sensū verbōz. t per p̄s nec sacramēti perfectiōez. sicut i forma encha⁹ristie: q̄ est. Hoc est enī corp⁹ meū. ly enim sublatti: non tollit debit⁹ sensū verbōz. t ideo non impedit perfectiōem: q̄ uis pos̄it cōtingere q̄ ille q̄ p̄termitit et negligētia vel contemptu peccet. C̄irca additiōem vñi cōsiderādū est q̄ cōtingit aliqd apponi qd est corruptiū debit⁹ sensus. puta si aliq̄s dicat In nomine p̄is maioris: t filii minoris. sicut Alariani baptizabant. Et ideo talis additiō tollit virtutē sacramētū. Si vñi fit talis additiō q̄ non auferat debit⁹ sensū. nō tollit virtus sacramētū. Sed nūngd refert vñi talis additiō fiat in principio: medio: t fine. B̄ndeō q̄ non. vnde si aliq̄s dicat. Ego te baptizo in nomine p̄is omnipotētis: t filii e⁹ vni geniti: t sp̄i sancti paditi: erit verū baptisma. Et filiter si gs̄ dicat. Ego te baptizo i noīe p̄is t filii t sp̄i sancti. t beata virgo te adiunget: erit verū baptisma. Et similiter si gs̄ dicat. Ego Jobānes baptizo te z̄. hec T̄bo. 4. di.3. ar.2. q.2. t.2. Quid si dicat. Ego te baptizo in nomine pa. t filii t sp̄i. t beata virginis. B̄ndeō q̄ non est baptizat⁹. qz dicit. i. Cor. i. Nūquid Paulus p̄ vobis crucifix⁹ est. aut in nomine Pauli baptizati estis. Sed h̄ verū

est si in nomine beate virginis intelligatur baptizari: sicut in nomine trinitatis: q̄ baptimus cōsiderat. talis. n. sensus h̄iūs est vere fiduci. t per p̄s tolleret virtutē sacramētū. Si vñi intelligat q̄ addit⁹ in nomine beate virginis: nō q̄ nomen beate virginis aliqd operet in baptismo. sed vt eius intercessio p̄fit baptizato ad cōfrendū ḡram baptismalē: non tollit perfectio sacramēti. hec T̄bo. vbi. s. Quid si oratione aliqua distinguat h̄ formā baptisimi. B̄ndeō. Sc̄o. 4. di.3. q.2. ar.2. t.2. variatione: q̄ nō est baptimū. quia distinctio nō potest determinare alteram ptem. t idē dicit si apponat̄ cōditio aliqua que non ectat. Utrū corruptio impediat effectū sacramēti. B̄ndeō. ant est tanta corruptio q̄ nō manet idē sensus aliquo mō. t nūc nō el̄ sacramētū. ant nō est tanta quin maneat sensus fm̄ vñs accommodatiōem l̄z nō fm̄ institutiōis p̄me rectam formationē. sicut p̄z in puerō balbuciētē: qui n̄i intelligit. t est exemplū fm̄ P̄sc. si diceret illi. p̄ illi. t tunc est sacramētū si fiat ex simplicitate. nō ex diuisiōe siue a partante: siue a p̄epost. vnde dicit te P̄sc. di. 4. retulerūt nūcij. Quid si cōtingat aliquā īfringēdō lingua p̄pter ignorātiā dicere in nomine patris z̄. non est rebaptizādū. qz fannus est sensus. h̄. Bon. 4. di.3. q.2. ar.2. c. Utrū interruptio impedit. B̄ndeō q̄ si sit tanta interruptio verbōz q̄ intercipiat intentio p̄nunciatis: tollit sensus tebitus. t per p̄s virtus sacramētū. non tū tollit qn̄ est ita parva in interruptio q̄ p̄serentis non auferit intentiōē t intellectū. hec T̄bo. 4. di.3. ar.2. q. 4. c. i. m. Utrū trāpositio impedit. B̄ndeō si mutet sensū locutiōis quē b̄z ex vi ordinis verbōz: impedit virtus sacramētū. vt si dicat. Ego pa. t fi. baptiso te in nomine sp̄i sancti. qz ex vi ordinis talis est sensus. Ego q̄ sum pa. t fi. baptiso te z̄. quia ex vi verbōz nō est sensus q̄ ego baptissem te sed aliqd in te p̄ nomine p̄is. z̄. Si aut̄ sensū locutiōis nō varient: nō tollit virtus sacramētū fm̄ q̄ p̄bus dicit: q̄ nomina t verba trāposita idem significant. hec Rich. 4. di.3. q.2. ar.2. c. Attendenda est etiam intentio. si. n. fiat trāpositio ex simplicitate sine erroreis cognitazione. nō nocet. vt si dicere In nomine p̄is t filii. z̄. Rō hui⁹ est. qz ordō intelligit in iphis verbis eo q̄ filius p̄cedit a patre. t

ideo ita non optet exprimere ordinez sicut
noia personaz. Si autem fiat ex malicia: no
cer. qz mutare formam ecclie non est bonum
O *I*tra 2°. s. numerz et ordinem sa
cramentoz none legis sciendū:
qz sacramēta none legis sunt. 7. s.
baptismus. cōfirmatio. eucharistia. pnia.
extrema vncio. ordo. et m̄rimoniū. Sunt
enī ordinata ad medicādum infirmi
tes sp̄nales: qz sunt. 7. Est. n. infirmitas pe
ne et culpe. Infirmitas culpe est triplez. s.
originalis: qz quam est baptismus. Actual
mortalis: qz quam est pnia. Et actual ve
nialis: qz quam est extrema vncio. Defe
ctus autem pene est quadruplex. s. ignoratiā
qz quam est ordo: in quo tradit p̄tis di
scernēti. Infirmitas qz quam est cōfirma
tio. Malicia: qz quam est eucharistia. et ex
bis cōflata cōcupiscentia: qz quam est m̄ri
moniū. Hec. n. 4° ut dicit Beda ex pec
cato nobis inficta sunt. ¶ **S**ciēdū. n.
fm Rich. 4. di. 7. 4. q. 4. ar. i. c. z^o. qz sem
per digne recipiēti sacramētuſ ordinis cō
seri aliquia illuminatio qz ignoratiā qz est
in homie rōne peti originalis tñ. I enim
sem̄p apparet in effectu hominem illuminā
tionē recepisse talem: illa qz illuminatio to
tam illam ignoratiā non tollit: sed minu
it. Dicis autem qdlibet p̄dictoriū sacramēto
rū vnum sacramētū: ab una p̄secrōe fi
nis. sicut dicit vna domus. qz in īa ge
nerant plura: totum vbi qd ibi gerit ad
vnum significādum: et efficiendū ordina
tur. Primo autem ordinant illa sacramēta
que respiciunt cōiter omes. puta baptismus.
cōfirmatio. eucharistia. pnia. extrema vni
cio. Postea qz respiciunt sp̄aliter aliquos.
ut ultima ouo. ordo et m̄rimoniū. Inter
p̄na vō. 5. p̄mo ordinat illud qd est sacra
mēta intrantiū. s. baptis. ultimo illud qd
est extremitū. s. extrema vncio. media autem
sunt p̄gredientiū inter qz p̄mo ordinat il
lud qd pertinet ad ḡc collate cōscrutatio
nē. s. cōfirmatio. 2° illud qd ē ad ei^o au
gmentū et roboratiōem. s. eucharistia.
3° illud qd est ad eius: si sit amissa: repa
ratiōem. s. pnia. Inter ultima vō duo. pri
mo ordinat illud qd respici p̄fectos. Iez
ordo. 2° illud qd respici imperfectos. s. ma
trimoniū. ¶ **D**ubitaret autem alius de asper
siōe aque bñdicte: an sit sacramētū: pro
eo qz est qz p̄tā venialia remedium. 3° qz
non est sacramētū. qz p̄ aspersiōe aque
bñdicte remittunt venialia per modū me

riti: in qz tam. s. excitat motum voluntatis.
sine feruozē ebaritatis: p̄ quē fit remissio
p̄tōz venialiuſ: nō tanqz p̄ vim sacramē
ti. Sacra vō significāt rez sacrā: vt sacra
tem actu: p̄ virtutez sacramēti: nō p̄ mo
du meriti. h Rich. 4. di. i. q. l. ar. z. c. i^o.
fm autē Tbo. 4. di. 2. q. i. ar. z. c. 7°. aqua
bñdicta ordinat directe ad tollendū im
pedimentū. vñ dat qz neqznicā demonū: et
venialia: et omne qd p̄t ipedire sacroz ef
fectū. vñ nō est sacramētū: si quoddā sacramē
tale: qzī dispositio qdā ad sacra. ¶ **E**t
nō qz cū aqua nō bñdicta addit aque be
nedicte fit fm Bon. 4. di. 12. q. 2. ar. z. c.
tota bñdicta. et idē ē ce oleo nō p̄secreto
et v̄ de p̄se. cc. qz in duob^o. Et idem dicunt
Tbo. 4. di. 12. q. i. ar. z. q. 6. c. z^o. et P̄c. 4
di. 12. q. 2. ar. z. q. 2. c. z^o. ¶ **D**ubitaret
etiam alijs de iurāmēto. v̄t̄ su sacramētū: cuz
vocez cōiter sacramētū iurāmēti. 3° qz bñ
quādam bñtudinē ad res sacras: in qz tuſ
s. est cōtestatio qdā p̄ sacra: vel aliqd sa
cra. et ex h̄ dicit iurāmēti esse sacramētū. nō
eadē rōne qua nūc loquimur de sacramē
tis: sed equinoce sūpto nomine sacramētū
vel analogice. s. fm dintersam bñtudinem
ad aliqd vñqz qd est res sacra. h Tbo. 3.
q. 6. ar. i. c. z^o.
O *I*tra 4°. s. effectū sacroz sciēdū
qz effectus sacroz none legis est
duplex. unus p̄ncipalis. s. gratia
gratum faciēs: ad quā p̄ncipaliter ordina
nunt. Alius secundarius pambul^o. ut di
spositio et ordinatio ad vltiorē pfectio
nen. s. grām gratiā facientē. Et iste dicit
character: vel alijs onatus aīe in sacra
mētis in qbus nō īprimitur character. Di
cunt autem sacra causare duo p̄dicta fm
Bon. 4. di. i. q. i. ar. 4. nō qzī faciat ea in
aīa. sed qz virtus tei suscipiētibus sacra
assilit ad infundendū illa ex ordinatiōe
sua. Mar. vlt. Qui cre. et ba. sue. sal. crit.
Usi dicit Engl. 9. de ci. dei. c. 7°. qz sp̄us san
ctus operat intrisecus ut valeat medicia
qz exhibet extrisekus. Assilit autem ad hoc
tūc virtus dīna merito passiōis xp̄i. vñd
sup illup R. 5. In silitudinē p̄uariatio
nis Ade. glo. Ex latere xp̄i p̄fluenterit sa
cramēta. s. aqua ablutiōis: et sanguis re
demptiōis: p̄ que salutata est ecclia. 7 sp̄i
lit de baptismo habet de p̄se. di. 4. pprie.
et de baptis. maiores. h. cante. ¶ **D**i qz
rat qd sit character. put hic accipit. oīcē
dum qz fm qz dici p̄t ex scripti magis oꝝ
a a z

caracter est quoddam spissale signum aie diuinum impressum genere significatum: et quantum est de se ad gloriam dispositum dei cuius gloria est et similitudo configurationis: et proprietas eius similitudo distinctio: reddens hominem habitem ipsum spiritualium actuum communicationem eiusmodi sicut misitatio vel receptione sacrorum: et indelibilis permanens. unde Augst. Characterem semel imposito nunquam aliquis eo carebit, hoc autem verum non esset nisi per sacramentum illud aliqd perpetuum aia recipet. Quia vero et dictum est character est signum distinctum proprietatis statum fidei. id est primis tamen in sacramentis recipientibus determinatum statum fidei. Triplex autem est status fidei in ecclesia militante: et hunc hoc est triplex distinctio: sicut in exercitu. Prima cois totius exercitus ab alio exercitu et spiritualis militum a corporibus. et spiritualissima ducis ab utrisque. Prima recipit status fidei dignitatem. et hec sit per characterem baptismi. et statum fidei defendendae ab aduersariis. et hec sit per characterem confirmationis. et statum fidei multiplicandae in aliis: et concende. et hec sit per characterem ordinis. Prima est bonorum a malis: seu fidelium ab infidelibus. et fortius ab infirmis. et clericorum et laycis. Et Boni. 4. di. 6. p. i. ar. 4. c.

Orcia 5. si ministros sacramentorum queruntur plura. sicut pretes ministeriorum concordat etiam malis in sacramentis. Et quod sic. quodammodo sunt de suba sacramenti. et hec omissa facienda enaciat. quodammodo vero de congruentia. et hec si omniantur: non enaciat. bonitas vero ministri de congruentia est: non de suba. Nam ea quae sunt de suba optet esse certa. bonitas vero ministri incerta est. ideo si desit non est minus sacramentum. unde Augst. super illud Iohannes. i. Super quem videtur. 2. dicit quod inquit tibi facit minister malus: ubi bonus est dominus. et habet te cose. di. 4. baptismum. Et hoc etiam est ar. e. di. c. romanus pontifex. et c. di. 4. c. sequentibus ad dictum. c. romanus pontifex. et pluribus aliis. Ut sanctitas ministri operet aliqd ad effectum sacramenti. hoc est queritur utrum sanctior minister meliore effectu sacramenti faciat. Et quod non. unde Augst. super tractatus. et habet te cose. di. 4. cum baptizat malus. non datur inquit impar baptismus: per impares ministros. hoc id est etiam probatur in pluribus aliis. c. eiusdem di. Deinde tamen quod in sacramento quodammodo sit substancialia: et ibis non plus valet operatio boni ministri:

malis. quod Deus ibi operat ut actor. homo ut minister. quodammodo vero non sit substancialia: ut sacramentalia. s. orationes et hoc. et in his potest valere sanctitas et bonitas ministerii. et hoc per accusacionem per se quantum. s. ad alios quos effectus accidentales sacra non essentiales sunt. Pecc. 4. di. 5. q. 3. ar. i. q. i. 7. z. et Riebar. 4. di. 5. q. 3. ar. i. c. Uel dicendum quod ille quod est effectus sacramenti non impetratur oratione ecclesie vel ministerii. sed soli passione et merito Christi. cuius virtus operat in sacramentis ut dictum est. unde effectus sacramenti non datur melior per ministram meliorum. aliqd tamen annexum impetrari potest recipienti sacramentum tenorem ministerii. sed tamen minister non operatur. sed impetratur operandum a deo. sancti. n. aliquis inuenientur baptizando obtinuisse his quod baptizabat sanitatem corporis. ut sanctus Silvester Constantino mandatiorem leprosum. Ut malus peccat dispensando sacramenta. Et quod sic. nam aliquis in agendo peccat ex hoc quod operatur non solum quod optaret. ut per se per baptismum est autem conveniens ut ministri sacramentorum sint iusti et mundi. quod minister debet omnino conformari sicut illud Lemit. 19. Sancti critis 2. et ideo non est dubium quod malus exhibebet se ministros dei: et ecclesia in dispensatione sacramentorum peccat. et quod malus peccatum pertinet ad irreuerentiam dei: et contaminationem sacramentorum est ex parte ipsius hominis peccatoris. sed sancta sunt se et incorruptionibilia sunt. quod est quod tale peccatum mortale et genere suo. Et Libro. 4. di. 5. q. 2. ar. 2. q. 4. c. 7. z. q. 6. 4. ar. 6. c. Ut malus minister cui offeratur puer baptizandus in pectore mortis existens sit pplexus. Et ut. j. ubi ageretur bis quod requiriatur ex parte baptizantium. Ut non suscipiunt sacramentum a malo ministerio peccat. Et ille qui ad sacra accedit suscipit quodammodo sacramentum a ministerio ecclesie non in quantum est talis persona: sed in quantum est minister ecclesie. et ideo quodammodo minister ab ecclesia toleratur. ille qui ab eo suscipit sacramentum non communicat ei per peccato. sed communicare ecclesie que tangunt ministerii exhibet eum. unde non peccat in hoc nisi forte per accusacionem. communicando enim peccato: vel conscientiando. si hoc ipso fauereat ei. vel souereat eum in peccato. unde dato etiam quod malus presbyter peccat: sacramentum conferendo: non tamen optet quod sumens vel petens ab eo: etiam propter quam necessitatis peccat: propter duo. Primo: quia non potest esse certus quod ille sit in peccato mortali: cuius spiritus san-

cooperat ministranti iustificationem imp̄i. 2º q̄ petit qđ iustum est. q̄ sacramēta a suo p̄bbytero recipe debet. nec p̄ h̄ cogit: nec inducit eum ad peccādum. q̄ ille reddere p̄t: non peccādo. qđ debet. Si vō ab ecclia non tolerat. puta cum degra dat: suspendit: vel excommunicat: peccat q̄ ab eo recipit sacramēta. q̄z p̄municat pecca to ipius: nisi cum in necessitate suscipiat ab eo baptisimū. bcc. Tbo. 4. di. 5. q. z. ar. 2. q. 5. o. 7. P̄c. 4. di. 5. q. z. ar. 1. q. 3. o. Utz angeli possint esse ministri sacramēto rū. Vnde. vt. s. dictum est. tota virt⁹ sa cramētoꝝ a passione xp̄i derivat: q̄ est cī fīm q̄ homo: cui in nā cōfoumant homi nes: nō angeli. sed fīm passiōem oīcīt mo dicū ab angelis minorat: vt p̄ ad Heb. 1z. 7. ideo ad homines pertinet dispensare sacramēta: nō ad angelos. Scīdū tñ q̄ sicut potentia suam nō alligavit deus sacramētis: qn̄ possit sine sacramētis esse etius sacramentoꝝ cōferre. ita etiā potenti am suam nō alligavit ministris ecclie. qn̄ etiam angeli possint veritatem mīsteriū cōferre in sacramētis. 7 q̄ boni angeli se nuncij veritatis: ideo si aliquid sacramēta le mīsteriū a bonis angelis p̄ficeret: ratum esset bñdum. q̄ cōstare debet hoc fieri auctate dīna. sicut qđam templū dīcūt mīsterio angelorū cōsecrata. Si vō temo ncs: q̄ sunt sp̄us mendacij: aliquid sacramē tale mīsteriū exhiberent: nō esset ratu ba bendū. bcc. Tbo. 4. di. 5. q. z. ar. 2. q. 5. o. 7. 3. q. 6. 4. ar. 7. c. De intentō & fide utz requirant in mīstris faciōꝝ: vide. 3. vbi agit te bis que requirunt ex parte ba ptizatiūm

Orcia 6. s. iteratōeꝝ sacramētoꝝ querunt plura. s. utz possint iterari. Vnde tria sacramēta penitus iterari nō possunt: nec debent. s. baptisimus & ordo. i. q. i. qđ qđam. in p̄m. filiter cōfirmatio. de cōse. di. 5. dictuz est. 7 ca° de homine. Quia ḡ nō possunt iterari: ideo nibil facit q̄ iterat. quia vō non debent. ideo q̄ sc̄iēter iterat grauissime peccat. Reliqua vō 4. iterari possunt. s. matrimoniu. zi. q. i. aperiant. 7. c. se. Item eu charistia. de cōse. di. 2. quotidie. Item penitentia. c̄x de peni. 7 remis. omis. Itē exire ma vñctio. 35. of. illnd. Rō autem horū est q̄ nulluz sacramētale nec sacramētu qđ habet effectū p̄xtrum debet iterari. quia ostenderet sacramētum nō fuisse efficax

ad faciēdum illum effectū. 7 sic fieret iniuria illi sacramēto. i. q. i. qđ qđam. Sa cramentū autē qđ habet effectū non perpetuū: p̄t iterari sine iniuria: vt effectus p̄ditus mīrito recuperaret. quia ḡ p̄ma tria effectū habent p̄xtrum. imprimūt. n. cāracterem indelibilem in aīa: q̄ ex quo semel imprimūt. amplius nō potest imprimī. Et ille effectus p̄mus sine quo nibil fit: est p̄petrus. ideo nō possunt nec debent iterari 7 q̄: etiam sic statuit Dīs. vnde si alijs resūscitaret: nō esset rebaptizādus: vt re ordinādus: vel recōfirmādus. Sec⁹ autē est de alijs 4. sacramētis. Probab̄ h̄ di uersitas ab Angl. zz. q. 7. licite. 7. i. q. i. qđ qđam. Quidā autē dicunt: q̄ nullum sacramētum est iterandū. p̄ quibus facit Angl. dicens. Nulli sacramēto est iniuria faciēda. ḡ nullum sacramētum est iterandum. quia de tali iniuria loquīt de 2. sc. vi 4. ostendit. Concordādo vō potest dici si ne p̄indicio q̄ sacramētum iterari possit: intelligit duplicit. Uno mō respectu eiusdem sumentis. 7 sic verū est q̄ sup̄dicta 4. sacramēta possunt iterari. quia ab eo dem possunt plures sumi. Altō mō respectu eiusdem effectus. 7 sic verū est q̄ etiam illa 4. iterari nō debent. s. i. n. iterarent ad eundē effectū in numero: ad quē p̄us fūssent sumpta & collata: fieret ipsi in iniuria: ac si fūssent p̄us ab effectu suo vacua: cum tñ semp habeat suū effectū. nisi assit impedimentū ex parte sumentis. Iterari tñ possunt ab eodem ad effectum nouū sine iniuria sacramēti. rōne predi cta. Que est pena iterato cōferentis baptis̄mū. Vnde q̄ scienter aliquem rebap tizauerit fīm hosti. ti. de apostasia. talis si sit clericus est fīm canones deponēdus. ar. de cōse. di. 4. eos quos. 7. c. qui bis. si sit laycus est excommunicandus: 7 pena graui orū plectēdū. vt dīcīt ibidem. nec potest ordinari. vnde etiam acolitus: qui mīstrium p̄buit scienter p̄bbytero rebaptizan ti si publicū sit: non debet ad ordines pro moueri: nisi religiōem intret. vbi fatore religiōis potest secum dispensari. Si vero sit occultum: cum de pena penitētiā egerit: p̄moneri potest. extra de apost. ex līa rum. Si vō rebaptizauit ignorāter ignora ntia facti: exhibita debita diligentia oī mode excusat. Si autem ignorantia iur. non excusat. quia talis ignorantia in talib⁹ non excusat. Sc̄om leges vō qui

a a 3

rebaptizat est si sit layens: decapitandus.
Si vero sit presbyter est tanquam indignus a sacerdotio reponendus. C. ne san. ba. iterl. l.i.
Quae est pena suscipientis iterato baptis-
mum. Unde si leges video esse decapita-
dus. ut in predicta. l. f. m. vero canones q. spon-
te vel coacte confirmant onaliter fuerint reba-
ptizati: non possunt promoueri. Et idem in
tellige si ignoranter. et postea cum scierint
ratum habuerint. dicitur. so. confirmadus est.
7. i. q. 7. cōuenientibus. 7. c. qui in qualibz
Hoc autem fuit statutum propter renuentiam
sacri et in detectationem iniuriantium sacramē-
to. In habitu tamen clericali debent illi vine-
re. et sic retinebūt privilegii clericale. dicitur.
dictum. et de cōf. di. 5. dictum. Qui antez
ignoranter fuerint rebaptizati. sicut inter
dum fit et pueris. vel coacti absolute pos-
sunt promoueri et inre f. m. aliquos: et qui
bus est hosti. f. m. vero alios de dispensatio
necepit. et hoc est tutius f. m. Hoffred. 7. i. q.
4. placuit. de vtrisq. habet et cōf. di. 4.
eos quos. Obuiare tamen predictis video de cō-
f. di. 4. qui bis. ybi dicitur. Si quis est ignoran-
ter rebaptizatus: non indiget per eo penitentia:
sed tamen irregularis est: et non potest promoue-
ri: nisi necessitas magna cogat. Unde si
hoc intelligit de ignorantia iuris que non excusat.
et cum dicunt q. talis non indiget per eo penitentia.
Supplet: verum est tamen quantum alios. Secundum Hug. vero intelligit
non tamen de ignorantia iuris: sed etiam facti.
et factum fuit hoc olim in ordinum rebapti-
zantium. sed hodie bene possunt tales promoueri:
quia tales oīno excusat ignorantia facti. et hec responsiones habent in glo-
b. predicti. c. qui bis. ponunt etiam a Hoff. par-
tim in summa sua tamen de sacris non iter adi-
st. Quid vero ibi nisi necessitas cogat. et ad
dicunt q. immunitate necessitate: est cum talibz
per episcopum dispensandum. Secundum autem Seco.
4. di. 6. q. 4. ar. i. q. 2. illud. c. qui bis. cum
accipiat et priuiliu Theodori ep. Lantue-
arien. infligere non potest irregularitez
nisi forte oīcas q. omnia. c. a. Beatianno in
corpo decretorum incorpore: sunt a papae
confirmata. hoc tamen non est manifestum: si
cum est manifestum: q. omnia que sunt in cor-
po decretalium sunt per papam confirmata.
hoc enim p. per patrum Grego. 9. et per
proemium Bonif. 2. Et si dicatur. ille ep. non
poterit ius illud conferre: immunit tamē
papam illud ius cōdidisse: cum dicit f. m.
canones. Unde si glosator debeat ostendere

vbi sit super hoc editus canon: et hoc non
facit. potest ergo dic: q. ignorantia dum
sit probabilis sicut exculcat totaliter cōfere-
tem a pena irregularitatis: ita et suscipien-
tem. vbi enim pena canonica non incurrit:
nisi a latore canonis inferat. vbi ergo
non innuit et vi verborum inficta. dicen-
dum est: q. nulla est. verba enim constituti
onum penalium: non sunt amplianda: sed po-
tius restringenda sunt regula iuris. h. Seco.
ybi. 5. **N**ec autem dictum est de rebapti-
zato: intelligendum est etiam de recordina-
to: vel recōfirmato. ar. di. 68. c. i. et de cōf.
di. 5. dictum. et di. 50. presbyteros. Ita dicit
canonista. **S**ed Seco. ybi. 5. in s. dicit
cōtrarium: cum non innuenias exp̄se in in-
re irregularitas inficta. propter iteratione cōfir-
mationis. et hoc cōfirmat per illud. c. di.
ctum. ybi in f. m. pena propter iteratione cōfir-
mationis. et non pena irregularitatis. sed
magis innuit oppositum. s. exercitium offi-
cij clericalis. De pena etiam talibz impo-
nenda: dicitur. j. cum et mensura satissimi-
onis ager. **N**olid de illo qui oībit. p.
babilit. vtrum sit baptizatus vel cōfirmatus
vel ordinatus. Unde q. sine periculo pro-
pter tale dubium: potest baptizari: ordina-
ri: et cōfirmari. quia non intelligit iterationem
quod nescit esse factum. de cōf. di. i. sole
nitates dedicationis. et de cōf. di. 4. si null
la. et ex de pres. non bapti. veniens. unde
si habita diligentia requirendo. s. a famili-
aribus eius. et notis de eo per aliquem sci-
ri non possit q. baptizatus fuerit intrepide
rebaptizari poterit. de cōf. di. 4. cujus itaq.
quidem etiam tenet et debet in dicto capitulo
nulla. unde in tali causa: quia illud est si-
gnum probabile q. non sit baptizatus: eni
qui baptismū iterat ignorantia totaliter
excusat. debet autem tunc cōferens ba-
ptismū his verbis vti. si es baptizatus:
non rebaptizo te. sed si non es baptizatus:
ego baptizo te in nomine patris et filii et spi-
ritus sancti. extra te baptis. c. 2. et candez
formam seruit in alijs. Quoniam de ali-
quo cōstatib. probabilitate q. baptizatus sit.
Unde unius hominis testimonio. Nam
de baptismo et cōfirmatione credit testimo-
nio unius hominis. scimus est de ordine. di.
98. affros. et ratio f. m. Gregor. i. q. i. h.
ecce enim honoris. quia circa talia. s. que
etiam ad alios ordinantur. et est ordo ma-
ius periculorum vertitur. di. 4. 2. quiescam
hoc notatur di. 4. placuit. in glo. **E**slo

q̄ inneniat infans expositus: t̄ a quo sit expositus nesciat penitus: nec cum eo signi vel vestigium innenit: q̄ baptizatus sit. n̄quid d̄i talis baptizādus absolute: vel s̄ub conditōe. H̄indeo talis est baptizandas: quia in dubio quisq; baptizari c̄ebet. de cōse. dis. 4. paruulos. 7.c. si nulla Quia tamē non est certū cum non ē baptizatū. ideo ad vitādum om̄e periculum baptizādus est s̄ub conditōe: vt p̄dictum est. Quid si aliquis p̄bet se esse ordinatum quo ad species facti. tamē aliud excipit cōtra eum dicens eum nō fuisse baptizatum. n̄quid credere tunc vnius testi monio baptisimū. H̄indeo. dicit Augl. q̄ quādō non est in p̄iudicium alij: credit. als autem nō. vnde nō possit quis te baptisimū suo testimoniu facere p̄ vnu si qd sibi legatum esset sive reliquias sub hac cōditōe. l. si baptizatus esset. quia s̄. fieret p̄ indicium heredi. de cōse. dis. 4. placuit. in glo. Quid si dubites de mortuo: vtrū fuerit baptizatus. H̄indeo q̄ secus est de viuō t̄ de mortuo. vbi enim dubitas de viuō: habet. p̄ non baptizato: t̄ baptizat. de cōse. di. 4. cum itaq;. ubi vō dubitas de mortuo: p̄sumēdum est cum esse baptizatum. c̄t̄ de pres. non bapti. c.z. 7.z. vbi dicit. De eo qui natus est ex xpianis parentibus: t̄ inter xpianos est fideliter cōuersatus: tam violenter presumit q̄ fuerit baptizatus. vt hec p̄sumptio p̄ certitudine sit habenda: donec evidenter forsan argumētis cōtrariis probaret. de h̄ etiam est ar. de cōse. dis. 4. quibus. 7.c. hallegato. cum itaq;. vbi etiā hoc nō. in glo.

De cathecismo t̄ exorcismo. t.i. z.

Consequēter cōsiderādūz est de singulis sacramētis in sp̄ciali s̄m ordinem p̄missum. Unde p̄mo cōsiderādum est de cathecismo t̄ exorcismo: que duo p̄parant ad baptisimū. 2° de ipso baptismo. 3° de efficacia baptisimi. 4° de ministris baptisimi. 5° de baptizādis. Circa cathecismū autem querunt̄ plura. l. vtrū cathecismus debeat p̄cedere exorcismū: vel ecōuerso. H̄indeo si baptizādus sit adulatus: t̄ capax doctrine. tunc secus est q̄ si sit paruulus. vnde in adultis p̄cedit cathecismus. in paruulis vō exorcismus. t̄

ideo mutat̄ est ordo s̄m aliquas ecclias nec obseruat̄ ille qui cōstuevit esse in ecclia p̄mitua. quia tunc baptizabant̄ adulati: n̄c autē paruuli. Utz rebeat cathecismus p̄cedere baptisimū. H̄indeo q̄ sic. de cōse. dis. 4. ante baptisimū. 7.c. p̄ma. cū enīm baptisimi salus per fidei veritatēs sic merito requirunt̄ a baptizādo ea que s̄tē necessitate fidei. b̄ec autem sunt tria. sc̄z fidei suscep̄tio: p̄fessio: t̄ obseruatio. t̄ id ppter b̄ec tria cathecismus est inuenitus. in quo sit instructio de articulis cōibis: distincta ad fidei suscep̄tōem. fit etiā responsio ad fidei p̄fessōem. fit etiā respōsio sive obligatio ad fidei obseruatiōem. Quia vō adnltus peccatum p̄sumū habet: t̄ per se credere potest: requirunt̄ b̄ec te necessitate ab eo: t̄ per seipm. Quia vō paruulus nec p̄tū actuale habet: nec per se actu credere potest. ideo requirunt̄ ab eo de cōgruitate: t̄ per vicarium. l. patrīnum suum. Utz verū dicat patrinus respondens p̄ paruulo: credo. H̄indeo q̄ sic. quia respōdet pro eo de fidei sacramēto s̄m Augl. in p̄sentī. vt sit sensus credo. i. fidei sacramētū suscip̄tio: vel suscip̄ere p̄fello sum. t̄ non est sermo falso: vel insolitus. quia vt dicit Augusti ad Bonifacium. Sepe signū sumit̄ pro re. sicut dicimus: Cras erit resurrectio os̄. t̄ vidēs furnum dicit se videre ignem. Uel responset de obseruātia fidei in futuro. s̄m Dio nysū. vt sit sensus credo. i. quādō ad perfectam etatem venerit: credet. t̄ hoc quidem cōfiteri potest ex p̄posito sollicitudinis circa cum adhibeōde. Aut alio modo posset esse sensus. credo. i. operam dabo ad hoc q̄ credat. Utz paruuli sint cathecizādi. H̄indeo q̄ sic. l. enīm cathecismus ppter adultos fuerit institutus: s̄ tamē cathecizādi etiam paruuli: l. nullam possint apprehēdere instructiōem circa exprimēdām veritatem: sive utilitates baptisimi. tum etiam ppter maiorem lenitatem. tum etiam vt patrīni melius sciānt: super qbus c̄ebant paruulos informare. tum etiam vt paruulus fidez t̄ religiōne xpianam diligenter custodiat: per hoc q̄ sciet se eam per alium in baptimo p̄fessum fuisse. Sed querit̄ in cuius persona respondeant patrini. H̄indeo potest oīci q̄ in persona sui: vel in persona paruuli. vt patet ex sup̄dictis. Utz aut̄

ex illa responsione patrini obligentur de hoc
babet. i.e. ubi agitur de ritu baptismi. Ut
parvulus per eos obligetur. Unde quedam
sunt necessitatis. et ad hec potest homo per
alium obligari. quedam voluntatis. et ad hanc
requiri. prius consensus. obligatur ergo
per patrinos voto generali: non specialiter: ad
ea que sunt necessitatis. non ad ea que sunt
superrogationis. ut consenserit. 4. parvuli. hec
Hoc. 4. dis. 6. p. z. q. z. ar. z. q. z. **U**nus
buitusmodi obligatio sit votum. Unde quod
non proprie. quia votum proprium est de eo quod
est superrogationis: extenso tamen nomine est
votum. quia est voluntaria obligatio. non
super illud ps. Uonete et reddite tecum dicit
glossa. quod votum emititur in baptismino. non fa
cit autem duplex petri veniendo contra.
quia non obligatur postea magis quam prius
de necessitate. sed de bono et equo. h. Hoc.
vbi. s. questione. 4.

Orcia exorcismi sciendum: quod baptis
mam perfundere debet: non tamen cathe
cismus sed etiam exorcismus: ut co
le. dis. 4. siue parvuli. vsque ad illud: ve
nit ad fontem. quia per exorcismum assistens
te sibi virtute divina. potestas diaboli ex
pellitur a baptizando. sic intelligendo h. Rich
ard. 4. dis. 6. q. 6. ar. i. c. quod artus potestas
diaboli respectu illius: ne ceteris paribus
tantum possit decesso est illius: quantum velit. sed
per exorcismum fit ne maxime impedit ba
ptizandum a susceptione baptismi: et effectu
eius. unde non debet exorcismus aliquo modo
permitti: nisi in necessitate. et tunc cessante
piculo debet suppleri ut solennitas et vni
formitas serueretur in baptismino. Et etiam quod
fuit Richard. vbi. s. habet efficacia etiam
post baptismum reprehendo diaboli potesta
tem: quam diabolus accepit super homines
per peccatum. I.e. enim in parvulo post baptismum
non sit peccatum: tamen in eo remanet
actualiter somnis peccati. Cum predictis co
nuenientur. ho. 4. di. 5. q. z. ar. z. q. i. et alii co
tores. Debet etiam baptizandus cathe
cari et exorcizari per presbiterum. de cons
dit. 4. sacerdotes. Ad hoc nota quod adul
ti baptizandi debent tribus septimanis an
ti baptismum cathecizari et exorcizari in qui
bus coeantur symboli. I.e. Credo in deum.
et in cena domini debent epo. et presbitero respon
dere: et postea baptizari in sabbato palce.
de consdit. 4. baptizandos. et c. sequitur. In
dei autem quia frequenter ad fontem rede

unt: debent ante baptismum. 40. diebus ca
thecizari: et in abstinentia probari. di. 4. ne
quod absit. Quid autem significet ea que
sunt in cathecismo et exorcismo: ponit ce
cose. dis. 4. ab illo. c. postea. usque ad. c. ve
nit. et c. persona. habet etiam ibi. j. de ritu sole
ni baptismi. quod in finem.

Questio de baptismino. ti. 2.

Dicta considerandum est de ipso
baptismo. et propter de quo baptis
mo est hic intentio. 2. quid est
baptismus: de quo hic intendi
tur. 3. a quo fuit institutus. 4. de eius
materia siue liquore: in quo habet fieri.
5. de forma verborum eius: que debent ibi
dici. 6. de lotione. 7. de ritu baptismi: et
quare baptismus non possit iterari. Cir
ca primum sciendum quod triplex est baptismus.
ut dicit Augustinus. 4. de unico baptismino. et
habetur de consdit. 4. baptismi vicem. scilicet
fluminis sanguinis et flaminis: siue spissis san
cti. De primo. Jo. 3. Et postea venit Jesus
in terram Iudeam: et baptizabat. De secundo.
Jo. 12. Baptismo hoc habeo baptizari.
De tertio. Act. 2. Vos autem baptizabimini
spissi sancto. Primum dicitur proprium baptismi:
aliij duo metabaphorice. quod veteris instar
baptismi aqua habet purificare. et per con
sequens vicem eius supplere. Est autem po
tissimum baptismus sanguinis. unde Augustinus
ad Fortunatum. et habetur de consdit. 4. La
tine. sacramentum baptizatus continet fidem suam
coram sacerdote: martyrum coram persecutori
re. ille post confessionem suam aspergit aqua
hic sanguine. prorsus autem intentio est de
baptismo aquae.

Orcia secundum sciendum quod baptismus di
citur ab eo quod est baptizare. quod
greco idem est quod lanare latine.
Vnde baptismus potest dici lanacrum quod est
aqua reputata ad lanandum. vel lotio: quod
est effectus vel virus lanacri. Secundum autem
quod baptismus est nomen sacramenti: diffini
scit a magno finiaz li. 4. dis. 3. Baptismus
est ablutionis corporis facta sub forma verbo
rum certarum. et determinata. Et stat ibi ablutionis
anthonomatice per ablutiō aque. stat eti
per lotione corporis passina. et corpus stat
anthonomatice per corpus humano. Secundum
autem quod in baptismino est aliquid quod
est sacramentum tamen. vel lotio exterior. et

aliquid quod est sacramentum et res ut cara
cer. et aliquid quod est tri res. mundatio
interior. Et idem intellige de alijs sacra
mentis. primum est ea seculi et tertij. z^m est si
gnu primi et tertij. das autem descriptio pie
dicta de eo quod est tri sacramentum in baptismo.

Itra z^m. s. a quo baptismus fuit in
stitutus sciendum quod tri sacramen
ta baptismi insinuauit: insti
tuit: et confirmavit. Insinuauit quod facto
cum baptizatus fuit a Iohanne. et verbo:
cum predixit Nicodemo Jo. 3. Hic ergo re
natus fuerit ex 2^c. Instituit autem facto
cum baptizare discipulos fecit. Jo. 3. post
hoc venit Iesus iterum in Iudeam et bapti
zabat. et tunc instituit verbo et facto. quia
diciebat ibi quod baptizabat. et si non in persona
propria; tam discipuli in sua presentia: sicut ipse
volebat. et iterum misit discipulos suos ad predicandum et baptizandum Luc. io.
Confirmavit autem baptismum etiam facto:
cum scilicet latere eius non nisi fluit sanguis
sed etiam aqua in passione consumatoe.
et verbo quando post resurrectionem omnes
discipulos et singulos ad predicandum mi
sit Matth. vlt. Et sic per prophetam qui in
stitutus est baptismus: et quod scriptura di
uersimode loquuntur. per etiam quod baptismus in
stitutus fuit an passionem: et post. sed ante:
institutiōne primitiva. post vero institutiōne pu
blica. cum omnibus publicatum et impositum
est euāgelium. prima institutio erat quia in cō
filio. z^m in precepto. cuius unusquisque ex co
pte rebatur esse ceperit. ex quo ad eum institu
tio puerit sicut Bon. 4. ol. z. p. z. q. i. ar.
i. q. i. in fine. et Rich. 4. ol. z. q. s. art. i. c.
et Hual.

Itra 4^m sciendum quod baptismus fie
ri debet in aqua. Rō cuius est in
stitutione dina. Institutione vero bi
p^m congruentia. quod in baptismo alia mun
dat per gratiam: et sine eo sicut cōmē lege nullus
saluat. propter que duo optime sibi con
uenit aqua. i. quantum ad primū. quod est natū
ter ablutiā. et quantum ad z^m. quod est inter
omnes liquores communissima. vñ debet fieri
non in aqua artificiali: sed in natū. quia
illa ab omnibus cōliter et faciliter poterit haberi
non sic autem aqua artificialis. Poterit autem
fieri in omni aqua natū: non triū simplici sed
etiam mixta. et in aqua q̄liter cuq̄ tñsintu
tata: dum sit ibi spes aquae salua. als sec
est. vñ poterit fieri in aqua maris: in litorio

et in aqua sulphureis. Ad sciendum aut
discernē spem aque optet attendere tria
sicut Hual. s. liquoris originē. rōne cuius
poterit fieri in aqua rosa
ea vnde ruta et bī facta. nec in urina nec
in saliva. et ēē de baptis. non ut opponeres.
quod benebant a que elemētaris originē
et ideo nec specie et formam. ratioē cuims
patet quod non poterit fieri in porceta pulimento
et bī liquoribus miris. quod nec mām nec
spem aquae habet et efficaciam. rōne cuius pot
erit quod non poterit fieri in claretto luto cervisia et
bī. Medo autem speciem aque tenet: ideo
in eo poterit fieri baptismus: sicut melius fiat in
aqua. Cum predictis pueniū Rich. 4. di.
z. q. z. o. et alijs doctores. Si autem alijs esset
baptizatus in aliquo liquore de quo du
biū est an haberet spem aque: rebapti
zādus esset. ut dicit Seco. 4. di. z. q. z. c. in
particula. q. pura sub conditione. Sed nū
quid in aqua paludosa poterit fieri baptismus?
Benedeo quod sic. quod sicut coincineret corpū ac
cidēt aliter propter cuius confusōem cum im
mūdīchis grossis. saluat tamen in ea spes aque
cui ex nō sua per se cōuenit habilitas ab
luendi: et etiam aliquo modo remaneat in ea
propter ablutiā: quod ideo dico: quod si nō ul
lo modo remaneat in aqua actu propter ablutiā ab
lutiā ut in glacie grandine nūce et bī. quod
dū sic est dū posita baptizari in ipsa non
poterit. hec Rich. 4. di. z. q. z. art. z. c. z^m ad
oppo^m. Si etiam aqua paludosa esset ita
incrassata quod recederet a vera raritate aque
nō esset in ea baptizandum sicut si esset lu
tum. als sensu esset. quod adhuc spes aque
remanent. hec Tho. 4. di. z. art. z. q. z. c.
z^m. Sed nūquid etiam in brodio car
nū poterit fieri baptismus? Benedeo quod sic. Ita
admiratio carnis non soluit spem aque,
nisi forte facta sit tanta resolutio carniū
coctari in aqua quod liquor plus habeat de
aliena substātia quod te aqua quod ex spissitudine
pspici poterit. si tamē ex liquore sic ipsi
facto exprimat aqua subtilis: poterit in ea fi
eri baptismus: sicut etiam in aqua quod exp
rimit de luto. sicut in luto fieri nō possit baptis
mus. hec Tho. 3. q. 66. ar. 4. c. z^m. Ita
quid ad baptismū requiriē aqua sanctificata
Benedeo duplex sit sanctificatio in
baptismo. Una est que fit in baptismo per
verbū adiunctū elemēto. Alia est que
fit ante baptismū per oratiōem a p̄bbytero
prima pūnit ad necessitatē baptismū: sicut

et ipsum verbum. 2^a ad solenitatem. Dicendum ergo quod ad baptismum requiritur sanctificatio aquae. prima de necessitate. 2^a vero de congruo. ita tamen quod nisi necessitas hoc requireret in aqua non sanctificata quod baptizari non debet. quod alii facerent mortaliter peccaret fuit Bonifacius. 4. dis. 3. p. 2. q. 1. art. 2. in fin. Si quis autem vellet in sabbato pasce et penthe. et aqua consecrata recipe ad sine dominis aspersio. regrediat eam ante crismatis infusionem. et consumat. 4. in sabbato sancto.

Quia circa 5°. s. formam verborum que dicuntur in baptismino queruntur plura. s. que sit illa forma. et si est illa que ponitur ex te baptis. si quis. et de cose. dicit. 4. a quodam. 7. c. multi. s. Ego te baptizo in nomine patris. et filii. et spiritus sancti. Unde hoc in hac forma baptismi due particulae continentur: una pertinens ad sanctificationem elementi. s. inuocatio trinitatis. Alius pertinens ad determinationem intentionis ministri. s. expressio actus baptizandi prima habetur ex institutione domini: et est eadem apud omnes ecclesias: et fuit omnis ipsa. Nam circa illam vno cocurrunt. s. expressio ipsius actus et pronuntiatio in qua translatum actus. et hoc iterum est omnime apud omnes. unde videtur descendere a prima consuetudine et traditione baptizandi applicari. Sed modus exprimenti est diversus apud latinos et grecos. Cum ergo baptismina vnuus sit illorum quod baptizantur in ecclesia latinorum et quod in forma grecorum: que est. Baptizat Petrus in nomine patris. et filii. et spiritus sancti. ideo optet quod substantia forme sit una pars formae: illa. s. que pertinet ad sanctificationem elementi. Alius vero est quantum ad expressiōem actus et personae baptizante. filius est de substantia quanto ad modum vero expressiōis quod varius est: non est de substantia sed accidens ex statuto ecclesie: que potest obligare ministros. sed non potest mutare subalter sacramentum. ideo etiam ille modulus est de necessitate factus: et non facti. Iz quidam dicunt quod sit de necessitate virtutis ipsorum. ita quod alii baptizantur necessitate rebaptizari. s. opere. prima est verior et coniuncta. hec Petrus. 4. di. 3. q. 2. ar. 1. q. 1. c. Utrum expressio trium personarum sit de necessitate forme baptismi. Non potest. cuius ratione est. quia baptismus per formam suam consecratus est fuit Aplinius. Epib. 5. Mundanus etiam in latrone in verbo vita. et etiam Angli. te vni. baptis. dicit quod baptimus verbum euangelij consecrat. et ideo operatur quod in forma baptismi exprimit causa

sanctificationis. scilicet trinitas personarum. Scidum tamen quod professio fidei potest fieri quod duplicitate in baptismino. Aut ita quod sit plena in corde et in ore: sed non in fide ecclesie. et tunc est vacuum. Aut in ore plena sed non in corde: et tunc est plenum. quia sit in fide ecclesie et non persone. Aut plena in corde sed non in ore. et hoc aut sit ex voluntate: et tunc est vacuum. aut ex necessitate. s. mortis superiuenientis: vel infirmitatis: et tunc non est simplicitate plenum: sed ex domina pietate supplete: pueri potest esse plenum ut s. summus sacerdos non dimittat imperfectum quod erat inchoatum: et in hoc causa intelligitur verbum Ambrosii. te spiritu sancti. S. fidei mysterium trinitatis teneat: et vera persona triplex noletur: plenum est scientia. vel expone plenum est scientia. i. plena est fides sacramentis: non effectus eius. unde si talis moriar. debet sepeliri in cemetery. Si autem ante eos omnia verba completae impediunt baptizandum ita quod pleni non posset pueri: ita rursum baptizandus esset sub hac conditione ratione obvii. si tu non es baptizatus recte fuit Rich. 4. dis. 3. q. 2. ar. 3. c. 5. et cum eo conueniunt alii doctores. Sed obiectum contra predicta. quia Bernardus dicit in quedam epistola quendam esse baptizatum in nomine dei et sancte crucis. afferens: queris utrum sit baptizatus. ego vero hunc baptizatum puto. Unde quod si ly in nomine dei distinctione intelligitur trinitatis expressiōem: verum dicit. quia adiunctio facta ex conuictio non vitiat sacramentum. si vero non falsum dicit fuit Petrus. 4. di. 3. q. 2. ar. 1. q. 2. c. 7. c. 2. Quid si dicatur in nomine triplex personarum. Unde non est baptizatus. ut habeat de consuete. 4. multi sunt in gloriam. Utrum in nomine Christi possit quod baptizari. Unde quod non. Nam nunc est formam coem a christo traditam et inuocatiōem trinitatis mutare in spiritu sancto spiritu consilio spiritus sancti est cuius spiritus tunc est duplicitate ratione. nam quodammodo nole spiritus tota trinitas intelligitur ut Ambrosius exponit Christus. n. vnguentus dicit: et ideo vnguentus vncutus et vncutum insinuat. Et propter reuertentiam significati. s. ut nomine Christi virtus ossum et celebre ostenderet. cessante vero bacca iam non est sic baptizare: nec potest ut theologus coiter dicunt sic tradi baptismus fuit Bonifacius. 4. di. 3. par. 1. q. 2. ar. 2. c. 2. ad oppositum. et Petrus. vbi. 5. c. 2. Sed obiectum. ga

Nicolans papa de cose. di. 4. a quodam dicit q̄ si in nomine trinitatis vel in nomine Christi baptizans baptizati sunt. Unū enim idēq; est vt sanctus exponit Almbo. **R**endeo q̄ nō intelligit q̄ verba oīno ides sonant. sed q̄ modus baptizādi in p̄mitua ecclia cōformis fuit modo: quem nūc tener ecclia, qz in Christo intellectus claudit trinitat. vt dictum est. s. n̄ implicite r remote. vel idē est. qz eiusdem virtutis est r efficacie in cāu in quo esset eadem cā baptizādi. vnde r eadem dispensatio est spiritus sancti fīm Boni. vbi. s. i. dubi. circa līam. q. 4. Uel pōt dici. q̄ qz in nomine Christi intelligit tota trinitas. vt dictum est. ideo ppter dubiū vtrū esset baptizatus qui in nomine baptizare. dicit papa Nicolaus q̄ nō esset baptizādus. qz est intelligendū absolute. qz mō si alīqs h̄ mō baptizare debet rebaptizari s̄b cōditionē fīm Rich. 4. di. 3. q. z. ar. 3. c. io^o. fīm vō Scō 4. di. 3. q. z. ar. 3. c. te p̄a variatiōe for. qz nō legi vbi p̄dicta dispēlatio fuerit relata dubiū est an talis sit baptizat. r iō s̄b cōditionē est baptizād^o. Scōm vō Jo. de cose. di. 4. a quodam. r Bern. cōf. co. fl. gs. Si gs in nomine Christi baptizare baptizatus est. l̄z nō sic tebeat baptizari. Scōm vō Hugl. c. di. multi. nō esset baptizatus. r hoc qd̄ dicit Nicolaus papa refert ad temp^o ecclie p̄mituit. hoc nō. cōf. de baptis. c. i. in glo. c. bnius z. op. est Hosti. Qd̄ autē dicit Nicolaus papa in nomine trinitatis: intelligit explicite p̄p̄us nominibus personar. exp̄ssis vt dicit glo. fdcita. **U**trū exp̄ssio actus baptizādi sit te neccitate baptisini. Rendeo q̄ sic. di. n. Alet. z. cōf. de baptis. c. i. Actus baptizandi est te neccitate forme. Rō bnius est diuinā institutio. Rō autē institutiōis est. ga intentio necessaria est sacramento. r hoc est sacramētum neccitat: r est ad alterū immersio aut potest fieri ppter plura. r ideo ppter piculum defectus intentionis: p̄p̄uo verbo debet exp̄ni intentio in forma. **Q**uid si dicat. Ego mero te ī no. pa. z. Rendeo vt habet te cose. di. 4. multi sunt. in glo. non est baptizatus. qz mero non est synonymū cum hoc verbo baptizo. **Q**uare dicit in nomine r non ī nominibus. Rendeo. qnā l̄z sint tria nomina personalia trium psonarum. tamen est vnum nomine essentiale. virtus autē vna

que operat in baptismo ad essentiam pertinet. r ideo dicit in nomine: r non in nomine minibus fīm Tho. 4° dis. 3. arti. 2. q. i. c. 9°. **U**el dicēdum q̄ nomine ibi non sumit s̄m pro voce significante: sed pro noticia que quodāmodo vna est trium personarū: inquātum est vna veritas trinū: r inquātum vnum correlatiū intelligit in altero fīm Pe. 4° dis. 3. q. z. arti. i. c. 4°. Dicēdum etiam fīm Pe. ibidem. q̄ ibi sumit singulare p̄ plurali. r fīm istam sententiam videt q̄ si dicere in nominib; patris z. est baptisimus. Scōm vō alios non est baptisimus. qnā sicut mutatio nominis impedit baptisimū: ita r mutatio numeri. qnā alia est sententia. **U**tz si hec p̄positio in scienter omittat: sit baptisimū. Rendeo q̄ nō. qnā nomine p̄pis nibil ē dictum: vel non est eadem significatio que p̄pis. sed si ex defectu lingue vel eiusdem idiomatis mō r p̄p̄ietate dūmitteret: eo q̄ in illo idiomate idem significet per ly in nomine r per ly nomine: r ecōuerlo. pie pōt credi q̄ est baptisimus. hec Hual. Utz ergo sit te neccitate sive te substantia forme baptisimi. Rendeo q̄ nō. qnā hec vox. s. baptizo generat plenū sensum. ar. te cose. di. 4. remiserūt. vbi dicit. si gs ita dicat. baptizo te in no. pa. z. baptisimū est l̄z nō ponat hoc p̄nomē ego. hoc nota. r te baptis. c. i. in glo. b. Est tū ly ego te in tentiōis expressiōe. Et idem dicēdum est te hac dictiōe. Amen. **U**tz peccat greci nō sernādo formam n̄am. Vō licuit eis formā n̄am ad ipsos dimittē ppter remouendū errore quorūdā qui vñitez baptisini baptizātibus attribuebāt. dicētes ego sum Pauli. ego autē appollo z. n̄ illo errore sublatō debuerūt ad ipam redire. vñ credit q̄ sic baptizādo mortaliter peccent si formā ecclie romane cōtemnāt Illi vō q̄ ipam nō cōtemnūt r suā et anti qua p̄stitudine sernāt: mortalitē vt puto nō peccat. qz ecclia romana te illis greci. q̄ ei obediret hoc dissimilat: r in alijs honestis eos recipit. hec Hual. De hac autē mā. s. de variatiōe forme baptisini quere ampli. s. ti. de sacris in cōi. ar. z.

Orcia sextū sc̄z lotiōem faciendam in baptismo tenēdum est breuiter h̄z docto. q̄ ablutio ē te neccitate sacramēti baptisimi. Modus autē determinatus ablutiōis. puta p̄ aque

aspersiōem infusiōem vel immersiōem. et numerus ablutōis nō sunt de necessitate sacramēti baptisimi. vnde i bis cōsuetudo cuiuslibet ecclesie est seruāda: quam qui nō seruat graniter peccat: nisi casus occur rerit spālis: v'l necessitas que impeditat. te cōse. dis. 4. postq; vos. 7 4°. c. sc. 7. c. pro pter. Aluctates autem que dicit ter imergendū: intelligūf: vbi cōsuetudo talis erat Ille vō que dicunt semel immergeđū: intelligunt vbi cōsuetudo erat contraria. Sed si vna imersio sufficit ad baptisimū. et z^a et z^a addit: nūquid z^o et z^o baptiza tur. Unde sicut. j. dices. intentio requirrit ad baptisimū. et ideo ex intentiōe mi nistri ecclie qui intendit vnu baptisina dare: tria immersiōe efficit vnu baptis ma. Si autē ad singulas immersiōes re petent verba forme peccaret quāntū cū de se pluries baptizās. Unde quādo fit tria immersio: in pīna debet nominari pater. in z^a filius. in z^a spūs sanctus. et tunc nulla supfluit. quia nō est cōpletum sacramen tum donec terminati sūt verbū. incipit. n. immersio cum verbo: et terminat cū illo. Debet autē baptizās quātū magis potest bono mō simul ablueret: et verba pferre: nō est tamē necē fin Richarl. 4. vi. 3. q. 4 ar. z. c. et Scotum. 4. dis. 6. q. z. c. q simul punctualiter vtrūq; incipiāt et terminet sūficit q; platio verborū aff. incipiāt q; ablutio terminet: vel cōnuerso. Ponat q; aliquis existat sup pontem non potens aquā habere ad baptizādū puerū: quē cum timet cito mori: si intendens pvide re saluti pueri proferēs verba in quibus cōsūbat forma: proīciat cū in aquam in tentiōe baptizandi: et postea puer aliquo cāu cuadat: nūquid debet reputari baptizatus. Unde credo q; nō. q; proxima mā baptisini est ablutio in aqua. q; autem aqua abluit pmo aqua cooperit in toto vel in parte: et postea discooperit. vnde ppter prūmū representat xpī sepulturā. ppter z^o eius resurrectiōem. Quis autē puer i casu p̄dicto p actum illius q; ipm̄ proīcit in aquam immergeđū: nō tamē est acē or dinatus ex sui nā ad hoc vt puer abluate sed vt submerget. Et ideo si aliquo casu p alios vel per eūdem p̄sūcētem ipm̄ in aquam puer extrahat ex aqua: non propter hoc puer esset baptizatus. q; illa imersio que fuit facta ex sui natura non

ordinabat ad elevatiōem pueri de aqua sed ad submersiōem. bcc Richarl. 4. vi. 4 c. et tribus casib;. cāu. z. Esto q; alijs existat super pūcam ad cuius aquaz nō potest ptingere manū: nec vas habet enz quo possit baurire: sed habet calatū et cor dam. Mō quero si p cordaz oīniat pū erum in calato in aquam: et ex hoc bapti zare intendens: et verba in qib; cōsūlit forma proferēs. vtrū puer sit baptizatus Unde q; sic. dum tamē calatū sit talis q; aqua subintrancit ad abluēdū cor pns pueri. quia q; baptizās tangat illuz immediate quēm baptizat: v'l aliquid aliud: nō est de essentiā baptisimi. et in p̄dicto. casu est immersio et elevatio ex aqua et est immersio talis que ex sui natura nō ordi nae ad pueri submersiōem. sed ad q; de aqua elevatiōem. q; patet p hoc q; ille q; cum mittit semp tenet cum cum corda ad elevādū. Si tamē occurrit p̄dicta ne cessitas ceberet mitti pāni in aquā et p̄ ea illis extractis ceberet aqua expīmi super corpus pueri sub rebita forma verborū et cum intentiōe baptizādi. bcc Richarl. vbi. s. casu. z.

c Irca 7°. s. ritum baptisimi scien dum q; in sacramēto baptisini de necessitate ei^o sit ablutio in aqua et verba rebita. et alia q; in ritu baptizādi seruant: p̄tinent ad solēnitatem. Adhibetur autē hī^o tum ad excitādū tenaciōes et renētiām sacramēti. tum ad instruciō nem fidelium. tum ad coibitiōem demo nū: ne sacramētalem impediāt effectum. Debet autē in baptisimo aliquis adesse q; baptizātu leuet de sacro fonte: recipiens eum q; nouitū in suam instruciōem et tutelam. quia parvuli et nonniū pter curā p̄mū indiget cura spāli. et ille talis qui leuat ex fonte dicit patrillus. quia vt oī cit Hugl. de san. Uicto. in oblatiōe baptizādi et responsiōe quodāmō facit ad regeneratiōem eius. Obligat autē suscipiens te sacro fonte ad eius instruciōem. de cōse. vi. 4. vos aī oīa. si ip̄e sētiret q; ncēitas imineret. in quo cāu. ncētatis alijs ad mitti nō ceberet: nū i dīni doctus cēt. vt dicit Diony. Non baptizatus autem nō potest suscipere baptizādū. de p̄sc. vi. 4. i baptisimā. I^z nō baptizat^o possit baptiza re. quia persona baptizās est de necessitate sacramēti: non autem persona suscipies

Prohibetur autem abbatibus et monachis de baptismo conmatres habere: et hoc propter familiaritatem que solet ex hoc oriuntur. Inter patinos et matres carnales puerorum. ar. et cōse. dis. 4. monach. 7. c. non licet 7. c. sc. Et inde intellige de canoniciis regularibus: et alijs religiosis. Et hoc est verum lenando et tenendo hoc tamē licet baptismā do. debet autem ad lenendum tūnus unus ad mittendum ut cōfusio discipline vite. tamen ne ppter agnatiōē spūalem mīmonium impedit. sed quedam ecclesiē hanc cōsuetudinem non seruant plures ad susceptiōē parvuloꝝ admittentes. de pse. dis. 4. in cathecismo. 7. c. non plures. 7. iō. oxitur agnatiō spiritualis ad omēs tenetes: impediens mīmonium cōr. abēdūz: et dirimens postea cōtractum. Et idem iudicium est de confirmatione. li⁹ 6° de agna. spī. quāuis. Et dicit ibi Ioh. an. q̄ si necessitas vrgit: unus potest esse patrinus i ca thecismo. baptisimo; et confirmatione. Non est autem decens: iō non sit p̄hibitum cōinges simul leuare puerū alterius de baptismo. zo. q. 7. 6. qd autem. 7. ca⁹ sequēti Non debet autem aliquis baptizare aliquem alibi: q̄s in ecclesijs vbi sunt fontes ad hoc specialis reputatiō: nisi esset filius regis vel p̄cipis: aut talis necessitas emerget ppter quam sine periculo ad ecclesiā am accedi non possit. li⁹ 7° de baptis. p̄fici. Scidētū etiam q̄ ordo pertinetum ad solennitatem baptisimi sūm morem ecclēsie vſitatum est iste. p̄mo enim insufflatur: ut virtus diaboli exterior expellatur: et exterioris expellenda significet. 2° signum cruxis sui in pectoro: et in fronte ut demon se agnoscat expellenduz: tam in occulto cor dis q̄s in publico cōfessionis. 3° sal in ore ponitur: ut significet q̄ per baptisimū sapor sapientie preparat. 4° fit aurum et narium cum sputo linitio: ut significet gratia ad discernēdū: et obediendum. 5° fit linitio olei sancti: quod dicit oleum cathecuminoꝝ in pectoro: et scapulis. ut significet vincio ad deum amādū: et ei⁹ onera portādū. 6° fit post baptisimū initio crismatis in vertice ut significetur apertio mentis imputribilis ad ptem plandum. crisma enim cōfectum est ex oleo incense: et balsamo cōseruante. et debet hec inunctio fieri de crismate nouo: non veteri. de pse. dis. 4. si quis. Episcopo

tamen p̄sente non debet p̄sbyter crismare infantes baptizatos in vertice: nisi ep̄o iubente. sicut etiam non debet benedicē nisi de iussu episcopi: ep̄o p̄sente. te cōse. dis. 4. om̄i tempore. 7° vestīe veste munda: et alba: vt significet candor innocentie et stola resurrectiōis. Ultijno cereus ponitur in manib⁹ vt sit lucerna pedib⁹ eius verbum om̄i: et lumen semitis eius. Dionysii. antē alium ordinem ponit sacramen talium baptisini qui in p̄mitiua ecclēsia ser uabat in solenni celebratiō baptisimi: q̄i adulti veniebant ad baptisimū. Hugli. etiā de sancto Ulrico. aliam ponit formam. modus tamen p̄dictus magis est vſitatus: fin Boñ. 4. dis. 6. in fine articulorū. vbi notat ordinem eoz que ad solēnitatem baptisimi requirunt. Ad hoc nota q̄ eoz que agunt post baptisimū aliquid est: quod noꝝ solum significat: sed etiam efficit. puta vñctio: que fit in vertice: que operat cōseruatiōē gratic baptisimis. aliquid est quod nibil efficit: sed solum significat: sicut q̄ dat eis vellis candida ad significādū nouitatem vite: Tho. 2. q. 7. arti. 2. c. 4°. Pedes autē baptizatorū non sunt lauandi aqua benedicta si ne cōsecrata. i. q. i. cōmendam. populo tamē Mediolanē. permittit hoc facere. quia hoc faciunt Ambrosij auētate. vt dicit glo. ibidem.

Quāra 8°. s. iteratiō baptisimi: sciendū q̄ baptisimus noꝝ p̄t iterari: cuius cā est ouplex. Una est cōis sibi et alijs. s. imp̄ssio characteris: qui indelibilis manet in aia. Et alia. p̄pria sibi et hec est triplex. Una q̄ originalē cui apponit: non iterat. 2° q̄ morti xp̄i: q̄ tūnū facta est: assilatur. 3° est q̄ p̄ ipm̄ ventaliū purgatio efficit. et q̄ si posset iterari: hominib⁹ semp incētū dareē pecandi. Scidētū autē Scō. 4. dis. 6. q. 4. c. rō quare baptisimū noꝝ est iterabilis: est in situatio dīna: cui noꝝ est alia cā prior nisi voluntas eius: sed p̄z cōueniētia eius ex p̄dictis. reliq̄ ad hanc mām̄ p̄tinētia: quere s. vbi agit de iteratiōe sacroꝝ in cōi.

De effectu baptisimi. ti. 4.
Ande p̄siderādū est de efficacia baptisimi. et primo de efficacia baptisimi in adultis. Secundo de impedimento efficacie

baptismi in adultis. tertio de efficacia baptismi in parvulis. quarto de efficacia baptismi ante passionem Christi.

¶ Circa ipsum queruntur plura s. utrum per baptismum auferunt omnia peccata. Vnde oportet sic de cose. dis. 4. regenerante. et c. sine pena. R. huins est divina liberalitas que tantum huic sacramento contulit efficiaciam. quod quidem conueniens fuit. quia baptismus est ad regenerandum institutus. unde ibi transit homo de parte tenebrarum in adoptionem filiorum dei. et maxime aperit largitas divina manus in primo aduentu et hoc est quod dicitur. Tbi. 2. Per lauacrum regenerationis et renouationis spiritus sancti quem effundit in nos abunde tecum. **¶** Utrum per baptismum homo liberetur ab omni pena. Vnde oportet sic. paterque a pena contracta. vnde Elmo. super illud. Ro. 2. Sine penitentia sunt dona dei: et vocatio. et habet de cose. dis. 4. sine penitentia. Gratia inquit dei in baptismate gratis omnia condonat. cum enim ut ait Damas. baptismus sit principium vita spiritualis. tam gratiae glorie tollit illud quod retardat vel excludit a vita. pena vero quodam est eterna: que oīno excludit a vita. quedam temporalis assumpta: quae homo meruit. hec retardat morientes a vita: nec excludit. quedam temporalis contracta. hec a vita non retardat morientes: nec excludit ideo baptismus ipsum tollit. sed etiam et non quia non opponit effectum eius.

¶ Utrum per baptismum auferatur concupiscentia. Vnde oportet per baptismum concupiscentia extinguitur: non ut non sit: nisi forte hoc fiat miraculo vel dono dei spirituali. sed ut non ob sit. quia ibi gratia infunditur quia superari possit. hec Aug. et habet de cose. dis. 4. c. 2. vnde concupiscentia in quantum habet rationem culpe extinguitur per baptismum: in quo tum habet rationem virtutis sui pene manet.

¶ Utrum per baptismum tollatur irregularitas. Vnde si. Jo. si irregularitas pronenatur ex defectu sacramenti non tollitur per baptismum. vnde bigamus ante baptismum non potest post baptismum promoueri. Nec etiam corrupta ante baptismum potest post baptismum velari. quia virgo velata significat ecclesiam triumphalem: in qua non est macula; neque ruga. sed bis duobus habet ordinis. acutus. Si vero puerus ex delicto tollitur per baptismum. vnde si quis ante baptismum homines occidisset voluntarie: per baptismum promoueretur posset. Si autem proveniat ex iniunctio ecclie non tollitur per baptismum. unde iudex. executor. testis adiudicatus in causa sanguinis non possit per baptismum ordinari. hec Jobannes dicit. 26. Unde. Et eiusdem sententie est Bar. 3. Hoff. et Hostien. et Hugo. dicit quod baptimus etiam tollit hanc irregularitatem. quia non debet melioris conditionis esse peccatum quod non peccatum. dis. 24. si quis viduam. et dis. 22. h. ecce. in glo. Secundum autem theologos aliquos nulla irregularitas tollitur per baptismum. per baptismum enim solus tolluntur peccata: et ea que sequuntur ex ipsius ratioe quia peccata sunt irregularitas. autem non est peccatum. quia quandoque non sequitur ex peccato: sed ex opere meritorio. ut cum quis occidit hominem zelo iusticie vel in indicio insto. ex quo sequitur quod irregularitas non tollitur per baptismum. Non enim videatur rationabile quod baptismus tollat penam ex causa meritoria contractam.

¶ Si dicatur quod saltem tollat irregularitatem ex causa culpabili contractam. Vnde oportet non est verum. quia et si contrahatur ex culpabili causa aliquando. non contractabitur sub illa conditione quia est culpa: sed sub ratione alia. Et ad hoc est auctoritas Augustini. libro de bono coniugio. et habet in glo. super illud ad Titum. 1. Unius viri habetur etiam in veteri. dis. 26. Eicutinus inquit intelligunt: qui nec eum qui catholicecum minus aut paganus habuerit alteram: ordinarium censurunt. quia de sacramento agitur: non de peccato. **¶** Sed obiectum est. quia Hieronymus. super epistolam ad Titum dicit. quod si quis ante baptismum plures: vel unum ante: et alteram post habuerit: non est bigamus. **¶** Vnde oportet in hoc non tenetur eius opinio. sed opinio Augustini. hec Richardus. 4. dis. 27. q. 4. articulo. et cum eo conuenit Petrus. 4. dis. 27. q. 2. articulo. et articulo. et per baptismum tollitur irregularitas homicidij cuiuscunq. non autem bigamie. sicut dicit opinio secunda. et hoc habetur expresse in glo. dis. 24. si quis viduam. ubi super illud verbum post baptismum: arguit glo. a contrario sensu. ergo si ante baptismum fuit homicidium nocet. R. huins diversitatibus est institutio ecclie. sed volentes et non sine ratione. scilicet quia homicida non est ad ordinem

inhabitabilis: nisi ppter horrorem sanguinis qui qdem tollit in baptismo. quia supponit q sit factus agnus de lupo. sed in bimmo non tollit defectus significationis: ppter quem est ad ordinis inhabitabilis. Utz quelibet infamia per baptismi tollatur: vel dimittat. Rendeo q sic. te cose. di. 4. sine penitentia. in glo. dicitur et enim q per baptismum tollunt peccata: et ea que sequuntur ex peccati. sub ratiōe qua peccata sunt. vñd cum infamia sequatur et peccato sub ratiōe peccati tollit p baptismum. Utz iudicat seculari indulg:bit illi penam: qui cōmisit maleficium si baptizet. Rendeo in penis que in iudicio bimmo inferunt nō soluz attendit: quia pena sit homo dignus quo ad eum: sed etiam i quo sit obligatus quo ad homines qui sunt lessi: et scandalizati ppter petm alicuius. et ideo lz homicida liberet per baptismum: a reatu pene quo ad eum: remanet m obligatus quo ad homines. quia iustum est homines edificari te pena sicut sunt scandalizati de culpa. pie tamē pnceps talib⁹ posset indulgere penam. hec Tbo. Utz p baptismum conferant homi gratia et virtutes. Rendeo q sic. Und Aplus ad Tivum. Saluus nos fecit p lauacrum regenerationis. i. per baptismum: et renouationis spiritus sancti: quem effudit in nos abunde et ad remissionem peccatorum: et copiam virtutum. fm glo. ibi. Sed nōne per penitentiā etiam aliquis adultus ante baptismum cōsequit grām et virtutes. Rendeo q sic. fm q habet baptismum in voto implicite: vel explicite. postea vō in baptismo. conseruit maiorē copiam grē et virtutū.

¶ Tercia z⁹. s. impedimentum efficacie baptismi in adultis querunt plura. s. utrius effectus baptismi sit equalis in omnibus. Rendeo duplex est effectus baptismi. unus per se. s. illud ad qd est in statutis. s. regeneratio hominis in spiritualem vitam. et hunc facit eque in omnibus qui se babent equaliter ad baptismum. vt i parvulis. Adulti vō quia qdam cum maiori ratiōe ad baptismum accedunt. Ideo qdam plus. qdam nimis de gratia nouitatis accipiunt. ¶ Illius est effectus baptismi per accidēs. illud ad qd baptism⁹ non est ordinatus. sed diuina virtus hoc in baptismo miraculose operat. sicut sup illud Ro. 6⁹. vt ultra non seruamus peccato dicit glo. Non hoc prestat in baptis-

mo: nisi forte hoc miraculo ineffabili et atoris: vt cōcupiscentia que est in membris totaliter extinguat. et tales effectus non insciplunt equaliter a baptizatis: etiaq; si cum equali denitioē accedant. sed disperdat bimmo effectus fm ordinem dini ne pudentie. hec Tbo. z. q. 69. art. 2. c.

¶ Utz fictio impedit effectus baptismi in adultis. Rendeo fictio dicit duplexiter vel quo ad susceptiōem. vel quo ad collationē baptismi. quia scilicet pretendit se velle suscipere baptismum vel conferre: et nō vult vere: sed simulare tñ. vt in iocosa immersione. vel quo ad dispositiōem: quia pretendit se dispositum esse extratum sit indispositus intra. Prima fictio impedit sacramētum. lz enim Blugus. cōtra dictū Dosi. ppe finem non determinet utrū tales cōnt baptismati vel non. sed dicat divinū iudicium per alicuius revelationis super hoc esse oraculum implorandum. qd etiam habetur te cose. dis. 4. solet. vide tamē vicere q nō recipiunt baptismi sacramētū. qd certum est: si baptizans non intendebat illum ablutiōem facere vt sacramētum: scilicet causa iudi tñ. vt dicit ibi glo. quod tamē dicit ibi glo. scilicet q baptizans intendat baptizare qualēcumq; intentiōem habeat baptizans recipit sacramētum: non est vero vt est ostēsum. s. fm Richarl. 4. di. 4. q. i. ar. i. c. ¶ Tercia fictio impedit effectus baptismi qui est tñ res. scilicet grām et remissiōem peccatorū. non tamē impedit effectus qui est res et sacramētum. i. characterem. te cose. dis. 4. ostendit. quia actus actiōis sunt in patiente: et disposito. Hec autem in dispositio seu contraria dispositio potest esse tripliciter. scilicet aut discernēdo: quo ad rationē. aut indebet accedendo. s. cum aperte peccandi. aut malum appetendo: quam ad cōcupisibilē. aut sacramētum cōtemnedo. s. accipiendo irreuerenter. p̄ce erigit enim fides et denitio. s. voluntas abstinendi a peccato: et reuerētia sacramēti fm Bon. 4. di. 4. q. z. ar. z. c. et Pe. 4. vi. 4. q. i. ar. z. c. Si ḡ querit quomodo sumitur fictio: que impedit effectum baptismi. Dicendum q̄ fictio hec quodāmō includit omne peccatum mortale qd contrariae gratiae. hec Tbo. z. q. 69. ar. 9. c. 3⁹. Utz recedēt fictio baptismus habeat effectū. Rendeo q sic. te cose. dis. 4. ostendit. in fine. Duplex est enim effectus baptismi interior. scilicet character. qui est sacramētum

7 res 7 grā que est res. p̄missus nō opponitur culpe: aut fictiōis: sed z², ideo character cum ea recipit sed nō gratia. character. n. q̄tum est de se est dispositio immediata ad grām: sicut organizatio corporis ad anime infusioē. sed impedit. ppter h̄iam si bi in codem s̄biecto aic cōunctā fictionē ideo illa stante grā non infundit. recedē te autē statim infundit. sicut diaphanitas acris impedit recipe lumen solis: propter obscurā nubem. qua resoluta statim recipit lumen a sole. vnde Augl. 1°. et baptif. 7 habet de cose. dī. 4. tunc valere incipit ad salutem baptismū: cum fictio illa veraci cōfessionē recesserit. Et qz sacramētū recipieit culpā pcedētē: et non sequentez. binc est: q̄ plenam facit grā supinfusa remissiōē totius culpe 7 pene pcedētē. 7 hoc p se. totius vō culpe sequētē p accēs quia nō pōt vñam sine alia tollere. vnde tollit culpam venialem sequētē: si quaz intenit: et quia hominē nō peniteat: in generali 7 in spāli. si nō tollit: nō tollit etiam totā penam. qz culpa 7 pena sequens magis tollit in eo virtute pnie: q̄ baptismū. vnde tam de fictiōe q̄ de peccatis post baptismū ppetratis: ei est penitētia iniugēda fm Boni. 4. dī. 4. q. z. ar. 3. o. 7 P̄c. 4. dī 4. q. i. ar. 2. z. q. z. c. vnde si veniens ad baptismū cōtracē de omib⁹ suis peccatis mortalib⁹: nisi de vno solo; qd̄ ei cā fictio nis cīns in baptismō: optet q̄ vere peniteat de illo pētō: 7 in se: 7 iniquitā fuit cā fictionis ei. quo facto deus cōfert gratias et baptismalē: in remediu cōtra alia petā que fuissent in baptismō deleta: nisi fictio impedinisset. 7 ideo de illis alij nō optet babere veram pniā. nec forte attritionē nonam: pter illam quā habuit aī baptismū. Hec fm Sco. 4. dī. 4. q. z. arti. z. c. circa mediū: optet dicere characterē in ficto aliqd operari. sed solum q̄ deus et eadem pacticē qua assilist ei qui baptismū sine fictiōe suscipit. Assilist etiam ei q̄ baptismū suscipit quādo fictio recedit. Sed esto q̄ aliquis accedat ad baptismū cum motu peccati venialis. nūquid talis cōse quis effectum baptismi. H̄deo. quidaz dicit q̄ est duplex fictio. s. simplex. 7 fm̄ quid. Fictio simplex auferit totū effectum baptismi. 7 hec est cum voluntate mortali ter peccandi. Fictio autē fm̄ qd̄ hec est venialis: 7 non impedit ingressūz gratic. sed cōplementū. vnde in tali non habet per-

fectum effectum. quia non telet veniale illud: 7 etiam minus recipit te grā. qz minus est dispositus ppter illud. Alit tamē pōt dīci. s. q̄ motus venialis non facit fictum simplicē: sed ad temp⁹. qz gratiam non expelit: sed retardat duz homo non eleuat se ad recipiēdum diuinā gratiam. 7 quādo talis motus cessat: statim baptifinus habet plenum effectum. 7 bunc morum: 7 alia petā telet. etiam si non supueniat te illo cōtritio noua. P̄c. vbi. s. Prūm⁹ modus dicēdi magi placet: 7 cōuenit cum Sco. vbi. s.

Q uæca 3° s. efficaciam baptismi in paruulis: querunt plura. s. vtrū paruuli recipiāt sanctificatiōē in baptismō. H̄deo q̄ sic. Abūt. n. quin paruuli misericors deus ad salutis remedium baptismū penitauerit. et de baptis. maiores. q̄. caue. vnde paruuli i baptis. mo purgant̄ a peccato originali: 7 h̄ me. rito p̄fisiōis xp̄i: 7 alienē fidei. s. ecclēsie 7 virtute sacramēti. Utrū paruuli recipiant in baptismō plene rem. i. grām: et habitibus virtutē. H̄deo q̄ sic. recipiūt. n. fm̄ omēs grām p̄ quam iustificant̄. cōne. nit enim ut sicut cōtrabunt alio p̄merente culpam: sic etiam alio p̄merente recipiant iustificatiōis gratiam. vt. s. dictum est. De viriūtib⁹ vō sunt plures op̄i. cōuenientior tamē 7 verior est op̄i. magistris mīlaz li⁹ 4° dī. 4. q̄ paruuli dantur virtutes in baptismō in munere sive i habitu perfecto: fed non in vsu. ad vsum. n. non tm̄ requiriē perfectio habitus: 7 etiā potentie: que deficit in paruulis. 7 enīm habitus innatus 7 acquisitus perfectus esse non possit ante perfectiōem potentie. insitus tamē potest. quia eius perfectio nō dependet nisi a creatorē. Scindūt tamē q̄ in paruulo virtutes habent aliquos actus. Actus enim virtutum sunt 4°. scilicet cōtrarium expellere. subiectum perficē. 7 ad ultimū finem ordinare. 7 isti tres actus cum habitibus conserunt. Quart⁹ est bonum opus elicere. 7 iste non consert̄ paruulo: non ppter defectum virtutū: sed ppter defectum potentiā in eo. 7 ideo bene dictum est q̄ paruulis non dant̄ virtutes in vsu. qz ergo eundē effectum habet baptismū in paruulis: 7 adultis. ideo dicit Augl. ad Bonificiū. Regnans ip̄s in maiorib⁹ officiis: 7 puulis oblatis cōis est. B. Guili.

QUOTIEN in p̄nulis baptis̄m̄ b̄baret equa-
lem effectu. Undeo q̄ sic: q̄ tum est te lege
cōi. equale. n. est ex pte dantis illud medi-
ante quo daf̄ grā. s. sacramētū. & qual' c̄
est ex pte recipientis p̄gruitas: vel disposi-
tio. bcc. n. nō attendit b̄m nālēm capaci-
tatem: sed b̄m voluntariā p̄paratiōem: q̄
nulla in eis p̄cedit. sed p̄ dispositiōe ē cis-
ecclie fides: q̄ equalit̄ respicit om̄es p̄n-
los: q̄ baptizant̄. P̄t t̄ tens magis da-
re te grā vni q̄ alteri: te p̄uilegio spāli. q̄
tius potētia nō est sac̄o alligata. **H** Rich. vbi. s.
Ricard. 4. di. 4. q. 2. ar. 2. c. **U**trū effectus
baptis̄m̄ sit equalis in p̄nulis & in adulti.
Undeo q̄ nō. characteri. n. im̄p̄ssio ē equa-
lis. sed restitutio innocētie penes terminū
a quo est inequalis. infusio etiā grē est in
equalis. q̄ vnicuique magis p̄dest fides:
& dispositio p̄pria q̄ aliena: ceteris parib.
Adulti ḡ plus recipiūt de grā i baptis̄m̄
q̄ p̄nuli. **H** Rich. vbi. s.

Circa 4°. s. de efficacia baptis̄m̄
anī passiōem xp̄i sc̄eldū: q̄ baptis-
mus xp̄i babuit candē virtutē anī
passiōem & post. q̄ sicut post: ita & anī pas-
siōne caratē im̄p̄ssit: omnē culpā dele-
nit: grām cōtulit. & per p̄ns cōcupiscentiā
minuit. pbabile t̄ est q̄ post passiōez ma-
ior grā cōferat in baptis̄m̄. q̄ passio xp̄i
a qua baptis̄m̄ efficaciā habet: maioriſ
tebet esse virtutis exhibita q̄ p̄uisa. & co-
pleta q̄ incboata.

De baptizātibus. ti. 5.

Altreā cōsiderādum est te mi-
nistris baptis̄m̄. Et p̄mo quis
p̄t baptizare. 2° te numero
baptizantū: & baptizandorū.
3° te intentiōe quam d̄z b̄bē baptizās.
4° de fide eius. 5° de bonitate eius.
Circa primū querunt̄ plura. s. ad quez p-
tinet ex offō baptizare. Undeo q̄ ad solūm
p̄bysteriū. te cōf. di. 4. cōstat. vii etiā
diaconi ab q̄s q̄o vel p̄bystero non audi-
ant baptizare: nisi p̄dictis ordinib. longi-
us cōstitutis necessitas extrema cōpellat.
di. 92. diacones. **U**trū laycius possit sa-
cramētū baptis̄m̄ cōferrere. **H**o ut habeat
te cōf. di. 4. cōstat. 7. c. in necessitate. 7. c.
sanctū est. baptizare necessitate imminēte
laycis xp̄ianis pleriq̄s cōcedit. **R**obur-
ius est. q̄ inter alia sacramēta marie ne-
cessitatis est baptis̄m̄: q̄ est regeneratio-

vite sp̄iālis homis. q̄ p̄neris alī subue-
niri nō p̄t. & adulti nō p̄st alī q̄s p̄r ba-
ptis̄m̄ plenā remissiōem cōsequi. q̄tūz
ad culpā: & q̄tū ad penā. ideo vt circa re-
mediū tam nēcūm bō defecū pati p̄t pos-
sit: institutū est vt mā baptis̄m̄ sit cōis. s.
aqua q̄ a q̄libet te facili b̄ri p̄t. & missler
baptis̄m̄ sit q̄cūq̄ etiā nō ordinat̄. s. in
nēcitate. & b̄ verū est etiā in aqua nō san-
ctificata: si alia b̄ri nō possit. als nō. **S**i
aut p̄ter nēcitatē baptizaret q̄s nō p̄b-
ter: sicut layc. sicut cleric. peccare mortalē
baptis̄m̄ tū sac̄m cōfert. **H** Tho. 4. di. s.
q. 2. art. i. q. i. c. vii & cōf. de cl. nō or. c. i. or:
q̄ si nō ordinal̄ baptizauerit: vel aliud
dinūm officiū nō p̄petens exercuerit: supple-
nēcūs articulo nō exigēt: ab ecclia abi-
ci d̄z: & nunq̄s ordinari. **U**trū nō p̄b-
ter baptizās facē possit vel obbeat sacramē-
tū baptis̄m̄. **H**o illa p̄tinet ad solēni-
tatē baptis̄m̄: nō ad nēcitatē. & iō fieri nō
debēt: nec p̄st a layco: vel clericō. sed solū
a sacerdote: cui⁹ est solēniter baptizare. **H** Tho. 3. q. 67. ar. 2. c. z.
Utrū mulier
possit baptizare. **H**o q̄ sicutētate instan-
te. zo. q. 2. sup q̄bus. als baptizare p̄bibe-
tur. de cōf. di. 4. mulier. q̄ t̄ caput muli-
eris est vir. & caput uiri xp̄s. ut d̄i. i. Coz.
ii. nō d̄z baptizare mulier. si assit copia vi-
ti. nec layc. p̄ste clericō. nec clericis p̄ste
p̄bystero. q̄ t̄ p̄t baptizare p̄ste ep̄o. co-
q̄ b̄ p̄tinet ad officiū suū. Si t̄ mulier p̄t
nēcitatēt baptizaret: rebaptizādus non
ēt. sicut etiā dictiū est te layco. peccaret t̄
sua baptizās: & alt̄ q̄ ad b̄ cooperarent:
vel baptis̄m̄ ab ea suscipiēdo. **H** Tho. 2. q. 67. ar.
4. c. 7. c. z.
Utrū nō baptizat̄ possit ba-
ptizare. **H**o q̄ sic. dūmō formā ecclie ser-
uet. de cōf. di. 4. c. in baptis̄mate. & rō est.
q̄ sicut ex pte mafie q̄tū ad nēcitatē
salutis sufficit q̄libet aqua. ita etiā sufficit
ex pte mafri: quicq̄s bō. & ideo etiā nō
baptizat̄ in nēcitatēt baptizare possit. Si
vō e t̄ articuluz nēcitatēt b̄ fieret: uterq;
grauis peccaret. s. baptizās & baptizatus.
& hoc impedit sacramēti effectū: l̄z non
tolleret ip̄m sacramētū. bcc Tho. 4. di.
5. q. 2. art. i. q. 2. c. 7. z. q. 67. art. 5. c.
Utrū excōmunicatus possit baptizare.
Undeo q̄ sic. potestas enim ministrandi
sacramētū p̄tinet ad sp̄nalem characterē
q̄ indelibilis est. sicut p̄z ex sup̄dictis. & iō
p̄ b̄ q̄ q̄s ab ecclia suspendit̄ yl̄ excōmunicat̄

vel etiam degradat: non propter hoc amittit pratem conferendi sacramentum. confert quidem: sed peccat confidit nisi in necessitate baptizaret. sicut illus qui ab eo recipit sacramentum: et sic non recipit rem sacramenti: nisi forte per necessitatem vel ignorantiam excusat. Tenebris est igitur breuiter circa predicta: quod actus baptismi: sicut et alii cuius alterius pratis conuenit alieni duplicitate. vel ex officiis auctoritate. sic accedit solis presbyteris. vel ex ecclesie permissione. sic est concordit aliis: maxime in causa necessitatis.

¶ Utrumque possit baptizare scimus. Non quod non. quia cum in forma baptismi exprimitur duplex persona. s. baptizans et baptizata: alius debet esse baptizans a baptizato. Et quod Innocentius dicit in quadam dicta: quod indeus scimus in aquam mersit. de cetero. di. 4. c. sancti est. et ex te baptizo. debitur in glo. et tex. dicens. De baptizo in nomine patris. si recessisset tunc ad prius enolasset. intelligendum est propter vim proprietas: et cuius magnitudine hoc procedere videtur: ut inter indeos consistens quod se offerat periculo mortis. Ad ostendendum autem quod alius est baptizans a baptizato voluntatis baptizari a Iohanne. Matth. 3. et ex te baptizo. debuit.

Orcia 2. s. numerum baptizandum et baptizandum querunt plures. s. utrum plures possint simul baptizare. Bendeo sacramentum baptismi principie habet virtutem ex forma: quam apostolus notat verbū vite ad Ep̄. 4. et ideo considerare optet: quod cum plures simili vnum baptizant quod forma vniuersali. s. n. dicunt. Nos te baptizamus in nomine patris. et ceteri. sed hoc excludit per formam baptismi quod habet greci. possunt enim dicere. Baptizet servus tuus et ceteri. in nomine patris. sub qua forma greci baptismum recipiunt. que tria forma magis dissimilis est forme qua nos vtimur: quod si dicaretur. Nos te baptizamus. Ideo notandum quod sub tali forma Hostem baptizamus exprimitur talis intentio. s. quod plures conueniant ad unum baptismum conferendum. quod quidem videtur esse rationem ministri. hoc non baptizat nisi in quantum est minister Christi: vice eius gerens sed sicut Christus est unus sic optet esse unus minister qui ipsum representet. propter quod signanter dicit apostolus ad Ep̄. 4. Unus dominus

nus: una fides: unum baptismum. Et ideo contraria intentio videtur excludere sacramentum baptismi hunc. Tho. 3. q. 67. ar. 6. c. 1. hoc est etiam sicut videtur esse Secundum. q. 4. di. 6. q. 2. ar. 6. c. Si vero tertius dicaretur. Ego te baptizo in nomine patris. et ceteri. tertius exprimit suam intentio quod ipsis singulariter baptismum conferret. quod potest coingere in eo causa quo contencit. sicut tertius aliquo modo baptizare conaretur. et tunc dicendum est quod ille qui per verba proficeret. per quem conferret baptismi sacramentum. alius vero quantitatem insuper baptismi habearet: nihil faceret. sed si verba prouinciarum presumat puniendum esset tantum rebaptizator. Si autem simul ambo verba proficerentur hominem immergetur: vel aspergeretur: essent puniendi et inordinato modo baptizandi non de iteratio baptismi. quod tertius intendet non baptizare. et baptizare. et tertius quantum est in se baptizare. nec tradaret aliud sacramentum. sed Christus qui est unus interins baptizans: unus sacrum per tertium confert. bcc. Tho. vbi. s. Utrumque est baptismum si unus solus baptizaret dices. Nos baptizamus te et ceteri. Non super pluraliter numerum non sit vis aliqua: nisi quod sit unus cursus solitus loquendi. s. f. s. quod papa de se unico dicit. Nos oculi? et in vulgaris hoc vtimur lingua. Ideo non dicitur tunc forma mutata: s. corrupta. Sed si verbū scirope dicere: et ceteri pondere: cuius sensus alius generaret interlectum: non esset baptismus. bcc. Hos. 4. di. 5. q. i. ar. i. q. 5. Utrum unus possit simili baptizare plures. Bendeo in casu necessitatis: unus potest simul baptizare plures sub hac forma. Ego vos baptizo. puta si iminet ruina: aut gladii: aut aliqd aliud beneficium: non pateres moras: ut singillati oes baptizarentur. Nec per hoc diversificatur forma celestis. quod plurale non est nisi singulare genitivus hunc. Discretum est pluraliter dicatur Matth. vlii. Baptizantes eos et ceteri. nec est sicut te baptizante et baptizato. quod Christus principaliter baptizat: est unus. sed multi per baptismum efficitiunt unus cum Christo. bcc. Tho. 3. q. 67. ar. 6. c. 2. Utrum si duo baptizaretur: unus maneat: quod verba proficeret: et alii mutus: quod imergat. sit baptismus. Non sic. s. dictum est. integritas baptismi consistit in verborum forma: et in uno matrimonio. et id nec ille qui mutus proficeret vnde baptizat nec ille qui immersus imergit. et id si unus proficeret verba: et alius imergit: nulla forma verborum poterit esse coenacniens. non enim poterit dici. Ego te baptizo. cum ipse non imergat.

7 per sequens non baptizaret. re: etiam poterit dici. Nos te baptizam⁹. cū neuter baptizare. Si. n. duo sūt qz vñus vñaz pten libri scribat: i alius aliā nō ē ptra locatio. Nos scriptum⁹ istū libri. sed si no doebat: inquitum totū ponit. p parte fin Tho. vbi. s. c. z⁹. Bof. 4. di. c. q. i. ar. i. q 4. 7 Rich. 4. di. z. q. 4. ar. i. c. i⁹. Iz enim. determinat⁹ modus exprimēdi actū baptizandi nō sit te necitate efficacie sacri exp̄ mere tam actum esse ab eo a quo non est: derogat efficacie sacramēti. sic esset i hoc cān. Si. n. ille q verba illa Ego te baptizo pfert. nō abluit: exprimit actum baptizandi esse a quo nō est. sive exprimat in singulari: sive in plurali. qz dicit Ego te baptizo. i. abluo: i m̄ non ablueret p casum: sed locutus suis. vnde in illo casu de cōi lege: puer nō esset baptizatus fin Rich. vbi s. Cōenit cum p̄dictis Bof. si. de sacra. qz sacramēta ecclasiſca sunt sacra vñitatis. 7 nō cōuenit ea diuidi. de pfe. di. z. qz passus. Et idem dicit: si vñus dicit vñaz pten verbouī: i alius aliam. Iz autem: vt s. dictum est fin aliquos baptizād̄ debet esse vñus. alig tñ dicit q vñitas ministri vel baptizati non est ad necessitatē. dñmō qz plures baptizant glibet intendat face re totum. 7 qz vñus plures intendat baptizare: vel om̄es. est tñ de pgruitate ppter maiorē distinctiōem. ideo nō debet fieri si ne necessitatē. vnde sive vñus sive plures dicant baptizam⁹ te in baptizādo vñaz sive etiam vñ⁹ dicat in baptizādo plures vel vñ⁹ baptizo vos. baptizati est. quia modus exprimēdi actum baptizādi 7 exp̄ssio psonae ministri nō sunt de suba forme. sunt. n. ex traditiōe ecclie. 7 p̄r istam additiōem forma nō mutat: cum non sit additio corrup̄s: sed saluans. vñ ce ne cessitate vñius actus baptizādi ē vñitas ministri: solū ad vitandū petri baptizantis. nisi forte i casu plures cōnt̄ necessarij ad puerū ablendū. nō autē est de necessitatē ad efficaciā sacramēti. vnde puerum sīl a pluribus ablui nō vider efficacie baptisi repugnare. i h̄ op. Rich. 4. di. z. q. 4. ar. i. c. i. Pfe. 4. di. s. q. 3. ar. z. q. z. c. i. c. i⁹ ad oppo⁹. Quid si monstrū matū sit cum duob⁹ capitib⁹: nūqd̄ os baptiza ri ut vñus hō: vel ut duo. Vnde Tho. i qdam qōne te c̄libet: q tale monstrū aut certū est b̄c duas aias rōnales. pñta: si sint duo capita duo colla 7 duo pectora.

qz per s̄is erunt duo corda: 7 in tali cān baptizādi sūt ibi duo. i l̄ psumat q plures possint simul baptizari. dicendo. ego baptizo vos. tñtius m̄ c̄t̄ eos baptizare singillatim. Si vñ nō sit certum. pura si non sunt duo capita bene distincta: vel due ceruices fundate in eadem vita sine in eodem truncō: unū p̄mo debet baptizari vñus: i postea debet alter sub dubio baptizari. dicendo Si nō es baptizat⁹: ego te baptizo zc.

¶ H̄ea z⁹. s. intentiōem baptizantis plura querunt⁹. s. vñrū intentio ministri sit te necessitate baptis mi. Vnde q sicut dicit magister sen. l̄. 4° dñs. 6. in hoc 7 in alijs sacramentis sicut formā seruanda es̄ita 7 intentio il̄. Ind cōferendi. cuius ratio est fin. S. co. 4. di. 6. q. z. art. i. c. quia ille actus ad quez quis obligeat: debet in eo esse humānus non casualis: vel fortuitus: in quib⁹ non cōdit obligatio. Humanus autem effect⁹ est p̄prie qui per intellectum 7 voluntatem causat ab homine. ita est intentus ab homine. ipa etiam obligatio est: vt homo intendat actum istum: sed homo obligatur ad actum cōferendi baptismū pro loco 7 tpe. q obligat vt intendat p̄ferre baptismū p̄ loco 7 tpe. Utz requirat mentalis i tentio in ministro. Vnde aliqui dicunt q non. quia minister sacramenti in verbis que p̄serunt exprimit intentiōem ecclie: que suū sicut ad perfectiōem sacramēti. nīl cōtrariū exterius exprimat ex parte ministri 7 ex parte recipiētis sacramentum. i hec est toni. Tho. 4. di. 6. q. i. ar. z. q. i. c. z⁹. Alij vñ dicunt q non est sacramēti. Iz ibi sint verba nisi sit ibi mentalis intentio in ministro. quia vt dicit Gregor. in moral. non debet intentio verbis deterrire: sed verba intentiōi. i hoc maxime locum habet in hoc sacramēto. i ideo non baptizat̄ quātum est per illud quod per homines gestum est: nisi assit intentio baptizantis. Ut rū alijs non salvantur ni si sit intentio in ministro. Vnde si ad ultimū baptizat̄ vt debet fides interior supplet. Si parvulus. pñm est credere q sumus sacerdos supplet. si tamen non faciat: insit facit. i nos icertos esse voluit de salute ad teponēdam supbiam: i ericitanam diligētiam vt attēns 7 a psonis digniorib⁹ 7 seniorib⁹ regrat. credēdū tam est: yel q deus r̄uelet: yel q integre

supplet: nisi petā nostra impediāt. **H**oc
4. di. 6. p. z. q. z. ar. i. c. 5° ad opp^o. Hoc
aut̄ qd dictum est. si adulm baptizat̄ si
des interior supplet. si parvul^o: pium ē cre-
dere q xp̄s supplet. Aliqbus vt Tbo.
vbi. s. non placet. dicit. n. q. t̄ si hoc satis
dici posuit quo ad ultimū effectū: q. est in-
stifatio a petis: m̄ quo ad characterē non
videt. quia character m̄ imprimis n̄ s̄
p sacramētum. Sed m̄def̄ ei: q. ultimus
effectus bene sufficit ad salutem. tens etiā
sine sacramēto bene posset imp̄m̄re cara-
cerē. **U**trū actualis intentio requirat̄
in ministerio. **H**ondeo fm Scō. 4. di. 6. q.
z. ar. z. c. q. p̄ter intentiōem actualē t̄ ba-
bitualē est ponere mediā. s. intentiōem vir-
tualē. pbatio. si qs in p̄ncipio intēdens
dicē missam: postea aut̄ ad alia distraha-
tur: n̄c non b̄ intentiōem actualē: dū est
distractus: nec tñ b̄ intentiōem habitu-
alem. quia etiā dormiēs talem b̄. b̄ enī
habitu in elat̄em eum ad talez actū. b̄
ḡ se medio modo: qui medius mod̄ p̄t
dici intentio virtualis. q. in virtute alicui-
us intentiōis prius habite actualit̄: facit
omnia que facit: tanq̄ ex radice. **D**icen-
dū ḡ q. in baptizat̄ n̄ sufficit sola inten-
tio habitualis. q. p̄ter illam solam non
dicit actus būianus. nec requirit̄ semper
intentio actualis. q. non obligat tens bo-
minē ad impossibile vel nimis difficile. cu-
insimōl est n̄o distracti. quia fm Augl. 3°
l^o te lib. ar. n̄o est in p̄tate nostra quib^o vi-
fis tangantur: sed sufficit intentio virtua-
lis. s. q. aliqui habuit intentiōem actualem
et qua descendit n̄c actus ille baptizan-
dus in illo acm habeat intentiōem actu-
alem: siue non. t̄ intelligo q. descendit ille
actus sine om̄i motu voluntatis h̄io inter-
uenientē fm Scō. vbi. s. fm Rich. 4. di. 6.
q. i. ar. z. c. si si baptizans n̄ sit diligens
in applicādo intentiōem suam fm q. de-
cet ad ipm actum: n̄ excusat̄ a petō.
Quid si qs putet baptizare pueri cui im-
ponit nomē Petri: cum sit puerilla. H̄ud
baptism̄ caret effectu. **H**ondeo fm Ho-
stien. aut intendit baptizare puerā cuius-
cūq̄ serus esset: t̄ sic esset baptizata. aut
intendit baptizare marem tñ: t̄ n̄o femi-
nam. t̄ sic n̄ est baptizata. Aut simpliciter
baptizat: t̄ n̄c est baptizata. Dicit tamē
Hosti. q. in bis casib^o t̄ silib^o: si adhuc
vixit baptizari p̄t sine errore. sed i hoc
n̄ assentio sibi. **U**trū cb̄: osus possit

baptizare. **H**ondeo. d̄ia est inter eb̄iosū:
t̄ eb̄iu^z. Eb̄ius dicit actu. Eb̄iosus ex
suetudine. t̄ bene p̄t aliq̄ cōsuens in
eb̄iari: aliqui esse eb̄ius in actu. t̄ tunc
baptizat. Eb̄ius v̄ si habeat ligataz rō
n̄c: ita q tollat̄ intentio baptizādi. q. s.
n̄scit quid faciat: n̄o baptizat. Si autem
rō libera est tantū saltem q sciat qd faci-
at: n̄o t̄ oino est cōpos sui. tunc tenendū
est q sit baptizat̄: etiam si lingua aliquo
mō balbuciāt. q. illud non est semp̄ suffi-
ciens signū ligamis rōnis. vnde si formet
verba intelligibilis: l̄z non oino pfecte ba-
ptizat. Si aut̄ ita corrupcto: q cōter intel-
ligi n̄ posset: est rebaptizādus postea. **H**ec
Hof. 4. distin. 5. ou. circa Iram. q. z.
Utrū si qs aliquem iocose baptizaret ve-
re sit baptizatus. **H**ondeo q sic. si bapti-
zans t̄ ille qui baptizat intentiōem ba-
ptizandi actu vel habitu in ghali: vel spe-
ciali habeat qd exp̄ssuz est. i. q. i. sp̄us san-
ctus. 7. 9. ecce q̄. **Q**uid si sciri n̄ pos-
sit certitudinalis intentio abluētis: vel ab
lucendorū. **H**ondeo fm Augl. li^o te viii.
ba. implorandū est sup hoc diuinū cōsili-
um: qd si n̄o reuelat teus: sub cōditōe sic
abluētis est baptizādus. t̄ babet te cōse.
di. 4. solet. **U**trū requirat̄ recta inten-
tio ministri: ad sacramēti pfectiōem. **H**en-
deo intentio ministri p̄t pueri duplicit.
Uno mō respectu ipsius sacramēti. puta cū
quis n̄o intendit sacramētum cōferre: cēd
tēmōrie aliqd agere. t̄ talis pueritas tol-
lit veritatē sacramēti. p̄cipue quādō siā
intentiōem exterius manifestat. **A**lio
mō p̄t pueri intentio ministri q̄ tu^z ad
illud qd sequit̄ sacramētū. puta si p̄bly-
ter intendat aliquā feminā baptizare ut
abutat̄ ea. vel si intendat cōficere corp^o
xp̄i vt eo ad beneficia vta. t̄ q̄ p̄us n̄o
dependet a posteriori: inde est q talis puer-
itas intentiōis sacramēti veritatē non
tollit. sed ip̄e minister ex tali intentiōe gra-
uiter peccat. **H**ec Tbo. 4. di. 6. q. i. ar. z. c.
z. c. **U**trū in offerētib^o parvulū ad ba-
ptismū requirat̄ recta intentio. s. q. rege-
nerer. **H**ondeo q n̄o. vnde Augl. ad Ho-
nifaciū. t̄ habet te se. di. 4. non illud. si
n̄o cadem fide ad baptismū parvulos fe-
rant vt ad vitam regenerant̄ eternā. sed
eos putant hoc remedio temporalē retine-
re vel recipere sanitatem. non p̄terea illi
n̄o regenerant̄. q. n̄o ab istis hac inten-
tione offerunt̄.

Quæra 4°. s. fidem baptizat̄is que
runt̄ plura. s. vtrū ad cōpletum
esse baptis̄mū nēcīa sit fides alicui
in articuli. Vnde fides nēcīa est om̄i-
bus sacramētis. qz om̄ia sacramēta ba-
bent v̄tutem a fide vt dicit Hug. de san.
Uicet. sp̄aliter v̄o est in baptizato nēcīa.
cum Ambro. dicat q̄ baptism⁹ est fidei sa-
cramētū: et fundamētū: et ianna sacra-
mentorū sicut fides est ianna virtutus. de
cōf. di. 4. cum itaq. et ē te pres. nō ba.c.
veniēs. Gratia. n. sacramētalis cōparat̄
ad r̄pi passiōēs sicut ad meritū. et ad san-
ctam trinitatē sicut ad p̄ncipius effectū
et in sacramētis vt in eis magis q̄s in
alijs passio r̄pi operet̄ et disponat et san-
cta trinitas influat: nēcīa ē fides v̄triusq;
s. passiōēs et sancte trinitatis. cū baptism⁹
sit sacramētū nō singularis bonis sed ec-
clie: sc̄ut etiam efficaciā b̄z a fide ecclie.
hcc Bon. 4. di. 3. q. Lar. 3. c. Utz reca
fides requirat̄ in baptizat̄e ita. s. q̄ infide-
lis nō possit tradere sacramētu baptismi
Vnde q̄ nō. de cōf. di. 4. roman⁹. 7. c.
a quodā. 7. c. ecclia. p̄t etiam cōtingē q̄
alijs patiat̄ defectum fidei circa aliquid
aliud: et nō circa veritatem sacramēti: qd̄
exhibet. puta si alijs credat iuramentū
in om̄i cāu illiciūtū: t̄i credat baptismū
efficaciā b̄re ad saltem: et sic talis infide-
litas nō impedit intentiōē cōferendi sa-
cramētū. Si v̄o patiat̄ fidei defectum h̄
ip̄m sac̄m qd̄ exhibet: lz credat per illud
qd̄ agit̄ ecclie nullum interiorē sequi ef-
fectum: nō m̄ ignorat q̄ ecclia catholica
intendit per h̄ q̄ exterius agant̄: sac̄m
prebere. vnde nō obstat̄ infidelitate p̄t
intendē qd̄ facit ecclia. lz estimet illud ni-
bil esse. et talis intentio sufficit ad sac̄m.
qz vt. s. dictum est: mister ecclie agit in p-
sona totius ecclie: ex cuius fide suppletur
qd̄ deest fidei in mīstro. Notandum autē
q̄ hereticoꝝ qdaz in collatiōē sac̄m̄n̄
nō scrūat̄ formam ecclie in his que sūt
substantia formē. et tales nec sac̄m̄ p̄fe-
runt̄ nec sacramēti rem. Quidaz v̄o ser-
uant formam ecclie: et tales p̄ferunt sac̄m̄
et ex sum. tri. firmis. s. sac̄m̄. quia lz non
sint membr̄a: nec mīstri ecclie. simpliciter
t̄i cōferunt in hoc cān: etiam rem sacramē-
ti. nisi assit defectus ex parte baptizandi.
baptis̄m̄. n. datus in forma ecclie a quo
cumq; semp b̄z efficaciam: nisi obicem in
ueniat ex parte suscipiētis. de cōf. dis. 4.

Romanus. et plurib⁹ alijs. c. eiusdem dis.
Tūc autē b̄z obicem q̄ ille q̄ baptizatur
hereti cōsentit. et hoc p̄t cē triplicē. Aut
qz est heretic⁹ et facit errori. Aut si nō
est heretic⁹: vadit m̄ ad heretic⁹ p̄cisum
in ecclie cōtemptū. Aut si nō est heretic⁹
p̄cisus: vadit m̄ ad occultum: quē sc̄it esse
hereticum p̄pter aliqđ modū vel fano
rem. et tūc nibil ḡre recipit. qz ab hereti-
co vt heretic⁹ est accipit. vñ Aug. li. de
fide ad Petri. Nullaten⁹ dubites extra
eccliam baptizatos si ad ip̄am nō redie-
rint: baptismō cumulari perniciem. 7. i. q. i.
firmisse. et de cōf. di. 4. q̄nis. Unū talis
postea penitēs recōciliāt̄as est p̄ imposi-
tione manus. L 3. n. baptism⁹ nō possit itera-
ri. impositio m̄ aliq̄ manus. 1. recōciliatio-
ria potest repeti. vt diceſ. 7. Tunc autē
nō cōsentit q̄ ille b̄z impostaū discernēdi
vt puer. vel q̄ iste heretic⁹ est occultus et
credit̄ esse catholicus. Aut q̄ homo ē in
necessitate cōstitutus solum nēcītatis in-
tuitu. talis. n. recipit sac̄m̄ et rem sacramē-
ti. qz dum in mortis piculo catholicus nō
innenit̄. sancti⁹ est ab heretico baptismū
recipere q̄s in eternū p̄ire. di. 22. c. p̄ter hoc
p̄cipiendo. 9. p̄ro 20. vnde talis nō est recō-
ciliāt̄as per impositiōē manus. i. q. i. bi
qui. 7. c. manus. Unde nō dīam inter re-
cipientes sac̄a ab hereticis et scismaticeſ:
et recipiētes a simoniacis et fornicatorib⁹
notorijs. qz baptizati sciēter et p̄ter neces-
sitatē periculū ab hereticis et scismaticeſ:
et etiā ordinati sciēter ab eiusdem: cum ve-
niat ad eccliam: nō recipiunt̄ sine manu
impositiōē. Baptizati v̄o et ordinati p̄di-
cto mō a simoniacis et fornicatorib⁹ no-
torijs recipiunt̄ sine manus impositiōne
di. 22. 9. verti. in ter. et glo. Ad hec etiā
nota q̄ illi q̄ baptizati sunt ab hereticis in
nomine trinitatis cum redeunt ad eccliam
sanctam recōciliāt̄. qz q̄s crismatis vñ-
ciōē: sive cōf. r̄matiōē. qz q̄s manus impo-
sitioē. s. recōciliatoria. qz q̄s sola fidei p̄fes-
siōe. Primo mō recōciliāt̄ Arriani in
ecclia orientali. 2° mō in ecclia occidentali.
3° mō Monoselite: et alij. de cōf. di. 4. ab
antiq. Monoselite autē sic dicti sunt a Mo-
nolo autore heresis coꝝ. isti sunt ut puto
q̄ dicunt̄ Monosiaci. de cōf. di. 4. bi. q. 5.
qdaz libri habet ibi Monosiaci: per. b. isti
nō credebāt r̄pm esse dei filium nālem: s̄
adoptiū. vt in dicto. c. v. monosiaci. Hec
autem dīversitas recōciliatōis hereticoꝝ

b b

ut baberit ibidem in glo. pueniebat ex diversis modis errorum iporum hereticorum: vel etiam ex diversa contumidine eccliarum. Ariani non erismabantur in occidente. unde erant de diversis se eris. ideo illi recollecti abante erismate. isti vero manus impositioe ut ostenderent esse de vnitate ecclie. de confecra. disli. s. man?

Sciendum autem fuisse Ioh. quod sicut baberit in gl. impositio manus quodam est confirmatoria. et hec non repetit. quodam confirmatoria sine ordinatoria. et hec etiam non repetit. quodam benedictoria. et hec siller non repetit. sed si omissa fuerit suppletur. ex te sa. vnci. c. i. ubi dicitur: quod si manus impositio omis- sa fuerit in ordinatioe subdiaconi dei super pleri quodam curatoria. Mar. viii. Super egros manus impo. et bni. ha. et hec repetit. quodam reconciliatoria. et hec imponit excommunicatis et hereticis penitentibus. Non est sacramentum: et repetit.

Quia ergo s. l. bonitatem baptizatus posset queri utrum bonitas requiriatur in baptizato ad hoc quod possit conferre sacramentum vel baptismi effectum. Et utrum melius miser meliorum conferat effectum. Et utrum malus miser peccet baptizando. et utrum recipiens baptismum a malo misero. Sed hoc non nisi baberit. s. i. primo tamen bni. ar. s. unde supposuit illis qui dicunt ibi. et spaliter quod mali miseri peccant baptizando. querere sufficit. utrum malus miser cui offert puer baptizatus in periculo mortis ex his sit pplexus. videtur quod sic. quod videtur peccare siue baptizando: siue non baptizando ipsum. cum sit in peccato et cum ex officio suo faciat teneat. de cose. di. 4. ois presbyter. Unde autem malus miser baptizat cum solenitate: ut miser ecclesie cui ex officio conuenit. et tunc peccat mortaliter si peccatum suum recolit. et non penitet. ut baberit in glo. sup illud Levit. 22. Qui accesserit mundus ad mundum dicitur accedit. nec tamen talis est simpliciter pplexus. quod potest de peccato penitentia et liceat miserrare. non est autem inconveniens quod sit pplexus: supposito quod vellet remanere in peccato. Aut talis baptizat simpliciter in causa necessitatibus in qua etiam laicus baptizare possit. et tunc non peccat. Secus autem est de aliis sacramentis quod non sunt tante necessitatibus. sicut baptismus. ut j. patebit. hec Ioh. 4. di. 5. q. 2. ar. 2. q. 4. et De. 4. di. 5. q. 2. ar. 1. q. 4. o. et Rich. 4. di. 5. q. 2. ar. 2. c.

Alliter potest dici quod malus

minister aut est occultus: aut notorius. et utrumque modo est distinguendum. quod aut est ne cessitas et timore scandalum. et tunc non peccat baptizando. sed in hoc quod negligit se preparare et cu[m] timore et reverentia ad sacramentum accedit. Aut non est necessitas nec timor scandalum. et sic non debet baptizare: nisi prius se parere ad iustificatiem. quod si non facit non tamen peccat negligendo: sed etiam quodcum est in se contumeliam sacramento et usurpando id ad quod non est idoneus. Si autem est notorius peccat: etiam scandalizando. ideo dicit Aug. sup Ioh. c. 5. Justus optet esse per quos baptizari. bec Bos. 4. di. 5. dubi. circa l[itteram]. q. i.

De baptizatis. ti. 6.

Dinde considerandum est de baptizatis. et primo de eorum obligacione ad baptismum. secundo de tempore et statu in quo debet baptizari. tertio de his que requiruntur in eis animi baptismum: vel etiam dum baptizantur. 4. de his que requiruntur post baptismum. 5. de ipsius obligacione ad baptismum que rursum plura. s. utrum aliquis possit saluari sine baptismino. Unde quod non. Ioh. 3. Huius quod renatus fuerit ex aqua et spiritu sancto. non intrabit in regnum coelestium. et de cetero. dis. 4. necessariis. 7. c. 2. 7. 4. Cum autem tamen habemus est. s. triplex sit baptismus. s. fluminis. s. flaminis. et sanguinis. sciendum quod baptismus fluminis vel in re vel in proposito: si baberit non possit in re: sit salutis inceptum est de virtute eius. Baptismo vero fluminis sit salutis adulto. dum tamen baptismus fluminis sit in proposito de p[ro]p[ter]o. di. 4. baptismus. et ex tempore non habet apostolicam. ubi etiam baberit quod credens se baptizatus. non sit baptizatus: nibilominus si decedat salmata. parvulo autem non sit salutis per baptismum fluminis. nisi de privilegio spirituali. ut per sanctificato in utero. quod non habet usum liberi arbitrii. Baptismo autem sanguinis sit salutis utrumque. s. adulto et parvulo. et hoc si sit propter denum. Utrum sanctificatus in utero teneat ad baptismum. 2. quod sic. si cut per Ioh. q. dicit se a christo debet baptizari. et hoc quodem non propter indigenam remedium: sed propter impressiorem characterem. et huius actus charitatis. s. propter bonum obedientie. quod de peccato ut oculis quod nascitur renascatur. Et propter humilitatem. quod de se reputare peccatum et indigne christi redemptio: et propter conformitatem

ut ab alijs xpianis non discordet. quia tamē baptizari sibi pceptum est affirmatum. ideo non obligat ipm: nisi pro loco & tempore. vnde si ante adultam etatem seu op: tunitatē habitam morit: saluat. qd non habebat opus baptizari ppter remedium: sed ppter pceptum. **¶** Utz apli suerint baptizati. Bendeo q sic. Unde gl. super illud. Ioh.12. Qui lotus est: dicit. His verbis intelligimus baptizatos aplos. & si non legas vbi: t quādo. de cōsc. off. 4. qd ab Hierosolymis. t.c. si cos. & sunt.c. Augl. Similis dici potest de beata virgie & de Jobāne baptista. Latro vō tunc baptismo sanguinis & flaminis fuit baptizatus: quādo in cruce Christū est cōfesus. de cōc. di. 4. baptismi vicem. **¶** Esto q parvulus dum ad baptisimū deferre ab infideli interficiat: nūquid saluabif. Bendeo nullus parvulus saluat qd cum est te legē cōi: nisi virtute sacramēti. non qd parvulus teneat ex pcepto. sed quia sine sacramēto vel aliquo qd equipollat: deus non dispositus dare gram. Si vō parvulus ppter hoc solum occisus est a perfectoro: cum portaret ad baptizādum: ne baptizaret. morit p baptismō. ideo in sanguine suo pie credit baptizatus. Si aut̄ alia de cā occidit quātūcīqz deferat ad baptisimū: damnable. **¶** Sed nūquid exq teneat ad baptisimū aliquis: peccat recipiens baptisimū a malo mistro. **R**ensio hui⁹ babet. 5. in pmo. ti. de sacramētis in cōi. **¶** Sed esto q sacerdos nolit sine precio baptizare. quid est tūc faciēdum. Bendeo si baptizādus sit adulitus sufficit sibi pte rebaptisimū ad salutem. quia baptizatur baptismo flaminis. nec debet ppter hoc si monia cōmittere. quia non sui facienda mala ut nentiant bona. R o. 3. tamē si esset sibi alijs laycus debaret se potius ab eo facere baptizari. si tamen sit puer: tunc ipse met debet eum potius baptizare: qd pēciūz sacramēti simoniace dare p baptismō: si non sit pīlo alius pībyter qui vellit baptizare puerū debito mō. & licet ei aquā emere non tū sanctificatā: vbi potest bēre alia aquam. si al's aquam babere non posset. quia aqua non est sacramētū. si antez emit aquam sanctificatā. illa non operat ad baptisimū: de necessitate eius existens qd sanctificata: sed qd aqua. & ideo nō emit ut sanctificata: sed vt aquam. hec Tho. 4. dis. 5. q. z. arti. z. q. 5. c. z. **¶** Dicit etiam

alig ut Rich. 7. p̄babiliter: qd in hoc casu dari potest pecunia p aqua sanctificata sine vitio simonie. quia per hoc redimit̄ veratio iuris pueri. cuius in hoc cāu iure nature & diuino est aqua illa: que ē necessaria ad usum baptizādi. Alijs autem vt Boī. 4. dis. 5. q. z. ar. i. q. z. c. z. sim̄pliciter videt qd in hoc cāu pēciūz dari potest pībytero p baptismō: non ad emēdūz sacramētū vel aquam: sed ad redimen dām regatōchī sui iuris. Et hoc vt dicit videt magis cōsonare pietati & bonitati & iuri. Scđm autem Tho. 4. dis. 5. q. z. c. z. potius pmissi debet mori sine baptismō parvulus: qd emat baptismus. quia hoc fieri nō possit sine peccato mortali. possit tamē emi aqua etiam sanctificata: nullo mō babēdo intentiōem ad p̄secratiōnē & etiam laboz baptizādi: quem pībyter habet: emi possit: nullo mō babēdo intentiōem ad actum illum inq̄stum est sacramētalis. **¶** Esto q mancus roget pībyterū ut baptizet puerū imminēte mortis articulo: & null⁹ alius assit qd ei possit baptizare. & pībyter eum baptizare nolit nisi pecuniam ei tederit: quid ille faciet. Bendeo. Richarl. 4. di. 25. q. 3. arti. i. c. 8. dicit qd ille mancus debet potius pmissere illum pūnum mori sine baptismō qd dare pecuniam p sacramēto baptismi. qd non sunt facienda mala ut ueniant bona. R o. 3. Aliqui tamē dicunt qd in hoc cāu pecunia dari possit: ita tamē qd dans non intenderet eam dare p sacramēto: sed p vitanda damnatiōe pueri: & remouenda insanit̄ pībyteri. Deens est te alijs sacramētis que sine periculo damnatiōis ex causa possunt differri. hec Richarl. vbi. 5. **¶** Quid de pībytero qui hoc facret. Pō nūsi se corriget sponte errorem relinque do: debet subire periculū pījī honoris. i. q. i. baptizādis. in ter. & glo. dicit̄ etiāz de cōsc. di. 4. quicūqz pībyter nollet p inten tiōe muneris vel p alia excusatiōe baptizare aliquem in mortis periculo si ille sine baptismōcederet deponi deberet. Quid si pībyter cathecumios a baptismō repel lat: & ipi interim ante tempus cōstitutum sine baptismōcedant. nūquid imputabili sacerdoti. Bendeo qd non absit enim vt ea que ppter bonuz & licitum facimus aut iubemus si quid per hoc ppter nostraz volūtatem cuiqz male acciderit: nobis imputet. z. q. 5. de occidēdis. hoc notaſ de b b z

cōsc. di. 4. de cathecumis. in glo. Ad h
nota q̄ qui p̄sbyteri subditis sacramenta
negant maliciose: tñc subditis possunt ipa
ab alijs recipere. ar. ex te p̄ptl. veniens. in
ter. 7 glo. 6. que ponit sup illud. c. pastora
lis. qd̄ verū est de p̄uilegiatis: 7 in casib⁹
cōcessis. s. in baptismo 7 penitētia. que re
cipi possunt ab alijs in nēcitate. sed i alijs
recrēdum est ad supiorem. ex de iur. pa
tro. nullus. hec l̄ostī.

Q uæca z⁹ s. statum 7 temp⁹ i quo
debet quis baptizari: queruntur
plura. i. vtrū baptismus sit diffe
rendus adultis. Bñdeo adultis subueni
ri pōt per desideriū baptismi. 7 ideo adul
tis cum cōvertunt non statum est sacramen
tum baptismi cōferendum. sed optet differ
ri v̄sq̄ ad aliquō certum temp⁹. Primo q
dem p̄ cautela ecclie: ne recipias sacramen
tum ficte accedētibus cōferens. ppter qd̄
p̄batio sumit de accedētibus ad baptis
mum: quādo per aliquō temp⁹ eorum fidēs
7 mores examinant. **¶** hoc est nēcīz
ad utilitatem eorū qui baptizant. qz al
iquo tempore spacio indigēt ad hoc q̄ ple
ne instruant de fide: 7 exercitent in his q
ptinent ad vitam xpianam. **¶** hoc est
nēcīz ppter reuerētiam sacramēti. ouz
in solēnitatibus p̄cipuis. s. pasce 7 penthe.
bonies ad baptismū admittunt. 7 ita de
uotius sacramētum suscipiunt. de p̄sc. di.
4. de cathecumis. 7. c. venerabil. Esto
vo tempore adulti baptizādi debent ca
thecizari 7 exorcizari ante baptismū. ha
bet ti. de exorcismo. Sed dilatio in huius
mōi est p̄termittenda dupliči rōe. Primo
qdem quādo illi qui sunt baptizādi appa
rent perfecte instructi in fide: 7 ad baptis
mum idonei: tunc statim possunt baptiza
ri. sicut Philiipus statim baptizauit Eu
nuchū. vt habet Acti. 8. Et Petrus Lor
nelium: 7 eos qui cum ipso erant. Acti. 18.
¶ z⁹ ppter infirmitatem vel aliquō pericu
litum mortis. de p̄sc. di. 4. de cathecumis.
7. c. se. si tamē aliquis morte p̄ueniat arti
culum oportunitatis excludēt: oum expe
ctat temp⁹ ab ecclia cōstitutum; saluat. Iz
per ignem: vt dictum est. peccat autem si
ultra temp⁹ ab ecclia ordinatum differt
accipe baptismū: nisi ex causa nēcia 7 li
centia prelatorū ecclie. Iz hoc peccatū de
lerī possit cum alijs per succedētēm cōtrū
onē que supplet vicem baptismi: vt dictū
est. Hec est cōtra fōdicta illud. qd̄ dictum

ē de p̄sc. di. 4. cathecumis. cathecumis
Iz in bonis operib⁹ defunctum vitam ba
brenō credimus: excepto dumtaxat nīf
martyris sacramētum p̄pleat. quia fm re
gulam ibidez intelligit de eo qui baptiza
ri nō querit: vel als in aliquo peccato cō
sistit. Utrū pueri sint baptizādi. Bñ
deo indistincte q̄ sic. indistincte enīz vor
enāgelica intonat. Nisi quis renatus fue
rit ex aqua 7 spū san. nō intrabit i regnū
dei. hac generalitate: nec seruum: nec etatē
excludens. ex de baptis. maiores. Rō bu
iūs est. quia moribus est cōis parvulis: 7
adultis. 7 medicina est p̄uenies istis 7 il
lis. Et auēt vtilius 7 secur⁹ statiz puulo
baptismū cōferri q̄ deferre v̄sq̄ ad eta
tem adultam. tum ppter piculum mortis
7 damnatiōis. de p̄sc. di. 4. venerabilis.
in glo. tum ppter infestatiōes demonū qui
minus possunt in baptizatis ceteris pari
bus. tum quia dum homo est parvulus:
certum est in eo nihil esse qd̄ impeditat ef
fectum baptismi. tum ppter bonū assuefa
ctiōis 7 q̄i educatiōis in his que sunt reli
gionis xpiane. Et bñc rōne assignat Di
onysi. vlt. c. celestis ierarchē. **¶** Sed ob⁹
citur: quia legatus nō debet excedē fines
mandati. sed dñs mandat Mar. vlt. Cre
dentes baptizari. q̄ parvuli non sūt bapti
zandi. Bñdeo Iz illud mandatū fm for
man mandati sp̄aliter liget adultos tam
ex alio eius mādato Jo. 3. nisi quis ren
atus fuerit 7 īnuenit etiam ad parvulos
fm intentiōem mandati extendi. **¶** Utrū
pueri hereticoꝝ vel indecoꝝ 7 aliorū insi
delium sunt baptizādi inuitis parētibus.
Bñdeo filii infidelium aut habent v̄sum
ratiōis: aut non. si habent iam tm ad ea q
sunt iuris diuini vel nālis incipiunt sue
potestatis esse. 7 ideo p̄spia volitate etiāz
inuitis parētibus possunt baptismū susci
pere. sicut 7 matrimoniuū cōtrahere. 7 iō
tales licet possunt induci ad suscipiēdūz
baptisma. Si vero non habet adhuc v̄sum
ratiōis vel liberi arbitriū. fm iūs nāle sūt
sub cura parētū qd̄du sibi puidere nō
possunt. vnde etiam de pueris antiquoꝝ
dicit q̄ saluabant in fide parētū. 7 iō
cōtra iusticiam nālem esset si tales pueri
inuitis parētibus baptizarent. sicut etiāz
si aliquis habens v̄sum ratiōis inuit⁹ ba
ptizaret. Esset etiam piculosum taliter fill
os infideliūz baptizare. quia de facili ad
infidelitatem redirent. ppter nāles affecul

ad parentes. et ideo non habet hoc ecclie consuetudo: quod filii infidelium baptizentur in iuitis parentibus. Suerunt enim retroactis et poribus multi catholici principes potestissimi: ut Constantinus et Theodosius: quibus familiares fuerunt sanctissimi episcopi: et Silvester Constantino: et Ambrosius Theodosio: qui nullo modo permisissent hoc ab eis impetrare: si hoc suisset consonum rationi. hec Tho. 2. q. 68. ar. 10. c. **D**e omni autem Tho. 4. dis. 4. in fine. dub. 2. Si p̄nceps alios partulos infidelium parentibus in iuitis baptizari faceret cum bona cuncta. s. ne parentes plus cognoscentes et futurū occiderent eos. et faceret eos educari religiose: laudabilis faceret. Et idem dico etiam si cogant parentes minis et terroribus ad baptismum inscripientur: et seruandum suscipiantur. Et hoc videat posse probari. quia simile commendatur de cose. di. 4. plurius. **P**reterea dato quod non essent omnes vere fidèles in corde. tamē min⁹ malum esset eis non posse impune legem illi citam seruare quod possit. et etiam eorum filii in 2^a et 3^a generatione essent forte vere fidèles. **U**trum infidelis pētens baptizari debat statim baptizari. Vnde eo sum Hosti. aut est in periculo. ne. s. alij infideles cum interficiant. si hoc pendat: et tunc statim ei fides debet exponi et baptizari. de conse. di. 4. ne quod absit. Aut nullum piculuz imminet: et tunc vel p. 8. menses: vel arbitrarie debet inter cathecumens retineri. sic intellige illud de cose. dis. 4. indeci. 7. c. sequē. **U**trum in vtero existentes possint baptizari. Vnde eo quod non. de cose. di. 4. si ad matris et plurib⁹ alijs. c. Optet enim quod caro eius qui baptizatur sit totum vel sicut parte immediate laueatur. unde si puer in iuolus tota liter in uno coito in aquam immergetur sub debita verborum forma. propter hoc non baptizaretur. hec Richar. 4. dis. 6. q. 2. ar. 1. c. **U**trum vterus matris tebeat aperiri ut puer extrahatur et baptizetur. Vnde eo. non sunt facta mala ut cuniant bona ut dicte ad Ro. 2. et ideo non debet hoc occurdere nisi em ut baptizetur puerus. si tamen mortuo sit vivente prole in vtero: dicitur aperiri ut puer baptizetur. hec Tho. 4. dis. 6. q. 1. ar. 1. q. 1. c. 4. **U**trum tebeat expectari oīmoda egressio pneri de vtero ante quod baptizetur. Vnde eo quod sic. nisi mox imminent. Si tamē primo caput egrediatur in quo om

nes sensus fundans: debet baptizari puer immunitate: et non est postea rebaptizandus: si contingat enim nasci perfecte. unde etiam reputatur esse bonis sepultura: ubi sepultum est eius caput. scilicet reliquias. s. cum in diversis. Et post caput pectus quia sedes cordis est quod in pectore. et cum ambo ista non possunt ab aliis magis debet ab aliis caput: maxime facies. quia ibi magis patent aie operatiōes. Idem etiam videt faciem quaevis alia pars egreditur periculo immunitate. quia tamen in nulla exteriori partii integritas vite ita consistit sicut in capite. videt quodbusdam quod propter omnium quacumque alia parte corporis. abluta: puer post perfectam natunitatem: sit baptizatus sub hac forma. Si non es baptizatus ego te baptizo. 2. c. Aliqbus tamē videt quod puer etiam tunc esset baptizatus. quia alia est tota in qualib⁹ parte corporis. et bui⁹ sententie est Huius. in 4^a suā. eo quod non est perceptum magis quod caput immersatur quod alia membrorum. et ideo non magis est necessarium: quod sit rationabile. Et eiusdem sententie est glofator de cose. di. 4. proprie. ar. 1. c. 1. nec quācumque p̄mum summi us tener. ut dicit Tho. 4. dis. 6. q. 1. arti. 1. q. 1. c. 2. **Q**uid fuit de tali cuius alia pars quod caput abluta est. si decedat ante perfectam natunitatem. Vnde pie potest talis puer reputari baptizatus. si fuerit mortuus. unde est in cimiterio sepeliendus. **S**ed Huius. **U**trum puer existens adhuc in utero matris regenerari possit baptismo sanguinis. Vnde qdā dicunt quod nullo modo nec per effusione sanguinis: nec per alias viam de lege summi potest puer in vtero matris a peccato purgari. Alijs autem videt p̄ dicendum quod huius puer in vtero misericordia baptismo aque baptizari non possit quod non potest ipsum sensibile sacramentum suscipere et ecclesia ignotus est. quia tamē ad ipsum effusio sanguinis puenire potest: et deo notus est qui principaliter baptizatur. ideo per infusionem sanguinis illata per fidem potest ab originali peccato purgari. unde illud Aug. li. 2. de baptismo parvulorum. qui natus non fuerit non potest renasci. intelligendum est ut regeneratione baptismi aque. ut dicit Richar. 4. di. 4. q. 2. ar. 2. c. 1. **I**tra 2^a articulus. s. circa ea que requiruntur in baptizandis an baptisandum: vel etiam omni baptizantur. b b 3

queruntur plura, s. utrū in adultis ante baptismū penitētia requirat. Undeo in ad ultimis baptisiū p̄cedit penitētia necessaria: q̄d q̄d ad attritiōem, quia voluntas semper fixa in peccato: remanet semper in eo fixa: actū vel habitū: nisi p̄ actualē dissensit enīllat ab eo in spāli, vel saltem in generali. q̄d q̄d ad hoc dicit Aug. li. i. de penitentia, q̄d nullus sue voluntatis arbitr̄ cōstitutus: nouam vitā p̄t inchoare nisi cum peniteat veteris. Et tū autem ad cōtritioem p̄cedit penitētia baptisiū: de cognitio: ratioē humiliatiōis: et instructiois sed q̄d q̄d ad absolutiōem et satisfactiōem neutrō mō. i. nec de necessario: nec de cognitio: p̄cedit. q̄d quia sacramētū penitētiae cōpletum est in absolutiōe: et in penitentia fīm q̄d est ecclie sacramētū ideo sequit q̄d non p̄cedit baptismū: cum baptiū sit iama sacramētoꝝ. Sed obijcit cōtra p̄dicta, quia indecis venientibus ad baptismū indicēda est penitētia: ac abstinentia. q̄d dīcū, quia cōpleta sunt baptiādi, vi habet de cose. di. 4. ne q̄d absit. Undeo q̄d illa penitētia non indicēs indecis ppter sacramētū inefficaciā: sed ppter eius reverētam: et indeoꝝ recipientiū baptisiū pbatōne. vnde tū non indicēbar post suscep̄tione baptisiū: sed ante, q̄uis sic obseruat. tamē mō non optet hoc obseruare fīs q̄d videt dicere glo. ibidem. qd̄ intelligo: ybi nō est cōsuetudo cōtraria. hec Rich. 4. dis. 4. q. 3. ar. 2. c. 5^m. Utz in adultis requirat usus rōnis ad suscipiēdūm baptisiū. Undeo ad suscipiēdūm sacramētū baptisiū et rem eius: non est necessaria per se aliqua actio ex parte suscipiētis, sed sufficit q̄d in eo nō sit aliquid p̄hibēt p̄dictoꝝ suscipiēdūm. p̄hibens autē nō est nisi peccatum mortale: de quo hō non est attritus: nec cōtritus. et ideo l3 alig adulti fiant carentes usus rōnis: anteq̄ mō taliter peccauerit: si baptizant̄ recipiūt sacramētū et rem sacramēti. etiam si tunc p̄dicant. quia illa cōtradiccio non p̄cedit a voluntate ratiōis fīm quam sunt capaces ḡe baptisiūalis. Si autē anteq̄ fiant furiosi: vel obdormiāt: mortaliter peccauerint: cōmittendo vel omittendo: et non fuerint ex illo peccato p̄triti: nec attriti: et si baptizant̄ non suscipiūt rem sacramēti l3 sacramētū suscipiēt tempore quo fūnam intrauerūt: vel obdormiuerūt iten-

tione suscipiēdūm actū vel bābitū. tamē quantūcūq̄ cōstaret q̄d talez in tentiōem habuisset non debet aliq̄ baptiāre dormiēt vel furiosum babēt̄ lucida internalla: dum actū est in furia: sed expectādūm est furiosi lucidūm interuallū: et dormiēt vigilia. et qui facit contrariū peccat: nūlī fīm suū iudicium p̄babiliter imminēat pīculū: si talēm differeat baptizare. Et tū autē ad furiosū nō habentem lucida internalla: nulla est olatio facienda. et hoc habet ex te baptis. maiores. hec Rich. 4. dis. 6. q. 2. art. 2. c. Nullus ḡ debet baptizare aliquē dormientem: nisi p̄sumat q̄d non cūgilet an mortem: et nisi p̄sumat de eius p̄fecti voluntate per verba vel saltez signa q̄d ex xp̄ianis sit natus. et in hoc cāu bis cōcurrentibus baptizari debet. sicut etiam Aug. narrat in 4° li. cōfes. de quodam amico suo qui baptizatus es nesciens ppter pīculū mortis. et idem dīcēdūm est de furioso. hec Rich. 4. dis. 6. p. 2. dubi. circa fīam. q. 2. Sed q̄re adultis amentib⁹ et dormientib⁹ qui nō cōsentiebant: dum essent in usū rōnis: baptizari non p̄debet ad tollēdūm peccatum originale: sicut p̄dest parvulus. Rō quia vt habet ex te bap. maiores. s. verū. Dōs qui totū homiēs sa num fecit in sabbato: opus imperfectiōis non vult. et ideo peccata nō ex parte: s. ex toto tollit: qd̄ faceret si baptismus origia le teleret: et non actuale: qd̄ sine p̄sensu de ltri nō potest. Sed ponat q̄d dormientes excitati ratum habeant: q̄d sunt baptizati l3 nollēt p̄us baptizari. Undeo nō p̄debet quia nibil recipiunt. et ideo non est vtile: q̄d ratum habeat. sed iterū debent baptizari. ex te baptis. maiores. s. item querit in glo. l2. Utz in adultis habētibus usū rōnis quādo baptizant̄: requirat inten̄tio ad hoc q̄d recipiāt sacramētū baptisiū. Undeo q̄d i talibus ex munī legē: ad hoc q̄d recipiāt characterē baptisiūalēz requirat inten̄tio actū vel habitū: tam in illo qui cōsentire potest: q̄d in illo qui cōsentire non potest ad suscipiēdūm sacramētū: per suscipiēdūm enim characteris baptisiū intrat homo ecclēsiam militantem et ascribit̄ exercitū ecclēsie militantis. ad hoc autē obtinēdūm requirat cīns con sensus actū vel habitū si est in statu in q̄ cōsentire posset. Probabile enim est q̄ ab

illo plus requirat qui cōsentire pōt: q̄ ab illo qui cōsentire non pōt, sicut videmus in cathecismo respondet p̄ parvulo patri ni. 7 si adultus est: debet respondere p̄ se ipo. et cōsc. di. 4. parvuli alioq. 7. c. cum p̄ parvulis. Ad hoc autē non est semp nec fariā determinata intentio in actu. quia q̄nq̄ sufficit intentio in habitu. si enīz ali quis cathecuminiū non actu cogitantem de suscep̄tiōe sacramēti baptis̄mi. sed de re alia ablueret sub forma verbor̄ debita in tendens sibi mis̄trare sacramētum baptis̄mi. Iste cathecuminiū reciperet baptis̄mālē characterem. quānq̄ enim intentio in habitu nō sufficiat ad causandū effectū. potest tamē esse sufficiens dispositio ad suscip̄tendum. maie2 enim actualitas requiri in agente q̄s in patiēte. cum res agat per suā actualitatē: et patiat per suām passibili tatem. q̄nq̄ tamē intentio in actu determinate requiri per accidēs. s. vel ad remo uēdūm pbibens. vel quādō non cōsentire in actu: et non cōsentire in habitu: se cō comitante. si enim in accedēte ad baptis̄mū est actu vel habitu intentio non recipiendi sacramētum baptis̄mī būiūsmōi intentio. pbibet sacramēti suscep̄tiōem. et tunc neccūm est illam intentiōem expelli per h̄riam intentiōem in actu: ad hoc vt ille recipiat sacramētum baptis̄mī. si etiāz accedens ad baptis̄mā admoneat diligē ter: vt actu cōsentiar requiri q̄ cōsentiat in actu ad hoc vt tunc vere recipiat sa cramentū. quia si tunc ibi non cōsentiret in actu. tunc etiam nō cōsentiret in habitu. sic enim accipimus consentire in habitu in aliquam rem quādō homo sic dispo situs est q̄ si actualiter et deliberate cog iaret de illa re q̄ actu cōsentiret in illaz. R̄ich. 4. di. 4. q. 2. ar. 3. c. Quid ḡ de adulto in quo tam in actu q̄ in habitu: non est intentio suscip̄tēdi sacramētū. nū quid est rebaptizādus. Bēdeo q̄ sic. sed vbi hoc non cōstaret estet dicēdum. si nō es baptizatus ego baptizo. Hec debet teneri glo. et cōsc. di. 4. c. parvulos. 7. c. se quen. que d. cit. Sollet etiam dici q̄ si ba ptizans baptizare intēdat: qualēcūq; in tentiōz habeat: baptizatus suscip̄t sacra mentū. Utz ad recipiēdūm sacramētū baptis̄mī requirat voluntas libera: v̄l sufficiat coacta. Bēdeo. cum quis cogit ad baptis̄mū: aut cogit coactōe absolu-

ta sine sufficiēte. quia s. violēter eo reni tente manib⁹ et p̄dib⁹ immēgit. et tunc non recipit sacramētum nec rem. Aut eo actiōe coditionata sine inducēte: vt minis et flagellis. ita q̄ potius vult se subjic̄r sa cramēto ecclie q̄ morte perire. et tunc aut intendit alios illudere et moriem cnader. et tunc etiam neutrū suscip̄t. quia tamē ec clesia plumeret cōsensissimū talem interius ppter cōsensum exteriorē. talis teberet cogi ad fidei xpiane obseruatiōem. Aut vult potius circa se fieri qđ facit ecclia: q̄s perire. et tunc recipit sacramētum. Et h̄ ferē om̄ia patent ex de baptis̄. maiores. h̄ item querit. in tex. et glo. B̄. H̄d igit̄ breuiter q̄ suscip̄tēdi baptis̄mū qdam nunq̄ habuerūt usum rōnis ut parvuli: et perpetui furiosi: et nāliter stulti. et in his voluntas nō requiri. qdam autē aliquis habuerūt: tunc non habeant. et in his voluntas antecedēs requiri. et non p̄co mitans. qdam vō habent tūc cum bapti zant. et in his cum cōditio eoz ibi melio rē sufficit voluntas coditionata. Utz fides requiri ex parte baptizati. B̄. in parvulis qui p̄ se non posunt credere suf ficit fides aliena. s. eccl. sic que est. vel si h̄ desiceret: sufficit meritū fidei: que fuit in ecclia. oīcit enim Hugl. ad Bonifaciuſ. Cum offerunt parvuli ad p̄cipiēdā gra tiā ab omnibus offerri intelligunt: q̄bns placet q̄ offerant. fides tamē ecclie mil tantis nunq̄ deficit vniuersalitane nec defi cit fm illud Math. vlti. Ecce ego vobis cum sum usq; ad p̄sumatiōem seculi. et h̄ diuina p̄uidentia faciēt. nec vñq̄ fuit nec erit q̄nq̄ semp̄ esset aliquis qui teo pla ceret. In adultis vō requiri fides xp̄ia non qdem ad suscep̄tiōem sacramēti. i. ca racteris. quia sacramētā non p̄ficit per iusticiam homis dantis vel suscip̄tēdi baptis̄mū: sed per v̄tutem dei: sed requiri ad suscep̄tiōem rei sacramēti. i. gratie. Sed cōtra hoc videt esse illud Hierony. Fides in aqua baptis̄mī gignit: et nutrit non habenti etiām das: et habenti augēt. Bēdeo q̄ fides parvulis in baptis̄mo da tur. sed adultis augēt vel informata erat informata. vnde fides informata pergit: si formata ibi das adultis. hec P̄c. 4. di. 6. q. 2. ar. 2. o. Utz sine recta fide possit haberē intentio suscip̄tēdi baptis̄mī. B̄. q̄ non. babens rectam fidem circa aliquis

articulos pōt habere rectam fidem circa sacramētū baptisī. si tamē etiā circa hoc sacramētū nō recte sentiat: sufficit ad pceptiōē sacramēti generalis inten-
tio q̄ intēdat suscipe baptismū: sicut xp̄s instituit. et siē ecclia tradit.

Circa 4°. s. circa ea que requiriunt
ad baptizatiū post baptismū que-
runq; p̄ura. s. per que opera nūgē
baptizatiū sint exercitatiū ad iusticiā. **R**ō
nō per opa penaliā: sed per opera facili-
vit q̄si quodam lacte facilis exercitiū p̄mo-
neant ad perfectiora. vt dicit glo. super il-
lud psal. Sicut ablactatus est sup matrē
suā. vnde etiam Dñs discipulos suos de-
nonō cōcessos a ieiunio excusavit. vt p̄z
Math. 9. et hoc est qd̄ dicit. i. Pe. 2. Siē
mō geniti infantes lac̄ p̄cu. vt i eo cresca-
tis in salutem. **U**tz teneant restituere
illis quos leserint. Vnde restitutiū ablata
et satisfacere de iniurijs illat̄ est cessare a
petō. et hoc ipm̄ nō facere est detinere alie-
na et p̄ximum lesum non placare: est pec-
catū. **T**ideo peccatorib⁹ baptizatis est in-
iungendū q̄ satisfaciant p̄ximis sic etiā
q̄ a peccato desistant. hec Lbo. 3. q. 68. ar-
ti. 5. c. 2° et 3°.

De sacro cōfirmatiōē. ti. 7.

Ande cōsiderādum est de sa-
cramēto cōfirmatiōē. et p̄ te
ci^o institutiōē. 2° de ci^o nēcita-
te. 3° de eius mā. 4° forme
5° de efficacia. 6° de misbris cius. 7° de
suscipiētib⁹ ipm̄. 8° de ritu et celebratio-
ne huius sacramēti. **C**irca p̄mū. s. in-
stitutiōē huius sacramēti. scidūm q̄ h̄
sacramētū. xp̄s instituit p̄m̄ aliq̄s aplis
exhibendo. Iz hoc non sit scriptū p̄m̄ ali-
os. p̄mittendo Jo. 16°. Si autem abiero:
mittam cum ad vos. et hoc ideo. quia i h̄
sacramento dat plenitudo sp̄is sancti: q̄
non erat danda aii resurrectiōē et ascen-
siōē p̄m̄ illud. Jo. 7°. Nōdum erat sp̄is
sanctus datuſ: q̄ xp̄s nōdum fuerat glo-
rificatus. et hec est op̄i. Lbo. 3. q. 72. ar. i.
c. i^o. p̄m̄ vō alios instituit hoc sacramen-
tū pueris manus imponēdo: et eos bñ-
dicendo Math. 19°. et hec est op̄i. Rich. 4.
di. 2. q. i. ar. 2. c. 2°. **E**lij dicunt q̄ fuit in-
stitutū ab aplis qui legunt cōfirmasse.
Hec. 8°. Elij dicunt q̄ ab ecclia que p̄mo

legit ipsius rituū solenni cōsilio instituit.
et p̄cipuisse. h̄ videſ ſe op̄i. Bon. 4. di.
7. q. 2. ar. i. c. 1° in oppo^o. Elij dicunt q̄
xp̄s instituit figuratiue. s. imponēdo ma-
nus pueris. Math. 19°. Et sp̄is sancti in-
ſpiratiōē: et auctoritate apli traditiōē et ec-
clesiſtū approbatōē. Est enī institutio
duplex. s. expreſſiōē facti: vel p̄cepti. ergo
xp̄s instituit inspirando apli faciendo. et
ecclia p̄cipiendo. et p̄m̄ hoc om̄es ſup̄dicte
op̄i. vere ſunt in pte. et hoc eſt dictum Pe.
4. di. 7. q. i. ar. i. q. i. c. 7. c. i^o.

Circa 2°. s. nēcitatē cōfirmatio-
nis scidūm q̄ gratia que datur
in cōfirmatiōē eſt nēcīa. nō quia
ſine ea ſimplicē non ſit ſalvus. ſed quia ſi-
ne ea vel per sacramētū. vel al's acce-
pta pugnando nō peruenit ad ſalutem.
ideo dicit Melchiades papa te cōſe. di.
5. c. sp̄is sanctus. Sp̄i ſancto i baptiſmo
regeneramur ad vitam: in cōfirmatione
cōfirmamur ad pugnā. et Iz cōtinuo trāf-
ituris ſufficiat regeneratiōē beneficium.
victuris tamen ſunt nēcīa cōfirmatiōē
auxilia. Ex institutiōē autem ecclie eſt: q̄
nullus ab hoc sacramēto excipit ut ſit q̄
libet strenuus pugnator. Tideo ſi quis cu-
baret loci et temporis oportunitate: negli-
gendo cōtemnit: periculo ſe exponit. et ſic
debet intelligi illud Lngl. li. 2. de ſacra. pte
7. ca^o 2. **L**imēdum eſt te bis qui per negli-
gentia amittunt cōpi p̄nitiam: et non ſufci-
piunt manus impositiōē: ne forte ppter,
ea dannent. s. niſi peniteant: quia festina-
re debuerūt dum potuerūt.

Circa 2°. s. mām̄ cōfirmatiōē ſci-
endū q̄ materia bui^o sacramēti
eſt qd̄ componit ex oleo et balfa-
mo. et hoc bene cōuenit ſignificatiōē eſ-
teſt bui^o sacramēti qui eſt duplex. quoꝝ
p̄muſ eſt nitor fidei i vera credulitate cor-
dis. 2° eſt odor fame in confiſiōē oris. p̄
muſ ſignificat in oleo. 2° in balsamo: q̄
p̄cipue eſt odoriferus. Ppoter aut̄ q̄ cris-
ma qd̄ eſt huius sacramēti mā p̄muſ fuerit
ab cōpo cōſecratum. **S**acramētoꝝ autē
qd̄am ſunt neceſſitatis. et ideo Iz in bis re-
quirat ſanctificatio māe ad ſolennitatem
non tū ad nēcitatē: ut in baptiſmo. que-
dam ſunt perfectiōē. et ideo in bis requi-
rit ſanctificatio materie ad ſolennitatem
et nēcitatē ut in hoc sacramēto et extre-
ma ynciōē. hec Pe. 4. di. 7. q. i. ar. 2. q. 2.

Sicut autem habebat te confite. di. 4. omni tpe. i.
oi anno: ut exponit gl. licet crismata officium
quod tunc solenniter baptisim⁹ ad quem regis
crismatis usus in vigilia pasche celebra-
tur ideo congrue ordinatum est ut per bidu-
um aī ab ep̄o crismata benedicatur ut possit
per dioecesum destinari. dies etiam ille satis con-
gruit ad missam sacrificiorum benedicendas: in quod
fuit eucharistie sacrificium institutum: ad quod oīa
alia sacrificia quodammodo ordinatur. Debet autem
ep̄s qui vult crismata confirmare missam cele-
brare: et hoc in ecclesia cathedrali: nisi ex invi-
sta causa impediatur. et ex de cele. mis. te referente
Singulis autem annis dī in cena domini nouum
crismata confirmari et vetus in ecclesia cre-
mari. de confite. vi. z. līris. Non debet etiam cris-
ma accipi nisi a proprio ep̄o. de confite. viii. 4.
propter. et quibus presbyteris dī illud accipe quod
libet anno: vel per se vel per diaconum. dī. 95. pres-
byteri. vii abbates peccant quod accipiunt il-
lud ab aliis nisi sint privilegiati quod possint
accipere a quibus volunt. ut dicit glo. ibidem.
Quid si alius confirmatus oleo per crismate
esset in nectus. Unde non esset sacrificium
confirmatio iterandum: sed esset caute super
plendit: quod est omittit. et de sacra: non ite.
pastoralis. Inno. et Hosti. ex de sa. vñct. c.
i. dicunt: quod confirmatus est oleo dī iterum
crismate liniri. et dī illa oratio iterari. Si
igno te signo crucis. Alii autem oīones que
precedunt et quod sequuntur non iterantur.

Orcia 4. s. formā confirmationis
sciēdū: quod forma verborum huius sa-
cerdoti est. Et signo te signo crucis.
Affirmo te crismate salutis. Inno. pa. i.
Elliquis dicit Signo te. et alius dicit Cris-
mate sanctificatiois. sed per hoc non corri-
punt subiectum formē predicere. cum eadē res su-
gīnīcet vtrōque.

Orcia 5. s. efficaciam confirmationis
sciēdū quod in confirmatione imprimitur
caractere. ut etiam habetur et. s.
t. de sacrificio in coi. ar. 4. presuponit autem ca-
racter confirmationis characterē baptismi. si
cum argumentū presuponit generatiōem. confer-
tar etiam in confirmatione gratia faciens
vñ dicit rabanus: quod per impositionē manus
unū pontificis spūs. s. dat baptizato.

Orcia 6. s. ministros confirmationis
sciēdū quod ex ordinaria potestate soli
ep̄i possit confirmare. ipi. n. sicut suc-
cessores apolorum de quibus solis legit in acti-
bus quod per impositionē manus dabat spūm

sanctū. ex de sa. vñct. 6. p frontis. Ex com-
missione tū pape posset etiā similes presbyteri
confirmare. quod probat dī. 95. puenit. ubi p̄
byteri ex commissione. b. Reg. confirmabant
ad tpe. ppter scandalū cuitandū. potestas
enī confirmandi ut dicit qdam fundat su-
per dispositiōe vicarii xp̄i. hec Rich. 4. di.
7. q. z. ar. i. c. 7. c. 3. ad oppo. sup b. etiā
sunt plures alij modi dicendi: quos omittit
ḡa breuitatē. Utz ep̄i degradati pos-
sint confirmare. Unde alij dixerūt quod cuī
potestas confirmandi fundat sup dignita-
te que ep̄o confert in sua consecratio. et il-
la dignitas ab eo auferri non possit per ho-
minē. quod dignitatem aplatus om̄es apli
quoꝝ successores sunt ep̄i: immediate acce-
perūt a xp̄o. ep̄i degradati confirmare pos-
sunt: I. hoc facere non debet. quod eis prohibi-
tus est simpliciter illius potestatis usus. Alij di-
cunt quod ep̄i degradati confirmare non possunt
nece de iure nec de facto. quod vicario xp̄i con-
cessa fuit a xp̄o potestatis plenitudo ordinan-
di. de corpore xp̄i mystico: quod est ecclesia et ci-
membris sibi quod exigit recta. sup autem
sibi verū corpus nullam sibi concessit potes-
tatem. nec etiam sup illos qui sacramen-
ti baptismi non receperūt. quod est ianua quod
intrat in ecclesiam militarem: concessit ali-
qua potestatem directe. unde apls. i. Cor. 5.
Quid de his mībi quod foris sunt indicare. et
ideo quod potestas ep̄alis directe respicit corp̄
xp̄i mysticum: et eius membra. potestas autem sa-
cramēti eucharistie directe respicit verum
corp̄ xp̄i. et potestas baptizandi non tū respicit
illum solum quod est ecclie membrum. sed etiam illū
qui nec est nec fuit ecclie militantis membrum
ideo vicarii potest ab illo auferre dignitatē
epalemanō tū ab homine potestem baptizan-
di. nec a sacerdote potestem conficiendi. Se-
cundus autem est de suspensis. quod per proutem
degradati tollit potestas: sed per suspensi-
onē. probat potestat vñ. et iō si ep̄s suspensus
confirmat vere confirmationē et. sed confirman-
do mortaliter peccat. quod virtus potestem cuius
usus est sibi prohibitus. hec Rich. ubi. s.
ar. z. o. Utz non presbyter ex commissione
pape possit conferre sacrificium confirmationis.
P. fm. Bern. ex de confite. q. to. in glo. i. q
libet etiam clericus ex commissione pape possit
confirmare dum ipse confirmatus est. Et
videt aliquibus probabilitate quod non nisi solus
presbyter. gratia non descendit in corpus xp̄i my-
sticum: cuius caput est xp̄s: per ip̄i. Et huius
b b 5

meritum. et ideo ordinari Christus ut potestas conferendi sacramentum confirmatiois; eo quod eius susceptioem: digne ipsum suscipienti confert abundantius augmentum gratiae ad confirmationem constanter crucifixioem veri corporis Christi: dependat ex parte confidendi corporis Christi vero: quam gratiam non habent nisi sacerdotes. unde etiam dicitur Iohannes 3:5. Inducant presbiteros iesum. Hec te gaudet ad discernendum quod dictum est: quod sicut dicitur Damascenus 4:11. c.4. Aplicata multa non scripta tradiderunt nobis. hec Richardus 4. v.4. q.2. ar. i. c.2 ad oppo^m. Quid si papa post concessione suam crismare presbiterum prohiberet. Unde presbiter ille nihil conferret si postea crismaret. ex de consue. quanto. in gl. 7. Ut alij episcopi vel archiepiscopi crismare possint in diocesi aliquis episcopus. Unde quod sic de licetia alterius episcopi. Episcopi non ea que sunt iuris dictiois. ut indicare. excoicare et filia: possunt alij committere: etiam non baberibus iurisdictionem. que non sunt ordinis et episcopalis auctoritatis: non possunt demandare vel etiam delegare alij: quod sunt gradus inferiores. ex de cose. cc. aqua. hoc non in glo. su pradicta.

C. *Iuris 7:1. s. suscipientes confirmationem sciendum quod omnibus competit hoc sacramentum. qui character eius est signum distinctivum in militia spirituali: quem uniuersit omnibus. sed enim bec militia non continet pueris. per statu illo: tamen per statu suruero. Ut covenient morientibus. Unde quod sic. quod quanvis subtrahantur eis plia: tamen pergit per primam militiam: ideo coiter accipiunt militie christiane signum. Uel competit eis propter obedientie meritum: et gratiae augmentum. ideo dicit Hugo. quod omo periculorum esset si ab hac vita sine confirmatione migrare contingeret. non quod damnaretur aliis nisi forte propter contemptum. sed quod detrimentum per feciois patere. unde et pueri confirmatione decedentes maiorem gloriam consequuntur. sicut et bic maiorem obtinent gratiam. Sed obij est illud Melchiadis pape dicitur. sed continetur transitoris sufficiens regenerationis beneficia. victuris in confirmationis beneficia sunt necessaria. Unde illud intelligitur: quod cum ad hoc propter morituris non est necessarium sacramentum hoc propter pugne pietatis periculum. Ut rebeat dari peccatoribus. Unde quod non. quia hoc sacramentum dat ad con-*

firmandum gratiam quam plus innenit. et ideo non debet dari nisi bis qui habent gratiam et propter hoc sicut non dat non baptizauit. sic non debet dari adultis peccatoribus: nisi per priam preparatus. unde dicit in Au relia. c.6. vi. ut ieiuni ad confirmationem veniant et moneantur confessorum facere: ut mundi donum spiritus sancti valeat recipere et tunc per hoc sacramentum perfici pueri effectus: sicut et baptizati. quia per gratiam collatam in hoc sacramento consequitur penitentia pleniorum remissionem peccatorum. et si quis adulterus existens in peccato eiusdem confessio accedit ad sacramentum oportet. non vicius accedit: per gratiam collatam in hoc sacramento consequitur remissionem peccatorum. hec Thomas. 2. q. 7. art. 8. c. 4. et art. 7. c. 2^m.

C. *Iuris 8:1. s. ritum et celebratio confirmationis queruntur plura. s. in qua parte rebeat fieri inunctione in hoc sacramento. Unde quod in fronte. unctione enim sit ad significandum illud quod competit in sacramento. unde quia in confirmatione competit audacia confessionis cuius oppositum. s. timor vel erubescencia. primo evidenter in fronte manifestans. ideo fit unctione in fronte. qui tamen crismatus non fuit in baptismate: debet in confirmatione crismari ab epo plus in vertice postea in fronte. de cose. v. nullus. debet autem frons confirmationi ligari donec exsiccetur: ne frons inuncta contrabat alias sordes. Et etiam secundum Hugo. li. 4. de sacris. par. 7. c. vlti. confirmatione non debent lauare caput usque ad 7. dies propter. 7. contra spiritus sancti. ecclia. n. 7. diebus celebratur adiumentum spiritus sancti. Secundum autem quod pannus ille quo caput pueri crismate tangitur: vel quo vertex crismatis inuoluitur: potest alteri confirmatione vel baptismo iterum circumcincti. ex cose. di. 4. s. q. voluerit. Motardum quod inunctione crismatis triplex sit in tribus sacramentis. quod diversitas ex fine accipitur. quia in baptismate fit in vertice ad significandum fidei receptionem. quia vertex est locus cellulæ rationalis. In confirmatione in fronte ad significandum audaciæ confessionis cuius impedimenti. s. tumor et verecudia magis manifestat in pallore et rubore frontis et aperte quicunque cellulæ imaginantur. In ordine vero in manib[us]: ad significandum partem prece- rati-*

cominicii corp^o. hec Pe. 4. di. 7. q. 3. ar. 3. c. et ita ponit q^o manus p^obypetri inunguntur crismate. hoc idem scripsit H^ost. i^unus. sed hoc nō est v^oz fin^o Hosti. sed inunguntur oleo benedicto. et hec pbans in ordinatione. di. 22. papa. vbi hec nō. l^ouigi. Utz ille qui cōfirmat tebeat ab alio teneri. B^ondeo. cum hoc sacramētū d^ef ad rob^or eo ipso q^o homo ad suscep^otēs eius ac cedit ostendit q^o sufficiēs robur standi p^o se habere non p^osumit. et ideo ad hoc significandū institutum est: vt ab altero teneatur. Si v^o aliquis cōfirmat absq^o hoc q^o ab alio teneat: sacramētū suscipit. I^z h^o fieri non tebeat nisi necessitas aliqua hoc exigat. Et quo et a q^ob^os tebet teneri ille qui crismat. B^ondeo q^o institutū fuit q^o non teneret nisi ab uno: co q^o gnatōes spūales m^orimonia impediunt. vnde te cōse. dis. 4. nō plures ad suscipiēdū infanteū i^u baptismū q^o v^ulus accedāt sive vir sine mulier. In cōfirmatiōe idipm fiat. tñ vbi est cōsuetudo vt plures teneant nō est pbibitum si hoc p^otē cooperari ad amicite^o nutrimentū. H^o autē tebet teneri ab illo qui nō est cōfirmatus sicut nec i^u baptismo debent teneri ab illo q^o non est baptizatus. te cōse. dis. 4. in baptismate. si tam h^o iūm fiat: i^z fieri non tebeat casu ncētitis excepto: nibilomin^o ille q^o baptizat v^l cōfirmat vere suscipit sacramētū: et non tebet teneri a monacho: nisi sit necessitas. vnde te cōse. dis. 4. non i^z abbati vel monacho de baptismate suscipe filios nec p^oma tres habere. Per sacramētū autē cōfirmatiōes spūalis gnatō strabīt. zo. q. 4. si quis v^ulus. tñ p^odicit ad ncētitatem sacramētū nō referunt. P^otē autē teneri vir a muliere. et cōverso. i^z magis deceat virū a viro teneri. magis etiam congruit q^o teneentes et ille qui teneat sint eiusdem sexus ppter piculum affinitatis. vt scribit Rich. 4. dis. 7. q. 7. o. In cāu autē ncētitatis p^otē teneri ab illo qui tenuit in baptismate. vno de cōse. di. 4. in cathecisimo. In cathecisimo baptismate et cōfirmatiōe v^ulus patruinus p^otē ferri si ncētitas cogat. nō est tñ cōsuetudo Romana. sed per singula singuli sufficiunt. ad hoc etiam vt in pluribus amicitia contrabat. Utz certum temp^o sit determinatū in quo dat hoc sacramētū. B^ondeo sicut Melchiades papa dīc ita cōiuncta sunt hec duo sacramēta. s. ba

ptismus et cōfirmatio vt nisi morte sive niente nullaten^o possint ab innicem segregari: et vnum sive altero recte pfici nō potest. et ideo eadem tpa sunt pfira baptismo solennit^o celebrādo et huic sacramēto. s^z q^o hoc sacramētū a solis epis dat q^o nō sunt sp^o p^osentes: vbi p^obypetri baptizat oportuit q^otū ad cōm v^lam sacramētū cōfirmatiōis etiam in alia tpa differri. Utrū cōfirmans et cōfirmādus tebeant esse ieiuni. B^o q^o sic. vñ de p^ofe. di. 5. vt ieiuni. Ieiuni ad cōfirmatiōem veniat perfecte etatis et moneant facere cōfessionē p^ous. hoc antē non referet ad sacramēti necessitatē sed ad reuerētiā et ad hoc vt suscipiēs sacramētū melius sit disposit^o ad recipiēdū rem sacramēti. i. g^oam. di. 4. etiam dicit^o vt epis non nisi ieiuni p^o impositiōem manū ipsū sancti g^oaz tradat sed hoc non p^otinet ad sacramēti essentiaz sed reuerētiā. Ab illa v^o pbibitōe excipiunt infirmi et morte p^olitates: vt legit ibidem. et ideo ppter multitudinē fidelium et ppter picula imminentia sustinet vt hoc sacramētū q^o non nisi ab epis dari potest et etiam a nō ieiunis det et accipiat quia v^ulus epis maxic in vna magna dioceſi non sufficit ad tot homines cōfirmandos: si ci temp^o artaret. vnde h^o multi epis de facto non servant: ubi tñ p^ogrue seruari potest p^ouenientius est vt ibi a ieiunis detur et accipias. hec Tbo. 3. q. 7. ar. 12. c. 2°. scribit etiam Rich. 4. di. 7. q. 7. ar. 2. c. q^o si epis non ieiunus hoc sacramētū tradat ppter ncētitatem: peccat.

Q uod est te vnciōe sacra: cōsciedū q^o duplex est vnciō. scz exterior in corpore. et interior in corde. et hec. s. exterior est signum interiore vnciōis; et signum g^ore inuisibil: quā vnciō visibilis anget: et agit si digne sumat. Ungif autem pontifex crismate: cu^z consecrat in capite et in manibus: et vngif solus pontifex in capite. quia personā capitū Christi significat. Ungif etiā p^one epis non crismate: sed oleo. vt ostendat quātum differt potestas pontificis a potestate regali. Item vngif princeps oleo: vt dictum est. Nam in veteri testamento reges vngebant. distinctione. 75. capitulo primo. Sed tunc vngi debent in brachio humero vel armo. Confuctudo tamen

tan aliqua ut dicit Hostien. seruat. unde rex Francie: et rex Anglie vnguere in capite. Inungit autem Imperator a papa: vel alio de mandato eius. ex te electi. venerabili. Et illi vero reges a suis metropolitanis. Si autem velit inungi te nono. sicut a papae petere. sicut rex Aragonie fecit. ut die Hosti. potest si papa si vult super hoc aliquam eccliam privilegiare. Item inungit presbyter cum ordinario in manib[us] oleo benedicto. sicut p[ro]p[ter] in ordinario. dis. 22. papa. ubi h[ab]et notat Hug. Item unungit quilibet christianus ante baptismum oleo benedicto. p[ro]p[ter] in pectoro. z[on]a inter scapulas. et bis p[ro]p[ter] baptismum. per presbyterum. primo statim post baptismum crismate etiam ab epo in fronte. In lege n[on] veteri inungebant sacerdotes: reges: et prophete. In lege autem noua: quod christiani sunt in sanguine suo reges et sacerdotes. iohannes 3. 2. greci inungit libet christianus. Itē unungit ecclesia crismate cui dedicatur altare. primo oleo. z[on]a crismate. calix et patena crisma te. Uncio etiā principis patriarcharum. presbyterorum. ecclie. altaris. calicis. et pulcherrimi signatio post baptismum in fronte ad episcopos presentes. pulcherrima vinctio ante baptismum et post ab presbyteros. De omnibus predictis vinctiōibus: et quod significet habetur. ex te sa. vñcti. p[ro]p[ter] totius.

De sacro eucharistie. ti. 8.

Consequenter considerandum est de sacro eucharistie. et propter de ipso sacro. z[on]a de eius mā. z[on]a de foro. 4[er]o de conuersione: q[ui] sit ad platiōne formae. i. verbo. 5[er]o de acceditibus remanentibus ibi. 6[er]o de misere bnius sacri. 7[er]o de ritu celebrandi hoc sacrum sine de celebrazione missarum. 8[er]o de defectibus contingentiis in celebrazione. 9[er]o de missarum auditio ne. 10[er]o de supensiōne bnius sacri. 11[er]o de his que habent retrahē vel impeditre ab h[ab]ere sacro. 12[er]o de efficacia eius. Circa primum p[ro]p[ter] dicendum est de bnius sacri institutione. z[on]a de eius significatiōne. 13[er]o de p[ro]figuratiōne. 14[er]o de eius nominatiōne. 15[er]o de eius necessitate. Circa primū sciendum q[ui] sicut sum p[ro]sum duplex est operatio vite corporalis. i. glorificare: et alimento ut. ita p[ro]portionabilit[er] coenierbat duplex esse opus vite spiritualis. ideo Christus patet et magister vite spiritualis p[ro]p[ter] se personaliter et expresse

instituit baptismum per quod filii dei generant et eucharistiam p[ro]p[ter] rehiciunt. Sicut autem cōueniens sacramentū eucharisticū instituit in cena domini p[ro]pter spiritualē refectiōnē: que est in hoc sacramento. et in cena ultia p[ro]pter corporalis p[ro]pt[er] subtractionē: et p[ro]pter maiorem recomandatiōnē: ut scilicet in receiptu traditū aplis diligenter retineretur. de cōfessione. dis. 2. liquido.

Circa z[on]a. s. significatiōne eucharisticie sciendum q[ui] in hoc facio sunt tria. s. sp[iritus] visibilis. corp[us] Christi vere. et corp[us] Christi mysticu[s]. s. ecclia. Et h[ab]et q[ui] dicit Hug. p[ro]mū est signum secundū et tertij z[on]a est res et signū: et cā tertij. 13[er]o est res secundū: et vītas p[ro]mī. et h[ab]et ex cele. mis. cu[m] martbe. q[ui] distinguēdū est. Ad cuius evidentiā sciendū: q[ui] sp[iritus] visibilis. s. panis si cōpareat ad mām sit ex granis purissimis ad inuicem vnitis. et sic h[ab]et similitudinem euz corpe Christi vero: q[ui]d cōstat ex puris bonis et membris: et cum corpe Christi mystico: q[ui]d cōstat ex fidelibus puris fidei et charitate copulatis. Si autem cōpareatur ad effectum: qui est cibare. tunc habet similitudinem ad corpus Christi verum: q[ui]d est vere cibus. Si obijcis q[ui] species nō p[ro]meditatur nec reficit. Unde o p[ro]p[ter] retinet idiomata. i. proprietates speciei: que p[ro]pus ibi fuit. et rōne illius est signum cōueniens. Si autem cōpareat species visibilis ad medium. s. corpus Christi verū: non habet rōnum causādū illud: nisi adiuncto verbo. ut patet in aqua respectu characteris. sic etiā est de specie respectu corporis. I[ust]i enim non efficiat illud simpliciter. tamen facit esse illud sub illa specie. Si vero cōpareat ad z[on]a: habet rōnum efficiēdū mediāte z[on]a: sicut ablūtio exterioris euz carceris. similiter be species exterioriores sunt causa corporis mystici rōne corporis verū interiōrē cōtentū q[ui]d vnit et cooperat ipsum. Et autem verum Christi corpus signatur: et res sit respectu speciei p[ro]p[ter] ex predictis. Et etiā signū et cā sit respectu corporis mystici patet. quia sicut corpus Christi cōstat ex purissimis membris. sic corpus Christi mysticum constat ex hominibus per fidē et charitate purificatis. et ita est eius cōueniens signum. etiam est causa eius quātum ad formam. i. vñionem: qua per fidem et charitatem adiūcūt copulantur. et ratione bnius vñionis corpus mysticum est res et effectus bnius

sacramenti. Et quod dictum est de sacra-
mento corporis: intelligit similiter de sa-
cramento sanguinis. ¶ Queritur autem:
utrum hoc sacramentum, scilicet eucharistie sit unum
sacramentum. Unde quod sic: ab una perfe-
ctione finis: ut habitum est, scilicet de unitate sa-
cramentorum in communione, unde huius sunt plura
maliter est tamen unum simpliciter. propter
quod Gregorius in quadam collecta que dicit
post sumptuosem sacramentum, primo dicit plus
aliter. Purificat nos sacramenta que sum-
psumus. Et post singulariter subdit. Et p-
rosta: ut hoc tuum sacramentum non sit nobis
reatus ad penam.

¶ Circa tertium scilicet figuratiōem huius
sacramēti sciēdūm, quod cōueniens
fuit hoc sacramētūm pfigurari, et
ratioē dignitatis: ut famosius ostendere
tur, et rōne difficultatis: cum sit inter om-
nia credibilia difficultas ad credendū ut
homines assuefierent quadam figurātū ma-
nuductiōe. ¶ Queritur autem huius sacra-
menti 4er figure fīm magistri 4° li. sīnīat.
vīs. scilicet sacrificiū Melchisēdecb. magna
agnus pascalis, et sanguis qui pfluxit de
latere Christi. Patet autem harū sufficiētia: ba-
bito respectu ad pfigurata. Sicut enim quod
est in hoc sacramēto sacramētū mī. scilicet
visibilis panis, figura fuit sacrificiū Mel-
chisēdecb. Sicut autem quod est res et sacra-
mentū sine re cōtente et significante, scilicet pas-
si. Agnus pascalis, rōm signifcate, scilicet
grē et etiam corpore Christi mystici. Man-
na quod reficiebat omnē saporem suauita-
tis habens, virtutis vero dantis efficaci-
am. Sanguis qui magis tenet ratioē can-
se. Nihilominus tamen habet rōnem figu-
re: pensatis cōditiōibus. scilicet de iam passo
et mortuo fluit.

¶ Circa quartum scilicet nominatiōem huius
sacramēti sciēdūm quod hoc sa-
cramētūm fīm quod est signum re-
memoratiūm passiōis Christi: que fuit sacra-
mentū verum dicitur sacrificium. fīm vero
quod est signum demonstratiūm ecclesie uni-
tatis: cui aggregantur homines per ipsum dicitur
communio. fīm autem quod est pfiguratiūm
divine fruitiōis: que est in patria dicitur
vaticum, quia prebet nobis viam perue-
niendi ad illam, vel etiam quia dat trans-
euntibus de hac vita ad ipsum. fīm vero
quod cōtinet realis Christus qui est plenaria
vita dicitur eucharistia, scilicet bona gratia, ab

et quod est boni et caris grā.

¶ Circa secundum. In cōnētate eucharistie non
est pfectus ad saltem vite corporal-
itatem et nō spūalis est aliquid neces-
sarium duplicitate, sed sine quo non est sa-
lūs: vel quo salūs penat melius. Primo
modo eucharistia regulariter non est de
necessitate salutis: sed in causa in quo ecclesia
statuit. Secundo modo est de necessitate salutis: si
cūt et quodlibet aliud sacramētūm, scilicet ma-
gis istud, quia huius omne sacramētūm sit si-
gnū et causa grā: nisi sit impedimentum ex
parte suscipiētis. Illud tamen cum sit ma-
xime perfectiōis iter sacramēta habet plu-
res utilitates, ut patebit, id est eius effectu.

Sed obiectum illud Iohannes 6. Caro non potest

quicquam: sed spūis est qui vivificat, ergo in

utilis est manducatio carnis Christi. Unde loquitur ibi de carne Christi sicut intellectus

estimatiūm eam visibiliter: non sacramē-

taliter manducādam. ¶ Obiectum etiam il-

lud Angli. Ut quid paras tentem: crederet

manducasti. sicut enim hoc videt quod suffici-

at manducatio spūalis. Unde Quid pa-

ras tentem supple mī. vel loquitur de man-

ducatiōe spūali per modū meriti. De bac

etiam quōne vide, id est de yīsu huius sacra-

mentū. ar. 3. q. vtrū liceat omnino cessare a

communione,

¶ De materia eucharistie. ti. 9.

d) Inde cōsiderādūm est de mā
huius sacramēti, et primo in cōi-
te mā corporis et sanguinis si-
mul. Secundo in speciali te mā cor-
poris. Tertio de materia sanguinis. ¶ Circa
primum sciēdūm quod panis et vīnum sūt mā
būm? scilicet huius cā est institutiō dīna. In
stituit autem Dīs in his potius quod in alijs ci-
bis, tum propter cōmūm yīsum refectiōis, quod
panis et vīnum est refectionis homis nō brū-
torum, magis cōsueta minū fastidiosa, tum
etiam ppter significatiōis: et a parte
māe, quod panis cōscit et pluribus granis
et vīnum ex pluribꝫ racemis quod puenit ad
significatiōem corpore Christi vero et mystici. Et a
pter pparatiōis, quod panis in fornace, et vī-
num in torculari pparat, quod puenit ad re-
p̄tandaz passiōes Christi a pte effectu, quod ut
dicitur in glo. i. Cor. 12. Panis pte ceteris
cibis sustentat corpus, et vīnum le-
tificat: sic hoc sacramētūm magis sustentat

et letificat charitate inebriatos quod alia sacramenta. Debuit autem hoc sacramentum esse de duplice materia. quia materia sacramenti conuenit significatio et visuali. et secundum modum duplex exigit materia in hoc sacramento. visualis enim huius sacrae est refectio que ad suam integratem cibum et potum requirit. Significatio vero duplex est. Una est passio Christi in qua sanguis fuit separatus a corpore. Alia est ordinatio ad sustentationem corporis et aic. propter hoc oportet ibi separatum secundum significari. Rerum ergo huius duplicitatis materie est significatio nostra perfecte refectio spiritualis per meditationem dominice passionis. que fuit in multiplici afflictione sui benedicti corporis. et effusione sui preciosissimi sanguinis ad nostram redemptionem aie et corporis. reficit enim et elecat mirabiliter viros sanctos meditatione talis.

Quæcāz. s. circa mām corporis i speciali queruntur plura. s. utrum requiratur panis triticus. Unde qd sic secundum communem doctoz. suiam. de conse- dis. s. ca. i. et ca. nō oportet. t. c. se. t. c. sa- cramento. cum quia dominus comparavit se granum tritici. Ioh. i. 32. tum quia credidit celebrasse in pane triticico. et instituisse. vt sic cele- braret: quod pater. quia panis de frumento dicitur anthonomatisch panis. unde cum dicitur quod Iesus accepit panem: hoc de pa ne triticico debet intelligi. tum quia unus ex eleiscab aplis: qui presentes fuerunt: tradidit b. celebrare in hoc solo pane. Ratio vero buiis est. quia magis conuenit huic sacra- mento panis triticus. tum quia in natu- ra sive in specie dignior. tum quia in affe- ctu refectus est utilior. tum quia in eis vultu hominum visualiter. Iz enim non in omnibus terris nascit triticum: vel vinum: tam de pa- cili ad omnes terras potest ferri: qd sunt sit ad vultum sacramenti. nec propter defectus alterius est vnum sine altero consecrandum. quia non esset sacramentum perfectum. Utrum possit confici te pasta triticacea. Unde Seco. 4. di. ii. p. z. q. i. ou. z. q. nō. quia ipsi isti- tuit de pane triticico visuali. vt sic h. Dam. l. 4. c. 6. Illud quod solet coiter esse nutri- mentum corporeum vel sile esset nobis sa- cramentalis nutritiuncula spirituale. Si dicatur quod panis sit pasta si digitis primatur. g. possit h. copressio et non poterit consecra- ri. Dicendum quod panis ex quo est semel coctus: nisi manifeste recedat a ratione panis visuali-

nō recedit a ratione panis consecrabilis. hec Seco. ibidem. Utrum possit confici in pane farre et bi. R. quodam dicunt in pane farre et spelta confici posse. quod est eiusdem speciei cum pane triticico. Iz differat differens accentu libnis. Aliquis vero videt magis similitudinem. Hencrancs. n. Iz generet sibi sile in specie. sit tamen aliqua dissimilitudo generalis ad generatum quantum ad accidentia: vel propter ma- teriam: vel propter cibitatem virtutis gene- ratum. Iz idem siqua frumenta sunt quod ex se- mine tritici generari possunt. sicut ex tritico se minato in malis terris nascitur siligo ex tal- li frumento. panis consecratus potest esse materia huius sacramenti: quod tamen non videtur habere lo- cum in ordeo nec in spelta nec in farre quod inter omnia est grano triticico similius. Et ga- ra. Similitudo autem figure in aliisbus magis videtur significare propinquatem quod idem puma speciei. sicut ex siligo. in fine figure manife- stat quod canis et lupus sunt propinquae speciei non autem eiusdem. vii ex talibus frumentis quod nullo modo possunt ex semine grani tritici gra- ri: non potest confici panis quod sit cibita mā bu- ius sacramenti. Et hec est opinio. Lib. 3. q. 74. ar. 3. c. 2. Quibusdam autem videtur quod pre- dicta ratione non sit sufficiens. s. quod idem far non est eiusdem speciei cum triticico. quod nunquam generatur ex altero. quod quodam sunt accidentia inse- parabilia et comititia genitio et: vt nigre- to cornu. h. Pte. 4. di. ii. q. 2. ar. 2. c. 2. Secundum autem Alber. in 4. sen. Frumentum est genus ad triticum et speltam. vii hec duo sunt spes frumenti valde vicina: et partem distant in spicaria formatio. et quod nihil distat in forma granorum: et color et saporem panis. et idem et spelta potest confici secundum eum. Utrum con- fici possit in pane mixto de triticico et alijs granis. R. autem est tanta mixtio quod tra- bit triticum ad spem alienam. vt quod virtus ex tremi est predominantia. vel ad medium: vt quod est equalis et tunc in eo non potest confici. aut ma- net spes panis tritici. vt quod virtus tritici preponatur. et tunc potest. quod autem ita sit ex accidentibus. s. ex sapore precipue potest agnosciri. quod accentia magnam item conferunt ad agno- scendum quod quod est. Utrum possit confici i pa- ne corrupto. R. aliqui est tanta corruptio panis quod solvit spem panis. sicut quod simili- tudes solvit et sapor et color et alia accidentia mutantur. vii ex tali mā non potest confici corpus Christi. Aliquando vero non est tan- ta corruptio quod spem soluat: sed est aliqua

dispositio ad corruptiōem: quam declarat aliqua immutatio savori. et ex tali pane potest cōfici corp⁹ Christi. sed peccat conficiens ppter irreuerētiā sacramēti. Et q̄ idem est ex tritico corrupto. non videt q̄ panis ex eo cōfectus possit fieri corp⁹ xp̄i. Iz qdām h̄ium dicant. hec Tho. 3. q. 74. arti. 3. c. 4°. Sc̄m autem Sc̄o. 4. dis. ii. p. 2. q. i. dubi. i. est ouibus de amido tan sit materia cōueniens ad faciēdiū panez q̄ se crabilem. et cum multo sit pbabilis q̄ nō ideo non exponit se aliquis sine peccato: tali dubio. et maxime ille qui sp̄parat hosti as cōsecrandas. quia certus est q̄ sp̄parat de materia tali. p̄scrans autem forte magis excusat ab illo peccato. quia supponit illam mat̄iam esse bene sp̄paratam. Si autem illa non sit mā debita: nō p̄scrat: nec tamen idolatrat: nec idolatraliter facit. quia quātum est in se: materiā cē idoneaz et ab alijs adorādam supponit. hec Sc̄o. ibidē.

¶ Utq̄ cōfici tebeat in pane azimo. B̄o. q̄ sic. e. x. de cele. mis. l̄as. et de cōf. di. z. in sacramēto. Non est tamē de necessitate sacramēti. sicut enī dicit Anf. in ep̄la de azimo. fermentatiū et azimū non variant spe cien panis: cum sint accidēta. vnde in vitroq̄ cōfici potest ex facto. vnde Hng. dicit ut babet ibi in pdicto. c. l̄as. in glo. Ber. q̄ in ecclia occidētali si quis de fermentato cōficeret: nibil faceret. cōueniens autem est vt vnusq̄s fm ecclie sue ritu se habeat in celebratiōe sacramēti. Super hoc autē sunt diuersae eccliaz consuetudines. Unde dicit Greg. in registro. Roma na ecclia offert azimos panes ppter ea. q̄ dñs sine villa cōmūtiōe suscepit carnem sed cetere ecclie offerunt fermentuz: pro eo q̄ verbum patris induituz est carne. sicut fermentum cōmūct farine. Unde sicut peccat sacerdos in ecclia latinouſ celebrans ī pane fermentato: ita peccaret sacerdos ī ecclia grecouſ celebrans in azimo: q̄si per uertens ecclie sue ritu fm Tho. 3. q. 74. arti. 4. c. Sc̄o. 4. dis. ii. par. z. q. 1. dubi. z. forte greci graniter peccant. quia se Romane ecclie non cōformant. Hibi lomin⁹ tamē cōsuetudo celebrandi ī azimo pane rōnabilior est. Primo ppter in stitutiōem Christi qui hoc sacramētu ī stituit p̄no die azimoy. vt babet Matth. 26. et Mar. 14. qua die in comib⁹ inde oīl nibil fermentatiū esse tebebat. Exo. 12:

¶ quia panis est xp̄ie sacramēti cor poris Christi: qđ sine corruptiōe cōceptū est: magis q̄s ipsius dicitur. vt. j. patebit. **¶** 2° quia magis cōpetit sinceritatē fidelium que requiriē ad vsum huīus sacramenti fm illud. i. Cor. 5. Pascha nost̄z immola tus est xp̄s: itaq̄ epule. in azi. sinceri. et ve ri. Habet tamē cōsuetudinē grecōz aliquā rōnem. et ppter significatiōem quam tan git Greg. vt oīctū est. s. et ppter detesta tionē heresis Nazareoz: q̄ legalia et euā gelica miscebant. **¶** Sc̄iēdūm etiam q̄ a principio tota ecclia cōficebat in aziō. s. postea tempore Leonis pape ppter hereti cos Ebyonitas: dicentes legalia obserua ri rebere cum euāgelio: et in aziō cōfici endum esse. ppter pceptum legis. ecclia ī stituit ad temp⁹ cōfici ī fermentato. cessante vō causa: ecclia occidētalis rediit ad ritum antiqui. orītalis vō illum retinuit. et ulterius addidit non posse cōfici nisi ī fermentato. et ad hoc pbandum: asserebat dñm ī fermentato cōfecisse. et quia tres euāgelistae cōtradicunt: dicentes p̄ma die azimoy xp̄m īstituissē hoc sacramētū Quidā ex tis ī tantā insaniā pruperuit vt dicerent euāgelistas illos fallū. dixi se et scripsisse. et a Jobāne correctos suisse. qui ante diem pasce dicit dñm cenasse cum discipulis suis. Sed q̄ Jobānes nō cōtradicat alijs euāgelistis ostenditur ex multiplice acceptiōe pasce. Pascha enī dicit aliquādo agnus pascalis. Matth. 26. Quādo necesse erat occidi pasca. Aliqñ hora īmōlatiōis. s. vesp̄era. i. 4. lunc: qua agnus comedī tebebat et festum incipiebat. Mar. 14. Erat pasca et azima post bi diuiz. Aliqñ dies in cuius vesp̄era īmōlabat agnus. Luc. 22. Et propinquabat dies festus indeorū qui dicit pasca. Aliqñ quādo p̄ma dies azimoy post īmolatiōnē agni celeberrima. Jo. 12. Ante diem festū pasce. Aliqñ panes azimi. Jo. 18. Et ipi non introierunt in p̄torium vt non cōtaminarent: sed mandū. pasca. Et hos. 5. modos ponit Innoç. li. de offi. mis. Aliqñ xp̄s dicit significatos per agnum pascale i. Cor. 5. Et enī pascha nost̄z īmōlatū ē xp̄s. Aliqñ tota septimana azimoy. q. s. incipiebat. i. 4. die april' ī vesp̄er. et ourabat. 7. dieb⁹. s. usq̄ ad. zi. diē aprilis. ut p̄z Leuit. 22. et acti. 12. volēs p̄ pasca p̄dūcē cū pplo. Aliqñ festū epulaz. z. Paral. 35.

non fuit pbase simile huic. Unde versus.
Ebdomas hora dies epule pecus azima
Christus. Septem autem dies supdicti azi
moꝝ omes erant dies festi. sed p̄mis erat
per excellētiaꝝ dies festus. s.i.s. et de illo di
cit Johānes. Ante diem festum pasce. p^o
illum autem in maiori excellētia erat dies
festus sabbati. quia erat inter illos dies fe
stos in quibus n̄ib⁹ tenebat parari. tum p^o
pter suam celebritatē. tum ppter azima. et
sic patet q̄ Johānes non tradicat alij
enāgelistis. quia alij accipit pasca q̄ ipi.
sicut enim legit Exo. 12°. Solennitas pa
scal' icipiebat a vespri. i.4. lune. et n̄ic xp̄s
post immolatiōem agni pascalis sacramē
tum hoc instituit. vnde hec dies dicitur a
Johāne pcedere sequētem diem pasce. a
tribus autem alij enāgelistis dicunt pma
dies azimoꝝ: quādo. s. fermentū non ine
niebat in cornibus indeq;. Sed vide
tur esse ptra pdicia q̄ Christus puenit vi
em azimorū. figure enim debet veritas re
spondere. Cum ḡ agnus: qui erat figura
Christi immolare. i.4. luna Christus fu
it crucifixus. i.5. luna. sed ante diem cruci
fixiōis cōfecit: ergo in fermentato cōfecit.
Bendeo q̄ passio eius statim fuit inchoata
post ecnam: quando fuit in agonia: et
fuit cōprehensus. vnde optime est factus
quia agni comedioꝝ ipius immolatio fēa
est. i.4. luna. non quia cōsumata sed q̄ in
choata. Et sic patet q̄ n̄dū puenit. S^z
quare magis attendit in hoc sacramēto
discretio inter panem: azimū: et fermentū:
q̄ in baptismo circa aquam: vix cal
ida sit vel frigida. Bendeo q̄ fermentum
aliquid habet corruptiōis. et ex pane corru
pto non potest cōfici hoc sacramēto. vt
dictū est. Posset enim tanta corruptiō
e fermenti q̄ ex eo non posset cōfici sacramē
tum. hec Tbo. 3. q. 74. arti. 4. c. 4°.
¶ Citz posset cōfici de pane facto de aqua
rosacea. Bendeo fm. 3° nod. 3° in qdam
decreta: vere aque admixtio est te necessi
tate huius sacramēti. vt pote cōstituēs s̄b
stantiā panis. Et ideo si farine admisces
turaqua rosacea: vel quicq; aliis liquor
q̄ aqua vera: non posset ex eo vere cōfici
sacramētu. quia vere panis non esset
panis etiam de quo Christus cōfecit: erat
factus ex aqua naturali. et ideo non pōt
cōfici corp⁹ Christi de alio pane bz Tbo.
vbi. s. arti. 7. c. 3°. Sedm aliquos tam

potest. quia aqua ipa non requiriēt ut ma
neat in specie. p̄mia. immo in naturā alias
etiam anteq; s̄iar panis transmutat: et bu
ius sententie est Petr⁹. 4. ois. ii. q. z. arti. 4.
q. z. c. i^o.

Circa 3° sc̄z matiam sanguinis
sc̄dūm q̄ de solo vino vitis po
test cōfici sanguis xp̄i. et hoc pri
mo ppter institutiōem xp̄i qui in vino vi
tis hoc sacramēto instituit. vt pater de
eo q̄ dicit Luc. 22. circa institutiōē cl^o.
Nammodo nō bibam de genimine viti do
nec r̄. 3° q̄ sicut dictum est. s. ad ma
teriam sacramētorū assumit illud q̄d p
piae et p̄miss habet illam formam. p̄pē
autem vīnū dicit: q̄d de vite sumit. Alij
autem liquores vīnum dicunt fm quā
dam similitudinem ad vīnū vītis. 3° q̄
vīnum vītis magis cōpetit ad effectū hu
iūs sacramēti: qui est spūialis leticia. ga
scriptum est q̄ vīnum letificat cor: homi
nis. in psal. Et quia omia vīna vītis sunt
eisdem speciī. bz docto. ideo cōfici potest
te quolibet vīno vītis: dummodo remane
at in specie vīni. Acetum autē perfectū nō
est vīnum: cum differat a vīno fm p̄sum
8° mēha^o. ideo te eo cōfici non potest.
In vīno tamē q̄d accedit ad acēdinē ma
nente adhuc forma substātiali vīni potest
cōfici. et p̄ tali vīno sumit acetum. Inno
te os. mis. cum dicit q̄ potest de aceto con
fici: aliter non diceret verū fm Petr⁹. 4.
distincti. ii. q. z. arti. 3. o. et Richar. 4° di
stincti. ii. q. z. arti. 4. 7. 5. o. Quid ergo
fiat si vīni species acēscat. Bendeo. non
manet ibi sanguis Christi: sicut nec co
pus Christi: quādo corruptiōis species pa
nis. Similē fm Albertū de mussa. Si
vīnum sit putridū perfecta putrefactiō:
que redire non possit ad cōpletionem vī
ni: te eo non potest confici. Si vero sit
in via ad corruptiōem: te eo potest confi
ci. sed non debet ppter reuerentiās sacra
menti: si pōt aliud haberet de facilis. Si au
tem sit in vīno: cum sapore vīnoso sapor
aromaticus vel ponticus vel stipticus vī
acerbus et minus perfecta digestiōe vīni
potest te eo confici. quia remaneat species
vīni. Non potesteriam cōfici te agresta.
quia non est in termino generatiōis. q̄d
eius immaturitas ostendit. Unde non
est vīnum. quia n̄ib⁹ recipit speciem;
nisi in termino sue generatiōis.

In musto autē cōfici potest. quia habet spēciam vini qđ attestat maturitas eius: et dulcedo. sed non cōuenit de ipso cōfici anteqđ sit tefecatum. vñdō p̄hibet ne mustū de vna in calice statim exp̄ssum offerat. ppter indecētiam impuritatis musti. ppter qđ de cōse. dī. z. om̄e crimen. Iulius papa reprobavit sacerdotes hoc facientes. potest tamē fieri in necessitate. quia dīc ibi dīm. Cum necē fuerit botrys in calice et p̄sumat. s. ante cōsecratiōem. De musto vñdō dñm adhuc continet in sua matura: cōfici non potest fm̄ p̄babilius opinātes ar. de cōse. dī. z. didicimus. 7. c. e. Nā xp̄s non cōfecit suum sanguinez; nūl in vino existente in specie potabili. qđ patet p̄ hoc quod dicit discipulis. Bibite ex eo om̄es. Vīnum autē non est in sua matura s̄p̄cie potabili: sed esibili. vīno etiam sic se habentia: aqua non posset admisceri. Aquā vñdō debet apponi vīno qđ offerit in hoc sacramento. vt patet ex de cele. mis. līas. Et hoc qđem primo. ppter institutiōem. p̄babilius enim credit qđ dīs hoc sacramētum instituerit in vīno aqua permixto fīz morem terre illīns. imo etiam scī: ga apostoli qui interfuerūt illi cene ita reliquerūt ecclie. 2° quia hoc cōuenit representationi cominice passiōis: in qua vtrīq̄ p̄fluris sc̄legit. Et rō habet de cōse. dī. z. c. i. 2° quia cōuenit ad significādum effectū huius sacramenti: qui est vīnū populi xp̄ianī ad Ch̄ristū. Et hec rō tangit ex de cele. mis. cum maribe. s. queſiūisti. et de cōse. dī. z. cum om̄e crimen. Non sufficit antez in colio apponere aquam. admixtio enī aque sacramētalis: vīni: est tñ sacerdotis: et est ad significatiōem. et ideo tñcponi debet: etiam si alīs posita fuisset quādo sacra mysteria īchoanc fm̄ Bonī. 4. dī. ii. par. z. dubi. circa līam. q. 4. Lī autem appositiō aque sit de necessitate p̄cepti: non tamē est de necessitate sacramēti. quia aqua refert ad significādum participatiōez huius sacramenti a fidelib⁹ quādū ad hoc qđ per aquam vīno mixtam significat populus adunatus xp̄o. Sed fm̄ hoc ip̄z qđ ex latere Ch̄risti pendens in cruce aqua fluit: ad idem refert. quia per aquam significabat absoluto peccatorū: que fiebat per Ch̄risti passiōem. Dicitum est autē qđ hoc sacramētum perfici in cōsecratio ne materie. yīsus autem fidelium non est de necessitate sacramēti: sed aliquid cōfici

quens sacramētum. et ideo cōsequens est qđ appositiō aque nō est de necessitate sacra menti. qđ est ppter significatiōem que se quis sacramētū. ppter qđ etiam dicit qđ greci non apponunt aquam. vnde de conse. di. z. scripture. dicit. Si qđ de antecessori bus nostris vel ignorāter vel simpliciter nō obseruanit: vt. s. aquam vīno misceret potest eius simplicitati venia cōcedi. Nec obstat illud de cōse. di. z. sicut ī sacrificādo. vbi dicit. Sicut in sacrificādo calices dñi. offerri sola aqua non p̄t: sic nec vīnum solum. qđ intelligit ibi Liprian⁹ nō posse fieri: qđ nō potest bene vel de iure fieri. vnde vbi Liprian⁹ dicit. e. dī. c. i. potest filier. dicit teber. tamē qui ex heresi. 7. cōtempnū apponere ibi aquam omittit: vel etiam ex negligētia ex hoc qđ nullā diligētiā adhibebit: mortalē peccat. Et sic intelligi p̄t illud. Qui aquā vīno nō apponit in sacrificādo: dī p̄petuo p̄nari officio: et bñficio. ex de cele. mis. līas. q̄ aut omittit ex negligētia ex h̄ qđ habuit diligentia semiple plenāuenialiē peccat graui. qđ h̄ sacrifici ē cū magna diligētia cōsecrandū. Et q̄tuī illud sacramētū p̄cellit alia sacra et opera tantū in eo ī alijs negocijs p̄ponderat negligētia. fm̄ Bonī. 4. dī. ii. p. z. q. i. ar. z. c. 7. ad opp⁹. Debet autē sola aqua nālis apponi in p̄ficiēdo. qđ tñ admixtio aque ad vīnū nō est de necessitate sacri. iō non refert q̄tuī ad necessitatē sacri quectiōs aqua misceat vīno: sūne nālis: sūne artificialis: sūne rosacea: līz q̄tuī ad p̄uenientiā sacri peccat qđ alia aquā admisceat: nīl nālez: vñl verā. qđ de latere xp̄i pendens in cruce vera aqua p̄fluit: nō humor flegmaticus: vt qđaz dixerūt: ad ostendendū qđ cī corp⁹ erat vere: p̄positū ex 4° humorib⁹. Et qđem ex elemētis aqua. ex humorib⁹ magis sanguinis p̄fluit: quia magis mysterio erat p̄grua. nā uno macia sacra fuerūt ī eis figurata. s. redēptiōis in sanguine. 7. regnatiōis in aqua. vt bñ ex de cele. mis. in qđam. dī autē modica aqua apponi. nā circa aquā mixtā fuerūt opī. plures. s. p̄babiliōz ē opī. ex fm̄ Inno. 3. q̄ dicit aquā suerti ī vīnū. h̄ autē fieri nō poss̄ nisi atēponeret de aqua modicū qđ ī vīnū quertere. 7. ideo tuti⁹ est semp̄ parū de aqua apponere. maxime si vīnū est tēbile. quia si tanta fieret appositiō aque qđ solueretur species vīni: non posset perfici sacramētum. hec Thomas. 2°. q. 74. arti. 7. 7. 7. 7.

¶ ar. 8.c. vnde etiaz hoc habet cōsuetudo ecclie generalis. ex de cele. mis. pniciosus. Si autem tantū de aqua adderet q̄ tolle ret vinositatez vini: non posset de eo cōfici q̄ tūc nō cēt vīnū. s̄ aqua vīnata. vīn nō p̄t cōfici d̄ vappa q̄ est aq̄ pfusa. nec d̄ aq̄ effusa super acinos vīnari pōtēs est vīnū expressum fīm Alber. in 4: nec etiam fīm Tho. 4. di. ii. q. i. ar. 4. q. 4. c. 4°. de aqua rubea in qua est lotus pannus vīno ru- deo intinctus. de cōse. di. 2. cum omne.

¶ Quid ficit ergo in illis terris in quibus nō potest vīnum haberī. Vnde fīm Alber. de missa. super hoc papa esset cōsulēdus: et videt q̄ eis dispēlanduz esset ut corpus Christi sine sanguine cōficeret ne ppter defectū sacramēti maximū damnum incurret. Sed nūquid cōmi- xtum equalis ex aqua et vīno cōverteret in sanguinem. Vnde q̄ equa cōmīctio ex vīno et aqua duplicit potest fieri. aut p̄ mixta etiā equalem quātitatem molis. aut fīm equalēm p̄portiōem virtutis. Primo modo aqua non solueret spēm vīni. magis enim est vīnum actiu q̄ aqua. nec generaret natura z̄ ex duobus. nec vīnam posset cito aquam cōtertere in sui na- turam. Iz satis cito alterarēt se in excellētis suarī qualitatū accidentialium. et sic di- co q̄ p̄ formam cōsecrationis vīni sola substantia vīni trāsubstantiaret in sanguinem. Secundo mō generaret natura z̄ ex du- obus: que nec esset vīnum nec aqua. Iz non statim operatiōes enīz nature nō fiunt in instanti. q̄ uis earū termini in instāti sunt. et ideo tam cito posset sacerdos cōficerē p̄ talēm vīnu appositiōem q̄ illud qđ fuit ibi vīnum: cum adhuc nō esset trasmutatum ad cōpositiōem nature z̄: cōverteret in sanguinem. Si tamē ante q̄ p̄ferret verba cōsecrationis: esset ex illis duobus natu- ra z̄ cōstituta ex illa non posset cōfici san- guis Christi. quia species cōponētūm ex quibus p̄ essentiām cōstituit vīnum: in cō- posito non remanent fīm essentiās. nisi for- te diminute: vel fīm quid. qđ dico ppter op̄i. illorū qui dicunt eas remanere incō- platas. hec Rich. al. 4. di. ii. q. 2. ar. 5. c.

¶ De forma cōsecratiois eucharistie. ti. io.

D P Ostia cōsiderādum est de for- ma sacramēti eucharisticie. et p̄mo de quibusdam que cōter-

ptinent ad formam cōsecrationis panis et vīni. 2° in speciali de forma vīni. 3° de virtute forme. ¶ Circa pīnum sciendū q̄ forma huius sacramēti est illa que ha- beret in canone missæ. s̄. Hoc est corpus et. 7: Hic est enim calix et. Unde extra de ce- le. mis. cum marthe. §. ex eo dicit. credi- mus q̄ formam verbōtū: sicut in canone reperit a Christo apli: et ab illis corū re- ceperunt successores. ¶ Circa p̄dictam autem formam possunt plura queri. s̄. vñx Christus pīus cōficerit q̄s verba promi- rit. Vnde. p̄ munior et vīrōz op̄i est: q̄ illis verbis tm̄ sc̄m̄ dictis Christus cōde- cravit: et formam cōsecrandi tedit. Iz enī posset cōficerē sine verbo: debuit tamē cō- ficerē verbum dicendo; vt aplis cōficeran- di traderet formam. ¶ Sed cōtra. quia dicit Math. 26: Lenātibus autem illis accepit Jesus panem benedictū ac frēgit teditq̄s discipulis suis vicens. Accipite. Et post hoc. Hoc est corpus meum. In his verbis patet q̄ pīus benedictit et frē- git: q̄s verba proferret. sed benedictio illa fuit cōsecratio: vt videt. quia fractio cōse- quēt cōsecratioem. quare videt q̄ pīus cōsecrauerit q̄s verba p̄tulerit. Vnde. illa benedictio non fuit cōsecratio fīm Bo- nauēl. 4° dis. 8. par. i. q. 2. arti. 2. c. 1°. Sed quedam gratiarū actio: in qua ostendit q̄ benedictio premitti debet ante cibum.

¶ De fractiōe vero distingue. quia fra- ctio potest esse vel ad figurādūm. et sic p̄s- byter frangit post cōsecratioem. vel ad vi- stribuēdūm. et sic Christus ante cōficio nem frēgit: vt inter apostolos distribueret.

¶ Utrū hec verba: sc̄z Accipite et p̄me- dite vel bibite sint de substantia forme. Vnde q̄ non. sed significant vīsum ma- terie cōficerat; qui non est de necessitate sacramēti. ¶ Utrū solis verbis supra- dictis que sunt in canone missæ p̄sbyter cōficerat. ¶ Vnde. quidaq̄ dicit q̄ non. Et huius op̄i. videt esse Soc. 4° dis. 8. q. 2. arti. 2. ¶ Sed cōtra eos videt et q̄ ca- non missæ non est idem apud omēs: nec fīm omne tempus. et ideo fīm Tho. 2. q. 78 arti. 1. c. 4°. si p̄sbyter sola illa verba cū intentiōē cōsecrandi proferret. cōficeraret quia intentio faceret q̄ hec verba intel- ligenter quasi vt in Christi persona pro- lata. Sic tamen conficiens graniter pec- caret. quia ritum ecclie non seruaret. ¶ Quid demonstrat in forma panis vd

vini pnomen demonstratiū hoc vel bic.
Bendoe, circa hoc fuerūt etiā plures mo-
di dicendi qbus dimissis cā breuitatē di-
cendū est q̄ Rich. de san. Uict. li. te trini.
dicit q̄ ibi est demonstratio mixta s. partiz
ad sensum: t partim ad intellectū s. hoc
sensu illud in qd̄ h̄ transmutab̄t̄: est corp⁹
mem. sicut si de cibo quem adhuc om̄e
do dicam: hoc est corp⁹ mem. i. illud i qd̄
iste cibus est transmutādus: est corp⁹ mem.
Hec autē locutio abue esset verior: t ma-
gis p̄pria si virtute eius in platiōis termi-
no ille cibus fieret corp⁹ mem. In p̄posi-
to autē sic est: qz ibi virtute verboꝝ in cō-
plētō t termio ipsius oratiōis: panis fit
verū corp⁹ xp̄i. Utz hec cōnnectio emi-
sit te suba forme. Bendoe q̄ nō sed addi-
tur ibi ad denotandū ordinē cōsecratiōis
ad usum māe cōsecrete: q̄ m̄ non est te ne
cessitate sacramēti. vnde nec cōiunctio si-
milit. scienter t̄ omitti nō debet: ybi usus
antiqu⁹ ecclie illius hoc bz. Scđm vero
Geo. 4. di. 8. q. z. ar. z. in p̄n. ly enī. ibi po-
nit ad cōiungēdum: s. verba forme s.
ne p̄cedentib⁹ proferant.

O circa z⁹. s. formam vini in spāli:
sciēdūz q̄ hec est recta forma cō-
secratiōis vini q̄ ponit in cano-
ne misse. s. Accipite t bibite et eo omnes
hic est. n. calix san. m. z̄. v̄sq̄ in remis. pec.
Et hoc p̄z p̄ hoc q̄ eam tenet Romana
ecclia: q̄ fuit a p̄ncipib⁹ aploz edocta. vii
Inno. Romana ecclia illud semp̄ inte-
gra sive seruauit: qd̄ ab ipsiis aplis: q̄ eam
p̄ncipalē sacris documentis ecclasticos ri-
tus coegerūt accepit. Ab ipsiis igit̄ aplis
Pc. 7 Pan. quos vinos autores habuit
t defunctos custodit. h̄ic ritum sacrificij
acceptit quem acten⁹ imobili cultu serua-
uit. Circa pdictam autē formā cōsecre-
tatiōis vini querunt̄ plura s. utz pdicta
forma habeat ex aliquo euāgelio. B⁹ q̄
nō. cu. rō est bz̄ pliquis. quia euāgelistē
nō intēdebāt tradē formam sacroz qua
in p̄mitiua ecclia oportebat esse occultam
vt dicit Diony. in s. eccl. serach. sed in-
tendebāt historiam de Christo texere. vñ
omia verba illa vere ex diversis scripture
locis sumi p̄sūt. Nam qd̄ dicit. Hic est ca-
lix habet. Lnc. 22. v̄bi dicit sic. Hic ē ea.
no. cc. in san. m. q. p. vo. cf. h̄f etiā. i. Corl.
ii. v̄bi scribit. Hic ē san. no. t. q. p. mul. ef.
in re. pec. qd̄ autē addit̄ etiā t iterū myste-
riū fidei. habet ex traditiōe dñi q̄ p̄ aplōs

ad eccliam p̄uenit s̄m illud. i. Corl. ii. Ego
accepi a dñi qd̄ t tradidi vobis. sicut. n.
babet ex de cele. mis. cum marthe. multa
tam de verbis q̄ te factis dñicis innen-
mus ab euāgelistē omissa: que apli supple-
uisse verbo: v̄l exp̄lisse facto legunt. t po-
nis ibi exemplū v̄bi q̄c̄t ibidem. Ipi et
euāgelistē inter se mutuo supplenisse legū
tur: que ab eoz aliquo vel alib⁹ sunt
omissa. t ponit exemplū ibidem. Utrū
cōseccrare in forma euāgelistarū vel etiā
Pauli. i. Corl. ii. Bendoe s̄m aliquos q̄
non. p̄ eo q̄ euāgelistē vel etiā Paulus
non intendebant: vt dicit tradere formā
sacramētōꝝ. sed intendebant historiaz te-
xere de Christo. t hec est op̄i. Lbo. z. q. 78
ar. z. c. 9⁹. t. 4. di. 8. q. z. ar. z. q. i. c. i⁹. t in
expositiōe līc. Scđz alios v̄o quelib⁹ for-
ma tradita ab aplis t euāgelistis: est for-
ma bona: ita q̄ si ecclie placaret in ea cō-
seccrare posset. quia om̄es idem dicit: t ca-
dem forma est in sua cum forma sup̄di-
cta. sed ppter ecclie cōsuetudinem t tra-
dictōem nō tebent: t hec est op̄i. Pc. 4⁹.
di. 8. q. z. arti. z. c. 5⁹. t in expositiōe līc. t
Rich. 4. di. 8. q. z. ar. z. c. 1⁹. Scđm vero
aliquos melius est te hoc pie dubitare: q̄
p̄sumptuose aliqd diffinire. cz̄ nesciat an
ipi intenderit formam describere aut ver-
ba narrare. credunt t̄ q̄ si q̄ cōsiceret i
forma euāgelistarū: vel Pauli: nō esset
p̄cipiendū. immo esset bonor t reuer-
tia exhibenda hostie. sic cōseccrare ppter
periculū. qz mains periculū est cōtemnē
hostiā cōseccratam q̄ illi reuerētiā exhibe-
re. Et si comiseret alij cōseccratis a q
bus nō posset discerni: melius esset totuz
venerari q̄ recipere aliquam ex eis. cū nō
posset cognosci. Si quis tamē formā ecclie
ex certa sc̄ia mutat: grauiſter peccat. t hec
est op̄i. Bon. 4. di. 8. p. z. du. circa līam. q
i. Unde accipi teber forma tradita ab ipsiis
aplis s̄m q̄ est in canone misse. non ab e-
uāgelistis. quia apli eccliam institue-
rūt bz̄ q̄ a deo accepterūt. Euāgelistē v̄o di-
uina verba t opera narrauerūt attendē-
tes ad intellectū. non ad vocem. ideo nec
in forma cōuenient quia forte non inten-
debant formam tradere. sed cōuenient i
sensu: quē volebant narrare. vnde in ca-
none tradit̄ per modū institutiōis. in euā-
gelistis v̄o per modū narratiōis. h̄ Bon.
4. di. 8. par. z. q. i. arti. z. c. Utrū greci
confiant qui viuntur tali forma. scilz

Hic est sanguis mens noui testamēti p̄ro
vo. et p̄ mul. c̄m in remis. pec. Unde o. cre
dit ab aliqbus q̄ sic. q̄ illaz ab apostolo
Paulo accep̄erit: et est eadem cui nostra
intelligibilis. Iz non sensibilis. hec Pe. 4.
di. 8. q. 2. ar. 2. c. 4°. Que sit te substā
tia forme p̄dicta. Unde fin aliq̄s in for
ma p̄dicta ista q̄dam ponunt que sunt te
suba. quedā. o non: sed pertinēt ad orna
tum: et ad ostendendū v̄sum vel dignita
tem vel effectum. Ad subam ptinent ea p̄
que exprimit cōuersio vni: i sanguine. I.
Hic est calix san. m. ad v̄sum vo. acci. et bi
bi. ad effectum aut noui et eterni testamē
ti. et hec est op̄i. Heb. 4. di. 8. p. 2. q. 1.
ar. 2. c. 2°. et Pe. 4. di. 8. q. 2. ar. 2. c. Sed
vo alios cum hec verba. Non et eterni re
sunt qdāz determinatiōes p̄dicati. i. sanguini
xpi ptinent ad integratē eiusdem locuti
onis. et iō dicunt q̄ omnia sequētia sunt de
suba forme. v̄l p̄ ibi. Quotiescūq; sc. 2°. q̄
non sunt de suba forme: sed ptinēt ad v̄l
buīus sacramēti. Et inde est q̄ p̄byster co
dem r̄tu et mō. i. tenēdo calicem in mani
bus profert omnia hec verba. Luc. etiā. 22
interponunt hec verba sequētia verbis p̄
mis. Dicunt ḡ q̄ omnia p̄dicta verba sunt
te suba forme. sed p̄ p̄na verba cum dici
tur. Hic est ea. san. m. significat ipa cōner
cio vni in sanguine. et mō quo dicitur est
in forma cōsecratiois panis. Per verba
vo sequētia. s. no. te. designat virtus san
ctus. que operas in hoc sacro. q̄ enī ut
dictum est. sanguis seorsum cōsecrat ex
presso passiōem repräsentat. iō potius sit ibi
mentio te effec̄tu passiōis q̄s i cōsecratio
ne corporis. qd̄ est passiōis subiectū. et hec
est op̄i. Tho. 2. q. 78. ar. 2. c. fin aut̄. Heo.
4. di. 8. q. 2. ar. 2. ratio p̄dicta op̄i. non cō
cludit. possibile. n. eset multa addi in aliq̄
oratiōe cōsecratio sine q̄bus tū tota cō
secratio habet. sicut Christus dicit re po
nit. Hoc est corp̄ meum sūptum de virgi
ne suspen̄dēdū in cruce. sicut dicit te san
guine. Qui. p̄ vobis 2°. et tunc illa verba
essent oīcēda ppter denotatiōem: nō tū fai
sent ne cōa simplicis ad formā quānūcūs
ptinerent ad eandem oratiōem. Plura
etiam alia adducit ḥ rōnem istam. Sed
ipm tū non est nobis traditum p̄ certo an
ad formam cōsecratiois sanguinis perfi
neant aliq̄ verba post ly san. m. iō p̄cū
losum est hoc asserere te quo sufficiēt au
toritas nō habet neq̄ est p̄iculōsum hoc

ignorare. q̄a ignorātia est invincibilis.
Post hoc notāda est expositiō et rō co
rum q̄ ponunt in bac forma. Accipite in
quit et bibite ex eo. Ex eo dicit: et non ex
hoc. ad denotādūm p̄stia sanguinis an
p̄cedentem: sub altero signo. s. panis. Se
quī. Hic est calix. m. hec est locutio figu
ratiua. et potest duplicit̄ intelligi. Uno mō
fin metbonomia: qua ponit cōtinens p̄
cōtentio. vt sit sensus. Hic est sanguis. m.
cōtentus in calice. te quo sit hic mentio.
q̄ sanguis Christi in hoc sacramento cō
secrat inquitāt est potus fideliū. qd̄
nō importat in rōne sanguinis. iō oport
uit hoc designari p̄ vas huic v̄si acco
modatum. Alio mō potest intelligi. s. me
thaphorā: put per calices similitudinē in
telligit̄ passio Christi q̄ ad similitudines
calicis inebriat. fin illud. Tren. 2°. Reple
nit me amaritudinib̄: inebriavit me ab
sintio. Unde ip̄e Dñs passiōem suaz vo
cat calicem. Math. 26. vt sit sensus. Hic
calix est signū passiōis mee: te qua sit mē
tio in sanguine seorsum a corpe cōsecre
to. q̄ sanguis suit a corpe sepatus p̄ passi
onē. Et intellige q̄ ly sanguinis cōstruit
intrāsūtū cum ly calix. sicut cum dicitur
creatura salis. De quī nomi et eter. te.
in q̄bus verbis nota virtus sanguinis
xpi. in q̄tum ordinat ad tria. Primo ad
acquirēdām eternām hereditatem fin il
lud. Heb. 12. habem⁹ fiduciā in intrō
tum sanctoz in sanguinē eius. et hoc nō.
ibi No. et eter. testa. sicut. n. babc̄ ex de
eclē. mis. cum marthe. s. verū. ly eterni di
cit̄ tum q̄ promittit regnum eternū. tuz q̄
durat in perpetuū. vnde dicit̄ ibi nouum
i. vltimū esse describit̄. iō eternū. i. perpetu
um cōprobat. noui simū. n. testamēti bo
minis immobile p̄fuerat. q̄ testamēti ob
itu cōfirmat. 2° ordinat ad collatio
nem gr̄e que est p̄ fidem fin illud. Ro. 2°.
Quem p̄positus deus ppiciationem per
fidem in sanguine eius vt sit ip̄e iustus et
iustificans eum qui ex fide est. Iesu Christi.
et q̄tum ad hoc subdī mysteriū fidei.
non excludit antē mysteriū rei veritatē
sed ostendit occultatiōem. quia et ip̄e san
guis xpi occulto modo est in sacramento
et ip̄a passio xpi fuit occulte figurata i re
teri testamēti. et dī mysteriū fidei q̄i fidei
obīm. quia q̄ sanguis Christi vere sit in
hoc sacramēto: sola fide teneat. vt. n. dicit̄
i p̄dicto. c. s. et eo antē. aliud ibi credit̄ q̄

eternat. ipa. n. passio xp̄i p fidem iustificat
Baptism⁹ autē dicit⁹ sac̄m fidei. quia est
qđam fidei ptestatio. hoc autē sacramētū
est charitatis q̄si figuratiū ⁊ effectuū.
z⁹ ordinat⁹ ad remouēdū impedimentū
utriusq; pdictor⁹. s. pcta fm illud Heb. ii⁹.
Sanguis xp̄i emū. conscientias vestras ab
operib⁹ mori. a peccatis. ⁊ q̄tum ad h̄ ad
dit⁹ q. p. vo. ⁊ p. mul. cf. in re. pec. Sanguis
n. passio xp̄i h̄ efficaciam nō tm̄ in in-
deis: sed etiā in gentib⁹. nec tm̄ in p̄bysteri-
is: q̄ hoc sac̄m cōficiunt. vd in alijs q̄ su-
munt: sed etiā in illis p ḡbus offert. ⁊ iō
signāter dicit⁹. Pro vobis. s. indeis. ⁊ p̄
multis. s. genitib⁹. vel p vobis māducanti
bus. ⁊ p multis p ḡbus offert. Mō dicit
antez p omib⁹. q̄: l̄ sanguis xp̄i sit effu-
sio p omib⁹ q̄tum ad sufficiētiā: non
tm̄ omēs recipiunt eius efficaciam p̄ter co-
rum indīpositiōem.

Ircia z⁹. s. virtutē forme sacra-
ti eucharistie querunt̄ plura. scz
vtz p̄byster quantācūq; mās cō-
niterere possit. Bēdeo dicit⁹ alig q̄ nō. cī
te integratē sac̄i sit intēcio implicita: vel
explicata faciēdi q̄d facit ecclia sen illud
qd sac̄m institutiā facere intēdebat. sed
nō intēdebat ecclia vel xp̄s transubstati-
onē panis nisi ad cōunionē fideliū: ⁊ re-
memorādū xp̄i passioem. Ideo sacerdos
tantū ⁊ nō plus p̄t transubbare de pane:
q̄tū requirit⁹ ad cōunionē fideliū: ⁊ ad
rememorādū xp̄i passioem. vñ ybi cēnt
tot s̄fides ad cōmunicādū per vñū sacer-
dotē q̄ totū panis de foro requireret ad
buc ille sacerdos totū panē de foro possit
trāsubare. Si vñ sacerdos velleret trāsuba-
re ad hoc tm̄ vt panem in lutū p̄siceret vñ
vt aliqd alitud tedecus fieret sac̄o. dicit⁹
q̄ talis nō transubaret. q̄ nō est verisile
xp̄m prātem edisse sacerdoti in p̄iudiciū
⁊ irreuerentia sac̄i. nec talē qualē sapiēs
dictaret non esse contādam. ⁊ bēc est op̄i.
P̄e. 4. di. io. q. 4. ar. z. o. ⁊ Bōs. 4. di. io.
p. z. q. i. ar. 4. o. **O**tra bēc autē arguit
alijs sic. Si abluēs p̄uep̄ sub forma verbo-
riū debita intēdes facere q̄d facit ecclia:
quis in spāli intēdat sac̄i tedecus ⁊ cre-
dat oīmāre illū quē baptizat. adhuc ve-
re cōfert sac̄m baptismi. vt p̄z ex super⁹
dictis de baptismō. H̄ḡl̄ s̄l̄. Si sacerdos
sup debitā mām dicat verboz formaz ad
transubbandū institutiā. nitēdes impli-
cite vt explicite p̄ hoc ibi esse corp⁹ xp̄i.

l̄ vlt̄s ibi intēdat sac̄i irreuerentiaz: ⁊
tedecus. nec intēdat illud sac̄m admīni-
strare fidelib⁹. nihilomin⁹ vere cōficit: vt
videt⁹. Ille. n. intentiōes sequētes. s. inten-
tio rememorādū passioem xp̄i ⁊ cōmunicā-
di s̄fides: nō sunt neccie ad sac̄i cēntiaz.
videt⁹ q̄ alijs dicendū: q̄ sacerdos tantū
p̄t te pane transubbare: quātum trāsuba-
re intēdit. vñū t̄ illud p̄is sit cozā ip̄o.
etfēs. n. in campo nō posset transubbare
panem in ecclia. q̄ ad hoc nō extendit se
forma sac̄i. qd p̄z p̄ p̄nomē cōmōstrati-
uum faciēs aliquo mō demonstratiōem
ad sensum: qd est respectu rei p̄tis ipsi
cōmōstrati. bēc Rich. 4. di. io. q. 6. ar. i. c.
z⁹ autē positiōis videt⁹ esse Tho. 3. q. 7.
ar. z. o. in scripto. ⁊ in sum. p̄ma magi mi-
hi placet. **U**tz virtutē verboz sacer-
dos posset vñam p̄tem eiusdē hostie cōse-
crare sine alia: hostia cōtinua remanente
B⁹ q̄ aut sacerdos intēdet cōsecreare al-
terā p̄tem hostie determinate. vt pote detin-
nate illam q̄ esset ad dextrā. vel illā q̄ essz
ad sinistrā. Aut intēdet cōsecreare vñaz
medietatē: nō t̄ serendo intentionē suam
ad vñā signatam. Primo⁹ credo q̄ pos-
su virtue sac̄i cōsecreare vñā medietates
hostie: sine alia. qz cum ad cōsecrationem
māe debite nō tm̄ requirat ordo in conse-
rātē: ⁊ forma verboz rebita. sed etiam in
tentio faciēdi sup illam mām. qd facit ec-
lesia: nō operab̄is verba: nisi sup illā me-
dieratē hostie ad quā p̄cise ferē mō sup̄di-
cto intentionē cōsecreatis. z⁹ mō dico q̄ nō
cōseceret vñā p̄tem sine alia. qz virt⁹ sa-
cramēti non plus respicēt vñam p̄tem q̄
aliam. qz vñaz medietas cōsecerat. quia
tūc cōsecerare totā hostia. Et ego pono:
q̄ nō intēdat cōsecreare totā hostiā: l̄ me
dictatē vñ. ideo videt⁹ p̄babile q̄ in calu-
pdicto nulla pars hostie cōseceret. realē
n. operatiōes nō sunt circa singularia va-
ga: sed circa determinata. ⁊ ideo optet q̄ in
tentio ad quam sequēt̄ realis determinatio⁹
aliqd determinatiū ⁊ determinate respiciat. **H**
Rich. 4. di. io. q. 6. arti. z. c. **U**tz vñā
forma operat̄ sine alia. B⁹ q̄ sic. cū qlibz
ip̄az babeat virtutē p̄p̄ia p̄pletā signifi-
cationē ⁊ p̄p̄iam determinatā mām. Utz
si aliq̄e hostie ex obliniōe in altari cū p̄b-
yster cōficit sun posite. nūquid ⁊ ille hostie
sūt cōsecrat̄. Quid etiā si aliq̄e gutte vi-
ni adhēret p̄edi calcis: oum p̄byster con-
ficit. Bēdeo fm Alber. li⁹ de mis. nec ille

c c

hostie nec gemitte iste consecrantur. quia de eis
nihil intendit.

De cōuersiōe que sit in eucharistia. et
quō corp⁹ xp̄i est ibi p⁹? cōuersiōem. t.i.ii.

Lingue cōsiderādum est de cō
uersiōe q̄ sit in hoc sacro p̄ vir
tutem forme vgbor⁹. et q̄ per
hanc cōuersiōem sit p̄ns corp⁹
xp̄i sub hoc sacro. ideo cōsequenter dicen
dum erit de mō quō corp⁹ xp̄i existit in h̄
sacro. **C**irca p̄mū firmiter tenendū est:
q̄ in hoc sacro est vere corpus xp̄i. vñ su
per illud Luc. 22. Hoc est corp⁹ meū: qđ
p̄ vobis tradet. Dicit Lirillus. Non di
bita an h̄ sit vez. cuz. n. sit veritas. p̄ter es
nō mentit. Et idem intellige de sanguine
xp̄i. suba. n. panis cōvertit in subam cor
poris xp̄i. et suba. vini in sanguinem. Unū in
canone misse de pane et vino dicit. Siat
nobis corpus et sanguis dñi nři Iesu xp̄i
P. de sacramētis tenendū est qđ tenet
Romana ecclia. e ē de heret. ad abolēdā.
Ipa autē tenet panem transubbari in cor
pus xp̄i: et vīnum in sanguinem xp̄i. e ē de
sum. tri. firmiter. §. vna. Et hunc intelle
ctu ipa Romana ecclia nobis tradidit or
recta: vt credit a sp̄i veritatis. vnde alii
creder nō licet. bec Scō. 4. dis. ii. q. 2. ar. i.
in responsiōe p̄pria. **C**ōvertit autē totum
cōpositum et mā et forma existēs actu in
totum corp⁹ xp̄i actu existēs. ita q̄ mā in
mā: et forma in formā. corporeā: solis
accētib⁹ remanētibus. Cum. n. sp̄es pa
nis sit signū corporis xp̄i: debet ipm̄ imme
diate rep̄sūtare. si autē remaneret aliquid de
panis suba: rep̄sūtaret illud immediati⁹:
q̄ corpus xp̄i. et ideo nihil debet ibi de st
stantia panis remanere: sed tota debet cō
verti. **S**it autē p̄dicta cōuersio in instanti.
virtute dei inexcusabili forme verboꝝ: et cō
vertente cōpleta of one. nec est in specie ali
enius mutatiōis nālis. sed p̄prio nomine
trāsabatio dici p̄t. hanc autē cōuersiōem
nō erit cuiq̄ difficile credere: si cōsiderat
virtutē inferioris nāe: q̄ in stomacho bo
minis panē quē accipit in carnē vīnā et vi
num in sanguinem cōvertit. **S**i autē que
rat vīz. vīnum cōvertat in sanguinem
purū. Dicendū q̄ sic. nō est enim intelligi
dū vīnū cōvertit in sanguinem inquantū
sanguis dicit aliquid cōfusum ex 4° hūo
ribus sed inquam dicit humorē qui est

vīnū ex 4°. alij autē humores sunt ibi
p̄ cōcomitantia. vnde e ē de cele. mis. in q̄
dam. dicit q̄ 30. exp̄ssit ex elemētis aquā
et ex humorib⁹ sanguinez. et q̄ p̄s q̄ san
guis q̄ fluit de latere xp̄i fuit vīnū ex 4°
humorib⁹. et per p̄ns vīnum nō cōvertit
nisi in humorē sanguineū. bec Rich. 4°
di. ii. q. 2. ar. 4. c. **A**d bec nō. q̄ in hoc
qđ. s. dictum el. s. q̄ in bac cōuersiōe mā
cōvertit in mā: et forma in formā. cōne
niunt in 4° sup̄ s̄nas Rich. 4. dis. ii. q. i.
ar. z. c. Lbo. z. q. 75. ar. 3. o. Boff. 4. di. ii.
p. i. ar. z. c. Scō. 4. di. ii. q. i. ar. z. c. et cōter
coctoies alij. Scō. autē. 4. di. ii. q. z. ar. z.
dicere videt: q̄ ibi nō est cōversio sube in
subam: quātūm ad esse subale simplici.
sed quātūm ad esse h̄. q̄ corp⁹ xp̄i nō ac
quirit simplici est: sed esse h̄. s. sub specie
panis. vnde acgr̄it nouā p̄stiam: nō ad
mittendo antiquā. panis vō te finit et ibi
nō acgr̄endo aliquā p̄stiam alibi. vnde
iz illa testis panis fm̄ se cōsiderata sit a
nihilatio. ipa mā cōversio nullo mō est ani
bilatio. q̄ eius termin⁹ nō est nihil. s. no
ua p̄stia corporis xp̄i sub sp̄e panis. bec
Scō. ibidē. **Q**uerit autē hic vtrū sub h̄
sacro sit vere corpus xp̄i q̄ si appetit ibi
miraculose caro vel puer vel aliqd tale.
P̄ talis apparitio cōtingit q̄i q̄ p̄pter so
lam immutatiōem videntiū. q̄i q̄ manē
tibus p̄sib⁹ hostie dimensiōibus. p̄p̄
immutatiōem circa alia acciōia: vt figure
coloris et bi⁹. et vtrōq̄ mō remanet ibi ve
re corp⁹ xp̄i. q̄ ibi rō sacri manet. vtrōq̄
etiam mō fit miraculū ad ostendendū q̄
in hoc sacro est vere corp⁹ xp̄i et sanguis.
et ideo nō est ibi deceptio. bec Lbo. z. q. 76
ar. 8. c. Scō. vō Scō. 4. di. io. q. z. ar. z. q. z
c. s. figura illa q̄ appetit: latet sp̄es sacra
mēti sub qua p̄tinet corp⁹ xp̄i: nulla immu
tatiōe facta circa ipam. et ipa sp̄es mā cō
fundit q̄būdā accētib⁹ carnis vel pueri
q̄ nō sunt p̄pria acciōia vel liniamēta cor
poris xp̄i. et bec in sc. ar. patebūt. §. est etiā
corp⁹ xp̄i innūsibile.

Circa z. s. modū quo existit cor
pus xp̄i sub hoc sacro est firmē
credendū q̄ totus xp̄s est in hoc
sacro. Nam in sacro corporis xp̄i. sub sp̄e.
cie panis est totū corporis xp̄i ex vi sacra
mēti sive cōuersiōis. Suba. n. panis cōver
tit in solā subam corporis. et intelligo hic
nomie corporis cōtineri nō mā carnes: s
ciā nēros et ossa et alia bl⁹. sanguis vō

est ibi rōne p̄mīctiōis. p̄mīctus enī. et dis-
fusus est i corpore. et ideo ybiciq; est cor-
pus xp̄i. ibi est sanguis. eius vō aia est ibi
ratiōe cōnnctiōis. s. cum corpore. est enī in
sepabilitate corpori cōnuncta. Et itas ante
talia accidēta sunt ibi rōne insepabilitas
a corpore. Diuitias aut̄ est ibi rōne vni-
onis dñe nature cum bāana. Est aut̄ to-
tum corpus xp̄i ita in hostia tota q; est in
qualibet eius pte: in qua saluat̄ rō toti.
cum n. sit totū homogeniū: nō est maior
rō q; vna pars cōuertat in vnam ptem
q; in aliam. vnde hec fuit positio Hilarij.
Bragl. de san. Uictorio. et cōiter tenet. Est etiā
sub hostia corpus xp̄i quātūz: sed nō mō
quātitatino. quia l̄z sit ibi corp⁹ quātūm;
nō tñ cōparat ad sp̄es vt quātūm. sicut
etiam q̄uis sit ibi clarū: non tñ vt̄ clari-
tate sua illuminādo medium. ita quāvis
sit ibi quātūm: nō tñ vt̄ quātūtate occu-
pando locum. sicut teus pōt facē vt h̄ sic
ignis: non exerceđo cōbusliōis actum.
Est etiam corp⁹ xp̄i sub hoc sacramēto si-
ne sub specie nō localiter p̄prie loquendo
quia esse localiter p̄prie: est esse dimēsue
sue cōmensuratiōe. est m̄ corpus xp̄i in lo-
co speciei p̄ncipaliter. Et ex hoc sequit̄ q;
corpus xp̄i est in plurib⁹ locis simul fin
esse sacramētale. q; vere et realiter cōtine-
tur sub diuersis sp̄ebus: q; sunt in diuersis
altarib⁹. Rō būi est dīna institutiōis q; oia
pōt. Rō vō būi institutiōis est. q; est ci-
bus sp̄ialis cōis ad cibandum plures in
pluribus locis. sed fm̄ esse suū nāle est tñ
in uno loco. s. in celo. fm̄ aut̄ esse psonale:
nō est in loco. Est etiam corp⁹ xp̄i in hoc
sac̄o imobile localiter: et p se loquendo. l̄z
sit mobile p accīs. s. ad motum hostie. sicut
aia mouet moto corpore. mouet etiā et qui
escit fil⁹ p accīs corp⁹ xp̄i: mota vna ho-
stia et quiescētē alia. sicut bō sup scamnū
in naui p quietem scamni qescit: et per mo-
tum nauis mouet. Corp⁹ etiā xp̄i p accī-
dens simul mouet sursum et deorsū: metu-
vna hostia sursum et alia deorsū. sicut bō
eris sup equi in naui mouet motu equi
ad terminū oppo⁹ termio ad quē nauis
tendit. hec Rich. 4. di. io. o. Versus utiqd
versa hostia corp⁹ xp̄i vertit̄: sicut mota
mouet. Bendeo q; nō. q; l̄z ptes ordinez
bit in ipso corpe absolute: nō tñ p cōpara-
tionē ad sp̄em. vnde dici nō pōt q; pedes
babeat in vna pte hostie et caput in alia.
et sic de mēbris alijs. q; omēs ptes sunt fil⁹

sb̄ qualibet pte hostie. vt sup̄ius est ostē
sum. hec Rich. 4. di. io. q. 4. ar. i. c. z⁹.
Hūqnid mutata hostia vel fracta v'l pas-
sa aliqd: corpus xp̄i patit̄: sicut mota mo-
uet. Bendeo q; nō. nō enim est sile. q; mu-
tatio et passio innobaret in xp̄o aliqd ab
solutū. sed motus localis p accīs nibil. h̄
fm̄ De. 4. di. io. q. z. ar. z. c. i⁹ ad oppo⁹.
Est etiam corpus xp̄i penitus inuisibile
oculo corpali in Rich. 4. di. io. q. 5. ar. z.
c. et Sc̄o. 4. di. io. q. 4. ar. z. ita. s. q; nō pōt
videti oculo coporeo: nec p nām nec per
glām: nec p miraculū: sicut nec existēda
sive sp̄ialis in loco: ad cuius instar cor-
pus xp̄i est sub sac̄o: inquātum est ibi pre-
lens: et per se rōe sive. et quātūs non est
ibi nisi p cōcomitatiōm. vnde fm̄ Rich.
vbi. s. si aliqui appareret ibi sp̄es pūuli: vel
frustū carnis: nō est corpus xp̄i. maiores
enīz sūt dimēsue corporis xp̄i q; ille que
ibi apparēt. et si appetet ibi uere corp⁹ xp̄i
nō appetet vt sub sacramēto. vnde credo
q; illa appetēta parvūlī q; aliquā ibi visa ē
vel describit̄ in imaginatiōe: vel in sensu
cōi videntis. vel etiam si est realiter extra
non credo q; ille dimēsue fundēt in
dimēsib⁹ sp̄ei panis: l̄z tunc appare-
ant. hec Rich. ibidem. te hoc. s. in pceden-
ti articulo circa fi. Sed nūquid corp⁹
xp̄i videti pōt sub sp̄e panis ab oculo suo
pprio. Bendeo q; sic. non pōt tñ videti ab
ipso modus quo corpus xp̄i existit sub sa-
cramēto. hic enim p̄tinet tñ ad intellectū
nec est sile de alio oculo glioſo. q; ipse ocu-
lus xp̄i est sub hoc sac̄o in quo nō cōfor-
mat̄ et alius oculus glioſus. et buiūs sūtē
est Tbo. 3. q. 76. ar. 7. c. z⁹. Alij vō dicit
q; forsan xp̄s put̄ est ibi nō videt̄ a sc̄ipo
mō corporali: sed sp̄iali. et buiūs sūtē ē De.
4. di. io. q. 3. ar. i. c. z⁹ ad oppo⁹. Est etiāz
fm̄ Rich. 4. di. io. q. 5. ar. i. c. corpus xp̄ii
hoc sacramēto inuisibile: visione intelle-
ctuali om̄ intellectui p nām. visibile tamē
p glām non tñ in verbo: sed etiāz i. pprio
genere. Sc̄om autē Sc̄o. 4. di. io. q. 4. ar.
z. c. in z⁹. vō dicit̄. visibile est etiam p nām
om̄ intellectui non alligato sensib⁹ i in-
telligēdo. sive angeli sive aic separate. Est
etiam cognoscibile a nobis dum sumus in
via q; est ibi corpus xp̄i. non qdem p na-
turam: sed p fidem et doctrinam. dicit̄ enīz
intellectus: q; veritas non pōt dicē falsuz
si fides asserit qd̄ veritas dixit. hoc ē cor-
pus meum: et pcepit q; dicere. q; verum

ccc 2

dirit. Est etiam corpus Christi ut est sub sacramento intangibile immediate ab alio. si nec substantia spiritualis tangitur a loco: nec a corpore aliquo. unde quantumcumque aliquis spiritum penetraret corpus tangere non posset fin. Rich. 4. di. 8. q. 4. ar. 2. c. Premissa ad hunc punctum pertinet brevis tis eundo gratia continuationis macte: tetigi. et ea declaratioem peritioribus reservauimus. quia si quis profundissime et realissime videtur desiderat in 4° Scotti requiratur.

De accidentibus remanentibus in eucaristia. q. i. z.

Dicta considerandum est de accidentibus remanentibus in hoc sacramento et quibus hoc firmiter tenetur est quod omnia accidentia sunt ibi sine subiecto. Propter hoc est sine substantia. et in virtute divina. Et hoc est argumentum duplicitate. Una quo ad significacionem. quod species sine subiecto existens expressus dicit intellectum fidelis credentis hoc in corpus Christi contentum sub speciebus: cum non habent ibi stabiliens pernam. Altera vero quo ad cibationem. quia hoc sacramentum cibus est fidelium spiritualis. unde non tecum ut sit ibi aliquis cibus corporalis sed sensus eleetur per fidem. et voluntas per charitatem. si etiam species sacramentalis virtute divina recenterent esse quod habebant prius. ita et age. unde possunt exteriora corpora et sensus immutare. non possunt tamquam alia in sacramento converti. quia in hoc sacramento fit transubstantiatione: que non fit sine verbo. Si dicitur quod aqua modica convertit in spiritum vini. Dicitur alioquin quod ibi forma tubalis aquae non soluit: sed alterat. quia mutat colorum et savorum et odorum et sensus primitus vini. et ideo quantum ad sensum convertit. Alioquin vero dicunt quod aqua convertit in vimum: et hoc virtute speciei illaz: non inquantum in in vimum: quod sit vimum per spiritum. sed est vimum per manum tuam. sicut caro per spiritum convertitur in carnem per manum. Ut ergo modus dicendi est satis probabilis. et sic per neutrum modo segregatur aqua iuncta vino fit sacramentum. Et autem sit miraculosum quod sic per se sensus sine substancia maneat accidentia. nalicet est quod sic materialia agant. unde si securis per se incidere ret ligna: ipsum per se moueri esset miraculosum. sed incidere naturale. ita est hic.

Possunt etiam ipsa accidentia nunc corrupti: sicut poterant prius substancialia panis et vini existente. Circa quod distinguo. quod si fiat immutatio ex parte accidentium que non sufficiat ad corruptiōem panis vel vini. propter talēm immutatiōem non destinat corpore Christi aut sanguis esse sub hoc sacramento. Si autem fiat immutatio ex parte quantitatis. sicut cum dividitur panis vel vini in tales partes quod in eis non possit salvari nam panis vel vini non remanet corpore aut sanguis Christi sub hoc sacramento. Et similis ex parte qualitatibus: ut cum ita immutatur color et savor et aliae qualitates panis et vini quod nullo modo possint copiari natura panis vel vini. hec. 2. bo. 3. q. 77. ar. 4. c. Hoc autem corruptiōem ipses sacramentales ut animalibus. sed eis aliquid sensibile in instanti successit. et ita necessiter est dicere quod ex eis aliquid generetur. quod quidem videtur quod futurum est officiale. Unde circa hoc fuerit et diversi modi dicendi quos etiam Secundum re citat: et reprobat. 4. di. 12. q. 2. ar. 2. q. 2. c. quibus emissis causa brevitatis dicti est finis Secundum ibidem. quod destinatur ibi esse eucaristia redit substancialia composta: cui talia accidentia conuenient: quod etiam afficiunt. et in etiam in instanti corruptiōis: et immediate a deo. Prima pars buavis sive pectoris. quod Deus statuit illas species manere sine subiecto ut per eas in instanti illius corruptiōis: fit aliqua substancialia. Secunda pars probatur. quia si reddit aliqua substancialia non est alia quam illa que potest illis accidentibus affici. quod illa substancialia non est enim capax. Tercia pars. quod non reddit nisi immediate a deo. p. 2. quia nullum aliud agens hoc agere possit. Et Secundum ibidem. Possunt etiam species sacramentales nutritre. quia per eandem rationem converti possunt in corpus humanum: per quam possunt converti in cincras vel vermes. possunt etiam iste species dividiri. divisione non est passio quantitatis ut est quantum. in hoc vero sacramento est aliquid quantum per modum quod est per species. et aliquid quantum non per modum quantum: ut corpus Christi. ideo divisione fit in speciebus: non in corpore Christi. Queritur autem utrum illis species possit aliquid per misceri: ut vimum vel aqua. Unde et sic distinguit tamen Pe. 4. di. 12. q. 2. ar. 2. q. 2. c. quod aut opponit vimum: aut alius si quod. Si vimum addatur. aut est quantum.

maioris: aut equalis: aut minoris. Si maioris: tunc ad omes dimensiones speciei puenit: et eius continuitates totaliter tollit vel solvit. et sic etiam aliud vinum nonum quo ad actum esse incipit: et sanguis Christi ibi est consummatus. Si equalis: similiter contingit. Si autem minoris: tunc usque ad oes dimensiones specifici non puenit. sub ptibus ergo illis ad quas puenit: sanguis Christi esse consummatus. cum ibi iam non sint accidia sine subiecto. et continuitas speciei que sine subiecto erat: soluta sit. sed partibus vero illis ad quas non puenit: sanguis Christi manet. Propterea quod si additum non sit notabilis excellens: propter omnium totius liquore ipso tantum sacramentum credidit esse. Si vero addatur liquor alius a vino in minori quantitate transmutatus in nam specie tam non sub ptibus illis ad quas liquor additus penetrat: cum non sint ibi accidia sine subiecto: consummatus esse sanguis Christi.

De mistro eucharistie. n. i.

d **O**nde considerandum est de ministro huius sacramentum. scilicet eucharistie. Et primo in celi. secundo in spiritu: de ministro incepto ex parte corporis. tertio de ministro indigno ex parte mensis. Circa primum sciendum quod solus presbyter potest consecrare corpus et sanguinem Domini. ut habet dis. 25. plectis. et ex de summa. tri. firmiter. §. una. Nam hec docet fides nostra quam ab apostolis accepimus: et ipsi a domino. unde etiam ordinaverunt ecclias sui dei institutionem. Et quia apostoli: et eorum successores patrem considerandi plonis spiritualibus contulerunt: quos etiam presbyteros vocauerunt. ideo tamen eis: ut tenet fides: licet considerare. Et hoc Secundum. 4. di. i. q. 2. ar. 1. ecclia accipit fundatum bene dicere ex illo verbo Lucas 22. Hoc quociuscumque fecerit: in mei memoria faciet. ubi loquitur Christus apostolis: vel ad minus non nisi discipulis: quibus non succedunt nisi presbyteri. ut habet dis. 21. §. 1. 2. c. 1. Ror autem quod est deus sic institutum est. quia illud sacramentum in magna reverentia debet haberi. et ideo spiritualibus personis debuit committi. aut ergo ratione sanctitatis: aut auctoritatis. si ratione sanctitatis. ut dicunt heretici. tunc non esset quis certus: ut per officia vel non. et salus nostra ex aliena bonitate dependet. Si ratione auctoritatis. cum auctoritas possit committi bonis et malis. constat: quod oes et soli presbyteri hoc possunt. Et

hanc vocamus ordinem sacerdotum. Quid ergo si quis credit se presbyterum esse: cum tam non sit. et celebret missam? Vnde non perficit in veritate. sibi tam non modo als bonus sit. et etiam alijs qui creditur ipsum presbyterum esse: auctoribus eius missam: vel etiam recipientibus ab eo eucharistiam perficit tanquam si verum consecreret sacramentum. ex te presbyter. non baptista. applicam. in gloriam. Soli etiam presbytero convenienter dispensare corporis Christi. ut habeat de cibis. dis. 2. puenit. nam in reverentiam eius a nulla re contingit: nisi consecrata. unde corpore: calix: et patena consecrantur. et simili manu sacerdos ad tangendum hoc sacramentum. unde nulli alii tangere licet: nisi in necessitate. ut si cadet in terram. vel in aliquo alio can. nec etiam diaconi. dis. 9. diacones. quod diacones sub conspectu episcopi: vel presbyteri: nisi his absentibus corpus Domini dare non debet a contrario sensu colligitur: quod illis absentibus possunt dare: non tamen debent: nisi in extrema necessitate: absentibus episcopis vel etiam presbyteris. ut habeat ibi. Dicit etiam dis. 9. diaconi. presente presbytero diaconus eucharistiam populo si cogat necessitas: insus eroget. Necesse est: cum presbyter est Jesus. vel als impotens hoc facere. sicut non taurit ibi Hugo. Et si tanta sit necessitas ibi quod iussio presbyteri non potest expectari: non est expectanda: nisi presbyter hoc in necessitate prohibeat ex causa expissa. quia est forte visurarius vel impotens: qui omnino petit. quia tunc obediendum est ei. als non. ut ibi notavit Hugo. Laycis autem nullo modo coepit dispensare hoc sacramentum. ut confiteatur. di. 2. puenit. Dispensatio vero sanguinis non pertinet tamen ad presbyterum: sed etiam ad diaconem. quia continetur in vase. et sic non tangitur a dispensante. sicut corpus Christi. id magis concordat ei dispensatio sanguinis.

c **O**rcia secunda quod est de ministro incepto ex parte corporis queruntur plura. Quae utrum defectus corporalis in presbytero impedit a celebracione missae. Vnde debilitas vel cegritudo supuenies ordinis sacerdotali non tollit ordinem: impedit tamen ordinis executionem quo ad celebrationem eucharistie. quicquid quod propter impossibilitatem executionis. ut si priuatur oculis. vel digitis. vel vnu loquela. Quicquid autem propter vitium nature. ut si patiatur morbum caducum. vel etiam aliquam metu-

ccc

alienatiōem. q̄nq; ppter ab homiliatiōem.
vt patet te leproso: q̄ nō tebet publice cele-
briare. et hoc est v̄z quo ad sanos. P̄t
tamē dīcē missam occulte: et etiā celebrā
re leprosis: n̄i int̄m inualuerit lepra q̄ p
corroſiōem membrorū ad h̄c reddit eum
impotē. 1. autē p̄bbyteri quibus ppter
aliqud predictorū non permittis celebrare:
omia alia primitia ad sacerdotiale offiū:
possunt facē. ex te cle. ergo. c. Quid
te p̄bbytero qui dnos vigitos vel ei vntū
te illis cum q̄bns hostiam lenat pdidit.
Benedeo. talis celebrare nō p̄t. ar. ibidez
Dicunt tū Hosti. et Inno. eo. ti. e. i. q̄ si
quis tantū pdidit te digito q̄ nō possit ce-
lebrare sine scandalō: p̄t ep̄us dispensa-
re q̄ celebret in occulto: non in publico.
Quid te p̄bbytero demoniaco. Benedeo
demoniac. aut est ex toto liberat. et tunc
p̄dest celebrare fin. Hngl. fin. alios v̄o ce-
lebrare nō tebet. aut non est ex toto libe-
ratus. et tunc nō tebet celebrare tunc su-
erit liberatus tenitus. di. 22. cōiter. et. ca.
v̄sq; adeo. Quid te furiosis lunaticis:
et epilepticis sine caducis. Respondeo si
sint ex toto libati possunt celebrare. Si v̄o
sepe acciderit tis bniūmōi passioes oino
cessare debent a celebratiōe missae. 7. q. z.
in l̄fis. Si autē raro et sine electiōe spume
et emisiōe cōfuse vocis accidentant: non p-
hibent. dum tamē habeat tertia se alium
p̄bbyterū qui officia cepta supplet si defici-
ant vel collidant ad terram. 7. q. i. illud.
quāto ante tpe p̄bari cebeat et qualiter
ut p̄ liberare sint dicte psone. habet. di. 22
c. pallegato cōiter. 7. 7. q. z. q. vlti. Et p̄t
dici q̄ temp̄ p̄batiōis est arbitrarī pen-
satis circumstantiis psone vel dignitatis et
alijs bniūmōi. Allia de hac materia vide
J. li. 6. te cor. viii.

Cura z. s. de ministro indigno ex
parte mentis querunt plura. scz
ut p̄ malus p̄bbyter possit enbari-
lliam cōsecrare. Benedeo q̄ sic. et hoc pat̄z
ex sup̄diens in p̄ma q̄dīcē bniūmōi. et in
ti. de sacramētis in cōi. ar. de administrāte
sacramēta. q. i. 7. z. Lz autē posset: non tū
debet. quia peccat. ex te cele. mis. et homie
in ter. et glo. 25. et te cose. dif. z. quotidie.
7. i. q. i. sacerdotes. talis. n. suspensus est q̄
ad sc. ex te cōba. cle. et muli. c. vlti. Utz
quilibet p̄bbyter quantūcūq; malus pos-
sit hoc sacramētum cōficere. Benedeo. hoc
dupliciter p̄t intelligi. aut de iure aut de

facto. Si p̄mo mō. non omis sacerdos po-
test hoc sacramētum cōficere. quia nec ir-
regularis. nec interdictus. nec suspensus.
ab executōe eorū qui sunt ordinis. nec ex
cōicatus. nec simoniacus. nec scismaticus.
nec hereticus. nec cōgradatus sive suspe-
sus sine depositus. nec fornicator. notori
hoc sacramētum p̄t de iure cōficere. q̄a
enilibet predictorū p̄bbitus est v̄s us p̄tatis
sacerdotalis. et hoc p̄bari posset per mul-
tos canones. sed hoc omitto grā brevita-
tis. vnde cōficiendo gratissime peccat. 2.
mō q̄libet sacerdos p̄t hoc sacramē-
tum cōficere. quia nullus sacerdos quan-
tūcūq; nepbarū amittit characteres sacer-
dotalē sup̄ quem fundat potest cōficiēdi.
unde si q̄s predictorū sup̄ māz tebāt dicat
formam verborū predictam debitam euz in
tentiōe faciendū. q̄d facit ecclā vere ouer-
tit subam panis in corpus xp̄i. et subam
vini in sanguinem. hec Rich. 4. dī. 12. q. i.
ar. i. c. Nec obstat predictis q̄d dicit dī. 22.
. q̄. p̄tto. ad hec que tibi syllogislice. et ali-
bi. s. q̄ nisi in ecclā. nec est v̄z corp̄ xp̄i
nec v̄a sacerdicia. nec vera sacrificia. q̄z
illud et omnia alia iura silla tebet intelligi
de veritate fructus. non de veritate sacra-
menti. Nec etiam illud q̄d dicit ibidem. s.
q̄ hereticis solum baptisma ratum esse p-
mittimus. intellige. n. et licet eis in neces-
itate baptizare sed in nullo cām p̄t lici-
te eucharistiam cōsecrare. vel alia sacra-
menta cōferre. Nec etiam illud quod di-
cit. i. q. i. q̄ qdā. s. q̄ cōgradatus lz habe-
at p̄tatem baptizādi: nō tū cōsecrādi. q̄z
debet intelligi inquisitioe nō assertioe. vt
ex circūstantia potest haberri. Sc̄dūz
tamē q̄ lz p̄cūs ab ecclā vere cōsecrā-
tū p̄dicta nō tamē est efficax oīo cīns cu-
iis rō est: quia p̄bbyter in missa et oīoni-
bus loquitur in psone ecclie. in cuius vñita-
te manet. et ideo si separaret ab ecclā oīo-
nes eius non valeret. sed in cōsecratione
loquitur in psone xp̄i cuius vicem gerit in
h p̄ ordinis et characteri p̄tatem. 7. iō si p̄ci-
sus ab vñitate ecclie missā celebrat: quia
p̄tatem ordinis non pdidit: cōsecrat v̄z
corpus et sanguinem xp̄i. hec Tho. 2. q. 82
ar. 7. c. 23.

PDe celebratiōe missae. ti. i. 4.
Poīta cōsiderādūm est de ritu
celebrandi hoc sacramētu. si-
ue de celebratiōe missae. Et p̄ te

spia celebratiōe in cōi. 2° in spāli de celebriōe p̄ibyteri mali. 3° de tempore celebriōis. 4° de loco & vase. ¶ Līra priuini querunt̄ plura. s. vt̄ licet p̄ibytero penitus a cōseceratōe eucharistie abstinere. Vnde circa hoc est duplex modus dicēdi. Unus est: q̄ p̄ibytero licet oīno a cōsecratiōe ablinere: nisi teneat̄ ex cura sibi p̄missa populo celebrare & sacramēta p̄bere, puta si sit p̄ibyter parochialis viuens de altari debet seruire altari. si ante de altari nō viuat̄: sed in libertate sua remaneat: non teneat̄ magis q̄s alius de tebiō. sed magis de bono & equo. & buiū sententie est. Bon. 4. di. iz. p. z. q. z. ar. i. q. z. o. ¶ Sed cōtra hoc obvici. quia p̄ibytero impositū est sacrificandi officiū. sed officium sine v̄su est ociosum. Et etiam q̄ habet talentū eo uti teneat̄ ne cum seruo nequādamnet. & teneat̄ sacrificare. Vnde officium sacrificiādī nō imponit̄ ut illud homo necessario exequat̄. sed p̄ loco & tempore ut expedire sibi videbit̄. & ideo si cōscia dictat̄ q̄ ob sui indignitatē & sacra menti reuerētām abstineat: non peccat. H. Bon. vbi. s. ¶ Alius modus dicendi est q̄ gliber teneat̄ v̄ti gratia sibi data: cū fuit̄ oportūnū fīm illud. 2. Chor. 6. Hor tamur vos ne intuānū grām dei recipias. Optunitas autem cōsecrādi non attenditur tñ per cōparatiōem ad fideles xp̄i: q̄ bus optet sacramēta ministrare. sed p̄ncipaliter p̄ cōparatiōem ad teum cui in cōsecuratiōe buiū sacramēti sacrificiū offeratur. & iō nō licet p̄ibytero etiam si non beat curam aiarum omnino a celebratiōe cessare. sed saltem videret̄ q̄ teneat̄ celebra re in p̄cipiūs festis: & mārie in illis in q̄bus cōsueverūt̄ cōicare fideles. & buiū sententie est. Richar. 4. di. iz. q. z. ar. z. c. & Tho. 4. di. iz. q. i. arti. z. q. i. c. vnde p̄ibyter q̄ bac grā siue p̄tāre loco & tpe tebītis & cōnienti. habita optunitate & dispositiōe nō vult̄ v̄ti: sed notabiliter negligeat̄. Et inuleum timē debet ne sic seruus nequā qui dñi sui pecuniam abscondit̄. & eam ociosā dimisit̄: iudicet̄ a dñlo: nisl se corrigit̄. ppter qđ ex de cele. mis. colentes. s. sunt. & aliqui rep̄bendunt̄ q̄ missaz solennia vir̄ celebrant̄ quater in anno. H. Richar. vbi. s. ¶ Ut̄ p̄ibyter cōsecrāt̄ teneat̄ sumere hoc sacramētū. Vnde q̄ sic tam corporis q̄s sanguinis. & h̄ b̄cē de cōse. dis. z. relatū. nam v̄t̄. dictū

e: eucharistia non tñ est sacramētū: sed etiam sacrificiū. quicq̄ auē sacrificiū offert̄ debet esse sacrificiū particeps. q̄ ex terius sacrificiū qđ offert̄ est signū interioris sacrificiū quo aliquis se deo offert̄. vt dicit Ang. i. o. de c. dei. Unde p̄ hoc q̄ p̄cipiat sacrificiū exterius ostendit se sacrificiū interius p̄petrasse. Similis per hoc q̄ sacrificiū p̄populo dispensat̄: ostendit se esse dispensatōe diuinior̄ ipoz: quoꝝ ipse p̄ns debet particeps esse. vt dicit Diony. in eccl. līrarch. & ideo p̄ns debet sumē q̄s populo dispensare. Nam p̄ hoc sit p̄ticipes q̄ de sacrificio sumit̄. L. Cor. i. o. Mōne qui edunt̄ hostias particeps sūt altaris. & iō necesse est q̄ p̄ibyter q̄nīcūq̄ celebret̄: & sacramētū integre sumat̄. ¶ Quid si quis. i. missam infirmaret̄ ad mortem: & p̄ibyter non haberet aliam hostiam cōse cratam q̄s illam quam cōsecravit. nīqd p̄ibyter illi debet hostiam dare & a siūptōne abstineat̄. Vnde q̄ non. sed potius illam hostiam dimidet̄ & p̄tem sumet̄ sibi & alterā dabit illi. Tho. 4. di. iz. q. z. ar. z. q. z. c. i. o. ¶ Ut̄ si corp̄ xp̄i appareat̄ miraculose in altari sub soē carnis vel fan guinis sit sumēdum. Vnde ab eo sumi nō debet: cui in tali specie apparet̄. q̄ non apparet̄ sub specie cōuenienti humane re fectioni. Dicit. n. Hiero. sup Lēnit̄. de hac qđem hostia que in xp̄i cōmemoratiōem mirabilē fit: edere licet. de illa vō quam xp̄s in ara crucis obrulit̄ fīm semulli edere licet. nīc ppter hoc p̄ibyter transgredit̄ quia ea que miraculose sunt legib⁹ non subdunt̄. Lōstilēdum tamē esset p̄ibyter oꝝ iterato corpus & sanguinem dñi cōsecrarer: & sumeret̄. hec Tho. 7. q. 8z. arti. 4. c. z. o. ¶ Ut̄ pluribus sacerdotib⁹ eandem hostiam licet cōsecrare. Vnde de lege cōi nō debet nisi viuus p̄ibyter eandem hostiam cōsecrare. Ex cā tamen spe ciali sup eandem hostiam possit̄ plures p̄ibyteri cōsecuratiōis verba p̄ferre. non tamē gliber nisi semel tñ. Sicut. n. s. vīctum est. p̄ibyter cum ordinat̄: in gradu coꝝ cōstitut̄ qui accepérūt̄ in cena a dōmino p̄tātem cōsecrandi. & ideo in ḡbus dam ecclīs. sicut apli cōicauerūt̄ xp̄o cōnanti: ita ad rēpresentādūt̄ hoc p̄ibyteri noui ordinati cōcelebrant̄ ep̄o ordinat̄. Dicit enim Inno. de offi. mis. parte. z. c. iz. cōfincnerit̄ p̄ibyteri cardinales Romanuz cōcūstare pontificem: & cum eo parat̄

celebrare. cūq; cōsummatum est sacrificium
de manu eius cōmuniōes accipe significā
tes apłos: q; cum dñō discubentes: sacra
de manu eius eucaristiā accepérunt. Et si
eius dicit idem ibidē: sine p̄us sine posteri?
q; cōpus p̄ferat v̄ḡba cōsacratiōis p̄bri
nouiter ordinati: referri debet eoꝝ intētio
ad instans platiōis ep̄i: cui p̄ncipalit̄ ce
lebranti cōcélébrat: tunc ōm̄es cōfici
unt s̄l. Alijs v̄o videt q; cōcélébrantes
ep̄o non debet illa verba dicere intentiōe
cōsacrandi: sed tñmō m̄aliter recitare: vt
s̄. r̄p̄sentet q; quādō discipuli a xpo pote
statē accepérunt cōsacranti formam tedit
eis cōficiendi. Si. n. alij sacerdotes ab ep̄i
scopo illa verba p̄ferant intentiōe conse
randi inconveniens semp accidē posset si
quis diligēter cōsideret. hec Rich. 4. dis.
iz. q. z. ar. i. c. t̄ hoc nō explico: sed p̄v
denul lectori ḡia breuitatis r̄linquo. ¶
Sedm autē Elsber. li. de celeb. m̄l. plures
p̄bri non debent vnam hostiāz p̄scera
re. quia f̄m Aug. iniuria fieret sacramen
to. ¶ autē plures p̄bri si assūtū pap̄e: b
fit ppter obsequiū. sed ip̄i signa non faci
unt: nec verba dicunt: nec facere vel dice
re debent. ¶ Hoc v̄o de novo ordinati
assistant ep̄o ordinanti ppter r̄uerētiā sa
cramēti: t̄ ppter doctrina. ¶ Ideo signa fa
ciunt ad exemplū ep̄i: t̄ vt sint in exerci
cio officiū inscripti. ¶ Verba cōsacratiōis
nō dicunt. ¶ Ad hoc nota q; fm cōueni
entiam dierū sunt celebrāda cōntinuitatē
solennia missariū. quotidie. n. dici possunt
missē defunctorū dūmō missa diei compe
tens nō omittat. ex de cele. mis. cum crea
tura. Nam t̄ om̄es missē celebrant p̄ sa
lute v̄toꝝ t̄ mortuox. co. ti. qdam. vnde
male faciunt qdam: qui postposito officio
feriali celebrant missam dī sanctis: quoru
non sunt t̄s festa. vt ibidē dicit. t̄ si qn̄
missē peculiares. spāles sine votine dicā
tur in diebus soleñib; a p̄bri si nō de
bent ita soleñis celebrari q; p̄ eas a mis
sariū soleñiū. q; canonice fiunt horā cer
ta vel tertia populus abstrahat. ¶ de cōse.
di. i. t̄ hoc attendendū. ¶ Item in mis
sa debent esse plures ad min̄ uno qui re
spōdeant p̄bri. vt habeat de cōse. di. i. h
quoq; quia vt ibi dicit: cum pluraliter a
sacerdote dicat dñs vobis. ¶ Orate
p̄ me. hoc quoq; aptissime cōuenit vt ei
salutatiōi respondeat. vnde etiam ad ma
iorē soleñitate ibidē statutum legit q;

cōpus q; cōsacratiōis p̄bri. ¶ Item
debent cum circuistare septē vel qn̄q; aut
tres diaconi q; cōpus oculi dicunt: t̄ subdi
aconi t̄ reliqui ministri. ¶ de cōse. di. i. cōpus
7. c. sc. In missis v̄o p̄natū sufficit habē
vnūm mīstrum q; gerit psonam totius po
puli: in cōpus psona p̄bri respōdet. si
ne mīstru autē sibi respōdente nūq; mis
sam: nec alia divina officia celebrabit. 7. q
i. illud. t̄ de cōse. dis. 7. t̄ hoc statutum. 7. c.
nemo. t̄ ex. t̄ fi. pres. pponit. in fi. Ep̄o v̄o
sine diacono celebrare non p̄t: nisi necel
itas cogat. dis. 9. diaconi. in glo. ¶ Itē
p̄bri p̄t in fine missē dare benedictōez
simpliciū: etiam p̄ste ep̄o. di. 95. ecce. ¶ Lū
soleñitate v̄o illa. S. Sit nomen dñi bene
dictum. vel humiliatē vos ad bñdicatiōez
2. nō debent dare nisi ep̄i. non debent in
quā alij n̄i tēcant calicem: aut aliquid
tale. ¶ Ita possunt intelligi p̄taria iura. di.
zi. deniq;. 7. 26. q. 6. mīstrare. Uld dic q; p̄s
byter dum celebzat p̄sente ep̄o sibi abz in
nuere vt ip̄e velit benedicē: qd̄ si velit p̄s
byter non benedicē. dis. 2. deniq;. Sit autē
p̄bri supplet bñdicatiōem p̄licitam. ¶ Et
sic loquit̄ illud. c. pallegatū. ecce. di. 95. ar
de cōse. di. i. cum ad celebrādas. Nec erit
necessaria alia licentia ep̄i exp̄ssa. ex hoc
euim solo q; p̄mittit cum missam celebra
re: intelligit per p̄sis omia que spectat ad
missam pertinē. ar. ex de offi. deli p̄terea. ¶ H
Ray. Abbates tamē qui possunt ex p̄ule
gio pape soleñiter bñdīcere: possunt iñ
is ecclīs quādō celebrāt officia divina p̄
missam v̄b̄ras t̄ matutinas soleñiter
populum benedicere. Alijs v̄o abbates nō
possunt hoc facere: nisi hoc sit cōcessum
exp̄sse. ex de p̄ul. quonia. ¶ Item l3 alijs
sit boni meriti: non tamē p̄test benedicē
nisi fuerit ordinatus ad exhibēdūm bene
dictiōis mysteriū. di. autem est tribūnē be
nedictiōis effectū. i. q. i. dictum est. ¶ Nec te
bet inferior benedicē superiorem etiā si ad
p̄nunciāctū aliquam lectiōem petat be
nedictiōem. dis. 2. deniq;. vbi notant̄ Jo.
q; alicubi ep̄o volenti legere lectiōem: t̄ di
cceti t̄ ubi dñe benedicē. respondet. ¶ Gra
p̄ nob̄ sancte pr̄. v̄i misereat n̄i dñs n̄
alibi inferior dñe. In. co. bn̄. Et ip̄emēt ep̄s
bñdīcēt. ¶ Nō licet celebrare sine igne. p̄
pter ecclīe cōstitutiōem fm quam si qd̄
cōtrarium faceret: officio vel beneficio p̄i
uari debet. ex de cele. mis. c. ult. 4. pro
pter ipsius ignis significatiōem. significat

enim seruorum dilectionis: propter quem Christus hoc sacramentum instituit: et pro nobis passus fuit. significat etiam quod sacramentum illud opera in digne celebriate et suscipiente augmentum illuminationis in intellectu: et seruorum charitatis in affectu. ¶ Propter figurationem hoc enim figuratum fuit per ignem: de quo dicit Leuit. 6. Ignis in altari meo spernitur: et per ignem quod virit sub aqua annis. 70. ut habet in glo. decretalis pallegi.

¶ Item principis sacerdotibus: quod frequenter deceant plebem: ut cum in celebratore missarum elephas hostia salutaris: se reverenter inclinent genibus flexis. Idem facient etiam cum portat presbiter ad infirmum. ex te cele. mis. sane. cum quali vo solennitate tebeat eam ergo deferre debet ibidem. ¶ Itē quicquid in missa recolit nomine domini: debent fideles flectere genua cordis: quod saltem testantur in clinatioe capitis. ut per in consone Inno. ex te emu. ec. decet. ¶ Itē presbiter visitas infirmū debet esse munitus pluribus hostiis sacratis. ita quod in redditu ipsius non idolatriet orando. si autem omnes expenderit: faciat cessare sonum campane. vel faciat aliud signum: quod homines non adorent. ex te ec. mis. sane. Expositioem et rationem eorum qui dicunt in missa: dimittit gratia breuitatis. et si nō invenire: quere in libro de sacrificiis.

¶ Equum videtur de 2°. s. de celebracione presbiteri mali. circa quod queruntur plura. s. ut missa mali sacerdotis valeat minus quam boni. ¶ In missa est duo considerare. s. ipsum sacramentum: quod est principale. et rationes que sunt per ritum: et mortuis. ¶ Et tunc ad primū non minus valet missa mali presbiteri quam boni. unde Augustini. li. de corpe Christi. et habet. i. q. i. intra. in mysterio corporis et sanguinis domini nihil a bono magis: nihil a malo minus perficit sacerdote. ¶ Oportet autem quod sit ibi duplicit post considerari. Uno modo in quantum haec ethica etiam ex deuotioe presbiteri orantis. et sic missa melioris sacerdotis est fructuosa. ¶ Alio modo in quantum pertinet in persona totius ecclesie: cuius presbiter est minister. et quo ad hanc est fructuosa: non tamen oculo peccatoris sacerdotis in missa. sed etiam omnes aliae orationes quas facit in officiis ecclesiasticis in quibus gerit personam ecclesie. ¶ Rationes autem eiusdem non sunt fructuose nisi illud Eccl. 23. Qui declinat aurem suam ne audiat legem oratio eius erit execrabilis. unde si quis audiatur libenter missam sacerdotis boni

quam malum vel tenetoris quam minus tenet. credo quod bene faciat dummodo eum in subhalibus excedere petorem non credit. alio puncto erraret. His concordat Bois. 4. dis. 12. q. i. art. 4. c. Pe. 4. dis. 12. art. 2. q. 2. Tbo. 3. q. 8. ar. 6. Rich. 4. di. 12. q. 1. ar. 1. c. 5. 7. Tbo. 4. dis. 12. q. 2. c. 3. ¶ Ut presbiter qui scienter est malus teneat celebrazione. Unde presbiter peccator: si per suam sit ordinis executione punatus: vel simpliciter vel ad ipsos redditus est impotens ad sacrificium offerendum. et ideo obligatio tollitur. Hoc autem cedit sibi in detrimentum spiritualis frumenti: magis quam in angustiis. Si vero non sit punatus praecelebrans non soluit obligatio: non tamen est perplexus. quia potest de petore penitentia: et celebrare. hec Tbo. 4. di. 9. ar. 3. q. 1. c. 3. ¶ Quid si talis presbiter non habet copiam confessoris. Unde bui. quoniam habet. i. in missione illius quoniam. Quid te postbytero cui postea est induitus occurrit: et. vi. i. t. de refectib. emergentibus in celebratione. ¶ Quis magis peccat. s. presbiter malus: qui se confidit singulare: et non confidit. vel ille qui confidit. Unde ille qui confidit singulare: et non confidit: falsa. non sunt abolenda remedia: que sunt veris graviora picula. ex te cele. mis. de homine. quod Lancre. sic intelligit et bene: ut dicit in glo. quia gravius peccat presbiter criminiosus qui se celebrare similitudine: et non celebrat quam si celebraret. quia in primo cau in pluribus delinquit. deuz. n. offendit: et populi recipit: ut dicit ibi Ira. In secundo tamen offendit. unde talia remedia nullus debet inuenire. quia falsa sunt. et eo quod non confidit: et videtur confidere. et ideo graviora sumuntur quam vera picula peccatoris qui confidit. ¶ Quis magis peccat. utrum malus presbiter qui confidit et non sumit; et ille qui utrumque facit. Quis etiam magis peccat: vel ille qui sumit corpus et sanguinem. vel qui sumit alterum tamen: quam qui utrumque. Ratio huius est. quia irrenuntia duplicitate fit sacramento. Uno modo cum minister est indignus: sed etiam non seruat ritum quem debet. et tamen non tamen non exhibet sacramento reverentiam quam debet. sed etiam facit contumeliam. quia sacramentum non perficit: sed incompletum dimittit: et incurrit etiam inobedientiam. quia contra statutum ecclesie committit. quod s. est: ut qui sacramentum confidit

ccc 5

sumat. et utriusque s. corp^o et sanguinem sumiat
ex cose. dis. 2. relat^u. hec Boni. 4. di. 12. ou-
bi. circa litam. q. z. **¶** Quid de illis qui sci-
enter legant p. viatis defunctoz missam.
Bendeo tales si faciant ppter odium pua-
tu: grauissime peccant. et nisi p legitimam pe-
nitentiam se purgauerint: si detecci fuerint:
indistincte deponi debet. Et ad agendā pniāz
tā ipi presb*i* q̄ eos ad h*incitauerit* te-
bent exiliū pretiu ergastulo: seu monas-
rio relegari. hoc totu: babet. 26. q. 5. qui
cunq̄ sacerdotti.

Sequitur vidē te 2° s. de tempore ce-
lebratiōis. et circa hoc querit plu-
ra. s. utrū missa debeat quotidie in
ecclesia celebrari. Bendeo in missa recolit
passio xp̄i fīm q̄ eius effec^t? ad fideles te-
rinat. sed tempore passiōis recolit tñ fīm
q̄ in xp̄o capite nostro fuit pfecta. qđ qui
dem factum est semel. quotidie vō fructuz
passiōis pceptiunt fideles. et ideo illa cōme-
moratio fit tñ semel in anno. hoc autē eō
tinne 7 ppter fructum 7 ppter memoriam in
gem. Excipit autē dies veneris sancta: et
sabbati sancti: i q̄b^o nō d^o missa celebra-
ri. ex cose. di. 2. sabbato vō. Illa vō que in
sabbato celebra^t: non ad sabbatum: si ad
noctem pascalis festiuitat: vt in eius ora
tiōe patet: noscitur pertinē. Sed quare in
die veneris nō celebra^t. Vō veniente vita
te: cessat figura. hoc autē sacramētū est fi-
gura quedam: et exemplū dīcīe passiōis:
vt dictum est. et ideo in die quo passio xp̄i
put est gesta recolit buius sacramēti mi-
nime pscratio celebrat. Quare scrutat
corp^o xp̄i pscratū in die Ionis sancti: su-
mendū in die veneris sancti. Bendeo ne
etiā illo die ecclia sit sine fructu passiōis:
exhibitō nobis p hoc sacramētū. Qua-
re etiā nō refernat sanguis. Bendeo p
pter piculum effusioⁿs. Quare in nata-
li oīi ter celebra^t missa. Bendeo ppter tri-
plicem natuitatē representandā. i. eternam.
temporalē. et spūalem: que oīi tanq̄ luci-
fer in cordib^o nostris. vt dicit^e. 2. Pe. Si
milit^e ppter representandū spale et corpale.
Nam vt dicit^e de conse. di. 1. nocte sancta.
in glo. tres missae natalis die oīi celebra^t.
vna ante diez in nocte que significat tem-
pus ante legem quando eramus in tene-
bris. 2^a cum dicit^e. et significat temp^o sub
lege: quādo nōdū plena agnitione bobe-
bat. 3^a. in die plena: et significat tempus

ḡe: quādo iam plena agnitione bobe^t. Ce-
lebrant etiam tres missē p dīcis temporib^o
bus. ideo: quia multi homines trū temporib^o
per xp̄i natuitatē corpalem saluans. hec
Richarl. 4. di. 12. q. 2. ar. 3. 7. 4. c. Utq̄
tebeat tñ te die celebrari. Bendeo q̄ sic.
q̄ ip̄e xp̄s est pīs in h*sacramēto*. qui dī
cit Jo. 9°. De optet operari opera eius q̄
misit me conēc dies est. venit nox quādo
nemo pōt opari. Qđ diu sum in mundo luc-
sum mundi. Debet inquā celebrari in tie-
ita tñ q̄ pncipium dici sumat quādo au-
rora incipit apparere. tunc enī quodāmō
sol dīcīt ortas inq̄tum claritas radiorū
eius apparet. sp̄līter tamē nocte natali to-
mini missa celebrat. quia nocte oīs ē na-
tus. ex cose. dis. 1. nocte. et similē in sabbato
sancto solebat antiquis celebrari circa
pncipium noctis. quia oīs nocte surre-
xit. i. cum adhuc essent tenebre ante manū
festū solis ortam. **¶** Hora igit̄ fīm Ros.
q̄ qui scienter ante diem celebrat: cum sit
cōtra cōsuetudinez ḡnalem ecclie peccat
mortali^e. nisi super hoc p ep̄m: vel superio-
rem dispensaret in casu. vt si aliquē v̄l. si
quos ad mortez ptingeret infirmari: nec
eucharistia posset haberi nisi cōficeret an-
te diem. Idem dicendū est de celebrantiō
matutinis nōdū dictis. cum id etiam nō
cōtra cōsuetudinez ḡnalem et ap̄z robatas
Hoc etiam vult idoli. in sum. Qui autē
celebrat anteq̄ pīmā dicat: non peccat
mortali^e nisi sit p̄traria cōsuetudo. aut fa-
ciat cōtra statutum synodale vel p̄nīcia
le. hec Ros. **¶** Motadū etiam q̄ Boni
dicit titulō de sacramētis q̄ clerici pregi-
ni dicere possunt omēs horas suas. i. pri-
mam. tertiam. sextam. nonam. et vesperas
et postea facere iter suum. qđ etiam de cu-
rialibus intelligi potest. ar. ad hoc extra de-
cele. mis. c. i. **¶** Qua hora dīci debet cele-
brari. Bendeo in celebratiōe buius myste-
rii attendit et representat dīcīe passiōis
modus. et participatio fructus eius. et b^z
utriusq̄ oportuit determinari tempus cōgru-
um et aptum ad celebratiōem bni^o sacra-
menti. quia enim fructu comīcē passiōis
indigēmus quotidie et ppter quotidie
nos refectus. ideo quotidie hoc sacramē-
tum regulariter offer^t. unde etiam comī-
nus petere docet. Luc. ii. Panem nostru^m
quotidianū da nobis hodie. quod Ang.
exponēs libro te verbis dominicauit. si quo-
tidian^e est panis: cur post annum illuz̄ su-

mas: quæ admodum greci in oriente sive ne
accipit quotidie: quod quotidie tibi p. sit.
sic vnde quæ quotidie merearis accipere. ga
vo passio domini celebrata fuit tertia
hora usq; ad nonam. ideo regulariter hoc
sacramentum in illa parte diei solenniter ce
lebratur in ecclesia. Utz in sero possit ce
lebrari. Vnde sicut dictum est: Christus
voluit hoc sacramentum tradere vltio vi
scipulis: ut fortius eorum cordib; impi
meret. et ideo in sero consecravit post ce
nam et eis tradidit. A nobis autem celebra
tur hora passionis officium. in diebus festis
in tertia quādo fuit crucifixus lignis in
deorū. ut dicit Math. 15. Et quādo spūs
sanctus descendit super discipulos. In die
bus vero non festis: aut ferijs hora sexta.
quādo fuit crucifixus manib; militum.
ut habet Jo. 19. In diebus autem ieiuni
ouū in nona: quādo emisit spūm. ut habe
tur Math. 27. de cose. dis. i. solent. Potest
tamen tardari maxime: quādo debent or
dines tradi. quia pertinet ad dominicam:
sequētem. dis. 75. fin q; a patribus. et pre
cipue in sabbato sancto. quia missa perti
net ad noctem sequētem. Possunt tamen
missæ celebrari in prima parte diei. ppter
aliquam necessitatē. de conse. dis. i. nocte
Unde qd dicit q; ante horam tertiam. nō
est celebrandum nisi in nativitate domini.
de conse. dis. i. nocte. intelligi de missa con
uentuali: in qua est cōcurrēt populi que
debet hora tertia dici. Utēdendum ta
men q; si presb̄ solus sit in ecclesia: non
celebrat usq; ad horam tertiam. sed usq; tunc
sernabit ieiunū: ut necessitatibus peregrī
norū et hospitium: sive diuersorū cōmcan
tium infirmorū atq; defunctorū succurrē
possit. extra de cele. mis. c. i. In ecclesiis au
tem punctualibus sine collegiatis. et si mis
sa cantet p̄ma hora diei: ut dictum est. ni
bilomin' in tertia cantari solennius rebz
et sic intelligi de conse. dis. i. nocte. vbi di
cif. Reliquis vero temporib; missarū cele
bratiōes ante horam diei tertiam mini
me celebrentur: subaudi solemnes. bec Hof

Utrū presb̄ possit eadem die plures
celebrare. Vnde ut habet de conse. dis.
i. sufficit presb̄ in die semel celebrare. ga
Christus semel est passus: et totum mundū
redemit. et valde est felix qui semel in die
digne celebrare potest. Quidam tamen
vnam missam p̄ defunctis dicunt. et ali
am de die si est necesse. Qui vero pro pecu

nia vel adulatioib; seculariorum vna die
presumit plures celebrare: non estimo
damnatiōem evadere. Item extra de ce
le. mis. consuisti. Dicit q; preter natalem
domini: nisi necessitas suadeat presbytero
semel in die sufficit celebrare. de hoc etiā
babet ibidem. c. referēt. Ex predictis pa
tet q; in vnoib; casib; licet vni presby
tero plures eadem die celebrare. Unus
est de die nativitatē domini. Alius est pro
defunctis si sit necesse. quem casum intel
ligo fin Rođ. non tm quando funus est
presentis. ut quidam dixerunt. cum canon
non distinguat. vtrum presente funere si
eri debeat: aut in anniversario: aut pro de
notione. dum tamen intentio non sit cor
rupta: nec cōtra loci cōstitutioē appro
bata: vel contra cōstitutioē synodales fi
at. Quidam etiam moti de verbo dicti
canonis. scz: nisi causa necessitatis suade
at. addunt cuz Ray. alios quatuor casus
scz peregrinorū necessitate. vel hospitium
cōmitantium. vel infirmorū. vel nuptiarū.
vbi tempus labaret. Supdictis cuiaz cō
sonat Bern. in glo. super illud. c. consuli
sti. dicens q; presbyter potest in eadem ec
clesia eadem die celebrare plures. vel p
pter necessitatem. ut quando celebrait
missam de die: postea moritur aliquis. vel
pter honestatem seu vtilitatem: ut si di
cta missa superueniat aliqua persona ma
gna que velit audire missam. ar. extra de
celeb. mis. ca. i. t. z. als sufficit vnam di
cere: nec prohibet ex hoc expresse: q; di
cit plures celebrare. Hostici. vero addit
dictis casib; septimū casum. scz quan
do ppter paucitatem clericorū: vel pan
pertatem ecclasiarū: oue ecclie vni pres
bytero cōmendat. ar. extra de cele. mis. cū
creatura. et ca. consuisti. et de psecre. di
i. sufficit. Quidam tamen q; quādo pres
byter debet aliam missam celebrare: non
debet vnum perfusioē sumere: seu non
debet manus vino perfundere in prima.
quia illud celebratiōem aliam impediret.
extra co. ti. ex pte.

S Equis videre de quarto. scz de
loco et vasis celebratiōis. Et cir
ca hoc querunt plura. scz vtrū
celebrari rebeat in vasis sacratis. Ben
deo q; sic. Nam in his que cōcurrunt ad
hoc sacramentum duo cōsiderant. vnuz
pertinet ad representationem eorum:

que circa passionem domini sunt acta. ¶ Tunc ad reverentiam huius sacramenti; in quo Christus vere contineatur. unde etiam consecratio eius his rebus adhibentur que veniunt in usum huius sacramenti. cum propter reverentiam. tum ad representandum sanctitatis effectum: qui ex Christi presentia passionis sum illud. ¶ Hebrei. vlti. ut significaret per suum sanguinem plenum regnum. Utz debeat missa dicitur in domo. Unde qd sic regulariter sum illud. i. Tbi. z. Scias quomodo opteat te conuersari in tempore: que est ecclesia tui vivi. extra. n. eccliam non est locus veri sacrificii. ut dicit Augustinus. et quia ecclesia non erat redimenda sub finibus indecorum: sed in unius se modo diffundenda. ideo Christi passio est sub diuino celebrata: ut sic totus mundus se habeat ad Christi passionem ut dominus. Et ut ut dicit de coice. dis. i. circa finem. 7. c. coecidimus. In itinere positi si ecclesia conuerit sub domino seu tentorio: si tabula altaris consecrata: certaque mysteria sacra ad istud officium pertinenter ibi affuerint: missarum solennia celebrare coecidimus. ¶ Item intelligit sum Ray. de positis in exercitu honesto: ut si non tam potest celebrari in naui de mari vel fluminibus: ne ea nutante sanguinis effusio. vel corporis indebita motione fiat. ¶ Utz dominus in qua celebraet debeat esse consecrata: et sibi altare. P. domus in qua celebraet hoc sacramen nominat ecclesia. hoc autem significat. tum ad representandam significacionem qua ecclesia consecrata est per Christi passionem tum etiam ad significandum sanctificatiōem qd requiritur in his quod hoc sacramen recipere debet. Per altare vero significat Christus. de qd Hebrei. vlti. Per ipsos offeramus hostias laudis deo. Unde et consecratio altaris significat sanctitatem Christi. unde de coice. dis. i. altaria placuit non tam in metropolitane cathedrali: sed etiam in badii sacerdotali sacrari. Et sic regulariter non licet hoc sacramen celebrari nisi in domibus sacramatis. ut haberetur de coice. dis. i. nullus. propter quod etiam quod infideles non sunt de ecclesia. ibidem legitur ecclesiam in qua eadane ratione mortuorum infidelium sepelirent sanctificare non licet. sed si opta videat ad consecracionem: cuiuslibet inde corporibus: et rasis parietibus vel tignis eius loci: reedificet. dicit non quia fabrica sit restauranda sum gloriosum suum. perficies parietum raso per formam pristinam restaurare. postea sequitur. sed si beatus consecrata fuit missa in ea celebrare licet. Si tamen fideles fuerint qui in ea sepulti sunt. propter ne-

cessitate tamen potest sacramentum habere in tombis non consecratis. et hoc de consensu episcopi. ut ibidem est posse. dis. i. legitur. c. missarum. Causa necessitatis est si ecclesia in patria sunt destructae. de coice. dis. i. coecidimus. et sibi sum Secundo. 4. dis. i. q. 2. art. 2. Si ergo in via positus accedit non possit ad aliquam ecclesiam consecratam: quod regulariter est verius de namigatibus et ceteris bis. non est enim verisimile quod obseruantia precepti de sanctificatione sabbati quod ecclesia est interpretata in hoc quod est audire missam in die dominica. de coice. dis. i. missas. ecclesia voluerit impedire precipi propter quod non celebret missam nisi in domo consecrata. cum non celebret alius retrahatur a magistrato: propter minus necessarium. Secundo. ibidem non tam debet celebrari sine altari portatili consecrato: sine tabula parva consecrata. non ibidem legitur. coecidimus si ecclesia fuerit combustione etiam in capellis cum tabula consecrata missa interim celebrari. Capelle dicebant antiquis turgoria capiarum pellibus tecta. quod enim Christi sanctitas est fons totius ecclesiastice sanctitatis. ideo in necessitate ad pagendū hoc sacramentum sufficit altare consecratum. propter quod cum ecclesia nunquam sine altari consecratur. non sine ecclesia quicquam consecratur altare cum reliquijs sacerdotum: quoque vita abscondita est cum Christo in deo. als non. non ibidem legitur. placuisse ut altaria in quibus nullus corpus aut reliquiae martyrum contineantur: ab episcopis qui locis eiusdem praesunt: si fieri potest cuarente. Intelligendum autem quod tabula illa parva non esse lapidea quod consecrari non debet: nisi capsula habeat cui copaginetur. de capsula autem non refert ut lignea vel lapidea vel etiam marmora solida fuerit. Sed nunquam celebraunt super altare non consecratum: vel fractum est irregulariter. P. quod non. quod irregularitas est de iure positivo. hoc autem non est in iure positum. scienti non celebrans super altare non consecrati grauitate peccat: etiam si hoc faciat ex ignorantia crassissima. quis minime quod si hoc faceret scienter. quia contra ordinatiōem ecclesie facit. de conse. dis. i. ecclesie. 7. ca. coecidimus. et duobus. c. sequentibus. Super vero enormiter fractum celebrans est irreverentialis. extra de coice. dis. i. ecclesie. ¶ Ad hoc nota quod in oratorio prout alicui missa celebrari non debet nisi de consensu episcopi: et propter necessitatem. et ita quod non fiat pindicatum: saltem enorme parochiali ecclesie. Qui autem sine episcopo auferat celebraverit. ut de ibidem deponi debet. de coice. dis. i. vinculis. 7. c. si quis. 7. c. sanctimus. Sanctum enim

missam nō canere vel audiērē eā vbi non optet canere vel audiērē, de cōse. di. i. sicut "Predicatōrib⁹" in⁹ et mīoribus cōcedit⁹ ut vbiq⁹ fuerint sine p̄ochialis iuris p̄iudicio celebrare valeat cum altari viatico. et ex te p̄suil⁹ in bis q̄ ad culmū. Nec possūt alibi nisi de lnia epi. Item nullus i ecclia cōsecrata erigat aliqđ altare: nisi de lnia epi. de cōse. di. i. nullus. sed anteq̄ sit oīse. crata erigere p̄sib⁹ licet. fm. Jo. vi. 68. q̄. uis. Item i altari in quo missaz cantauit ep̄s eo die p̄sib⁹: nisi eius cōfensu: nō p̄sumat alia celebrare. de cōse. di. z. c. vlt. vlt. nō n̄citatē vrgēte. 7. q. i. nibil. Eandē tñ missaz p̄t perfic̄ si ep̄s defec̄rit. vt dicit ibidem. forte vō p̄t rōnabiliter dici: q̄ huic iuri derogatum est p̄ h̄iam cōsue tūdine p̄scriptam: q̄ derogat iuri scripto. In romana. n. curia sepe celebraſ a plib⁹ aī et post in altari vbi celebrabant epi car dinaleſ ſcītib⁹ ipis: et papa: et non h̄di cunt. et ideo videns illud approbasse. Item ep̄s extraneus in alio diocesi p̄t celebrare de lnia diocesani: vel p̄sib⁹ par rochialis dūmō sine p̄oficialib⁹ celebret ut dicit Inno. Hoss. vō ex te auctori. c. ul ti. oīcī: q̄ etiam cum p̄oficalib⁹ et sine lnia p̄t ſolennē celebrare. et ſruat ḡna lis cōſuctudo. De quo debet ē altare. H̄indeo ante ip̄s Siluestri pape celebra bat ſup altare lignī: q̄d cito poterat trāſ ferri. q̄z p̄pter p̄ſecutiōem nō erat certus locus fidelib⁹ ad manēduz. sed poſtea ſta tuuit ecclia ut tñ ſup altare lapideum cele braret. vñd de cōse. di. i. altaria. si nō ſint lapidea: crismatis vñctiōe nō cōſcrent. q̄d cōuenit significatiōi buiūs sacramēti tum q̄ altare ſignificat xp̄um i. Cor. io. petra autē erat xp̄s. tum q̄ corp⁹ xp̄i in ſe pulchro lapideo fuit recōſtitu. Eouenit etiam vñi sacramēti. Lapis. n. eſt ſolidus nec de facili moueri p̄t: q̄d non erat ne cessariū in lege veteri: vbi ſiebat in vno loco altare dei de terra. vel de lapidib⁹ inſe ctis ſuit ad remonēdam idolatriā. De quo debet eſſe calix et patena. B⁹ ſic ibi dem loquit̄. c. vasa. et c. vt calix p̄sib⁹ nō aureis ſed lignis calicib⁹ v̄tebanſ. Et p̄berin⁹ aut papa in patenis vñtreis miſſas cōſtituit celebrari. teinde Urban⁹ oīa argentea fecit. poſtea ſtatutū eſt ut calix cū patena ſiue ex auro oīno: ſiue ex argento ſiant: vel ſaltē de ſtanno ſub quo etiā ſtelli git̄ plumbib⁹ fm. Rōd. de ere autē ſiue an

ricalco nō fiant. q̄r vñi virtutē inficiant ergine parterq̄ ſuocat vomitū. Null⁹ aut in ligno ſeu vñtreo calice p̄ſummat can tare. q̄r ſ. lignum eſt porosū: et ſanguis cō ſecratū in eo remaneret. Utq̄ autem eſt fragile et fractiōis periculū imineret. et ea dem rō eſt te lapide. et ideo ppter reuerē tiam sacramēti ſtatutū eſt ut ex p̄dici ma terijs calix nō fiat. De quo debent eſſe corpale et palle altaris. H̄indeo vbi p̄t ſi eti ſine pieculo. ecclia ſemp ſtatuit circa h̄ sacramēti illud q̄d magis repreſentat pa ſiōem xp̄i. nō erat autē tñ periculū circa corpus xp̄i q̄d ponit in corpali: ſicut cir ca ſanguinē qui in calice cōtinet. et ideo l̄z calix nō fiat te petra: corpale nō fit te li neo panno. q̄r corpus xp̄i fuſt pāno linea ſuſtulū. Et debet eſſe corpale ab ep̄o cō ſecratū. de cōse. di. i. omnīi cōſulto. Cō uenit etiam pānus lineaſ ppter ſuī mun dicā: ad ſignificādū cōſcie puritatez. et ppter multiplicē laborem quo pānus bi⁹ parat: ad ſignificādū Chriſti paſſiōem.

Utr̄ liceat celebrare ſine vſtib⁹ ab ep̄o ſcīpo b̄ſidictis. B⁹ q̄ nō. tum ppter ecclie cōſtōnem. vñ de cōse. di. i. vſtīmēta. d̄f q̄ vſtīmēta ecclie: q̄bns oīo mifrat ſacra ta cebēt eſſe et honesta. q̄bus i alīs vſib⁹ nō eſt vñndū q̄ ecclasticis et deo dignis officijs. tum ppter vſtīmentoꝝ ſignificatiōne. tum etiā ppter ſiſiguratiōe: q̄ pre ccessit in vſtib⁹ legaliū ſacerdotiū: in mul tis tñ locis iūalui. ſuetudo q̄ cingulum nō bſidicat. rōnabili⁹ n̄ eēt ip̄m benedi ci. ſp̄talem. n. h̄z ſignificatiōe: vt patebit j. h̄ ſ. nō cōcludit n̄citatēt. calciamēta. n ſacerdotis ſpālez b̄ſt ſignificatiōem. nec tñ ſotulares b̄ſidicunt. Utr̄ celebrians ſine vſtib⁹ b̄ſidictis ad celebrazdū ſepu tatis: ſit irregulaſ. B⁹ q̄ nō ſine h̄ faciat ſcītē ſine ignorāter. q̄r h̄ nō innenit i in re poſitū. tñ ſcītē ſine ex ignorātia crassa celebrazdū: aut ſine manipulo bſidicto: aut ſi ſtola. et ſic te alīs grauiſ peccat. vbi tñ ſuſtētū eſt cingulū nō bſidic: nō credo q̄ peccet celebrazdū ſine cingulo benedicto h̄ Rieb. 4. vi. 12. q. 3. ar. 4. et ſco. 4. vi. 12. q. 2. arti. 2.

D De defectib⁹ cōtingētib⁹ in miſſa. tñ. l̄z
Einde cōſiderandū eſt te teſe cōtingētib⁹ ſe cōtingentibus in miſſe celebrazdū. Circa q̄d ſcītē ſe cōtingētib⁹ duplīciter

occurri potest. Uno mō pueniendo: ne s. defectus accidat. Illio mō subsequēdo s. vt illud qd accidit emendet: vel adhibendo remedium: vel saltem p. priam ei⁹ qui negligēter hoc egit. Et ad maiorez cui- dientiā querunt hic plura s. quid fieri si ps byter impeditus fuerit aliqua infirmitate vel morte. Undeo si nesciat vbi p̄mis sacerdos desiderit: tunc debet hostia cu⁹ reue rentia refernari. quia nescit vtr sit cōse crata vel non. et alia accepta hostia: debet alius sacerdos mysteriū a capite inchoare. Si autē certum sit vbi desiderit: aut desiderit ante cōsecratiōem. et tunc nō optet q̄ per alium suppleat. aut post cōsecratiōem: aut q̄ post cōlecratiōem corporis et sanguinis. et tunc alius ps byter possit vbi ille defecit in cipere missam: et perficē. nec optet a capite incipere. Et sic intelligit illud. 7.9.1. nibil. Aut post cōsecratiōem corporis: et ante cōsecratiōem sanguinis. et tunc debet alia bo stia accipi: et totum a capite inchoari. q̄a cōsecratio corporis et sanguinis ad unum pertinet sacramentū: qd ab uno debet perfici. Et hostia p̄ primū sacerdotē cōsecrata cu⁹ sub illa vere sit corpus xp̄i. cum cōsecratio corporis cōsecratiōem sanguinis nō expe retur. debet solemnit̄ reservari: ac per secundū sacerdotē sumi. bcc Rich. 4. di. 8. q. 2. ar. 2. o. Et vt dicis. 7. q. i. illud. 7. c. se. Ubi tem poris vel loci vel cleri copia suffragatur: gl̄det ps byter celebrās debet habere post se q̄ missam cōplete: si cum cōtingat desi cere. et hoc intelligit de infirmo. Ne tamē vt dicis in dicto. c. nibil. q̄ nāc languoris cā consilie. s. in p̄sumptiōis permisit querat: nullus absq; patenti p̄nctū molistic mister vel ps byter cu⁹ cōperit: impfecta of ficia p̄sumat oīno relinque. si q̄s autem hoc temerarie p̄sumperit facē: cōficiati onis suā sustinebit. Quid te ps byte ro cui postq; est indatus occurrit remor tus de aliquo mortali. inquit desillet aut pcedet. Undeo. aut non tenet celebrare et tunc non debet accedere: nisi p̄mis contritus et etiam cōfessus. Aut tenet: et tunc aut habet copiam sacerdotis. et sic tenet prius cōteri et cōfiteri. Aut non habet. et sic tenet se p̄parare per cōtritiōem: et habere p̄positum cōfendi. et hoc sufficit ad hoc q̄ non peccet si accedit cum verecun dia et reverentia. bcc Bon. 4. dis. iz. dubi. circa līam. q. i. et etiam Bern. ex de cele mis. de bonis. in glo. B. ar. de sen. ex cōdi.

de cetero. 7. c. quānis. 7. z. q. 6. qui rece dunt. Si autē non p̄paret se et cantet. pec cat peccato omissionis. cum omittat cōteri te alio etiā peccato: si est occultus. si autē est manifestus: dico q̄ scandalizat. si autē ab ecclia p̄hibitus: peccat oībus his mo dis: et peccato transgressiōis. bcc Bon. vbi. 3. Quid faciet ps byter quādo cele brando recolret se comedisse: vel etiā ali cui peccato mortali subiacere. vel etiā ec cōicatu⁹ esse: cnius p̄mis non erat memor. Undeo q̄ vbi difficultas occurrit semp accipieđum est illud qd minus habet de periculo. marie autem circa ecclie sacra mentū hoc est piculosus: qd est cōtra p̄fectiōem eius. quia hoc sacrilegiū est im mane. minus autē est illud qd pertinet ad qualitatem sumētis. et ideo si ps byter post cōsecratiōem incepit recordaret se ali quid p̄medisse vel bibisse: nibilomin⁹ debet perficē sacrificium et sumē sacramētū. Similis si recordaret se peccati aliqd p̄misisse: debet penitire cum p̄posito cōfendi et sati faciendi. et sic indigne non cele brat. sed fructuose sumit sacramētū. Et eadem rō est si meminit se ex cōdicatum: debet enim assumere p̄positum bumilie ab solutiōem petendi. Et sic p̄ innisiibiles pon tificem xp̄i cōsequet absolutiōes q̄tum ad peragēdum omnia mysteria. Si vō ante cōlecratiōem p̄dictorū meminit: tuius esset marie in cāu p̄missiois: et ex cōicatiōis missam incepit amittere: nisi scādalum grane timeret. bcc Lbo. 3. q. 8. 3 ar. 6. cāu. 2. Aliqui vō distinguit de eo q̄ meminit ante cōsecratiōem. qz aut habet copiam sacerdotū: et sic debet cōfiteri. aut non habet. et sic dicerūt aliqui q̄ si popu lus assit. cōtrito cum p̄posito cōfundi sus ficit. q̄ scandalizaret populu⁹ si dimitteret. Si autē non timeret scādalū: cōstulit q̄ dimittat: marie cum nibil cogat. Credendū tamē est q̄ sine peccato qd incho atū est potest perficē: si habet p̄positus cōficiendi: et cum cōtritiōe totum suppletur. nec videt ibi esse cōtempius. bcc Bon. 4. dis. iz. dubi. circa līam. q. i. Quid fa cit illē cui accidit in missa remor tus et ir regularitate: tunc enim non est remedium cōtritionis: nec etiam cōfessionis. Ad hoc respondet aliqui: q̄ cum irregularis sit p̄hibitus hoc sacramētū cōficeri. et irregularitas solum deleaf per dispensatio nem: quātūcūq; assit et p̄p̄ls: et scandalizat

timeat. cum non sit faciem dūm cōtra veritatem vite: et cōtra preceptū ppter scandalū tenet aut deponere cōsciam irregularitatis: aut dimitte missam. hoc autē dico an cōsecratiōem. maxie ante inchoatiōes canonis. **E**lli vō dicunt q̄ p̄būtio ppter irregularitatē non extendit se ad eum. maxime cum accessit sine cōscientia irregularitatis. Unde ppter reuerētiā sacramenti: et scandalū populi dicunt: q̄ si volet et libenter faceret qd̄ in se esset: a dōsio esse dispensat. p̄ tunc. bcc. Bon. vbi. s. **Q**uid te illo q̄ incipit in missa cōsciam habere: q̄ non sit p̄būter. Vnde o q̄ aut debet dimittere missam an cōsecratiōem. aut consciā deponere. aut singere infirmitatem. Ideo sanū cōsiliū est: q̄ homo ante oīl gentē se p̄paret: et in missa nō cogiteat de se. sed magis de sacrāto. bcc. Bonavent. vbi. s. **Q**uid faciet p̄būter si post consecratiōem musca vel aranea vel aliud animal venenosū cadat: vel agnoscat immisum esse venenū calici: causa occidēti ei. Vnde si aliqd tale ante cōsecratiōes acciderit: tunc debet effudi. et abluto calice de uno aliud cōsecrādū ponē. si vō post cōsecratiōem: debet caute aīl capi: et diligenter lauari: et cōburi. et abluto cum cineribus in sacrariū mīti. **D**e veneno antez dicēdū: q̄ nullo mō sumē debet: nec alii cui dare. ne calicē vite vertat in mortē. sed debet diligēter seruari in vaseculo aliq ad hoc apto cū reliquijs alijs. Et ne sacramētū remaneat īperfectū: debet in calice aliud vīnū ponē: et tenuo cōsecratiōes sanguinis resumere: et sacramētū pficere. bcc. Tho. 3. q. 8z. arti. 6. cān. 3. Et q̄ nibil ab hominib⁹ debet fieri huīus sacramēti occisiōe: est ar. de cōse. dī. 2. si p̄ negligētiam. in ter. et glo. **Q**uid debet facere sacerdos si post q̄ incipit canonē misse perpendat esse materia īdebitam misstramat. Vnde si p̄pendat hostiam esse īdebitaz. Aut p̄pendat ante cōsecratiōem. et tunc debet accipere hostiā īdebitam: et canonē a capite inchoare. Aut post cōsecratiōem: et ante vīni cōsecratiōem. et tunc debet accipere aliam: et incipere canonē a capite: et illam cōsecrare. Et alia hostia debet reuerēter reseruari: aut a clericis: aut a sacerdoti. sumi post corporis et sanguinis sumptiōem. nō ante. quia post eius sumptiōem non esset ieiunus. Si autē p̄pendat post illius hostie sumptiōem: et sanguinis. non

debet illa die aliam hostiam cōsecrare. q̄a ieiunus non esset. vt dicit de cōse. dī. 2. re latum. sed debet de sua negligētia penitere: et cōfiteri. Si autē p̄pendat hoc post sumptiōem hostie: tamē ante sumptiōem sanguinis: videt aliqbus q̄ non debet sanguinē sumere. quia ieiunus non esset. sed sanguis reseruari debet: aut alicui ieiunio dari. Elijs autē videt vīnum. quia q̄s est cāns necessitatis: non ieiunus pot cōmunicare. Si autē p̄pendat in calice nō esse ministratiā debitam materiā. Aut hoc p̄pendat ante cōsecratiōem panis: aut post ante tamē platiōem verbōū: quibus cōscrādū est vīnum. Aut post platiōes eoz ante tamē corporis sumptiōem. Aut post omia p̄dicia sc̄z verba cōsecrationis sanguinis: et sumptiōem corporis. Primo mō debet ministrare materiā debitaz: et in cōpere canonē a capite. Si autē non possit habere materiā debitam: non debet vīterius p̄cedere. quia vt dicit de cōse. dī. 2. cōperimus aut integra sacramēta percipiant. s. cōficientes: aut ab integris arcantur. quia diuīsio vīnīs et eiusdem mystērii sine grandi sacrilegio p̄uenire non potest. **Q**z mō debet materiā debitaz accipere: si potest habere. alia sublata. sed non credo q̄ debet canonē a capite incipere quia iam cōsecratio panis p̄cessit. sed debet reincipere a verbo īmediate sequente panis cōsecratiōem. Si autē haberi non potest materia debita: non ppter hoc debet omittē corporis sumptiōem. **L**ōtritus nī cum p̄posito cōfiteri de sua negligētia. **Q**z mō debet accipere mām debitaz: alia reseruēter in aliquo vase reposita: et reincipere ab isto loco. Sili mō postea q̄s ec. 1c. et pagere mysteria vīq̄ in finem. Et tunī est q̄ post sumptiōem corporis et sanguinis aliam materiā sumat ante q̄ accipiat vīnum qd̄ accipit̄ post sanguinis sumptionē. bcc. Richar. 4. dī. ii. q. 2. arti. 6. o. **D**ēcōm vō Tho. 3. q. 8z. arti. 6. cān. 4. debet apponere aliam hostiā iterū cōsecrandā cū sanguine. et h̄ ideo: q̄ si dicit sola vība p̄secratiōis sanguinis: nō seruare debet ordo cōsecrandi. et sicut dī. 7. q. i. nibil. p̄fecta non p̄sit videri sacrificia: nisi p̄fecto ordine cōpleant. Si vō inciperet a cōsecratiōe sanguinis: et omia verba cōsecratiōis replet̄ nō cōpeterent oīa verba nisi hostia p̄serata adesset: cui verbis illis occurrat qd̄a dicenda et facienda nō mī circa sanguinem: s;

etiam circa corpus. Et oportet in fine sumere hostiam consecrataz iterum i sanguine non obstante si etiam plus sumperit aqua que erat in calice. quia pceptum de pfectione sacramenti est maioris ponderi qd pceptum qd sumat a ieiunio. hec Tho. 4. vi. 8. q. 3. c. 7 cum eo etiaz conuenit Sc. quo ad vltimuz iludem. Scdm Innoc. vo: si psbyter post sumptuose corporis depbendere tui aquaz esse in calice. vnu infundat et totam sanguinis consecratioem repeat. Et si scandalu de mora timeat: m consecratis verba dicat. s. Sili modo 27. Sed si aquam habuerit in ore: no tebet eam emittere. quia ppter particulae corporis qd sunt in aqua posita: est custodienda ne vilitate tractet. qd si aquam deglutiatur: tunc coficere no tebet. quia no est in ieiunio. h. Innocent. Quid si post verba consecratiois sanguinis ppendat qd aqua desit. Hendo nibilomin' pcedere tebet. quia apposito aque no est de necessitate sacramenti. vt dictum est. s. tam no puniri tebet ille ex cuius negligetia hoc contingit. Nullo autem m tebet aqua apponi vino iam consecratio. quia sequeret inde p aliqua pte corrupcio sacramenti. vt dictum est. Quid si psbyter non recolat se dixisse verba consecratiois: vel etiam alia verba que dicuntur ibi. Hendo. no tebet te hoc mente turbari. non enim qui multa dicit recolit omnia que dicit: nisi forte in dicendo apprehendet aliquid sub ratiore iam dicti. sic eniz fit aliquid memoriale in istum sumit sub ratione pteriti. vt dicit in l° de memoria. Si tam no psbytero phabiliter coheret omisisse aliqua. si qdem no sit de necessitate sacramenti: no estimo qd ppter hoc tebeat resumere immunitudo ordinem sacrificij. sed tebet vltius pcedere. Si vo certificet se omisisse aliquid coz que sunt de necessitate sacramenti. s. formam consecratiois: idem videt faciendum sicut dictum est i defectu materie. vt. s. resumaf a forma consecrationis. et cuncta per ordinem recient: ne sacerdotij ordo mutet. hec Tho. 3. q. 8. art. 6. can. 4. 7. 5. Quid si ppter frigus qd psbyter patit in manib: vel ex negligetia hostia oilabit in calicem. Hendo fm Tho. vbi. s. can. 6. qd non est necesse ppter hoc aliqd circa celebratioem buiustini sacramenti iterari. Quid si vnu in calice congeler. Hendo si psbyter depbenderet ipm esse coagulatum ante consecratioem: re

solutat illud asiq pseceret: vt habeat actualem ratiom potus. Si tam no resoluat abduc coheret. quia vnu coagulatum a no coagulato differt tisi qualitate accidentali. Quid si p negligetia psbyteri Chrsli sanguis effundat: vel sacramentum sanguis e uomaf: aut etiam hostie consecrate tandem seruent qd pntrescant. vel etiam si a muri bus rodant. vel qualiteri qd perdant. Hendo sicut legis de cose. oif. 2. et decreto Pij pap. ca pallegrato. si p negligetiam dicit. Si p negligetiam stillauerit de sanguine in tabula: radet. si vo non fuerit tabula: terra radet et igni coburet: et cinis intra altare condef. et psbyter. 40. dies peniteat. Hoc decretu intellige fm Rod cum non dicat. 40. dies peniteat in pane et aqua. sufficit ieiunare in cibo coi: vltius sicut solet sexta feria ieiunari. Sequitur postea de dicto decreto. Si sup altare. s. no interposita palla stillauerit calix: minister i. psbyter sorbeat stillam: et tribus diebus peniteat. si sup lintheu altaris pmuz et ad alind stilla puenent. 40. diebus peniteat. si vsc ad tertiu. 9. diebus peniteat. si vsc ad tabulaz. 20. diebus: et lintheamia que tetigit stilla: ter minister lauet: calice sub positio: et aqua ablutionis sumat: et iuxta altare recodat. Mō ex hoc q fm Jo. si quid turpe cedet in calicem: no tenet sumere. posset etiam sumi in potu nisi pte ablutionis dimittetur. Illi etiam q super bis habent aliquod pceptum synodale: formam eis traditam sequi debent. vt dicit ibi dem. Sequitur ibidem de penitentia Bede psbyteri. si quis ppter voracitatem vel ebrietatem eucharistiā euomuerit. 40. diebus peniteat: si laycus est. Clerici autem vel monachi diaconi vel psbyteri. 70. diebus Ep. 90. Si autem infirmatal causa euomuerit. 7. diebus peniteat. Debet etiaz in hoc canū vltimo: sicut in canū supdicto sumi vomicus ille: et diligenter cremari: et cineres iuxta altare recondi. Et dicit glo. s. per ca si quis de cose. oif. 2. qd pro canū infirmitatis penitentia imponit ad cautelā. vt. 7. 4. q. 2. in lectum. Et quia sumere no debuit: cum infirmus esset. ideo in culpa fuit. Sequitur etiam ibidem ex concilio Auredian. Qui non custodierit bene sacramentum: et mis: vel aliquod alind animal illud in ecclesia comederit. 10. diebus peniteat. Qui autem perdidit illud in ecclesia: aut pars eius ceciderit:

7 non innuenta fuerit. 20. diebus. Et fin
Tbo. 7. q. 82. ar. 6. casu. 7. hac pnia videt
dignus pbyter: p cuius negligentia bo
stic cōscrate putrefuit. Ad h. e nota q
in pdictis penitentiis debet ieiunare: 7 a
omniōe cessare pbyter pensatis tamen
cōditionibus negotiis 7 psonis: potest
minui 7 addi fm Jo. Obseruādum autē
est: q vbiq̄s innueniunt̄ integre boſie:
vel species: sunt reuerēter sermōde. qī ma
nētibus spēbus manet ibi corpus xp̄i. vt
dictū ē. Ea vō in qbus innueniunt̄: homo
de fieri potest: sunt cōburenda: cinere i ta
crario recōditio. vt. s. dictuz est te rasura
tabule. hec Tbo. ibidem. Item statuit
ecclia vt in cunctis ecclēsīs crismā 7 cu
charistia sub fideli custodia clauib⁹ ad
bibitis cōseruent̄: ne poss⁹ ad illa temera
ria manus extendi ad aliqua horribilia:
vel nepharia exerceāda. Si vō is ad quēz
spectat ista custodia: ea incaute reliquerit
tribus mensib⁹ ab offō suspendat. 7 si per
eius incuria aliqd nepharii cōtigerit gra
uiori subiaceat vltiōi. ex de custo. encha
statuim⁹. Item districte p̄cipit q pby
teris eucharistia in loco singulari mūdo:
7 signato semp bonoſifice collocata: de
note ac fidelit̄ cōseruet̄. ex de cōmis. fane.

De auditōe miss. n. 16.

Dōstea cōsiderādum est te au
ditōe missarū. 7 circa hanc q
run̄ plura. s. vtrū ſeculareſ te
neant̄ in die cominica missas
audire. Vnde q̄ ſic. p̄cipit. n. ſecularib⁹
7 multo fortius clericis: q̄ in die dñica to
tas missas audiant̄: ita q̄ ante benedicti
onē pbyteri nō recedant: ſupple fm Jo.
niſi necessitas cogat qđ ſi fecerint ab epo
publice cōfundant̄. de cōſe. di. i. missas. q̄
vō vſq̄ i finem nō pſueranerit ſupple et
cōſuetudine vel ſupſtitōe. vt dicit glo. v̄l
qui recedit quādo pbyter i ecclia verbū
tei pponit. ſupple fm glo. cu q̄ſi min⁹ litte
rati ptemm̄: excoicet. di. loēs fidēles. 7
c. ſc. 7. 23. di. ſedulo. Qui etiā die ſolēni p
termiſo ecclie cōneutu ad ſpectaculū va
dit excoicet. ibidez. q̄ vie. Clericis vō di
ſtricte p̄cipit in virtute obediētie: vt dñi
num officiū nocturnū: pariter q̄ ſiurnū
quātū eis tens dederit: ſtudioſe celebrēt
pariter 7 deuote. ex de cele. mis. tolentes.
ſ. ſunt 7 alij. Si vō querat vtrū ſecu

lares: qui non audiunt missam in domini
ea mortalit̄ peccent. Dicēdum est q̄ non
audiere missam in die dñica ſeculari aliqui
potest eſſe peccati mortale. aliquādo veni
ale. aliquādo nullum peccati. tunc enim
est peccati mortale quādo omittit hoc ex
cōtemptu vero vel interſtatuo. voco aut̄
cōtemptum interſtatuum: quādo ſine cau
ſa legitima missam non audiſte in diebus
cominici affuerit. p̄ita vt ad ſpectacula
ire: non audiſte missam affuerit. Lau
ſam legitima voco: q̄ ſi detineſ corpora
li infirmitate: vel inimicoꝝ timore: vel ali
quo alio ſimiſ: qđ fm rectum iudicium ex
cuſatio legitima debet reputari. Et talis
ab epo debet cōſundi. vt dicit de cōſe. di.
i. missas. Q̄ autem talis mortaliter pec
cat probat per hoc q̄ talis excoicari de
bet. vt de cōſe. di. i. qui die. Excoicatio. n.
non debet ferri niſi p̄ peccato mortali.
Tunc autē est ei peccati veniale: cuz hoc
omittit non ex aliqua cā legitima: led ex
aliqua mentis infirmitate. ſicut ex aliqua
paſſiōe: vel ex aliqua pigricia. ſi tamē ad
hoc non fuit affuetus. Tunc autē est ei
nullum peccati: cuz hoc omittit ex aliqua
cauſa legitima. vnde glo. ſup illud. c. mi
ſas: dicit ſic. hoc p̄ceptum eſſe. vnde
cōtra p̄ceptum faciunt: qui di. bus domi
nicis non audiunt: niſi neceſſitas aliqua
cogat. Sed obiicit q̄ cōſuetudo eſt in
cōtrarium. q̄ia multi ſculares in domi
nica missam nō audiunt. nec tamē ab epi
ſcopo cōſundunt. Hendoq̄ cōſuetudo
que eſt ad irreuerētiā tei: quāto eſt di
turnior: tanto eſt deteſtabilior: 7 tanto ma
gis debent eam ſupiores conari citius ex
tirpare. vnde talis cōſuetudo nō exenſat
ſequētes eam a peccato mortali. hec Ri
char. quolibet. i. q. 19. Item de cōſe. di. i
epus. dicit. Nullus episcop⁹ p̄bibeat in
trare ecclēsiaz 7 audiſte verbum tei: ſiue
gentile ſiue heretic⁹: ſiue iudeum vſq̄
ad missam cathecuminoꝝ. i. vſq̄ ad cōſe
cratiōem. Sed p̄tra di. 25. c. perlecti
circa p̄ nciꝝ. vbi dicit q̄ boſtarius de
bet inſideles eſſere. 7. 24. q. 2. clericis. 7
i. q. i. non liceat. Ad quod dicit q̄daꝝ q̄
illud. c. Epus: non tener. Uel dicēdum: q̄
ibi audiſte verbum tei ponitur. p̄ eo qđ
eſt audiſte predicationem verbi tei. potest
enim prelatus in ecclia cōuocare excoi
catos ad audiēdū predicationēz. q̄ finita ſta
tim exire debet. ex de ſen. ex. n̄lo. B. Hosti.

Conam missam debet quod audire. Non debet missam dicere. unde propter missam pecuniarum de aliquo sancto: vel de mortuis: non debet quod dimittere quod audiat missam de die et de cele. mis. qdam. Hoc autem qdam intelligit quod dies propriam habet missam. et de illis quod quotidie tenent audire missas. et sic intellegit Ro. unde probatum est in dicto. c. qdam audire missas pecuniarum non quia malum sit tales missas audire. sed quia malum est propter illas missas canonice institutas dimitti. et etiam: quod malum est credere quod iste sint meliores quam ille. alio si fiat ex reuerentia licite audiuntur. Et habent in glo. sup dicto. c. qdam. Ut propter missam malorum presbyterorum audiuntur. Hendeo quod sic. aliquorum: et aliorum non. Illi quoque missa licite audiuntur non potest: sunt illi a quibus alia sacramenta licite non possunt recipi. s. q. scilicet eos esse tales: quos sunt heretici: scismatici: excommunicati: iterdicti: ab officio suspensi: depositi sine degradati: irregulares. Et hoc dico sine tales sunt occulti sine manifesti. Omnes enim tales sunt per suam ecclesie executioe puniti. di. 32. 6. ver. 7. 6. porro. ex de cle. ex. mi. si quis episcopus. 7. c. si quod presbyter. 7. c. clerici autem. Sunt simoniaci quod sunt ab ecclesia tolerati. ex de simo. tanta. Sunt fornicatores notorii. secundum si sunt occulti. di. 32. nullus. 13. n. fornicatio non sit granioz ceteris peccatis: ad eam tamen bonies sunt priores propter communias carnis. et id ecclesia prohibuit spalit ne quis audiat missam in cubinaria notorio. In aliis vero criminibus expectanda est suia ecclesie: etiam si sunt notoria. is. q. vlti. Omnia igitur presbyterorum superdictorum missae licite non possunt audiari. quod sunt suspesi quo ad se ex sua tei. et quod ad alios ex sua ecclesie. et id peccatum quod quis missam exaudiuit: vel ab eis sacra suscipiunt. quod est statutum ecclesie committit. Secundum ut quod baptismus in articulo necessitatibus licite dari et recipi potest ab omnibus superdictis: ut etiam habuit est. s. Videntur etiam quod eucharistia licite recipi posset in articulo mortis a simoniae: et etiam a fornicatore notorio: non tamen ab aliis superdictis. di. 32. 6. porro. Et sic sunt simoniaco et fornicatori notorio licet eucharistiā tangere in hoc casu. non tamquam peccatum. Et Hosti. ex de beret. frumentis. et Hern. ex de coba. cle. et mu. vlti. et de prescripti. cui non licet. Unus versus. Simon suspendens anathema depositumque. Non celebrant heresis scismaticusque mechani. Quis lauant simon mechani abluct atque cibabit.

Omnium vero aliorum presbyterorum malorum sunt presbiteri occulti: sine manifesti quod non sunt per suam ecclesie executioe consecrati per unitate missae licite possunt audiiri usque ad ecclesie suias et ab eis licite sacra recipi. quod etsi quo ad se sunt suspesi et suia tei: non tamen quod ad alios ex sua ecclesie. ex de coba. cle. et mu. vlti. 7. c. quesiti. Ut alios a missis et aliis officiis presbyterorum presbiterorum quod adducatur ab ecclesia tolerantur abstinentia licite possit. Non quod sic. si bono zelo habent faciat. s. vt per hunc presbyter confusus a peccato sibi caueat et peniteat. non licet autem abstinentia ex temptatione. quod si ipse presbyter in fornicatione iaceat: ei mysteria non sunt remedium: quod sunt ab ecclesia tolerata. ex de coba. cle. et mu. vlti. vbi ad hunc in ter. et glo. Pone quod presbyter in cubinaria teneat dormitorium: prochianam videat et induatur ad missam dicendam. quod faciat. Si non audiatur missam ei faciat et conscientiam quod dictat eis pater. et etiam in prohibitiorem Nicolai. et Allet. di. 32. nullus. vbi de. Nullus audiatur missa presbyteri quem scit in domo brevi. Si autem non audiatur: remanet sibi scrupulus in conscientia: quod precipit quod precipiat corio a sacerdote quantum pollutio vel quod exponit indicio reprehendit. is. q. vlti. Non ad maiorem evidenter cuiusque notorio est dicendum. tamen de adquisitus ridicendum. Littera primo sciendi: quod prima est iter fama. manifestum notorio. rumor. omo. occultum. et pene occultum. Secunda. f. Hosti. duplex est. una quod habet de honeste. et sic describit. Fama est illese dignitatis statua vita et moribus probatus. s. ex ratione. et exercitio. et qui talis fama negligit est crudelis. is. q. nolo et queritur ista descriptio tamen fame bona. Tertia. p. opus. per describi mala fama. Tamen infamia est illese dignitatis statua vita et moribus reprobatus. Tertia est fama quod habet inter boves. et habet sic describitur Hosti. Fama est publica sine famosa insinuatio sine perclamatio et coris ex sola suspitione: et incerto auctore pueniens. et habet descriptio queritur coris bone fame et malitia. s. f. Hosti. ex de coba. cle. et mu. vlti. et Huil. duri. in spe. non procedit. quod f. est fama quodque procedit et conscientia. quodque ex suspitione ut dicit Huil. ibidem de p. 4. sanctum est. Potest autem describi fama prout se habet considerare ad famam bonam et malam f. Huil. ibidem. Hoc modo fama est verbem vulgi sine maioris partis eius opinio rei de qua queritur contentiens. ar. 2. q. s. presbyter si. bec autem. s. fama per se non probat. vlti dicitur.

fama volat. ideo nō est te faciliter credēdū. is. q. 7. si qd te quocūq. Dicū. n. vni^o facile sequit^r multitudo. ex de purg. ca. cū in immenture. § i. et vane voces populi non sunt audiēde. C de penit. l. decurionū. Si tū fama cōcurrat cum vno teste bñ pbat sicut nō. Huil. in spec. ar. ex de pba. sicut. 7. L. de re. credi. i. bone. Et vider^r q̄ magi valet q̄ vñ testis. vt ex de san. 7 af. sup eo. Et vbi index de fama dubitat: a vicinis vbi queruntur ē reus: ingrat. extra te electi. post sp. Et ad hoc sufficiūt ono testis ex de accusa. inquisitiōis. § si. l. 3 autē fama p se nō pbet. sīm tū q̄ notat Hosti. inducit purgatiōem: si vicinis frequens sit et scandalū indicat. ex de coba. cle. et mutua. in fi. Impedit etiāz m̄rimoniū h̄bendum: ne deterius inde cōtingat. ex de consan. 7 af. sup eo. Et forte pbatiōem inducit vbi nō parat alijs p̄diciū. ex de cle. p̄ sal. pmo. c. i. fama etiā cōsentiens. s. cu^r assertioē part. pbari vt aliqui est in aliquibus. ar. ex de te. psona. 7. 4. q. 3. vbi. Itē sepe pbat adeo q̄ etiam aliqui p̄ter tales famā diuotū celebret. 75. q. 6. si duo. q̄ libet etiā fama p̄sumptiōem inducit. ff. de questio. l. de minore. in fine. Huil. autē in spec. nō. q̄ dicendū est fm Martini de fano. famā pbare: et stare donec h̄riū pbet. sup eo autē qd dicit in pdicto. v. Item sepe velut fama cōsentientēs. et. oīlin guit sup quo cōsentiat hoc mō. s. q̄ si p̄to a te hereditē Petri: tu affirmas eū vīnere sola fama. pbat q̄ sit mortu^r: et au ferte ibi exceptiōem. Si autē dico te aliquid mibi vendidisse vel hominem occidisse: et vbi nō suffici mibi famā pbare. et rō est. q̄ primū. i. mōs nō cōtingit. 7° vo forte nō. et sic cum alijs pbat. Qd autē ff. de testi. l. 3. § uerba. notat: q̄ fama indu cit semiplenā pbatiōem. dicit hoc debē in telligi in ciuilib^r. q̄ secus est in criminalib^r L. de pbati l. fi. 7. z. q. 8. sciant. Manife stu cl. publica. sī famosa iſimulatio sīne p̄dama^r: et cōis ex certa scia et certis auctoribus. paucis tñ puenies. vñ dicit qd ei manifestū pbari dñ: et pōt ante q̄ alijs p̄dennet. ex de cōsan. 7 af. sup eo. qd audiri pōt: etiam si manifestū indicit et certū sit. z. q. 2. dñs om̄potēs. Et tale manife stu dicit publicū ex fama. q̄ et fama: et q̄ et famosū et certum. ex de coba. cle. et muli. tua. § si vō publicū sit. Fama ḡ ex sola suspicioē orit. manifestū ex opinione

cōi et scia paucoꝝ. Sed in quo dīt cōis opinio a fama. Vnde Huil. i. spec. q̄ cō munis opinio facit ins: et pbat et sumit. p̄ vitate. vt. L. de testi. l. i. 7. ff. de of. p. barba riū. 7. z. q. 7. § tria. sed fama nō facit ins ei tñ stat donec h̄riū habet. vt habitus est. § En cōis opinio vicinoꝝ nō probat vt in pdicta l. barbari. sed honor. sīc em. L. de epi. audi. au. p̄sides. Motoriū aliud ē iuris. aliud. facti. Motoriū iuris est te quo aligs canonice per finiam est p̄dem natuꝝ: vel in iure sponte cōfessus. l. 3 enim q̄s falso cōfiteat: vel inique p̄dennet. tñ per cōdemnatiōem vel per finiam illaz factū illud habet te iure. p̄ notorio: donec h̄riū ostendat. ex de tem. 02. c. fi. 7 de re iu di. sicut. Et hoc est ver. de cōfesso. dūmō pleueret in cōfessio. ali non. ff. de questi. l. § questioni. Motoriū facti est cuius te stis est populus: et dissimulatiō et inficiatiō nō est locus: et cum exhibet se cōspe cti hominū: ita q̄ nulla pōt tergiversatiōne celari. ex de coba. cle. et mulie. vestra. 7. c. tua. 7. c. questiū. Et intelligit popu lus esse testis sīue crimen notum sup om̄ibus q̄ sunt in loco illo. s. in villa vel parro chia: sīue maiori parti fm Innoc. 7. q. i. scđus. 7. c. manifesta. 7. c. de manifesta. Si etiam villa vel parrochia nō haberet nisi io. parrochianos: sufficeret crimen esse no tum illis. io. sc̄z vñ sic dicere notorium fm Jo. quia. io. boniſ faciunt populuz sīue prochiam. io. q. 3. vñio. et tellimoniū vñis parrochie facit crimen esse notori um. vt ex de purga. cano. cum dilectus. Si autē prochia habeat multos parro chianos: etiam mille: et tñ ex eis. io. scan dalizent q̄ sunt graues et honeste persone te fornicario sacerdote fieri pōt fm Rod interpretatio: q̄ populus scandalizet. ma xime cum. io. homines faciunt populū: vt dictum est. sicut duo cōgregatiōez. extra te electi. c. i. et tres collegium. 7. i. z. vel. zo. turbam. et 4° porci vel. io. oues gregem. ff. de verbo. signi. l. neratius. Non tamē dī ei potest vt notat Huil. in spec. notorium aliiquid in vico vel villa vbi tñ duo vel tres vel quinq̄ habitant. quia secretū dī citur: qd sit coram quinq̄. de peni. dis. i. § hec ergo secreta. vñ non sunt hec. Qui dam etiam distinguunt et forte non male. vt dicit idem q̄ relinquit arbitrio indi cis q̄t hoiles faciunt notoriū. cū in iure nō sit exp̄ssum. ar. ex of. cele. de causis.

Item notoriū facti aliud est facti pma
nētis actu. vt cum q̄s publice tenet & cubi
nā vel mulierē suspectaz in tomo: & pl' ali
bi vbi forte argumēta apparet. s. aitalia su
per terrā gradīctia: & de bi⁹ notorio credit
simplici assertiōi officialis. 4.q. 4. §. aliquā
Unū si cōstet aliquem b̄c seen in tomo su
spectā mulierē coipo fornicatio pbata vi
det. ēx te coba. cle. & mu. si quisq;. 7.c. de
ricos. & si publice teneat sam: coipo est cō
victus. vt in. c. clericos. Alii. n. nō potest cē
certum: nisi p̄ bi⁹ p̄sumptiōem. ēx te pre
sumpti. l̄is. 7.c. z. h. Bern. ēx te coba. cle.
& mu. tua. Unū fm. Huil. in specl. tale noto
riū pōt dici notoriū facti a iure p̄sumpti
qz ius sic adeo p̄sumit q̄ illud notoriū cē
reputat. & sic talis p̄sumptio p̄ notorio ba
b̄c. vt in. c. pallegat. tua. clericos. l̄is.
Aliud est facti trāscēntis actu: vt si quis
publice occidat hominem: vel faciat hostile
gīt: vel sile. vt ēx te testi. cogen. puenit.
Aliud est notoriū facti interpolati: vt illi⁹
qđ sic fit publice: qđ alīc̄ tergiueratione
celari nō pōt: & qđ sepius iterat: nō fit m̄
p̄tinue. bi⁹ est crimen usurarij manifesti.
7. de hoc babef ēx te vsuri. cuz tu. manife
stos. i. notorios. hoc memb̄ notoriū po
nit Huil. in specl. Aliud est facti p̄sumpti
vt cum aliq̄s est habitus publice p̄ filio:
p̄sanguico: vel affine alieui⁹ ēx te fi. p̄. cō
querete. Cōsanguinitas. n. p̄sumptio dicit
notoria. ēx te diuorci. p̄zro. §. i. qz q̄ ali
q̄s sit filius alieui⁹ vere p̄bari nō pōt.
sed tm̄ p̄sumptio. ēx te coba. cle. & mulie
vestra. in glo. e. Tale etiā notoriū pōt di
ci crimed infamati cōficiētis in purgatiōe.
vt in. c. tua. §. fi. **S**cindū aut q̄ in no
torio iuris requiri q̄s p̄ negātēm. p̄
batio. n. 7. ip̄ recipit. si in dubiū renoce
tur. ēx te sen. & re iu. sicut. In notorio vō
facti vt nō. Ray. nō requiri ordo iuris:
q̄ est als regularis obseruādus. ēx te iur.
iuran. ad nr̄am. Enidētia. n. p̄petrati scele
ris clamore nō indiget accusatoris. ēx te
accusa. enidētia. Aliqui tm̄ vt nō. Huil.
in specl. distinguit dicētes q̄ in notorio
facti p̄manentis nullus ordo iuris requi
rit. Unū nulla p̄batio est necia. vt extra o
purga. cano. cum dilectus. 7. z. q. i. te ma
nifesta. In notorio aut facti transēntis
nō iterati necia est p̄batio plena. vt ēx te
elecl. bone. §. l̄z autē essent notoria. In no
torio vō facti trāscēntis interpolati vt est
receptio usurariū requiri semiplena. pba

tio. ēx te vsuri. cum in dioceſi. m̄ Ray. di
cit indistincte q̄ si forte index vidit talē
i. notorio sine emidētē delinquētē b̄z q̄ ins
erigit corrigē. i. punire: & ille appellat non
est appellatiōi bi⁹ deferendu⁹. ēx te appell.
ptera. P̄e. vō te fan. dicit: & Huil. in specl.
ei cōsentit. q̄ in qlibet specie notoriū facti ē
distinguendū. qz qdām sunt notoria indi
ci & alijs. s. q̄ facta sunt corā eo: & tot alijs
quot sufficiunt ad faciēdum notoriū. qdāz
alijs tm̄ sic distinguunt. z. q. i. §. sed scien
dum. 7. §. q̄ autem. In p̄mis nulla regi
tur p̄batio: nec iuris ordo sermari d̄z i ali
quo nisi q̄ reus v̄z citari & interrogari b̄
tali eo p̄site. vel cōtumaciter eo abſite tebz
sua p̄mulgari. ar. z. q. i. te manifesta. vbi
vicit q̄ si nō citet: sua non valebit fm̄
T. an. ēx te iur. iuran. ad nr̄am. 7. z. q. i.
nos in quēq;. nec tm̄ tunc purgatio ei de
bet in dici: nec eius appellatio admitti. sed
tm̄ sua p̄ferri. ēx te appell. cum sit roma
na. in fi. 7. ēx te purgl. cano. cum dilect⁹.
In notoriū vō alijs tm̄ & nō iudici offi
cialis: denunciās audit̄ sine in scriptiōe.
vt. C. te accusa. ea qdem. & babef. 4.q. 4.
. §. aliquā. & in his requiri p̄batio. vt ēx
te elecl. bone. §. l̄z. & ēx te vsuri. cum tu.
Mō est tm̄ sermādūs iudicariās ordo. re⁹
tm̄ pōt interrogari an crimen cōmiserit.
qđ si negēt: p̄nt testes sine aliqua lite cōte
flari: & sine iuramento aliquo recipi. & pōt i
bi⁹ notoriū appellari. ēx te appell. roma
na. §. si autē. **A**ld p̄bandū autē notoriū
um sufficiunt otio testes. ēx te elecl. bone. i.
qno p̄batio & p̄nunciato q̄ sit notoriū si
nō appelleſt p̄ cetero sine solēnitate iuris:
tanq; sup notorio. p̄cedet te hac mā mul
tum plene & bene tractat Huil. in specl.
Mō tm̄ q̄ aliqđ crimen pōt esse notoriū
in vna terra & nō notoriū in alia. & iō co
ram indice extraneo requiri p̄batio. Et
sic pōt intelligi ii. q. z. clericis q̄ cpi. 7. c.
q. c. eoz q̄ accu. & ēx te p̄sumpti. qdāz. in
quo cāu spaciū. 8. diez videt dandū. & si
infra illud ip̄s p̄bet notoriū indicatur
ēx te excepti. pastoral. **A**ld h̄ nō. Huil.
in specl. q̄ aliud est cōis opinio q̄s notoriū
qz cōis opinio est tm̄ te longe p̄teritis: &
q̄ non p̄nt p̄bari per testes. te visu. Ru
mor autē est p̄ticularis insinuatio: ex so
la suspitiōe & incerto autore pueniens. ar
ēx te eo q̄ agno. & san. vro. sue. sup eo. &
hic nō p̄bat: sed solum p̄sumptiōes inducit
vnde nō est multū p̄sequēdus. qz vane

voce populi non sunt audiende. C. de pe-
nis. decurionū. et ex de electi. osius. hic enī
loquitur de rumore. i. clamore. vñ illud. Enī
dissimilis quātus est clamor. p̄p̄l. et ex excess.
prel. ex l̄ris. **O**ccultū oīno est qđ nulla
rōne potest p̄bariz̄e quo nullus loquitur
q̄ nescit. qđ vindictā in hoc seculo non
habet. zz. q. s. xp̄iana. suspendit t̄ hoīem
quo ad se. i. quo ad deum. ex de coba. cl.
et mūl. c. vlti. et dis. 6. testamētū. **P**e-
ne occultū est qđ sc̄it ab aliquib⁹. s. quod⁹
vel tribus. vnde est singularis. et p̄uata in
sūmatio ex sc̄ia. i. certo auctore puenies.
et tale occultū probat. C. te appel. eos qui.
s. si quis autē. sed donec p̄batum sitnō
p̄indicat. ex de coba. cl. et mu. vestra. s. ce-
terū. et quia nec manifestū. qđ maius est:
p̄indicat ante p̄batiōem. vt. s. oīctum est
sed ipo facto suspendit. q̄ etiam occultum
qđ minus est: hoc facit. vt etiam p̄dictum
est. Iz autē iura plētiq; vtā vno p̄dicto
rū vocabuloz. p̄ alio. ex p̄dictis t̄ intelli-
gi potest vera et nālīs eoz significatio. Si
autē inuenias: q̄ manifestū nō egat. p̄ba-
tione: manifestū ponit. p̄ notoriō. extra de
verbo. signi. cum clerici. Ex p̄missis patet
q̄ q̄quid est notoriū: est manifestū. et q̄
quid est manifestū: est famosū. sed non co-
uertit. **E**x p̄dictis etiam patet rāsio ad
questiōēm p̄positam. sicut. n. ex p̄habitibus
colligi pot in sum. P̄tōr famosus. maife-
stus rumore p̄dicatus. pene occul⁹. nūq; v̄
vitari debet: qđ dīn ab ecclia tolerat. is. q.
vlti. c. vlti. et ex de coba. cl. vestra. rāslo. i.
et probat. i. q. i. intrā eccliam catolicā. et
c. oīa sacramēta. nūl forte ex rubore con-
fusus a peccato retrabat. i. ceteri terreāt.
dis. zz. s. verū. vt etiam dictuz est. s. et nūc
in occulto: nō in publico. ex de sen. excō.
cum nō ab homīe. sic intelligit illud. c. ve-
stra. s. pennl. **O**nō vō occultus nō po-
test vitari. qz non possum⁹ oīnare. ex de
tem. ordi. c. vlti. bec omia sup̄dicta. lab il-
lo. s. nota t̄ q̄ aliquid crimen. i. c. dicta sit
fm. Hosti. p̄ter. s. illum ad B. no. Hui. Si
g. non sit notoriū presbri. fornicariū ba-
bere cōcubinam: Iz sit manifestum: q̄ est
publicum ex fama t̄i: nō ex evidentiā fa-
cti: nō debet talis vitari qđ dīn ab ecclia
tolerat: nec ad eius cōdemnatiōē sola te-
stimonia sufficiunt: cum nō sit testimonij: sed
testib⁹ iudicaduz. sed si te illo talis su-
spicio babeat: vt ex eo sc̄adali oriat̄ i. po-
pulo. Iz cōtra enim accusator nō appareat

erit ei canonica purgatio indicenda: in. q̄
si defecerit: vel se purgare noluerit: puniri
vō aīaduersiōe canonica. ex de coba. cl.
et mu. tua nos. Et ibidez innuit̄ in glo. q̄
testimonia sunt sive iuramēto. testes cum
iuramēto. Et hoc etiā q̄ ibi dic̄t̄ scanda-
lum: vide fm glo. q̄ ppter solam suspici-
onē vel infamia nō est indicenda purga-
tio nisi sc̄adali de infamia oriat̄. ar. z. q. s
p̄sbr. et ex de accu. qualit̄. fm etiā glo. ibi
testimonia valent ad infamiaz alicui⁹. ar
de cōse. oī. i. inbenus. Notoriū vō fm Ho-
stie. indistincte. i. sive sit notoriū iuris: si
ne facti: vitari debet a subditis in dīnis of-
ficijs et sacramētis. quia v̄terq; notoriū su-
pensus est quo ad se et quo ad alios. dis.
zz. nullus. i. c. ppter hec. et ex de coba. cl. et
mulie. vestra. i. c. vlti. Hregl. qđ vez est: nū
si post longam priam et laudabilem vīa
dispensez cum eo p̄ ep̄m suum. ex de iudi.
at si clericī. Et Iz post penitētiam solā accu-
sari possit. zz. q. z. admonere. t̄i post peni-
tētā et dispensatiōēz nō p̄t. ex de sc̄isma.
fraternitati. hec Hosti. **N**āquid ergo ē
mortale petī missam notoriū fornicatori
audire. Vnde q̄ nō laycis. qz excusant̄
per ignorānam uris positiū. quia milites
magis armā. et rusticos magis rura q̄s iu-
ra scire legislator estimauit. L. de in. celi. l.
scimus. **S**ed nāquid cōfessor̄ tenet eis
ius illud dicere. Vnde hoc nō est cautū
q̄ tale ius ignorātice non est eis pīcūlosit̄.
cum non teneāt illud scire. debet etiam ta-
lis. s. notoriū qui iaz est suspensus ipo in
re ab officio quo ad se et quo ad alios ad
moneri ab ep̄o vt se corrigat. et si se corri-
gere noluerit: debet suspendi ab officio ec-
clesiastico usq; ad satisfactiōem cōgruaz
Et si adhuc. i. post bi⁹ suspensiōem p̄seue-
rauerit: debet in perpetuum remoueri. ex de
cba. cl. et mu. sic ad extirpādā. B. Ray.
Quidā autem dixerit q̄ si sit notoriū
facti: moneri debet ab ep̄o vt se corrigat. et
si infra. 40. dīc cōputādos a tpe admo-
nitōis se corrigere noluerit: extinc̄ suspen-
sus erit ab off. cōcio et vitabit̄ a subditis i sa-
cramētis: et suspendet̄ ab officio ecclasiasti-
co. Et si adhuc p̄seueauerit in perpetuuz
remouebit̄. vt in. c. sicut ad extirpādam.
et sic intelligent illud dis. zz. nullus. i. c. p̄
pter hec. et dis. 18. si qui sunt presbri. et extra
de coba. cl. et mulie. vestra. huins op̄. sue-
runt Jo. et Laur. sed p̄mam op̄ionem re-
puto tutiorēz. s. q̄ etiā notoriū facti statim
d d

est ipso iure suspensus: et quo ad se: et quo ad alios: et vitari debet a subditis in diuinis officijs et sacramentis: et eam tenuerunt Hosti. ut patet ex predictis: et Lan. Hoff. et Bern. in glo. sup illud. c. ad extirpandam. et sup illud. c. quæstum. que habent ex de co ba. cle. et mu. et etiam. Richar. 4. dis. 13. q. i. art. 4. o.

De ysu encharistic. ti. 17.

Dende considerandum est de ysu sive sumptioe eucharistic. Et per ipsam sumptioe sine manducatioe. 2° de modo sumendi seu manducandi. 3° de frequetia huic sacramenti. 4° quibus debet vari. 5° de ysu christi. Circa primum queritur utrum ipsius in hoc sacramento vere manducetur. Unde secundum Richardum. 4. dis. 9. q. i. ar. i. c. q. in sumptioe huius sacramenti est quidam manducatio carnalis qua proximum masticas. et in stomachum trahit. et postea digerit. et ultimo in substanciali manducatur concutit. et sic vere manducatur illa species: sub qua realiter continet verum corpus christi. Est et alia sacramentalis qua corpus christi verum realiter sub specie panis continetur. sed sic sumptu corporaliter non masticas. et si species sic in ore masticas per digestioem ibi factam non corrupas in eius forma propria: sed descendat in propria forma in stomachum: descendit corpus christi in stomachum per descensum ipsum sub qua continet. sub qua tandem continet corpus christi quod dicitur in eadem specie forma propria species saluas. Sed si species tandem in ore masticas per digestioem ibi facta corrumpatur in eius propria forma: et non descendat in stomachum. tunc nec corpus christi descendit in stomachum. et per virtutem manducantis non unius corpus christi manducantur. sed per ipsum manducans unius spiritualiter christi capiti si dignus manducatur. Est etiam manducatio spiritualis qua dicitur manducari corpus christi mysticum quod nihil aliud est quam spiritualiter incorporari corpori mystico per fidem et charitatem vel magis incorporari per augmentum fidei et charitatis. que manducatio non continet indignos insipientibus sacramentum. Hec obstat quod de cole. viss. 2. ego Berengarius. dicitur. verum corpus et sanguinem domini nostri Iesu christi in veritate manibus sacerdotum tractari et frangere et fidelium dentibus atteri. quia illa attrito et fractio dominus referrit

ad spem: non ad verum corpus christi. sed quod ille Berengarius fuerat infamatus: quod non credebat corpus christi realiter contineri sub specie. ideo ad sui purgationem per verba excessiva proprium assertum. Quod autem de se. dicitur. c. tribus. super veritatem: dicitur. Cito species tentibus atterit: tacito in celum rapitur. s. corpus christi. intelligit quod species tandem masticas per digestioem que fit in ore non remanet in sua forma. hec Richardus ibidem. et cum eo concuerit Bonifacius. 4. vi. 9. q. i. ar. i. 7. 2. Quid si species iste euomeras. Unde aliqui dicunt quod ratio sacramenti tandem ibi saluat quod dicitur est species habilis ad refectionem humana. ideo enim statuta est et ad hoc ordinatur hoc habet cum est extra stomachum et in stomacho quod ibi reficit. unde corpus christi in ventre valet: et ibi moratur donec refectionis operatio completeatur. et hanc inire videtur finisse Richardus. vbi. 6. ut patet ex dictis eius in solituus predictis questionibus. et hoc Bonifacius. hec positio est multum probabilis. secundum igitur hanc positi. dividitur quod si ille species euomeras euachristia. et si species possit discerni ab aliis sumenda est. si autem species ille transcat per stomachum indigeste propter aliquam insufficiatem. tunc sit extra proprietatem refectionis. et ideo si vadant in secessum non est ibi corpus omnis. securum tamen videtur quod si quis euomat species perceptibiles magna reverentia sit eis exhibet: et magna diligentia exhibenda: ne quis euomat. Et piculum est ei dare de quo presumit quod non possit tenere. hec Bonifacius.

Sequitur videre de 2°. s. de modis sumendi sive manducandi corporis christi. Circa quod secundum est sicut iam patet ex predictis in articulo precedentio sicut modi manducandi corporis christi. s. spiritualiter et sacramentaliter. et hoc etiam habetur in glo. sup illud. i. Cor. ii. Qui manducat et bibit in digno regno habet etiam de cose. dis. 2. qd est.

De spirituali etiam modo manducandi dicitur.

6. Qui manducat carnem et bibit meum sanguinem in me manet regnum. De sacramentali dicitur. i. Cor. ii. Qui manducat et bibit in digno iudiciorum libenter manducat et bibit regnum.

De his igitur modis queruntur plura. scilicet quid est manducare spiritualiter. Unde secundum hec manducatio spiritualis translata est a corporalibus. et ideo sicut in manducatione corporali sunt duo per corporaliter. s. masticationem et incorporationem. sic et in spirituali modo sunt suo modo.

Esit autem spūalis masticatio recognitatio cibis. s. carnis xpī p nobis exposita in preciū in cruce ad redimēdū: vbi fuit q̄si cius deocatio facta: t̄ ministrat̄ in cibū in h̄ sacramēto ad reficiēdū: vbi est plena refectio. panis enī quem sum. nus in mystero manu spūs sancti formatus est i vītro virginis: t̄ in igre passiōis deocitus iara crucis. de cōsc. oīl. z. omia. Incorporatio vō est dum recognitans ei quez recognit iungit charitatis ardore. t̄ ita ci incorporeti t̄ inter hanc t̄ illam. qz in corporali manducās: cōuertit in se cibum sua virtute. quia est oignior cibo. In spūali est ecōuerio. quia cibus est nobilior t̄ cōpletior manducāte: ppter qd̄ dicit ad se manducantem. Nō tu me mueabis in te. s. tu mataberis in me. Est igit̄ masticatio recognitatio p fidē. refectio vō p charitatē t̄ cōficiatio est incorpacio. t̄ ex his duobus integrat̄ māducatio spūalis. t̄ ita adeaz regrit̄ fides operās per dilectiōem. Hec dicit Augusti. t̄ habet t̄ cōsc. oīl. z. vt quid. Qui credit in eum manducat eum. t̄ itez spūaliter māducat qui i vnitate xpī t̄ ecclie manet: qd̄ sacramētū significat. h̄ Bos. 4. oīl. 9. q. i. arti. z. Quid ē manducare sacramētaliter. Vnde q sacramētaliter māducare est māducare sacramētū: vt sacramētū. Quoniam enī sacramētaliter est dispositio actus manducādi. Id ad hoc q actus sit sacramētalis necessit̄ q respiciat ipm sacramētū: vt sacramētū. Ed hoc autē q alius manducet sacramētū māducando species duo exiguntur. s. cibū existēta: t̄ eius ad cibā natūralis cōuenientia. Primum exigit: qz si nō pcesserit sacramētū cōleccatio: nō potest sc̄ qui manducatio. Tz̄ erigit: quia cibus ille solus hominibus est cōcessus. vnde sic homo solus suscipit sacramētū baptiūni ita solus homo sacramētū eucharistie. Ed hoc autē vt manducet vt sacramētū necessaria est intentio: t̄ intentiōis regulatio. Intentionē in qua est neccia. quia si quis iret ad mensam: t̄ intenderet corp̄ reficeret: t̄ aliquis p pane eōi sacramētū sicut panem offerret. t̄ ipse omnino intenderet cibum sumē. nō dicere cum sacramētaliter manducasse. Necessariū est etiā vt illa intentionē dirigat h̄m fidem que est i: i: ipo: v̄l in altero. quia optet q credat q sub illa spē aliqd spūale lateat. qd̄ sumē intēdat.

vel optet q saltē sumere intendat: qd̄ alios credere estimat: l̄z ipē non credat. t̄ sic patet. p quanto quis dicat sacramētaliter manducare. quia. l̄z q sacramētū vere ibi existat: t̄ ipē qui manducat illud vt sacramētū sumere intendat: siue quia credit esse vez sacramētū: siue quia estimat alios credere. Hec Bos. 4. oīl. 9. q. i. arti. z. Utz quis possit manducare spūaliter: non māducando etiā sacramētaliter. Vnde q sic. Nam vt. s. dictum est: esse etus sacramētū potest ab aliq̄ percipi si sacramētū dabeat in voto: l̄z non accipi aur in re. t̄ ideo sicut aliqui baptizāt̄ b̄ p̄timo fluminis ppter desiderii baptis̄mi ante p̄t baptismi baptis̄mo aque. ita etiā aliqui spūaliter manducant ante p̄t h̄ sacramētū sacramētaliter sumant. sed hoc cōtingit duplicit. Primo mō ppter desiderium sumēdū ipm sacramētū. t̄ sic dicuntur baptizari t̄ māducare spūaliter: t̄ nō sacramētaliter: qui desiderant sumē h̄ sacramēta iam instituta. Alio mō ppter s̄guram: sicut dicit Apl's. i. Cor. io. q̄ annū qui patres baptizati sunt i nube t̄ i mari t̄ ecclam spūalem manducauerūt: t̄ potū spūalem biberunt. Nec t̄ fruſtra adhibetur manducatio sacramētalis: q̄ plenus inducit effectum sacramētū ipa. Insceptio sacramētū q̄ solum desiderii: sicut. s. circa baptis̄mū dictū est. Hec Tho. 3. q. 80. ar. i. c. 2. Unde nō. q̄ cum spūaliter manducare. It̄ L̄briſto t̄ ecclie incorporei. hoc potest esse duplicit. s. vel p modum meriti credendo. vel per virtutem sacramētū credendo t̄ p̄cipiendo. Primo mō sumitur māducare spūaliter coīns. z̄ mō magi p̄prie. Pūm̄ modus potest alicui s̄ne la cramento cōuenire: sed secundus non. Hec Pe. 4. oīl. 9. q. i. arti. z. q. z. c. Utz Ioh. lius homis sit sumere hoc sacramētū spūaliter. Vnde q̄ sic. nam in hoc sacra mento cōtinet ipē xp̄us: non qdem in spe cōp̄ria: sed in spē sacramētū. Dupliciter ergo cōtingit ipm spūaliter manducare. Uno mō ipm xp̄um put in sua specie cōsistit. t̄ hoc mō angeli manducant spūaliter ipm L̄briſtu inquāt̄ ei vniū i fructuō charitatis pfecte: t̄ visione manife sta: nō p fidē sicut nos hic vniūnur. Alio modo cōtingit spūaliter manducare xp̄um put est sub specib⁹ buius sacramētū. in q̄ tum. s. aliquis credit in L̄briſtu cum desiderio sumēdū hoc sacramētū. t̄ h̄ nō

d d z

III.

solum est simpliciter manducare: sed spiritualiter manducare hoc sacramentum: quod non conuenit angelis. Et ideo angeli et si spiritu litter manducent Christum. non tamen contingit eis spiritualiter manducare hoc sacramentum. hec Tho. 3. q. 20. ar. z. c. ¶ Utz mali sumat corpus Christi sacramentaliter. Unde qd sic. Sicut n. dicit Greg. Est quidem in peccatoribus: et indignis ametibus vera Christi caro: et verus Christi sanguis. sed esset non salutis efficacia. Sumunt igitur utali verum corpus Christi ex eius dignitate: et humilitate. sed non eius effectum: et eius iustitia et equitate. unde in misericordia manducantis corporis Christi non repugnat spiritui exteriori: nec corpori Christi: sed unitati corporis Christi mystici id est malus recipit sacramentum et rem in eo contentam. sed non rem signatam. unde malus et si recipit sacramentum: acquirit usque magni tormenti. et conse. dis. z. quid est. ¶ Utz infidelis manducet Christum sacramentaliter. Unde qd sic. si sacramentaliter dicat modum rei manducare. sed si dicat modum manducantis distingue. Aut n. nullus habet intentionem illud sumendi tantum sacramentum aliquod ecclesie. et sic non sumit sacramentaliter. quia non sumit ut signum: sed ut rem. Aut habet intentionem quod uis non credit Christum ibi esse. et tunc sumit sacramentaliter: ut hereticus. hec Pe. 4. dis. 9. q. i. arti. 4. q. z. c. ¶ Utz ait brutum possit sumere corporis Christi sacramentaliter vel quodcumque modo alio. Unde qd dicunt quod quidam est in spiritibus illis sativa forma panis: etiam in modica parte: tandi est ibi sacramentum. et per hanc corporis Christi uerum. Unde ubique ponant spes ille: et tamen in loco immido vel in ventre muris: ibi est corpus Christi. et hec positio videtur esse Tho. 3. q. 20. ar. z. c. 3. et Pe. 4. dis. 12. arti. 6. c. Sed certe pie aures abhorret hoc audire: tamen intelligendum est finis predictorum quod ait brutum sacramentaliter corpus Christi non manducat. quia non est natum ut eo ut sacramento. Alij dicunt quod corpus Christi nullo modo descendit in ventre muris. quia Christus non est sub illo sacramento nisi eatenus quatenus est ordinabile ad usum humanum. sed manducatio nem. sed sicut et quod citro mus roditur et tandem inhabile facit: et sacramentum esse testinit: et corpus Christi esse testinit. et hec opinatio est: et certe honestior et rationabilior finit Boni. 4. dis. 12. p. 1. q. 2. ar. 1. c.

Equis videtur de 3. s. ut frequenter huius sacramenti. et circa hunc quotundam plura. ut licet hoc sacramentum quotidie suscipere. Unde circa usum huius sacramenti duo possunt considerari. unum ut pte ipsius sacramenti: cuius virtus est hominibus salutaris. ideo utile est ipsum quotidie suscipere: ut et fructu homo quotidie percipiat. sicut enim plus potest baptismus flaminis cum baptismis summis: quod solus. sic plus potest manducatio spiritualis cum sacramentali quod quando est sola. Inest etiam vis ipsi sacramentali manducationi: qua in bene oportuno manducationem efficit spiritualiter. unde Amb. li. de sacramentis. Si quotiescumque sumit sanguis Christi: in remissione peccatorum sumit: debet semper accipere qui semper peccato: debet semper accipere medicina. et conse. dis. z. si quotiescumque. Alij tamen exponunt ibi semper accipere: per accipere quolibet anno. Aliud potest considerari et pte sumentis in quo requiritur. ut cum magna tenacitate et reverentia ad hoc sacramentum accedat. Et ideo si quis se quotidie paratum inueniat: laudabile est: ut quotidie sumat. Unde cum Aug. dicitur in li. de ver. ophi. Ille panis quotidianus est: accipe quod tibi per quotidie subdit sic. Uine ut mactaris quotidie accipe. et conse. dis. z. non ille. Sed quia multoties in pluribus hominibus habet ostiis impedimenta occurrit: propter indicem corporis vel aic. non est utile oportet ad illud preparari. Unde li. de eccl. dogma. dicit Aug. Quotidie eucaristie communionem sumere non laudabile: nec vituperio. oportet in dominis coicandum horum: si tamem mens non sit in affectu peccandi. de pte. vi. z. quotidie maiorem efficaciam recipit homo in una missa vel manducatione cum bona proportione quod in multis si se non prepararet diligenter. hec Boni. 4. dis. 12. p. 1. q. 2. ar. 1. c. ¶ Utz ad reverentiam sacramenti pertinet quod homo aliquando absineat ab eo. Non reverentia huius sacramenti habet timorem amoris coquuntur. unde timor reverentie a doctozibus dicitur timor filialis. et amore autem provocat considerium sumendi. ex timore vero surgit humilitas refugiendi. id utrumque pertinet ad reverentiam huius sacramenti. s. quod quotidie sumat. et quod aliqui absineant. unde ait Aug. Dicit aliq. non quotidie eucaristiā assumendā. ali⁹ assicit quotidie

shmenta faciat q̄libet qđ fin fides suam pie credit esse faciēdum. Neq; n. inter se litigauerit Zachetus & Centurio. cū alter gaudens recepit dñm. alter dixerit. Dñe: nō sum dignus vt intres sub tectū meum ambo salvatorē bonoſificātes l; nō vno mō. de cōſe. di. z. quotidie. Dicit n. Augl. Amor tū & ſp̄es ad quā ſcriptura nos ip̄ inducit pſer timori. Unde etiā cum Petrus dixiſet. Exi a me dñe: q̄ pctōz ſum. Vnde Jesus. Noli timere. Si quis igit experimētaliſ ɔgnoscat q̄ er frequētū ſp̄io buiſ ſacramēti feruor charitatis i eo auget. & reuerētia ad ſacrm̄ non minuit: frequētē cōicare debet. Si aut ſentiat p̄ multā frequentationē reuerētia ad ſacrm̄ minuit: & feruor non multū angeſtū: interdū abſtinere debet: vt poſteca cū maiori reuerētia & deuotiōe accedat. Utrū fideles poſſunt: ſine tebeat pluries in anno cōicare. Vndebo fin dñm ſuū ſtatuz ecclie de hoc diuersa ſtatuta fuerit. Hā in ecclie ſia p̄mitita q̄i deuotio magis vigebat fidei xp̄ianae ſtatutū ſuit vt fideles quotidię cōicarent. vt p̄z Acl. 4. & babet de cōſe. di. z. p. decretū Anacleti pape per acta. poſteca vō dīminuto fidei feruor. Gabianus papa inculſit. vt ſi nō frequenti ſaltem in anno cōicarent om̄es. ſ. in paſca. pent. & natali dñi. Soſter etiā papa dicit in cena dñi eſſe cōicandū. vt babet de cōſe. di. z. in cena. ſed illud eſt cōciliuz. Poſteca vō ppter iniqtatis abundātiaz re frigescēt charitate multo p̄ ſtatuit Inno centi⁹ 3. vt ſaltē ſemel in anno. ſ. in paſca fideles cōicent. Cōſulit vō in li. de ecclia. dogmati. om̄ibus officiis eſſe cōicandum. Utrū poſſit homo plurices in die cōicare. Vndebo q̄ nō. ar. de cōſe. di. i. ſufficit. q̄i. n. dñs dicit. Panē no. quod. da nobis bo. nō pluries in die eſt cōicandū. vt ſaltem p̄ hoc q̄ aliq̄ ſemel in die cōicet: repreſenteꝝ veritas paſſiōis xp̄i. Utrū liceat cefſare oino a cōione. Vndebo circa h̄ eſt duplex modus dicendi. Unus eſt q̄ h̄ ſacrm̄ non eſt te neccitate ſalutis quātum de ſua iſtōne. ſed ſt eſt. vel hoc eſt ex afflu pto offo qđ. ſ. quis neccio tener exequi: vt preſta prochialis. vel mādato ecclie ſup addito. ſ. vt fideles cōicent ſemel in anno ſ. in paſcha. ex de pe. & remiſ. om̄is. Unde ſi q̄ ſtū neglit nō eſt ſinc cōtemptu. & idco peccat mortalit. qnimo talis catbolicus reputari nō d̄z. ar. de cōſe. di. z. ſecu

lares. qđ intelligit ſi omittit ex cōtemptu & poſt monitiōe. vt p̄z ibidē. c. ſe. & ſilr in pieculo mortis. de cōſe. di. z. preſta. Ratio autē quare hec ecclia iſtituita eſt. q̄i hoc ſacrm̄ eſt ſalubre: & multi negligebāt ſua ſalutē. Et fin hunc modū dicēdi illud Jo. 6. Rifi man. car. ſu. bo. & bi. eius ſan. non ba. vi. in vo. intelligit de manducatōe ſpi rituali q̄ eſt p̄ fidē & cl. aritatē: ſine q̄ nullus adulitus ſaluat. & hoc etiā eſt in par uulo aliquo nō quātum ad incorporei nēm. & hcc ſtopi. Boſi. 4. vif. iz. p. z. q. z ar. i. c. Utrū modus dicēdi eſt: q̄ cum ſit duplex modus ſumēdi hoc ſacramen tuū. ſp̄ualis & ſacramētalis: om̄es tenent ſaltē ſp̄ualiter māducare. quia hoc eſt xp̄o incorporei. vt dictū eſt. ſ. Dādicatio aut ſp̄ualis includit votum ſive teſideriū pei piendi ſacramēti vt dictū eſt. ſ. & iō ſine voto peiſiendi hoc ſacrm̄ nō p̄t homini eſſe ſalus. Fraſtra aut eſſe votum niſi impleret q̄i op̄imitas aderit. & iō tenetur bō hoc ſacrm̄ ſumē: nō tñ ex ſtatuto ecclie: ſed etiā ex mādato dñi. Jo. 6. Rifi man. car. ſu. bo. 22. & Luc. 22. Hoc facite in meā cōmemorationē. Ex ſtatuto autē ecclie ſunt tpa determiata exequēdi xp̄i p̄ceptū. & hec eſt op̄i. Lbo. z. q. 80. ar. ii. c. Utrū hoc ſacrm̄ tebeat in vtraq̄ ſp̄e po pto dari. P̄p̄l's hoc ſacrm̄ recipit ad efficaciā q̄ eſt equē i altera ſp̄e ſic̄ vtraq̄ eo q̄ totus r̄ps eſt ſb vtraq̄. & h̄ volunt Boſi. 4. di. ii. p. z. q. i. ar. z. c. z⁹. & Rich. 4. di. ii. q. 4. ar. 6. o. & ideo ſufficit q̄ teſ ſibi in altera ſp̄e tñ: ppter periculi erroris. q̄ ſorte nō crederet alioꝝ ſimpliſces totū xp̄s recipe in altera ſp̄e: ſi eis dareſ in vtraq̄. ſicut p̄z de co cui exiuit ſanguis de boſtia. q̄i nō credebat q̄ ſanguis ibi eſſet. Dat etiā p̄plo in ſp̄e panis & nō vini ppter p̄ culti effuſiōis vitāde. Ad ſignandi vero ſufficit p̄plo q̄ cōficiat ſub vtraq̄ ſp̄e: in eius p̄tia. Maiorib⁹ tñ de quibus non timereſ periculi effuſiōis: nec erroris poſſet ſub vtraq̄ ſp̄e dari. vt dicit Rich. ibi dem. Hō tñ fin Boſi. 4. vif. ii. p. z. q. i. ar. z. q̄ h̄ ſacrm̄ eſt equē efficax in altera ſp̄e: ſicut in vtraq̄. Poſteca ſup l̄raz dicit q̄ ip̄e credit q̄ ſanguis addit ad efficaciā alioꝝ mo. Dicit etiā Innocē. q̄ ip̄e nō reprobat cōſuetudinē cīſterciensū & q̄ rūdā alioꝝ q̄ p̄ ſup̄tōeꝝ corpis & ſanguinis xp̄i dūmunt ibi alioꝝ te ſanguine vt infundat vīnu purū: & poſteca cōicantes:

d d 3

aliquid inde possint sumē. ego autē puto q̄ nō sit faciendū: qz vinum addituz s̄m aliquos ad minus illius sp̄ci ɔtimūtatem solueret: 7 sic xp̄i sanguis ibi desineret eē. vt habitat est sūp. **S**i obijcias ḥ̄̄ dicē illud Jo. 6.º n̄l man. car. f. bo. 1.º dicens q̄ sub vtrac sp̄e corp̄us manducatur: 7 sanguis bibit in re. licet nō i signo exp̄so Uel dicendū q̄ illud intelligit de mandu catione sp̄ialit. Si dicaf etiā q̄ in ecclesia grecoz instituta p̄ pauluz tradit̄ s̄b v̄f q̄ sp̄e. dicenduz q̄ licet ille b̄n̄ faciat. latini tamen melius faciūt rōne superius dicta. **U**ntrū bostia intincta i sanguine debeat sp̄lo dari. **B**º q̄ nō. ex con. di. z. cū omne cui rōnem tangit Dn. li. 2.º de sacra pte. 8. c. 4. qz inge dñs traditori suo bucellam in tinctam ad notandū eūz cedit. habet con fidentia ut corpus xp̄i fideles intincti nō accipiāt. Non tñ est intelligendū q̄ xp̄us illam bucellā in sanguine int̄xerit; si i vino lactuca p̄ agrestiū; cuz qbus edebat agn̄ s̄m legem.

Equif videre te. 4.º s. qbus dari debeat corpus xp̄i. 7 quibus non d̄z dari. Circa qd̄ querans plura. Utrū s̄b byter peccet q̄ scienter dat corp̄ xp̄i extit in mortali peccato. **B**º aut talis nō petit eucharistiam sibi dari. 7 tñc p̄c̄ byter peccat in dando. **U**trū petit 7 tñc aut siūz petrī mortale est manifestū; aut oc cultum. si manifestū tunc p̄c̄ byter dādo sibi peccaret. qz contra ip̄m exceptionem legitimā bz; quā sibi publice obijcere p̄t. **A**ccepio aut̄ bic manifestū: non p̄ eo qd̄ pbari p̄t. qd̄ p̄prie magis manifestabile dicit̄ q̄ manifestū. **U**ti si sacerdos si sciret prochianum sibi esse i criminē: qd̄ legit̄ posset contra eūz pbare. ita q̄ illud crimē nescirent nisi duo vel tres testes: p̄r quos hoc pbare posset: non p̄pter s̄b debet illi eucharistiam negare in publico petenti: quia iam inferret sibi penam an criminis pbationē. qd̄ fieri nō debet. vi. q. z. corum qui. s̄ accipio bic manifestū p̄ notorio. qd̄ aut̄ dicatur notorium dictum est sūp. Si autē peccatū suū est occultū. aut petit i occulto 7 tñc sacerdos sibi dando peccaret: qz bz ḥ̄̄ cum legitimā ex ceptōem: quā sibi in oc culto obijcere p̄t: 7 ip̄m debet monere: ne petat i publico. vi. bēt̄ te con. di. z. ne p̄bibeat qd̄ petit. Aut petit publice: 7 tunc sa cerdos debet sibi dare. qz ḥ̄̄ cū non habet legitimā exceptōem: quam ei in publico

obijcē possit. eē de offi. indi. or. s̄f sacerdos. hec Ric. 4.º di. 9.º q. 3.º ar. i.c. Et s̄b intelligo vernz eſſe: q̄ ille qui petit est p̄sbyteri s̄b dñs: securi credo eē si sit extraneus: qz ḥ̄̄ talem legitime excipere p̄t quod ei dare non debat. de con. di. z. tribus. s̄bi prec̄pit̄ q̄ extraneo non tetur eucharistia. de cauſis ſcia n̄bil cōſtat. **U**trū sacerdos peccet dando sacramentum bistrionibz. **B**º ſolutio buins qōnis quasi ex ſolutiōe p̄cedentis mawifera cl. tales. n. ducit illi citam vitam. vñ de talibus dicif te cō. vi. z. p dilectione. puto nec maiestati diuine nec euangelice discipline cōgruere. vt pu tor 7 bonor ecclesiæ: tam turpi 7 ifami cōtagione fedet. vñ nec talibus: nec eucliq̄s ifami notorio: manifeſte dādo eucha ristia. s̄m etiā glo. ibidem. si tamē: vt dicit̄ ibidez in fe. c. tales reuertant̄ ad oīm: eis cōcio vel reconciliatio non negat. Non ē tñ s̄b ſic intelligendū q̄ statim debeat eis dari eucharistia: qz p̄pter reuertenſia ſacr̄i vt p̄bet eoꝝ conuersio eſſe non ficta. non debet eis dari vñq̄ post pactaz pñia; niſt aliq̄s articulus necessitat̄ vel pietatis ali quādo alif fieri suaderet. **S**ed nonne ē peius ſamere corpus xp̄i q̄ infamari a ſacerdote negando eucharistiam. **B**º q̄ licet ſit p̄eius peccatoris peccare mortaliter ſumen co corpus xp̄i q̄ infamari. tam ſacerdoti ministrati corp̄ xp̄i: p̄eius eſſe peccare mor taliter infamādo inuile peccato 7 occultū q̄ ille mortaliter peccet. qz nullus debet peccati mortale committere vt alii liberet a peccato. **U**ti Augl. in li. qōnūz ſup. H̄c. pieuſiſiſi admittit̄ ſe compenſatio. vt nos faciamus aliqd malūne aliud ſuins malum committat. peccator tam ſe occultus potius ebz digere infamari: q̄ idigne ad mensam xp̄i accedere. **B** Lbo. 2.º q. 80. ar. 6.º c. z. **H**ungd eēt melius dare bostia non cōſecratam. **B**º q̄ non. nam bostia n̄ cōſecrata nullo modo debet dari loco cōſecrare: qz ſacerdos hoc faciens: q̄ ſum eſſe i ſe facilit̄ idolatrare illos qui credit̄ bostia eſſe conſecrata. ſine alios pſites: ſue etiā ip̄m ſumentem. qz vt ait Augl. 7.º bēt̄ te cō. di. z. acceſſerunt. nemo carnem Lbriſi manducat niſi prius adoret. **U**ti Inno. q. 2.º extra te cele. miſ. c. de homine. licet iſ q̄ p̄ ſu criminis cōſcia reputat ſe idignū peccaret grauiſer: ſi ſe ingereret. grauiſer tamen videt offendere: q̄ fraudulent p̄ ſup̄erit illud ſimulare. proſuſ ſadē ſalfa

remedia sunt absicēda: q̄ sūt vēris pīcul
graniora. **U**trū corpus xp̄i dandū sit
suspectus de crīmine. **P**ō sicut dicit in glo.
sup illud. c. 22. q. i. dicit dñs. triplex est in
spiritu. s. temeraria. probabilis. & violenta.
Temeraria suspicio est q̄ si ex irrdabili cā
cōfurgit. et nūmōi est illa q̄ conficta est ru
moribus iterdictorū. hominū & abstracto
rum. ii. q. z. in cūctis. & p̄ tali suspitione nō
d̄z sacerdos dimittē dare eucharistia. nec
specto. Probabilis ē q̄ cōfurgit ex pba
bilibus signis: & p̄ter hāc suspitionē non
d̄z etiā sacerdos dimittē eucharistiā dare.
Vnde. z. q. i. deus. mala audita nullū mo
neāt: nec passim dicta absq̄ certa. pbatōe
quis p̄ credat. s. ante audita diligentē igrat
nec precipitans q̄s aliqd agat. & infra. nullū
ante verā instāq̄. pbatōem indicare & dā
nare dēmū. Violēta est q̄ surgit ex p̄sum.
p̄tib⁹ violēta: vt si inueniatur suspectus
euz suspecta nudus cum nuda solus cum
sola in codem lecto: loco & tempore suspe
ctis. & suspectos tales indicādū est sicut
indicaret de facto. Undō sicut publicē cri
minoso sacerdos nō d̄z dare eucharistias
ita nec suspecto de crīmine mō isto. Scōm
enī iura quīo: mōis quincē hō de crīmie
sc̄z vel iure. s. vel instrumentis. vel a testib⁹
vel facti evidētia. ē tē de eo. cle. & mu. ma.
& z. q. i. scelus. q̄d lothari? Aut iuris iter
p̄statōe: vt q̄ si aliq̄ sepe citat & monetur.
nec se purgat nec compareat. z. q. 9. decre
mas. vbi sic dñs. manifestū est p̄fiteri de cri
mīe cu: q̄ in dūlto & totiē delegato iudicio
purgādi se occasiōe nō vīt. Aut violēta
suspitionē. z. q. i. p̄rītōis. & h̄ nōf. z. q. i.
c. z. & z. in glo. **U**trū corpus xp̄i dandū
sit suspectus de crīmine ad eoꝝ manifesta
tionē. vider. n. o. p̄ sic legī. n. z. q. 5. sepe cō
tigit. vt in monasteriis monachoz̄ furtū
p̄petrent. idcirco statuumus vt q̄ si fratres
de talibus se purgare tebēt: missa c̄lebrēt
ab abbate vel aliquo ex presentiib⁹ frid⁹
& expleta missa orīs cōdīent in hec verba
corpus dñi sit tibi ad pbatōem. **P**ō te
cōrētum illud est abrogati p̄ h̄ria documenta
romanoꝝ pontificum. dicit. n. Stephanus
papa ferri cādēcūs vel aque feruētis ex
aminatiōe cōfessioꝝ a quolibet sacri cano
nes nō concedunt. spontanea. n. cōfessioꝝ
vel testiū approbatione publica delicta cō
missa sunt nostro regimini indicare. occul
ta vō & icognita illi sūt relinquēda: q̄ sol⁹
nōuit corda filioꝝ hominū. z. q. 5. p̄sūlūstī

vidēn dñs ē tē purga. ea. ex tuarum. In
oībus. n. calib⁹ ēe vidētē tē temptatō. vñ
sine pētō fieri non posset. Et granūs p̄tñ
ēe vidētē si in h̄ sacramento q̄d ē iūlūtūm
in remedīū solūris aliq̄s īgrētē indicāt
mortis. **U**trūz̄ corpus xp̄i sit dandum
suspendendis. p̄ filiis maleficis. **P**ō b̄l⁹ si pe
nitēt & pure confit̄c̄p̄t̄ vel cupiat con
fiteri: nō est in fine negāda eucharistiā: nec
sepultura & missa p̄ eis p̄ celebrari: & obla
tio offerri. z. q. 7. c. i. & vlti. & di. 50. penitē
tes. Us. iz. q. z. p̄ to. & p̄fti. c. vlti. & c. p̄ ob
euntibus. dñ viatici oībus oīgne penitē
tibus in morte possitis non est negādūm:
nec etiā bis q̄ in patib⁹. p̄ suis scelerib⁹
suspendendis. **S** 3. h̄. z. q. z. si q̄s ep̄m. dicitur
q̄ bis q̄ defecerunt in accusatiōe clericorū
nō est danda eucharistiā in fine. **P**ō hoc
dīctū est ad terrorē. vel loquit̄ de nō digne
penitētibus. alia vero. c. 7. loquuntur de
digne penitētibus. **H** Jo. **U**trū non
habentes vsum rōnis debeat hoc sac̄m
p̄cipere. **P**ō alīq̄ dicunt̄ nō b̄t̄ v̄su rōnis
duplicis. vnoꝝ q̄r b̄t̄ debilē vsum rōnis.
sicut dicit̄ non vident̄ q̄ male videt̄. & q̄
tales possunt aliquā cōnotōezi buiū sac̄i
cōcipere: non est cis h̄ sac̄m tenēdūm
Allio modo q̄r v̄su rōnis totaliter carēt. &
h̄ p̄t̄ ēe duplicis. aut enī nūc̄ habueat̄
vsum rōnis: s. a nativitatē sic p̄manerunt̄
& talibus non est h̄ sacamētū exhibendū.
q̄r nullo mō p̄cessit ī cis buiū sac̄i tenētō
ant nō caruerunt sp̄ v̄su rōnis. & tūc si p̄
q̄i erant sue mētēs & potes apparuit in eis
buins sac̄i tenētō. d̄z eis in articulo mō
tis h̄ sac̄m erbiberi. nīl forte timeat̄ p̄fī
culū vomit̄ vel expūtōis vel alterī irre
uerentie. vñ dñ. z. 26. q. 6. is qui. Is q̄ in ifr
mitate p̄niām petīt. si dū ad cu: sacerdos ī
uitatus venit: oppressus iffirmataē obmu
tierit. vel ī frenētis: conuersus fuerit. tētē
testimoniū q̄ audierat̄ & accipiat p̄niām.
i. absolūtēm fm glo. cuius forma bēt̄ ē
te sen. et. a nobis. & si cōtinuo credit̄ mo
riturus reconciliēt̄ p̄ manus īpositionem
& infundat̄ orī eius eucharistiā. de h̄ vide
j. tractat̄ de p̄niā. **U**trū arreptichis qui
energūmīni dīent̄ dēat dari corpus xp̄i
& vñ q̄ nō. q̄ etiā tales arcēt̄ ab inspe
ctōne buins sac̄i fm Diony. li. eccliaslice
bierar. **P**ō Diony. loquit̄ ibidē de energū
minis nōdū bap̄tizati: in q̄bus. s. nonēt̄
est vis demonis extīcta: q̄ viger in eis per
originale p̄tñ. s. de baptizatis q̄ corporalē
d d 4

verant a spiritibus imundis ē eadem rō. sicut te alijs amentibus. vnde Cassianus dicit. q ab imundis verant spiritibus cōionem sacri sanctā nunq a senioribus nostris meminimus iterdictā. **H** Tho. 4°. di. 9. arti. 5. q. 3. c. 2°. 7. 7. q. 80. arti. 9. c. 2°. **A** Nūqd pueris debet dari. **B** eadez est rō de pueris receiver natis: et te amentib⁹ q nunq habuerūt vñz rōnis. vñō talib⁹ nō sunt sacra mysteria danda: licet qdā greci contrarii faciat. ppter **H** q Diony. z. c. ecclastice bierar. dicit baptizatis esse sacrā cōionē dandā. nō intelligēt q dio. loquī te baptismo adultoz. Nec tamen aliquid derimētū vite eterne patientur. ppter **H** q dicit oīs. nisi man. car. fi. bo. et vi. eius san. z. c. qz sicut Aug⁹ scribit. boifacio tunc vñusq fidelis corps ⁊ sanguinis p̄ticeps fū spūalis. qz in baptismō mēbz corps xp̄i efficit. s quādo pueri incipiunt aliquē rōis vñz brē et possit concipere reuotionē huins sac̄i: tūc pōt eis **H** sac̄i m̄ferri. vñō si puer cl̄ i etate apta ad diu dicandū et reverendū corpus xp̄i: vel ip̄e etatem adultā. s. anno. io. vel. iz. tunc si apparet i eo signa discretōnis et reuorentie pōt sumē: als non. **H** Tho. 4°. di. 9. arti. 5. q. 4. 0.

Equitur videre te. c. s. te vñu xp̄i. **H** est te vñu huins sac̄i: quo xp̄us vñus est hoc sacro in p̄ma sui institutō. et circa **H** qm̄t plura. s. Utrum xp̄s sumpserit corpus ⁊ sanguinem suu. **B** tenet' cōit q sic. **H** enim xp̄sse dicunt sci. vñ sup illud **R**ub. 2°. Lūq̄ comedisset et bibissz z. c. dicit glo. q xp̄s in cena come dit et bibit: ei corporis ⁊ sanguinis sui sac̄i m̄discipulis trādidit. vñō qz apli cōicaueit carnē ⁊ sanguinē: et ip̄e p̄cipianit cum eis vñō et antiqu metrice dixerit. Rex sedet in cena turba cinctus duodenā. Se tenet in manib⁹: se cibat ille cib⁹. Hō aut sumpserit ut sequeret aliquē effectuz: s ut alijs lumenti p̄beret exemplū. vñō Chrys⁹. p̄us bilit ne alijs pōtū sanguinis abhorserent. Lū. n. dicit in euāgeliō q xp̄s acceptit panem ⁊ calicē: non est intelligendū q tamz acceptit in manibus vt qdā dicit. sed comō acceptit: quo alijs accipendum tedit. vñō dixit discipulis. accipite ⁊ comedite. et itez. accipite ⁊ bibite. intelligēdū est q ip̄e accipies comedit ⁊ bibit. l. n. in manducatōe corpali opozitat differre cōntialit̄ māducantē: et illud qdā manducat. non tñ

in sac̄ali. qz sicut ibi est cibus spūalis per accidēs. s. spē mediante. sic p accidēs quod manducat̄ debet differe cēnē a māducatē s nō illud qdā p accidēs. sicut illud qdā p se mouet oī cōntialit̄ differe a mouente: vt corpus ab aia. nō tñ illud qdā p accidēs mouet vt aiam a se. **U**truz xp̄s sumpserit spūaliter. **B** circa hoc est duplex mod⁹ dicendi. vñus est q nō. qz vbi est spūalis manducatio ibi est vñio. vbi autē est vñio ibi est diuersitas. cuī ḡ xp̄us nō differat a se. nō comedit spūaliter. **H** modus est fm. **W**ot. 4°. ol. 9. q. i. arti. 4. c. 7. **P**c. 4°. ol. ii. ar. 6. q. z. c. **A** Illius modus dicendū est q sic. sicut. n. dicit. j. effectus bui⁹ sacramēti est nō tm̄ angmentum spūalis gr̄e. s. ctiam quedā actualis refectio dulcedinis spūal. I. autē nō fuerit xp̄o gratia augmentata et huins sacramētu suscep̄tōe. habuit tamē quādam dulcedinez spūalem in noua ci⁹ institutōe. vñō **L**uc. 22. desiderio desidera ui**H** pas. man. vo. qdā Eusebins exponit de sacramēto hoc. qdā discipulis tradebat. et idō spūaliter māducant̄. māducant̄ etiā sacramētaliter inq̄tuz corpus sui sub sacramēto sumpserit. et fac̄t̄ **H** intellexit quod dispositus: alit̄ tñ qz ceteri spūalis: et sac̄alit̄ sumant: q angmetum gratie suscipiunt: et ad veritatis pceptōem signis sacramenta libus egent. et b̄ modus dicēdi ē fm. **T**ho 3°. q. 8. i. ar. i. c. 2°. **U**truz xp̄s corp⁹ sum dederit inde. **B** vñlari⁹ dicit sup **M**ath. q nō. et puenies qdem fuisse p̄siderata malitia inde. **S**z qz xp̄s debuit nobis ē ex⁹ iusticie: nō cōueniebat eius magisterio vt iudas occulit p̄tōrem sine accusatione: et enidēt̄ p̄batione separaret ab alioz cōio ne. ne darc̄ p̄tōris ex⁹ filia faciendi. et ip̄e iudas exasperat̄ ex **H** sumeret occasionem peccādi. Et ideo dō est q xp̄s inde sicut et alijs discipulis tedit corpus sui ⁊ sanguinem. vt dicit **D**io. li⁹. te ecclastice bierar. et Alan⁹ sup **J**o. h̄c̄t̄ etiā. l. q. i. xp̄s. Quid fecit. t. i. z. q. z. illud cuī b̄isti dare. **U**truz xp̄s corpus sui inde tedit cuī bucellā int̄ etiā ei porrect. **B** q nō. s. simplicē panē **U**ta. n. dicit Aug⁹ sup **J**o. dñs p̄ns distribu erat oībus discipulis corp⁹ sui. vbi et ip̄e iudas erat sicut lucas narrat. et postea per bucellā int̄actā atq̄ porrectā p̄ditorē suū exp̄sit. sicutur autē vt Aug⁹ dicit ibi p panis int̄actōem fictio iude. vt. n. inficiant̄ filia tingunt̄. vel forte sicutur dulcedo dñe bonitatis. qz ex int̄actōne sapidior̄ redditur

panis, qđ bonum ppter sui ingratisdine factum est cī malum, quia introiuit in cum satanas.

De impedimento eucharisticie. t.i. 18.

Proficia considerādūz est de his q̄ habeb̄t impēdire; vel retrabere a sauptione eucharisticie. Et p̄ de his q̄ h̄t impēdire xp̄ idignitatem: vt sunt pctā. z° de his q̄ ppter seditatem: vt pollutio nocturna vel alie pollutioz z° de his q̄ ppter statuti agnitione r̄t cib⁹ vel potus p̄assump⁹. Circa p̄mū q̄rū plura. s. Utrū pctō habēs p̄sciam peccati mortalis sumat corpus xp̄ dānabilitē. B̄o q̄ sic. et h̄ ppter indignitatē q̄ est in ipo p̄ p̄atione tam ad sacrum exteriū qđ est sanctū: q̄ ad r̄tēntā interius: q̄ est sc̄iā sc̄ōz: q̄ etiā ad r̄tē significatiū: q̄ ē sc̄itas cui obicez ponit. vnde. i. Cor. ii. g. mā. et bi. mdi. iudi. sibi man. et bi. i. p̄dēminationem. Quis in distinguit q̄ pcti mortalis cōscia p̄surgit i aliquo, aut ex certitudine sufficiēti vt qz sit se forniciātū. aut p̄babili. vt quia morose delectatus est: et timet fuisse mortalem p̄sensuz, aut leui: vt bō scriptulōsus: q̄ timeret leui delectatōem ne fuerit mortale penitū in p̄cā peccati mortali: et similiē in z̄b̄ nō in z̄. Hā in p̄ contennit. in z̄ discri mini se exponit. in z̄. non. et ita distinguit P̄c. 4°. di. 9. q. z. ar. i. c. S̄z esto q̄ si pasca cū pctō tenet cōicāre. vñ q̄ tūc nō peccet cōicādo. B̄o tallis i eo q̄ facit illō qđ tenet nō peccat: si qz malo mō facit. vnd in cōicando et omittēdo peccat. s̄i magis cōicando. qz cōicāre i pctō est malū de se. sed omittē cōicādoz sit malū er p̄cepto ecclie vñ poti⁹ dz ex cōicādoz ecclie sustinē: q̄ i pctō cōicāre. nec tñ pplex⁹ est: qz p̄t penitē. h̄ P̄c. vbi. s. c. z. Quo pctō peccat sumēs corp⁹ xp̄ cū p̄scia pcti mortali. B̄o pctō omisiōis et negligēti. dū. s. se ad tan tū hospitē suscipiēdū p̄parat p̄ sui examinātōz omittit: et negligit. et pctō tempt⁹ et irreuerētō dū. s. dz̄ suū i tā fētidū hospitiū introducit: et grazib⁹ ab eo oblata in sacro respuit. ac p̄ h̄ q̄tū ē in se ipi dño p̄sumēlia facit. h̄ Bon. 4°. di. 9. q. z. ar. z. c. Utz alijs exis i pctō mortali p̄sciaz m̄ eius n̄ bñs sumēdo corp⁹ xp̄ mortalitē peccat. B̄o q̄ alijs nō h̄eat p̄sciam pcti mortalis. ant h̄ ē quia p̄parauit se et discussit p̄paratōne sufficiēti p̄sciam diligētissime examinādo

7 peritos p̄sulēdo aut p̄babili p̄sciaz sua; p̄babili eraminādo: et p̄fēdo. aut negli gēti. In p̄ casu nō peccat: si remissiōz pctō rum etiā si q̄ latēt accipit et mercē. In z̄. s̄i non peccat mortalitē. In z̄. aut peccat mortalitē et temeref: maxie si negligentia sit magna h̄ P̄c. 4°. di. 9. q. z. ar. i. c. et one nit enz eo. S̄co. 4°. di. 9. q. vniaca. c. Sed obijac̄. qz cū nemo sit cert⁹ an sit in pctō mortalitē aut n̄. si mortalitē peccat q̄ accedit gl̄ber q̄ accedit: discrīmi se exponit. B̄o q̄ nō regri⁹ ad canēdū piculū discriminis certitudō. s̄cīe. s̄. p̄babili cōiecture: q̄ p̄t h̄i fin. B̄er. p. 4°. signa. p̄. c. cū qs tenote vbi tei audit. z̄. cū qs se ad bñ opanduz p̄mptū incit. z̄. cū qs p̄positū h̄z absūmē dīa pctō. 4°. cū te p̄terit tolet. h̄ P̄c. vbi s. c. z. Utz q̄ accedit p̄tritus et nō cōfessus peccat. B̄o pctō p̄tritus an p̄fessioz q̄i vult cōicare: aut p̄t b̄e copiā p̄fessioz idonei et t̄p̄s sufficiēs: et loquela liberā et p̄ceccat cōicādo sine confessioz. qz ad sacrum ecclie regri⁹ recōciliatio et fin. iudi cū ecclie. et sic intelligit Ioh. et san. vic. cum dicit li. et p̄ceccat ligādi atq̄ solvēdi. Nuda ceter dico si an absolutoz sacerdoti criminis ad p̄sonē corporis xp̄ accedat. p̄ certo indicū sibi māducit et b̄bit et si eum an mltū peniteat et si rebemēt coleat et igem̄ secat. aut n̄ h̄z: et tē aut iminet aliq̄ necitas celebriādi et p̄icādi: vt q̄i timeret scādalū p̄fōne sue: nisi p̄cēt: aut ipsi. vel iam īcepit sacri mysteriūz: vel amissit loquela. et tūc si peccat enz p̄posito p̄fēdi q̄i poterit. Aut nō iminet necitas et tūc peccat. h̄ Ric. 4°. di. 9. q. z. ar. z. c. et P̄c. 4°. di. 9. q. z. ar. z. c. et S̄co. 4°. di. 9. q. vniaca. c. Utz pctō peccet vidēdo corp⁹ xp̄. B̄o p̄ visuū attigē corp⁹ xp̄ s̄. solū sacrum ci⁹. qz. s. visus si attigē ad sbam corporis xp̄. s̄. solū ad spēs sacrales. vt. s. dīm. s. ille q̄ māducit non solū sumēt spēs sacrales. s̄. et xp̄m q̄ est sb eis. et iō a vīsiōe corporis xp̄ null⁹. pbibet q̄ sit sacrum p̄. p̄secut⁹. s. baptisū. vñ nō baptizati nō sit admittēdi ad vidēdū corp⁹ xp̄. vt et p̄z p̄. Dio. li. ecclastice hierar. s̄. ad māducatoz nō sit admittēdi nisi soli illi q̄ n̄ tñ sacratil: s̄. et reall̄ xp̄ si p̄ficti. Utz pctō peccet tāgēdo corp⁹ xp̄. B̄o q̄ q̄i necitas v̄get: vt q̄i corp⁹ xp̄ caderet in locuū imundū vbi colligeret: tunc non peccat: al's peccat ppter irreuerētiā. S̄z h̄ p̄dicta videret q̄ sp̄ peccat pctō tāgēdo et videndo. qz betibsamite viderētes archaz

dñi sūt iterfecti. p Regl. 6.7 sūt Ego pensus ē: qz ipam archā tenigit. z. Regl. 5. Ad qō dicendū q illud nō fuit figura tangētū t videntiū xp̄m. & bebilamite figuram gerit simpliciū huius sacramēti archana vidē volentū: q ppter timorē frequenter peuit: t morunt. t azo figurā gerit sacerdotuz carnaliū: q in pctis exstes ad consti cēdūt accedunt: nam aliq dicunt q illa nocte cū vroze iacuerit. L̄alis vō rō qre illi sūt iterfecti & qz h̄ mādatū osi fecerūt qz dñs p̄ceperat: vt nullus d̄ p̄lebe eā dete etaz videret.. Usi b̄ vt dicit glo. ibi. liebat soli pontifici. p̄ceperat etiam vt sacerdotes eam ferrēt: t iō vterqz h̄ p̄ceptū fecerit: t iō peccati sūt hec Tbo. 4. di. 9. ar. 2. q. 6. c. 2. t Boñ. 4. di. 9. q. 2. ar. 2. c. 4. ad op positiū. Utz aliqs p̄cēdō corp⁹ xp̄i in l̄itum grām⁹ p̄ecet q̄ sumendo ip̄m cum cōscia mortali p̄cti. H̄o sic. p̄ qdem qz ille hoc faceret ex intentō facēdi iūriam sac̄o: qd̄ non intendit p̄ctqz indigne hoc sacramēti suscipiēs. t qz bō p̄ctō capax est ḡc. vñ magis ē aptus ad suscipiēndū b̄ sac̄m q̄ q̄cumqz alia creatura irrōnāl. vñ marie inordinate vt ref b̄ sac̄o: qui p̄cēret ip̄m canib⁹: vel p̄cēt ip̄m i lutuz ad cōculandū. b̄ Tbo. 2. q. 80. ar. 5. c. 2.

Sequit vidē te. t si de bis que b̄nt retrahere ab b̄ sac̄o p̄fēdatis vt est pollutio nocturna t similia. Circa qd̄ querunt plura. s. vtruz pollutio nocturna: t q̄ pollutōnes b̄ant retrahere a sūptōc encharisticie. H̄o in somnis nō p̄t ē p̄cti. p̄t ē tū effectus p̄cti: vel signū: t iō p̄sideranda ē cā nocturne pollutōis. Dicēdū igil q̄ pollutio q̄lqz p̄uenit ex p̄cedētibus cogitatōib⁹ carnalibus. Hee ait q̄lqz p̄st ē sine peccato oīno. vt cum q̄s cā lectōis vel disputatōis cogit de talib⁹ cogitare. t si b̄ sit sine p̄cupia t telestatō: nō erit cogitatōes īmnde sed bēnestē. ex qbus tū pollutō seq̄ p̄t. vt p̄z p̄t Eslig. sup H̄al. ad Iram. l. 12. ip̄a īnḡ fātasia: q̄ sit ī cogitatōib⁹ motionātis: cū ec̄p̄sa fuerit ī vīstōe somniantis: vt īter illam t īuictōem corpōz nō discernatur cōtinue mouēt caro. t sequit q̄ cū motus sequit: b̄ tam sine p̄ctō q̄ cū p̄ctō a vigilātib⁹ dicit: qd̄ vt dicere p̄culdnib⁹ cogitatō est. q̄lqz vō sunt cogitatōes p̄cedentes cū p̄cupia t delectatōe: t si assit cōsen sus erit p̄cti mortale: sinautem veniale. Q̄lqz pollutio p̄uenit ex supfluitate cib⁹: t

potis: t h̄ etiā p̄t esse veniale: vt mortale q̄lqz p̄uenit ex ifirmitate nāe: q̄ nō ē p̄cti vñ et qdā vigilādo sine p̄ctō fūctū semis patiunt. q̄lqz ex supfluitate nāe: q̄ etiam est sine p̄ctō. puta qz semē qd̄ fluit est supfluitas sanguinis fū p̄b̄z. Q̄lqz ex demo nūz illūsiōeq̄ fantasmatā moner possūt. ex quoz apparitione pollutio sequit. hoc aut̄ quādoqz p̄uenit ex p̄cedēti negligētia p̄parationis ad tentōdēm ve oīonem: q̄ p̄tē veniale p̄cti vel mortale. q̄lqz ēt ex nequitiā demonū īimpedit volentium a receptōe huius sac̄i. Si igit pollutio nocturna p̄ueniat ex aliq̄ predictaz cārum q̄ cum mortali p̄ctō p̄ certo vcl. p̄babilit̄ timeret. Dicēdū ē q̄ neccio īpedit sūptō nem hui⁹ sac̄i. qz l̄z ip̄a fū se nō possit ēt mortali p̄cti. b̄z tū mortali p̄cti ānerā rōne sue cā. Si vō p̄ueniat ex cā: que sit tū p̄cti veniale: nō īpedit neccio ita. s. q̄ bō sumēdo sit reus corporis t sanguis dñi. īpedit tū de cōgruo ppter dno q̄z vnum sp accidit. s. seditas corporalis: cū qua ppter reverentia sac̄i nō decet accedē ad altare. Usi t volētes tāgere aliq̄d sac̄m manus lauāt: nisi forte talis īmīditia sit p̄petua vcl. diuturna: vt ī leproa vel fluxus sanguinis vcl aliqd alind. z. ē enagatio mētis: que seq̄ pollutōem nocturnā: p̄cipue q̄i cum turpi cogitatōe vel imaginatōe cōtingit. De pollutōe vo q̄ p̄uenit ex crapula vēniali distinguit ī decreto. qz ant sentit ī somnijs imaginatio turpis: t sic īpedit d̄ ḡruo tam a sūptōc hui⁹ sac̄i q̄ a confectōe. Utz nō sentit t sic n̄ īpedit a sūptōe hui⁹ sac̄i. īpedit tū de ḡruo a p̄fectōe. Si vō pollutio p̄ueniat ex cā q̄ sit sine p̄ctō: ex nāc supfluitate: vel ifirmitate: nō est tīmēda. qz vt dīc H̄egi. bāc anim⁹ nesciens p̄ulisse magis colēdus ē q̄ fecisse. vnde a nētro īpedit. Et idē dō ēt q̄ pollutio p̄o uenit ex cogitatōe q̄ fuit oīno sine p̄ctō. Pollutio vō q̄ p̄uenit ex diabolica illūsione: t si sine p̄ctō sit: īpedit tū de ḡruo. vñ Iſi. q̄lqz nocturna illūsō polluit: dīc ex memoriā turpis cogitationū se putat. īcū tām vt hic temptare culpe sue attribuat. Iſi. q̄lqz īmīditiaz statim sc̄tibus tergit. Si tamen euidenter appareat q̄ diabolus conatur anferre fructū encharisticie p̄rest cōmunicare si nō dedit cām pollutōis: sed magis cām contrariā: t hoc sepe accidit ī felis: q̄h ēt cōcandum. vt legit ī collationib⁹ patrū. q̄ cum qdāz frater pollutōz

pateretur semper in festis: qui erat coican-
dum. seniores propterea quod ab eo nulla processerat
et decreuerunt quod propter hoc nullo modo
a coitione cessaret: ita cessauit illusio temo-
num. Intelligentia tamen quod impediret estius etiam
ex strictate puenit: postponi debet aliquam
necessitate. puta ut Gregorius dicit. et batur di-
e. testum. cu forsan aliqui dies festus exigit
in quo prelatus celebrare consenserit: aut ex
bibere mysterium pro eo quod alius presbyter debet
et necessitas cogit. et iste modus dicendi co-
sonat vobis Gregorius. et Huius que habent vi.
6. testum. et ceterum non est petrum. Si ergo queratur
propter semper quod quis polluitur cessare debet: ac.
Dicendum quod si sentiat indignationem illam
in clinase multum aliam. consulendum est
ei quod faceret sacramento reverentiam. si autem
magis expeditam rem sentiat: et ulterius
ceutio vel solennitas: vel aliud quod multum
recompenset ad sumendum trahat. tunc ar-
bitror ipsi fine remorsu conscientie accedere posse
hec Bonum. 4. dis. 12. p. 2. q. 2. ar. 2. o. **G**regorius
in Thos. 4. di. 9. ar. 4. q. 2. c. 2. pollutus
tali pollutione: quod non impedit necessario.
debet celebrare pro alio quod in petro mortali est
ne celebrando mortalis peccaret. **U**nus
pollutio quod in somno incipit: in vigilia testi-
ni petri sit. **B**onum in Thos. vbi. s. q. i. c. 5. m.
pollutio quantum ad meritum vel demeritum
magis iudicatur finis principium quam finis. quod
corporalis motus non pertinet ad meritum vel
temeritum: nisi finis quod a voluntate catitur. ex quo
aut ille momus est excitatus in dormiendo
non subiacet ulterius voluntati vigilantis.
nec reprobatur enigilasse dormiens: quousque
recupauerit spiritu aut sensu. potest tamen contingerere
quod in ipso enigilate penitus orietur. si pollutio
placeat propter delectationem. quod quemadmodum
si sit ex surreptione critenial. Si autem cum
coenitu deliberativo: et principiis cui appetitus
futuri est mortalis. Illa tamen proplacentia non
facit steritatem pollutorem esse petrum: quod non est
eius causa sed ipsa in se est petrus. si autem placeat ut
est nam exoneratio: non est petrus. **U**nus
pollutio pinguis debet retrahere a sum-
ptione eucharisticie. **B**onum coitus pinguis si
sit sine petro. ut si fiat causa pli generande:
vel debiti reddendi. non alia ratione retrahit
ab hoc sacramento quam pollutio nocturna;
quae accidit sine petro. s. propter iniuriam cor-
poris et distractiorem mentis. ratione cuius dicit
Hieronimus super Matthaeum. et batur. 22. q. 4. sciatis
si panes ponitis: ab his quod vero es tetigerat
comedi non poterant. quantum magis panis quod

de celo descendit: non potest ab his quod pingali-
bus paulo ante adheserit amplexibus violari. non quod nuptias consummari. si quia co-
tpe quod carnes agni paschalibus manducaturi
sumus: a carnalibus opibus vacans dominus
si quod hoc finis agruitate non finis necessitate
est intelligentia. id dicit Gregorius. et batur. e.
q. 4. vir cuius propria. Quod talis est suo indicio re-
linquendus. Si autem voluptas desierit in opere
carnis. ut ibidem Gregorius. sed tunc presbyteri
debet ne accedat ad hoc sacrificium: nisi prius
fuerit lotus agnus. scilicet penitentia. Aliqui tamen
distinguit quod voluptas per osari duplicit. s.
aut ita quod moueat ad cognoscendum propter
fornicatoem vitandam. et sic deus abstineat de
agruo. aut propter expletandas libidinem. et sic
abstineat debet nescio quod cognoscit uxorem
ut meretrice. 22. q. 4. vir cuius propria. in tex. et i
glo. **I**ste non potest te con. di. 2. ois homo.
deinde quod vult coicare debet abstineat ab uxore
propter tribus aut. 4. aut. 5. diebus. et intel-
lige finis Ioseph. quod debet abstineat quantum est in se
et non deus exige. si exactus tenet reddendem. sed
illud non est preceptum: si consilium. **U**tque mu-
lier menstruata arcaet a receptione corporis
christi. **B**onum quod non est. nec etiam mulier statim post partum
quod illa iniuritia est pure naturaliter. si tamen ex reverentia
receive non sumit: vel quod postea est ab ingressu
ecclesie abstineat voluerit est laudanda. si tamen
recepit non est indicanda. di. 5. c. i. 7. c. ad ei.
et ex parte puri. c. uno. Sicut dicit potest de illa in
firmitate quod de Leui. is. seminis fluxus. **U**tque
somniu huiusmodi ipediat. **B**onum somniu huiusmodi non
inducit iniuriam corporis: nec tantam distracti-
onem mentis. si somniu fornicatois propter inter-
missiones delectationis. si tamen somniu huiusmodi pue-
nit ex causa: quod est peccatum mortale impedit ratione
sue causam a sumptu sacra menti. **B**onum. 2. q. 80. ar. 7. c. 5.

Equis videlicet. 2. s. te bis quod habet re-
trahere a sumptu eucharisticie. propter
statuti agruitate. Et circa haec quatuor
pla. s. viri cibis vel potis passus propter sibi
potem huius sacrae. **B**onum quod sic ex parte celeste. mis-
erit pte in tex. et glo. d. Et haec tripli ratione. p
ut Anglorum ob honorem sacrae: ut s. p. os in
os intret nondum infectum aliquo cibo vel potu.
de co. di. 2. l. q. d. 2. propter significacionem: ut s.
te intelligi quod Christus quod est res bonus sacra. et
charitas eius primo fundari debet in cor-
dibus nostris. finis illud Matthaeus. 6. primus
querite regnum dei. 3. propter paucitatem racionis
vel ebrietatis: que quicunque pertingunt quod
haec iordinate potibus vel cibis sunt. sicut

Aplus dicit. i. Cor. ii. Alius qdem esurit alius autem ebrius est. Excipiunt ut infirmi: qui statim sunt coicadi: etiam p^o cibis si de eoꝝ picnlo timet: ne sine coione dece- dant. quia necitas legem nō habet. de co- se. dis. z. p̄.elb. Presb̄ infirmū statiz cōi ect: ne sine coione tecēdat. Caplin autem in qd̄ babet de cōse. v. i. sacramēta. Da crāmēta ingt altaris nō nisi a ieiunis ce- lebrent pter diem: quo cena oīsi celebra- tur. loquitur de cōsuēdine aliqui apud ali- quos obſcrutata: ad rēp̄entatiōeꝝ cene do- mini die illa. s. Iōnis facie. vt a nō ieiunis corpus xp̄i sumeret. sed hoc mō est obzo- gatuꝝ. vt. n. dicit Hugl. c. p̄dicto. p vniuer- sum orbem mos ille scrutat: vt. s. corp^o xp̄i a ieiuno sumat. Sed obijc̄t q̄ Dñs dedit hoc sacramētuꝝ aplis post cenā. Jo- liz. H̄ndeo q̄ illa hora cōueniens fuit pri- me instōni. vt dictum fuit. sed nō cōne- nū nō v̄lui. q̄ institutio respicit effectum sacramēti. sed v̄luis vlt̄r̄ idoneitatē su- scipietis. vt q̄ homo plenus nō est aptus ad pagendū sp̄nalia. ideo hoc scrutare nō debet ecclia. H̄cc est silē de aplis. q̄ ipi so- brie comedere at exemplo xp̄i. et comedere at cibuz pascalē: qui quodāmō sp̄nalis erat q̄stum ad rōnem significādi. Utz suns ptio aque vel alterius potus vel cibi i mi- nima q̄titate: vel etiam religaz cibi i ore remanentū impedit. B° duplex est iei- niū. s. nāe: qd̄ dicit p̄natōeꝝ cuiuscīq̄ p̄sumpti p modum cibi. vel potus: et tale iei- niū requiri ad hoc sacramēti. ppter p̄ dicta. et ideo post sumptiōem aque vel al- terius cibi vel potus vel medicinē: etiā in minima q̄titate: nō licet sumē hoc sacra- mentū. et qui h̄ fecerit: excoicatiōi subiace- bit. als bñficio erit p̄uandns. ar. e. t. ac- cusa. si cōſtiterit. t. 7. q. i. nibil. vbi dī. Mi- bil refert utz aliqd b̄i nutriat p̄ se v̄l cū alijs: dñmō sumat p modum cibi vel po- tis. R̄ diquic̄ tñ cibi remanētis in ore: si casualiter reglutiantur: non impedit. quia non trabiciunt per modum cibi vel potus sed p modum saline. Et codem mō est de rdiqnjs aque et vini: quibus os abluitur dñmō non trabiciant in magna q̄titate et sed p mixta saline: qd̄ ritari nō potest. bcc. Tbo. z. q. 80. ar. 8. c. 4. fm etiam Ri- charl. 4. di. 8. q. z. arti. z. Si presb̄ an̄ mis- sam os suum ppter reuerētiā sacramēti aqua lauer: et a cāu aliq̄ gutta aque illius stomachū intret: non ppter hoc tenetur

missam dimittere celebrare: marcie in die solenni. q̄z hoc non videt impedit dignā p̄paratiōem presb̄i: nec reuerētiā sacra- menti. Et de silibus idem indicili babeat. Et eiusdem sñic est Hosti. Secus est si ex p̄posito illam guttaꝝ reglutiret. Et utz q̄s est ar. i. q. 6. c. i. Aliud ē ieiuniū ecclie qd̄ s. statutū ad carni maceratiōem. t̄ istud non impedit ppter p̄dicta. q̄ p̄dicta non multū nutritur: sed magis ad alterādum sumuntur. Utz cibus vel potus passum p̄tus in nocte p̄fundia impedit. H̄ndeo l̄ p̄cipium dici fm dñversimo de sumat. ecclia n̄ fm curiam Romanā diem in cipie a media nocte: t̄ finit in me- dio noctis sequētis. et de of. indi. tel. 2. su- luit. et ideo si post mediaꝝ noctem aliquis aliqd sumperit p modum cibi vel potus: nō p̄t eadem die hoc sacramētuꝝ sumē. potest v̄o ante mediā nocte. Nec refert utz post cibum vel potū dormierit: aut et si cibus digestus sit quo ad p̄ceptum Re- fert autē quo ad turbatiōem mentis quā homines patiuntur ppter insomniatē v̄l in digestiōem: in qbus sumens p̄turbat. Et ad sumptiōem huius sacramēti ineptus reddid. bcc. Tbo. z. q. 80. ar. 8. c. 5. Hosti. autē dicit. q̄ presb̄ cibo vel potuꝝ sumpto p̄ nimia siti celebrare poterit si tanto tem- pore dormierit; v̄l etiā sine dormitōe que- uerit q̄ cibus digestus esse possit. Et ego no credo sibi. q̄ quantūcūq̄ dormierit de mane v̄sq̄ ad nonā: nō posset dici q̄ ieiuniū eti. loquēdo de ieiunio qd̄ requiritur ad hoc sac̄m. Utz hoc sacramēto su- pto liceat statim cibum sumere: vel potuz H̄ndeo. maxia deuotio requirit in sum- ptiōe huius sacramēti. quia tñc percipie- cius effectus. bcc autem deuotio magis im- pedit per pcedentia q̄ per sequētia. et ideo magis est institutum q̄ homines ieiunent ante sumptiōem huius sacramēti q̄s post dñbet tamē esse aliqua mora inter sum- ptiōem huius sacramēti: et alios cibos. s. v̄sq̄ ad cōsumptiōem illarū specierti: sine alteratiōem ppter reuerētiā. quia tamē illa alteratio cito fit. non optet q̄ mora sit multum magna. Unde et vniuersa oratio actiōis gratiarū post p̄missionē dicet. et p̄municātes etiam dicant suas oratiōes p̄mīnatas. Scdm tamē antiquos cano- nes statutum fuit a papa Clemencie ter- tio vt babet de consūra. distinc̄l. z. tri- bus. v̄c. si igitur. q̄ si mane comunica-

portio edat, ergo ieiunet usque ad sextam qui eam sumperit. et si hora tercia vel quarta acceperit ieiunet usque ad vesperam. Antiquus n. rarum missarum solenitatem celebrabatur et cum maiori preparatore. Hunc autem quia frequenter optet sacra mysteria celebrare non posset te facili obsernari. et ideo est per consuetudines huius abrogatum. hec Tho. 3. q. 80. arti. 8. c. 6°.

De efficacia sacri eucharistie. ti. 19.

Dinde considerandum est de efficacia sacramenti eucharistie. et homo quis sit effectus huic sacramenti. et in quibus habeat effectum. Circa primum sciendum quod per hoc sacramentum homo gratia confertur. omnem enim effectum quem facit cibus et potus quantum ad vitam corporalem facit etiam per sacramentum quantum ad vitam spiritualem. Jo. 6°. Caro mea vere est cibus: et sanguis meus vere est potus. unde reficit spiritualiter: quod sine gratia esse non potest. unde hoc sacramentum gratiam confert. conferre autem gratiam spiritualiter cum virtute charitatis. unde Datur. coprat ipsum carboni. Carbo non est similius ligni: sed igni unitus. ita et panis iste non est simpliciter panis: sed panis coniunctus divinitati. Sicut autem dicit Gregorius in omel. pent. Amor dei non est ociosus operae enim magna si est. et ideo per hoc sacramentum quantum est de sui virtute non tantum habitus gratiae et virtutis conferatur: sed etiam exaltatur in actu per illum illud. 2. Cor. 5°. Charitas Christi uiget nos. Inde est quod ex virtute huic sacramenti alia spiritualiter perficitur per hunc quod delectat et quodammodo inebriat a dulcedine bonitatis domine per illum sancti Pauli. Comedit amici mel: et inebriamini charismi. 2° virtutes augentur: sicut per cibum corporales corporis augmentum. Hinc Dionysius dicit quod eucharistia perfectissimam habet virtutem: quod non esset nisi per augmentum virtutum. 3° peccata venialia remittuntur per que feruor charitatis minuitur: sicut per corporalem ciborum restaurantur: quod quotidie experitur. vii. Ambrosius de sacramentis dicit quod ille panis quotidie sumitur in remedio quotidiane fragilitatis. Remittuntur autem per hoc sacramentum non omnia venialia: sed plura vel pauciora per hunc magis vel minus se disponit: et charitas vigorat contra illa remittuntur autem illud veniale vel illa

ad cuius vel quoniam remissionem homo magis se disponit. hec Bonifacius 4. dis. 12. par. 2. q. 1. arti. 2. c. 2° ad oppositum. et P. 4° di. 12. q. 4. arti. 1. q. 2. c. 1°. 4° etiam quoniam remittit peccatum mortale: ut quando sumitur ab eo quod est in peccato mortali: cuius conscientiam non habet: et affectum forte enim homo non fuit contritus: sed tenet et reverenter accedens consequitur per hoc sacramentum gratiam charitatis: quod contritus perficit: et remissionem peti

5° homi tam suimenti quod etiam offerenti: quod etiam illis per quibus hoc sacramentum offeratur: secundum modum et qualitatem sue tentationis et feruoris pena peccati remittitur. 6° homo a peccatis liberatur: tum quia per ipsum spiritualiter roboratur per illum psalmus. Panis cor homo confirmat: tum quia per ipsum inquit est signum quoddam passionis Christi: per quam de tunc sunt cemones: impugnatio demonum repellitur. unde Christofili dicit super Ioh. Ut leones flammam spirantes: sic ab illa mensa discedimus terribiles effecti in aere. De hunc sacramenti efficacia loquens Innocentius: et quod omnes eius effectus subditos breviter comprehendens dicit. Eucharistia libeat a malo. conservat in bono. telet venialia. et canet mortalita. huic etiam virtute sacramenti: omnes virtutes augentur: oium gratiarum fructus exuberant. Impedit autem efficacia huic sacramenti aliquo modo per venialia. Peccata autem venialia duplum accipi possunt. Uno modo per se sunt perpetrata. Alio modo per se sunt acta. Primum quodcumque modo peccata venialia nullo modo impeditur esse secundum hunc sacramentum. Potest enim contingere quod alius post multa petat remissionem venialia tenet accedit ad hoc sacramentum: et plenariae consequatur huic sacramenti effectus.

2° autem modo peccata venialia non erunt impedimentum huic sacramenti effectum. sed in parte. dictum est enim quod effectus huic sacramenti non solum est adeptionis habitualis gratiae: et charitatis. sed etiam est quedam reflectione actualis spiritualis dulcedinis. que quodcumque impedit si aliquis accedit ad hoc sacramentum mente distracta per peccata venialia. non autem tollit augmentum spiritualis gratiae: et charitatis. Cum omnibus predictis concuerit Tho. 3. q. 79. o.

Sequitur videtur de secundo. scilicet in quibus habeat efficaciam sacramentum eucharistie. Et circa hoc queruntur plura. scilicet Utrum habeat efficaciam in quolibet viro insto.

Bendeo sacramētum nō habet efficaciam in aliquo nisi digne accedit. digne autem accedit q̄ se p̄parat sicut debet. Tantū vō sacramēti accipe sicut aliū cibūz nō est cōgruum: nec fructuosū erit. quia in hoc sacramēto est p̄sens dīna maiestas: et summa exprimit̄ charitas. id debet recipi cuž bonore et deuotioe. et quia sic nō recipitur tantus hospes in immūndo hospitiō: necesse est vt homo dō hospitiū p̄parat p̄ sui di iudicatiōem. et quia nullus hospitiū hospitiū parat: nisi cum agnoscat. necesse ē q̄ istum cibum ab alijs discernat. Ad hoc ḡ q̄ hoc sacramētum in aliquo habeat efficaciam: optet p̄mo istū cibū ab alijs discernerē p̄ fidem. z° hospitiū parare p̄ sui probatiōem. z° in hospitiō parato recipere cuž bonore et deuotioe. Primiū et z° habem⁹ i. Cor. ii. Primiū ibi Hō diindicā corp⁹ xp̄i. z° ibi Probat autē sc̄p̄m homo. z° i Zacheo. Et q̄ multi recipiunt h̄ sacramētum: qui se nō p̄parant debite. ideo multi imbecilles et infirmi et dōi. multi. ¶ Cum ḡ querit vtr̄ viri instis recipiat sacramēti efficaciam. Dicēdūm q̄ si p̄parat se recipit. Aliogn̄ si ex q̄dam corruptiōe v̄l̄ distractiōe non p̄paret se debite: aut nullam aut modicam reportat efficaciā. Iz non in currat mortale offendīcēt. hec Bon. 4°. v̄l̄.iz. par. z. q. i. arti. i.c. ¶ Utz h̄ sacramētum in aliquo p̄tōre efficaciam habeat. s. qui est in mortali p̄tō. Bendeo nō est limitāda deī largitas: q̄ in hoc sacramēto possit facere et aliquādo faciat ois culpe remissiōem. sed fin̄ for̄ cōc̄ et generalē ratiōem institutiōis būnius sacramēti. Di cendū est. q̄ istud sacramētu datum est i cibū illis qui sunt de corpe xp̄i mystico. et om̄es tales habet̄ charitatē. ideo effectū habet in solis iustis. effectus autē in iusti. est liberatio a culpa veniali: et p̄seruatio a mortali. vt. s. patuit. hec Bon. 4°. v̄l̄.iz. p. z. q. i. ar. z. c. ¶ Utz hoc sacramētum plit tñ sumētib⁹. Bendeo q̄ nō. sed etiā alijs. Nam sicut oīctum est hoc sacramētū nō tñ est sacramētum: sed etiā sacrificiū. In q̄stum enī in hoc sacramēto rep̄sentat p̄sio xp̄i per quam xp̄s obtulit se hostiam deo. vi dic̄ ad Ep̄b. 5. habet rōnē sacri ficij. sed inquānt̄ in hoc sacramēto tradi tur inuisibilis grānia sub visibili specie habet ratiōem sacramēti. sic igit̄ hoc sacramētū p̄deſt sumētibus: et p̄ modū sacramētū: et per modū sacrificij. q̄. p̄ omib⁹

sumentib⁹ offerit. dicit̄ enī in canone misse. Quotq̄ ex hac z̄c. v̄l̄.q̄. H̄a replacatur. Sed alijs qui nō sumunt p̄deſt per modū sacrificij: inquānt̄ p̄ corū salutē offerit. Und̄ et in canone misse dicit̄ Memento z̄c. v̄l̄.q̄. In columnat̄ sue. et vtr̄ q̄ modū cōſciendi exp̄mit d̄nis Matth. 26. Quid p̄ vobis. s. sumētibus et p̄ multj. s. alijs effundet in remissiōem peccatorū. hec Tho. z°. q. 79. arti. 7. c. ¶ Utz hoc sacramētum habeat suū effectū in omib⁹ p̄ quibus offerit. Bendeo q̄ nō. Nam sic passio xp̄i p̄deſt qđem omib⁹ q̄stuz ad sufficiētiam et ad remissiōem culpe et adeptiōem ḡre et glorie. sed effectū non habet nisi in illis qui passiōi Christi cōiungunt̄ p̄ fidem et charitatē. ita etiam hoc sacramētū qđ est memoriale dñice passiōis: non habet suū effectū nisi in illis qui cōiungunt̄ buic sacramēto p̄ fidē et charitatem. Und̄ Augl. dicit ad Renatum. Quis offerat corpus xp̄i: nisi p̄ bis qui sunt membra xp̄i. Und̄ et in canone misse non orat p̄ bis qui sunt extra ecclīam. Illis tñ p̄deſt plus vel minus fz̄ modū deuotiōis eoz. hec Tho. z°. q. 79. arti. 7. c. z. ¶ Utz sumere plures hostias cōfēratas simul in eadem missa magis p̄ sit sumēti: vel etiam illis p̄ qbus sūt ob late: q̄ sumere vñā tñ. Bendeo q̄ nō. nā sumptio p̄tinet ad rōnē sacramēti. fz̄ ob latio p̄tinet ad rōnē sacrificij. et id ex h̄ q̄ aliquis sumit corp⁹ xp̄i sel' vel pluries nō accrescit alijs aliquid innuamen. sūl̄ etiā nec ex hoc q̄ sacerdos cōfērat plures hostias in vna missa multiplicat̄ effectus huīis sacramēti. q̄ non etiā nisi vnum sacramētum. nil enī plus est virtutis in multis hostiis cōfēratis q̄ in vna. cū sub oībus et sub vna non sit nisi totus xp̄s. Usū nec si aliquis plures hostias cōfēratas in vna missa simul sumat: p̄cipit maiores effectus sacramēti. In plurib⁹ vō missis multiplicat̄ sacrificij oblatio. et ideo multiplicat̄ effectus sacrificij. hec Tho. z°. q. 79. arti. 7. c. z. ¶

Explicit liber 4°.

